CARTEA SATULUI

SCOASĂ DE FUNDAȚIA CULTURALĂ
REGALĂ „PRINCIPELE CAROL"

COLINDE

CULEGERE INTOCMITĂ DE G. BREAZUL

COLINDE

CULEGERE ÎNTOCMITĂ DE G. BREAZUL

C O L I N D E

CULEGERE ÎNTOCMITĂ DE G. BREAZUL
CU DESENE DE DEMIAN

Postfață
de *Titus Moisescu*

EDITURA FUNDAȚIEI CULTURALE ROMÂNE

București • 1993

ACADEMIA DE ARTE „GEORGE ENESCU" IAȘI
Biblioteca
101143

Coperta de DEMIAN

Coordonatorul ediţiei: TITUS MOISESCU

EDITURA FUNDAŢIEI CULTURALE ROMÂNE

Aleea Alexandru nr. 38
Sector 1, Bucureşti 71273
ROMÂNIA

Tel. 679.65.43; 633.11.62.

Prezenta ediţie reproduce întocmai prima apariţie a cărţii, din anul 1938, de la Fundaţia Culturală „Principele Carol", în colecţia Cartea satului (nr. 21).

ISBN 973-9132-03-0

CUVÂNT DE LĂMURIRE

CÂNTECELE cuprinse în cartea de faţă sunt alese, cele mai multe, dintre acelea pe care le cântă poporul nostru în timpul sărbătorilor din mijlocul iernii, dela Ajunul Crăciunului până la Boboteză. Celelalte, puţine la număr, se cântă la Sâmbăta lui Lazăr, la Florii şi la Paşti. De sărbătorile de iarnă, sunt în popor, multe DATINI, când e obiceiul să se cânte. In carte nu sunt cuprinse însă de cât cântece pentru COLIND, STEA, VICLEIM, PLUGUŞOR şi VASILCĂ; alături de ele, au fost adăogate câteva pentru SALCIE şi LĂZĂREL, precum şi colinde de Florii şi Paşti.

Ţinând seama de datinile şi prilejurile la care, de obicei, se cântă, toate cântecele au fost orânduite după cum urmează :

I. COLINDE DE MOŞ AJUN ŞI MOŞ CRĂCIUN:
   a) religioase
   b) lumeşti
II. CÂNTECE DE STEA
III. VICLEIMUL (IROZII)
IV. COLINDE DE ANUL NOU
V. PLUGUŞORUL
VI. SORCOVA
VII. VASILCA
VIII. BOBOTEAZA
IX. SALCIA
X. LĂZĂRELUL
XI. COLINDE DE FLORII
XII. COLINDE DE PAŞTI

Iconiţele colorate dintre feţele cărţii arată începutul fiecărui fel.

ORÂNDUEALA înfăţişată aci şi urmată în carte, nu e pretutindenea aceiaşi. De pildă, pe unele părţi ale ţării, sunt cântece de stea care se cântă la colind – li se şi zic colinde –, cum şi colinde care se cântă la stea. Prin alte părţi, la stea se cântă cântece de vicleim; în vestita carte de cântece de stea a neuitatului Anton Pann, după care ne-am luat şi noi în rânduirea cântecelor de stea din vechea ţară ro-

mânească, cântece de vicleim sunt trecute în rândul celor de stea. Pe-alocurea, multe colinde „lumeşti", cum şi parte din „religioase", puse în cartea noastră printre cele „de Moş Ajun şi Moş Crăciun", se cântă de Anul nou, în ajun pe'nserate, sau în dimineaţa zilei de Sfântul Vasile. Pasă-mi-te, între colindele de Moş Ajun şi cele de Moş Crăciun se face deosebire; dar în carte n'am ţinut seama de ea. Pe urmă, la câteva cântări bisericeşti şi „verşuri" ardeleneşti, li-se zic colinde şi se cântă, uneori la colind, alteori la stea, ori la vicleim; ş. a. m. d. Cine ţine socoteală de aceste deosebiri, poate înţelege, în ce măsură cuprinsul cărţii noastre se potriveşte cu numele de «COLINDE», pe care îl poartă. Oricum ar fi, orânduеala din cartea de faţă nu urmăreşte să strice datinele şi să schimbe obiceiurile, ci să le păstreze aşa cum sunt în popor şi, mai ales, aşa cum le-am pomenit şi le-am ţinut din bătrâni.

Aşadar, când e ceva care nu se potriveşte, fie cu numele cântecului, fie cu datina ori vremea la care e sorocit, se caută cântecul în carte şi se cântă când trebuie, după datină şi obicei.

VIERSURILE sunt scrise în două chipuri: a) cu semne întrebuinţate, în vechiul regat, pentru scrierea cântărilor biseri-

ceşti strămoşeşti (psaltichie) şi b) cu note muzicale apusene. Astfel, preacucernicii preoţi, domnii învăţători, cântăreţi de biserică şi dirijori de coruri săteşti, precum şi ceilalţi poporeni, cari ştiu cânta după semnele de scriere a muzicii, vor putea să le înveţe mai cu inlesnire, după cum le va veni mai uşor, fie după psaltichie, fie după notele muzicale apusene. Tot pentru inlesnirea învăţării, viersurile au fost scrise cu cât mai puţine semne s'a putut şi n'au fost trecute în carte de cât trăsăturile care s'au părut că sunt deajuns de insemnate şi de desluşite, pentru ca să trezească şi să lămurească, în inima oricărui Român, intoarcerile melodiei, undele viersului. In deobşte, scrierea muzicală nu arată de cât urmele, albia pe care tălăzuesc revărsările de viers şi suflet din cântece. In semnele ei, nu se poate cuprinde, în chip desăvârşit, cântecul. Scrierea lasă ceva, mai mult ori mai puţin, pe dinafară ; cea din cartea noastră, lasă mult. Dar ceiace a rămas pe dinafară, nădăjduim, se află din belşug în sufletul neamului din care s'au înfiripat viersurile. Ceiace lipseşte, cântăreţii vor implini din închipuirea, inima şi înţelegerea fiecăruia.

CUVINTELE cântecelor sunt în VERSURI, adică în şiruri măsurate şi regu-

late, potrivite cu viersurile (cadenţate). Pentru uşurarea învăţării şi cântării, versurile au fost împreunate în mănunchiuri de câte 2-7 (cum sunt strofele poeziilor), cărora le-am pus numere, după cum vin la rând. Unele cuvinte au câte două şi chiar mai multe viersuri, adică se cântă în două sau mai multe feluri. In acest caz, cuvintele toate, le-am pus numai la cântecul di'ntâi; de aceia, împărţirea în strofe cerută de viers la cântecele următoare, n'a mai fost arătată, ci lăsată pe seama cui cântă, pentru a şi-o face singur, după strofa întâi, îngemânată viersului.

In mare parte din colinde, rar în cântecele de stea, se află câte-un crâmpei de viers, la care cuvintele, multe din ele deosebite de vorbirea obişnuită, rămân neschimbate în tot cursul aceluiaş cântec: REFRENUL, — ale cărui vorbe au fost tipărite aplecate spre dreapta, iar viersul, la notele apusene, a fost însemnat prin ——. Unele cântece au câte două refrenuri.

S'au mai tipărit aplecate şi adaosurile î, u, o, ă, re, ri, ră, care împlinesc unele versuri, pentru a le potrivi întocmai viersurilor, precum şi sovai.

Cea mai mare parte din cântecele cuprinse în această carte, au fost culese de mine, de prin diferite părţi ale ţării,

în deosebi dela şcolari. Pe unele le-am cântat eu însumi odinioară, iar acum mi-am adus aminte de ele şi le-am scris pe note; altora le-am îndreptat, fie viersurile, fie versurile, după cărţi făcute mai'nainte. cum sunt cele de ANTON PANN, THEODOR BURADA, G. DEM. TEODORESCU, TIBERIU BREDICEANU, AL. VICIU, SABIN DRĂGOI, GHEORGHE CUCU şi G. BREAZUL. Puţine de tot sunt cântecele pe care să nu le fi auzit cântate niciodată; pe acestea le-am luat deagata din alte cărţi şi le-am trecut întocmai în cartea de faţă, sau le-am mai scuturat de încărcătura întorsăturilor viersului, le-am făcut mai simple. Despre toate acestea se dă seama în tabelele dela sfârşitul cărţii.

Orânduеala după datini şi sărbători, arătată mai sus, nu vrea să însemne că diferitele cântece din această carte s'ar cânta numai la anume dăţi. Nu, fireşte! Pentru frumuseţea minunată a viersurilor şi a versurilor, pentru învăţătura cuprinsă în cuvinte, pentru podoaba de simţire şi omenie neaoş românească a acestor cântece, ele sunt potrivite spre a putea fi cântate pretutindeni, de tot Românul, oricând inima şi mintea omului este dornică de înviorare sufletească, de îmbunare şi îmbu-

curare. Pentru acest cuvânt, ne ducem cu gândul şi ne îndreptăm rugămintea spre toţi cei ce ştiu cântecele şi spre cei cunoscători ai meşteşugului muzicii, cari pot desluşi viersurile din semnele scrisului, ca să se nevoiască a învăţa şi pe cei din juru-le, cântecele din cartea de faţă. Îndemnăm cu toată căldura, mai ales pe cei mai mari, ca să înveţe pe cei mai mici, să le cânte. Căci nu e datorie românească mai vrednică de a fi îndeplinită şi nu e osteneală mai de folos, de cât ca să facem părtaşi pe cei mai tineri, pe cei ce vin după noi, de bunurile sufleteşti moştenite din vechime, să li le predăm lor ca pe o zestre de mare preţ. Iar zestre mai de preţ nu e alta, ca averea de cuget şi simţire închisă şi păstrată cu sfântă grije, dealungul vremurilor, în adâncurile sufletului românesc şi creştinesc al moşilor şi strămoşilor noştri. Astfel sunt cântecele ce urmează ; în ele firea neamului par că 'nadins se arată mai potrivit şi lămurit. Isvorâte din preaplinul inimii Românului, ele au menirea să aducă mângâere şi desfătare sufletească obştei celei „de-un sânge şi de-o lege".

G. BREAZUL

COLINDE DE MOȘ AJUN ȘI MOȘ CRĂCIUN

(religioase)

I

COLINDE DE MOȘ AJUN ȘI MOȘ CRĂCIUN

a) *religioase*

1

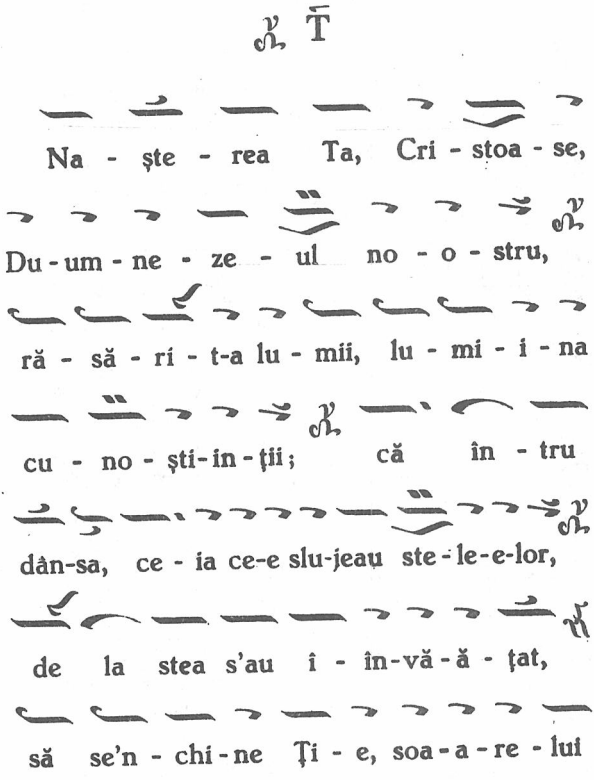

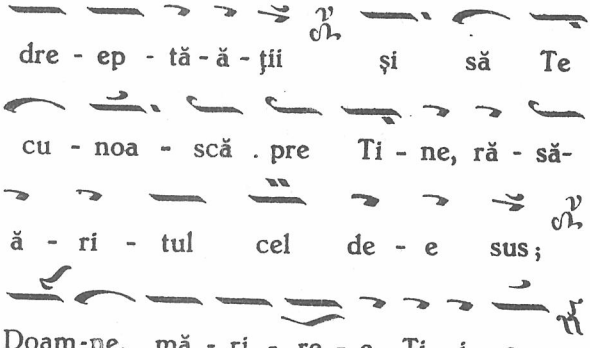
dre - ep - tă - ă - ţii şi să Te
cu - noa - scă . pre Ti - ne, ră - să-
ă - ri - tul cel de - e sus;
Doam-ne, mă - ri - re - e Ţi - i - e.

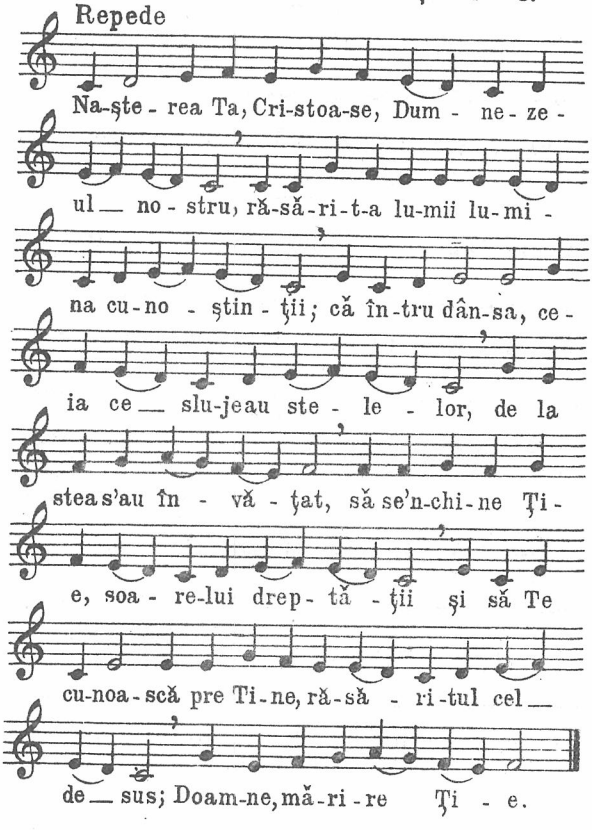
Repede
Na-şte - rea Ta, Cri-stoa-se, Dum - ne - ze -
ul — no - stru, ră-să-ri-t-a lu-mii lu-mi -
na cu-no - ştin - ţii; că în-tru dân-sa, ce -
ia ce — slu-jeau ste - le - lor, de la
stea s'au în - vă - ţat, să se'n-chi-ne Ţi -
e, soa - re-lui drep - tă - ţii şi să Te
cu-noa-scă pre Ti-ne, ră-să - ri-tul cel —
de — sus; Doam-ne, mă-ri-re Ţi - e.

2

Eh IV

Naş-te-rea Ta, Cris-toa se, Dum-ne-ze-ul

no-os-tru, ră-să-ri-t-a lu-u-mii

lu-mi-na cu-noş-ti-in-ţei; că-în-tru

dân-sa ce-ei ce slu-jau ste-le-lor

de-la stea s'au în-vă-ţat să se în-chi-ne

Ţi-e, soa-re lui drep-tă-ă-ţii şi să

Te cu-noas-că pre Ti-ne, ră-să-ri-tul

cel de sus; Doa-a-am-ne, mă-ă-ri-re

Ţi-i-e-e

Repejor.

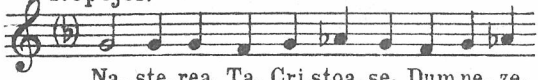

Na-şte-rea Ta, Cri-stoa-se, Dum-ne-ze-

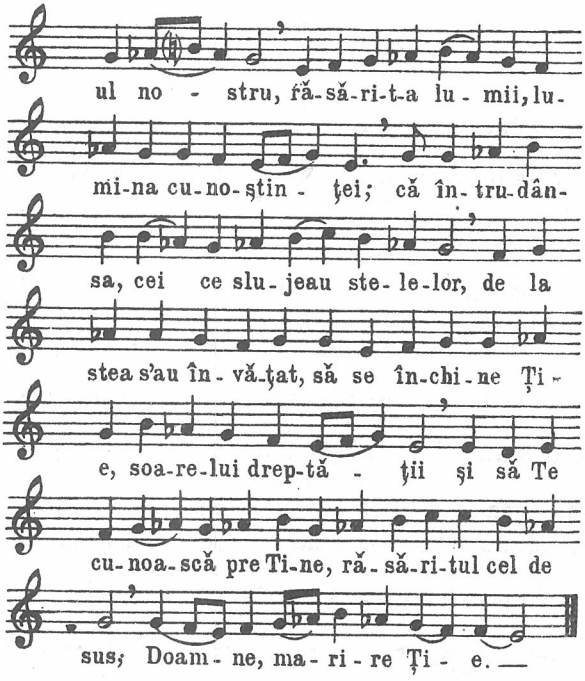
ul no - stru, fă-să-ri-t-a lu - mii, lu-
mi-na cu-no-ştin - ţei; că în-tru-dân-
sa, cei ce slu-jeau ste-le-lor, de la
stea s'au în-vă-ţat, să se în-chi-ne Ți-
e, soa-re-lui drep-tă - ţii şi să Te
cu-noa-scă pre Ti-ne, ră-să-ri-tul cel de
sus; Doam-ne, ma-ri-re Ți-e.

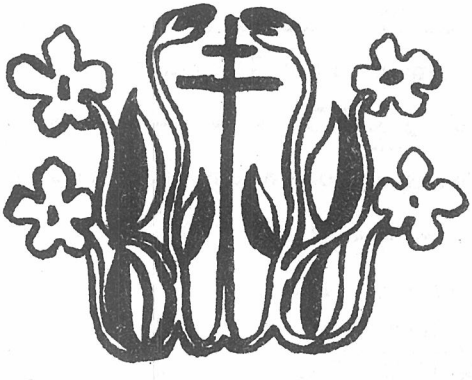

3

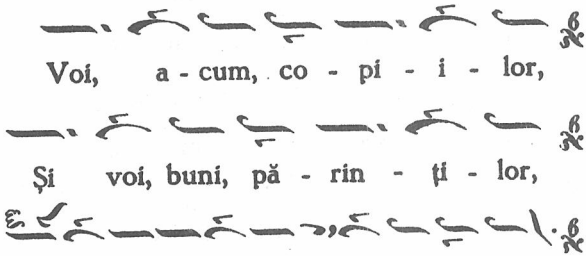

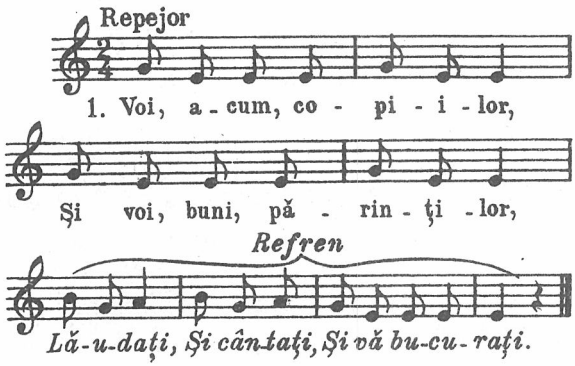

2.—Cu păstorii di'mpreună
Să ne facem voie bună. *)

3.—Că ni s'a născut Cristos,
Să ne fie de folos.

---

*) După fiecare strofă se cântă *Refrenul.*

4

Ia, scu - lați, bo-ie - ri mari, *Flo - ri - le*

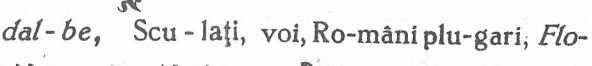

dal - be, Scu - lați, voi, Ro-mâni plu-gari, *Flo-*

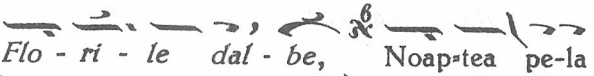

ri - le dal-be, Că vă vin co-lin-dă-tori

Flo - ri - le dal - be, Noap-tea pe-la

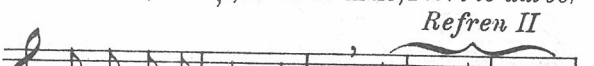

cân - tă - tori, *Flo - ri - le dal-be.*

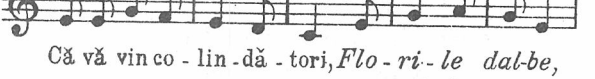

1. Ia, scu-lați, bo - ie-ri mari, *Flori-le dal-be,*

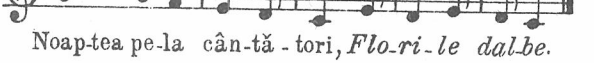

Scu-lați voi, Ro-mâni plu-gari, *Flo-ri-le dal-be*

Că vă vin co - lin - dă - tori, *Flo - ri - le dal-be,*

Noap-tea pe-la cân-tă - tori, *Flo-ri - le dal-be.*

2.—Şi v'aduc un Dumnezeu *)
Să vă mântue de rău;
Un Dumnezeu nou-născut
Cu flori de crin învăscut.

3.—Dumnezeu adevărat,
Soare'n raze luminat.
Sculaţi, sculaţi, boeri mari,
Sculaţi voi, Români plugari.

4.—Că pe cer s'a arătat
Un luceafăr de'mpărat,
Stea comată, strălucită,
Pentru fericiri menită.

5.—Iată lumea că'nfloreşte,
Pământul că 'ntinereşte,
Cânt' prin luncă turturele
La fereastră rândunele.

6,—Şi-un porumb frumos, leit,
Despre apus a venit,
Floare dalbă a adus
Şi la căpătâi s'a pus.

7.—El vă zice, să trăiţi
Intru mulţi ani fericiţi
Şi ca pomii să'nfloriţi
Şi ca ei să'mbătrâniţi.

---

*) La fiecare strofă, după versul întâi şi al treilea, *Refrenul I*; după versul al doilea şi al patrulea, *Refrenul II*.

5

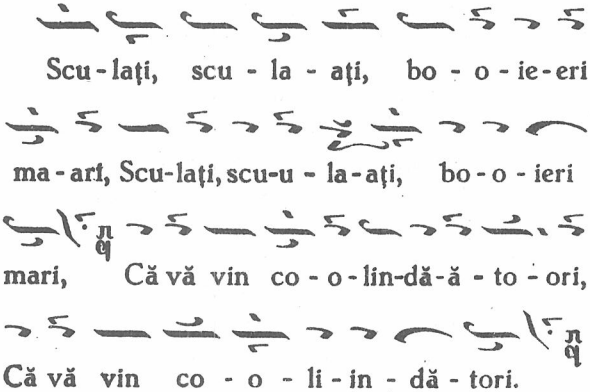
Scu-lați, scu - la - ați, bo - o - ie-eri
ma-ari, Scu-lați, scu-u - la-ați, bo-o - ieri
mari, Că vă vin co - o-lin-dă-ă - to - ori,
Că vă vin co - o - li - in - dă - tori.

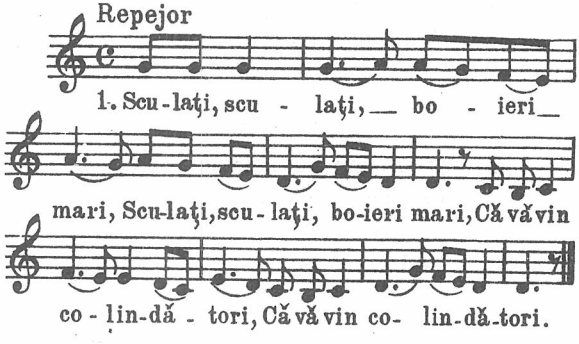
Repejor
1. Scu-lați, scu - lați, bo - ieri
mari, Scu-lați, scu-lați, bo-ieri mari, Că vă vin
co - lin-dă - tori, Că vă vin co- lin-dă-tori.

6

Scu-lați, scu - la-ați, bo - ieri ma - ri, *Flo-*

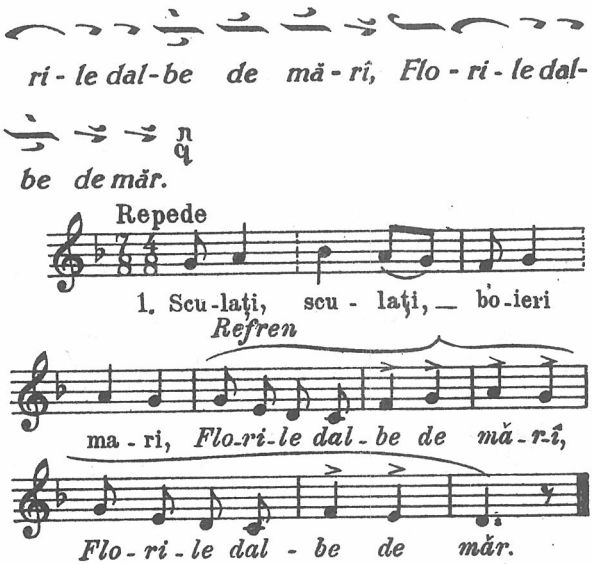
ri - le dal - be de mă - rî, Flo - ri - le dal-
be de măr.
Repede
1. Scu - laţi, scu - laţi, — bo - ieri
Refren
ma - ri, Flo - ri - le dal - be de mă - r-î,
Flo - ri - le dal - be de măr.

7

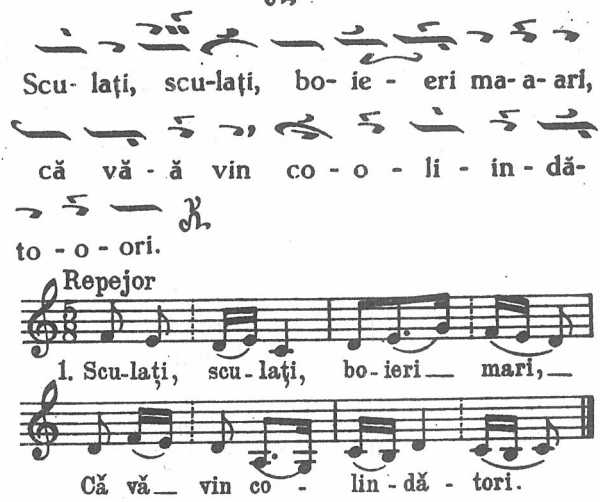
Scu- laţi, scu-laţi, bo- ie - eri ma- a- ari,
că vă - ă vin co - o - li - in - dă-
to - o - ori.
Repejor
1. Scu-laţi, scu - laţi, bo - ieri — mari, —
Că vă — vin co - lin - dă - tori.

8

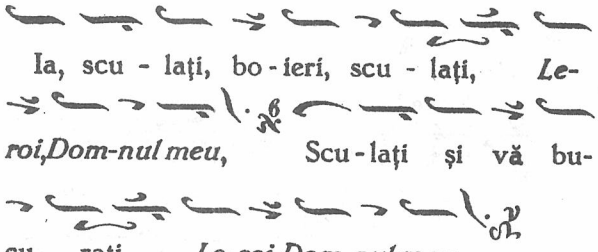

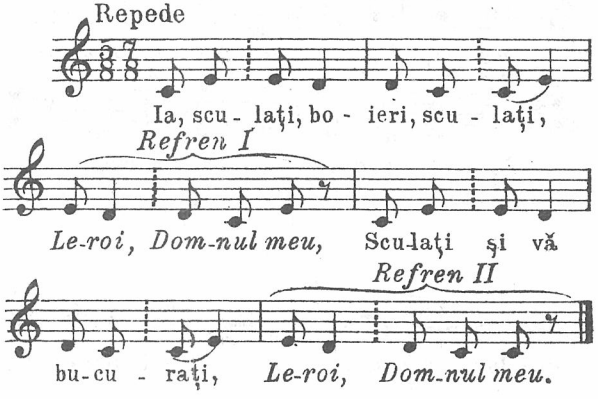

2.—Că v'aduc pe Dumnezeu *)
Să vă mântue de rău.

3.—Un Dumnezeu nou născut,
Floare'n dalbe s'a'nvăscut,

4.—Dumnezeu adevărat,
Floare'n soare luminat.

---

*) La fiecare strofă, după versul întâi, *Refrenul I*, după versul al doilea, *Refrenul II*.

9

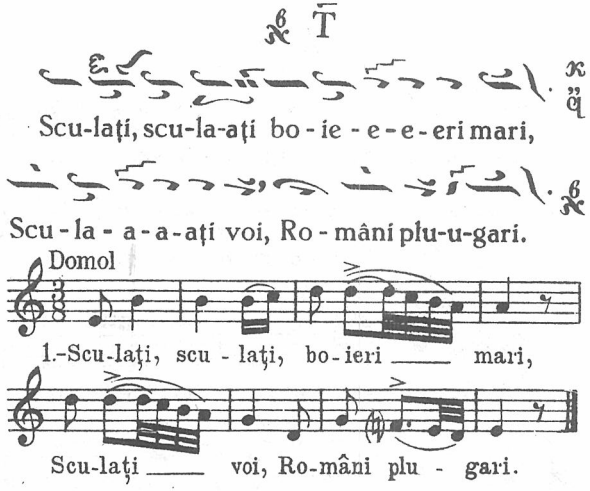
Scu-lați, scu-la-ați bo - ie - e - e - eri mari,
Scu - la - a - a - ați voi, Ro - mâni plu-u-gari.
Domol
1.-Scu-lați, scu - lați, bo - ieri mari,
Scu-lați voi, Ro-mâni plu - gari.

10

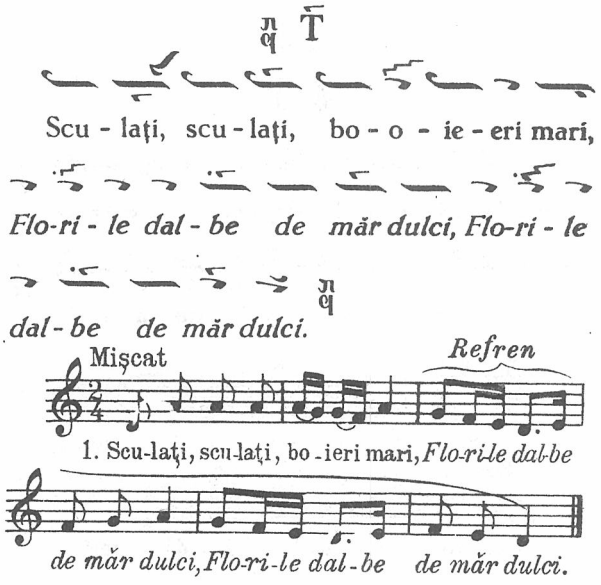
Scu - lați, scu - lați, bo - o - ie - eri mari,
Flo-ri - le dal - be de măr dulci, Flo-ri - le
dal - be de măr dulci.
Mișcat
Refren
1. Scu-lați, scu-lați, bo - ieri mari, Flo-ri-le dal-be
de măr dulci, Flo-ri-le dal - be de măr dulci.

11

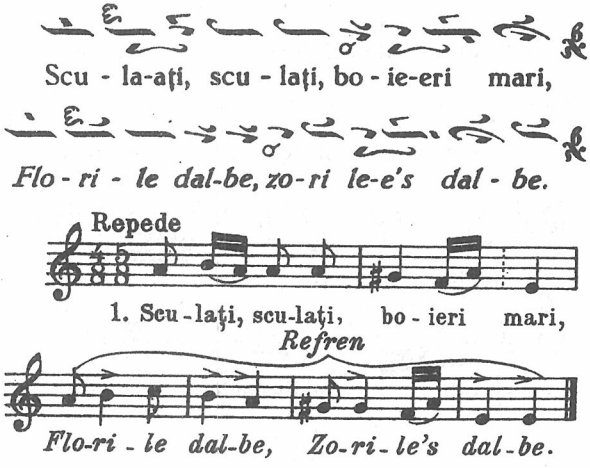
T
Scu - la-ați, scu - lați, bo - ie-eri mari,
Flo - ri - le dal-be, zo-ri le-e's dal - be.
Repede
1. Scu-lați, scu-lați, bo - ieri mari,
Refren
Flo-ri - le dal-be, Zo-ri - le's dal-be.

12

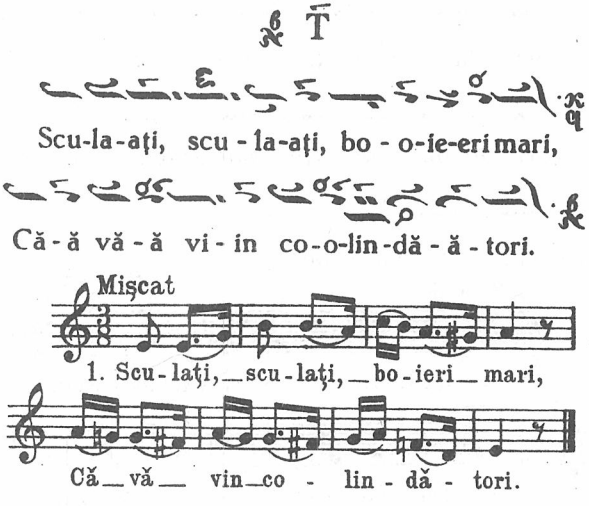
T
Scu-la-ați, scu - la-ați, bo - o-ie-eri mari,
Că - ă vă - ă vi - in co-o-lin-dă - ă - tori.
Mișcat
1. Scu-lați, scu-lați, bo-ieri mari,
Că vă vin co - lin - dă - tori.

13

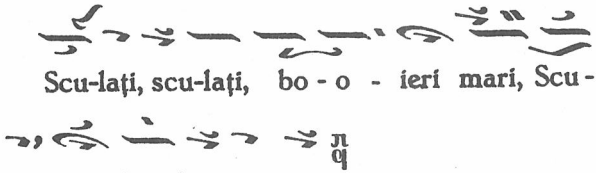

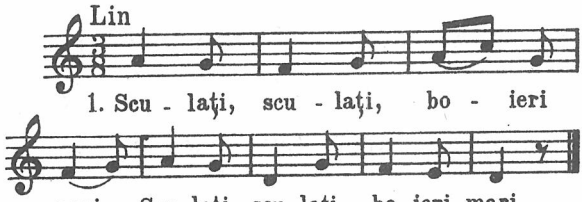

2.—Și sculați și slugile *)
3.—Și măturați curțile
4.—Și-aprindeți făcliile.
5.—Ca vă vin colindători
6.—Pe la miez de cântători;
7.—Nu vă vin cu niciun rău,
8.—Ci v'aduc pe Dumnezeu
9.—Mititel și 'nfășețel;
10.—Fașă dalbă de mătasă
11.—Și pitiea de bumbac.—

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

14

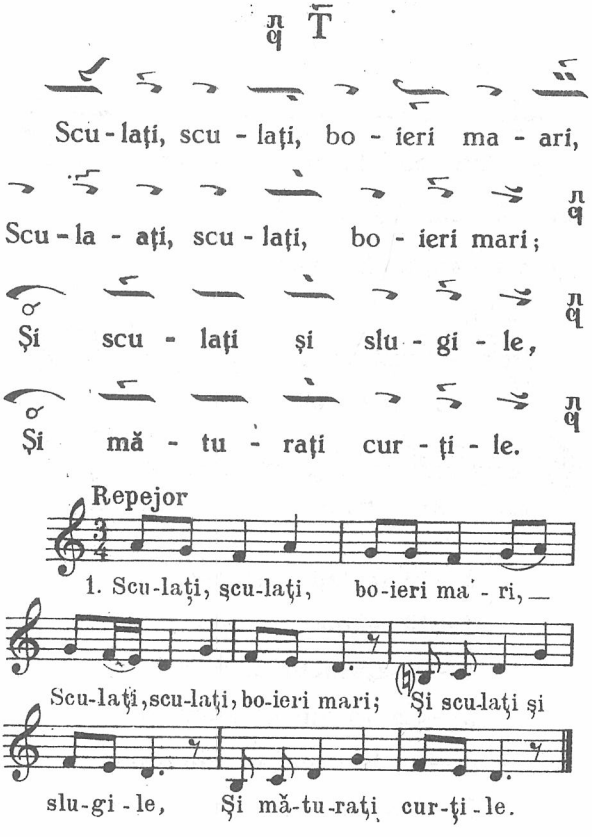
Scu - laţi, scu - laţi, bo - ieri ma - ari,
Scu - la - aţi, scu - laţi, bo - ieri mari;
Şi scu - laţi şi slu - gi - le,
Şi mă - tu - raţi cur - ţi - le.
Repejor
1. Scu-laţi, şcu-laţi, bo-ieri ma - ri, —
Scu-laţi, scu-laţi, bo-ieri mari; Şi scu-laţi şi
slu-gi - le, Şi mă-tu-raţi cur-ţi - le.

15

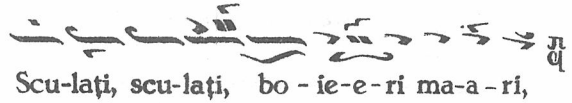
Scu-laţi, scu-laţi, bo - ie-e - ri ma-a - ri,

Scu - u - u - laţi, scu - la - a - a - a - aţi,

bo - o - ie - eri ma - ri, Că - ă - ă nu-i

vre-e - mea-a - a - a - a de - e do - o-

or - mi - re.

Potrivit.

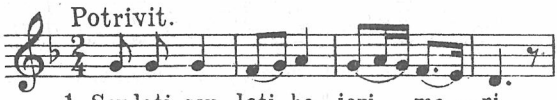

1. Scu-laţi, scu - laţi, bo - ieri ma - ri,

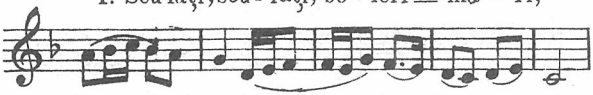

Scu - laţi, scu-laţi, bo - ieri ma - ri,

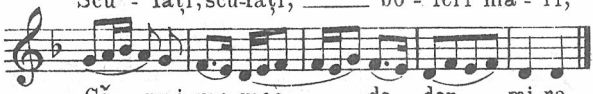

Că - nu-i vre-mea de dor - mi-re.

2.—Că-i vremea de'mpodobire, *)
La biserică-i vestire.

3.—Că azi Domnul s'a născut,
Domnul cel dintru'nceput.

4.—Şi'n curtea lui Ştefan Vodă,
Mulţi boieri s'au strâns la vorbă.

5.—Boieri, boieri, s'ospătaţi,
Lui Cristos să vă'nchinaţi.

---

*) Intâiul vers al strofei se cântă de două ori.

16

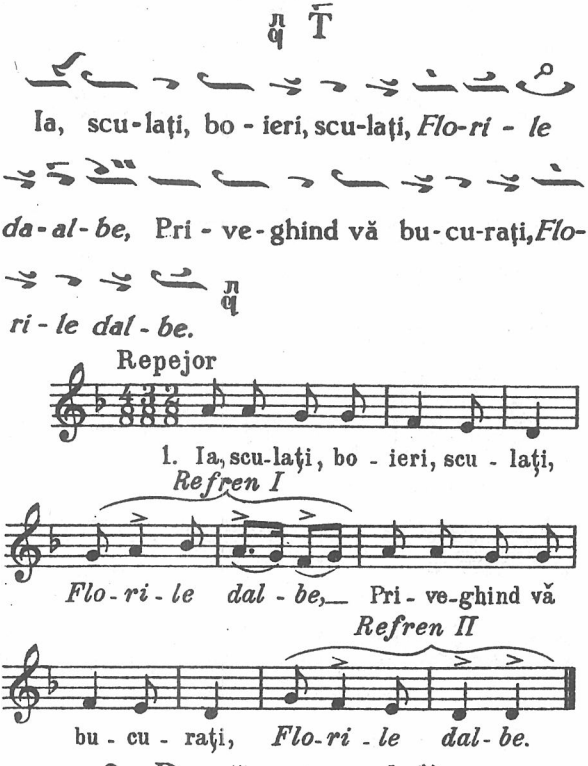

2.—De măturați curțile *)
Și—aprindeți făcliile.

3.—Că vă vin colindători.
Noaptea pe la cântători.

4.—Și nu v'aduc niciun rău;
Ci v'aduc pe Dumnezeu.

5.—Mititel și 'nfășețel,
Curge mirul de pe el.

---

*) După versul întâi, *Refrenul I;* după versul al doilea, *Refrenul II.*

6.—Faşă dalbă de mătasă,
Dumnezeu în astă casă.

17

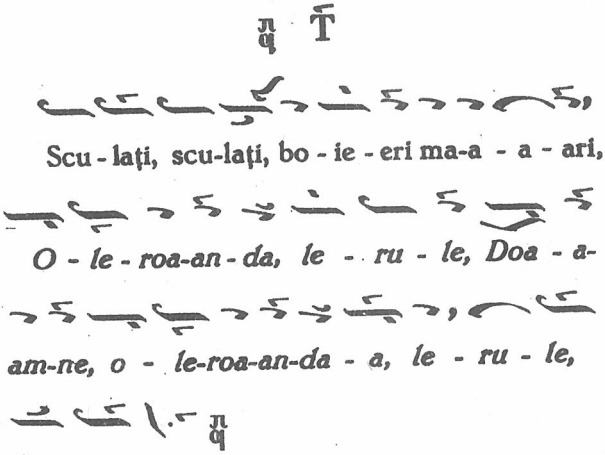

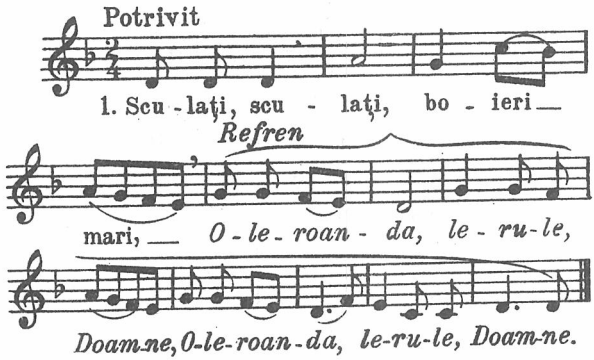

18

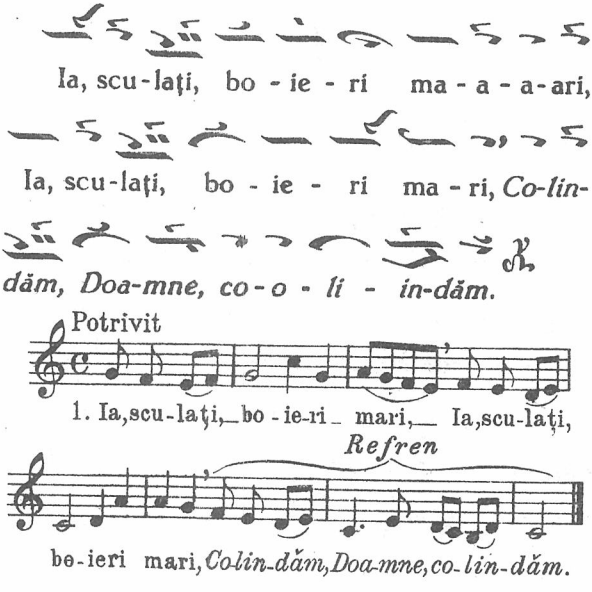

2.—Că pe cer s'a arătat
Un luceafăr minunat. *)

3.—El vă zice: să trăiți
Să trăiți, să 'mbătrâniți

4.—Ca și merii
Ca și perii } bis

5.—Ca un fir
De trandafir. } bis

6.—Și să fiți tari ca și piatra
Să fiți iuți ca și săgeata.

---

*) După fiecare strofă, *Refrenul.*

19

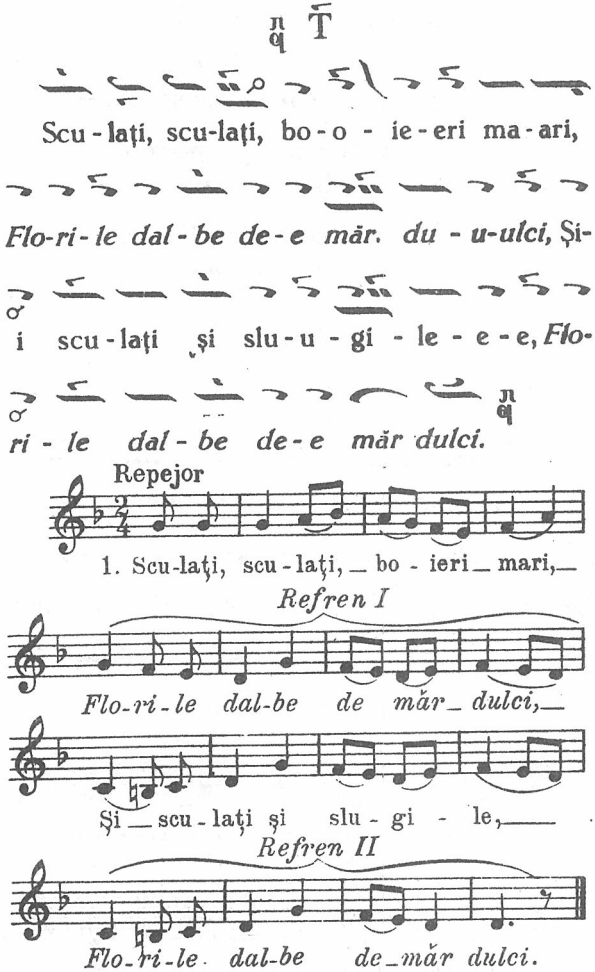

2. – Sculaţi, sculaţi, boieri mari, *)
Că vă vin oaspeţii rari.–

***) După întâiul vers al strofei se cântă *Refrenul I*, după al doilea, *Refrenul II*.**

3.—Şi v'-aduc pe Dumnezeu
Să vă mântue de rău.—

4.—Cu tichia de mătasă
Şi cu faşe prea frumoasă.—

5.—Iar în tichia ce-o poartă,
Este-o chiatră nestimată.—

6.—Când chiatra s'a clătina,
Lumea s'o cutremura.—

20

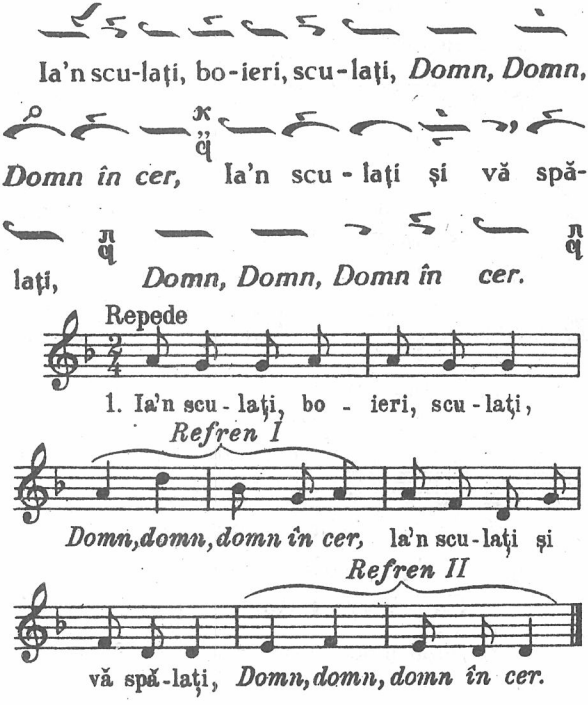

2.—Că vă vin colindători *)
Noaptea pe la cântători.—
3.—Şi nu vă fac niciun rău
Şi v'-aduc pe Dumnezeu.
4.—Dumnezeu Cel mititel,
Mititel şi 'nfăşeţel.—
5.—Faşă albă de mătasă,
Să-i fie moale la oasă.
6.—Cu scuticul de fuior,
Moale pentru trupuşor.
7.—Cu chitia de bumbac,
Să-i fie moale la cap.
8.—Ce-i în vârful chichiuţei? (bis)
9.—Este-o piatră nestimată,
Ce plăteşte ţara toată.
10.—Ţarigrad pe jumătate,
Rusalim a treia parte.
11.—S'a sculat o cuconiţă
Şi-a aprins o lumeniţă.
12.—Şi-a cătat într'o lădiţă
Şi mi-a dat o părăluţă.
13.—S'a sculat un coconaş
Şi-a aprins un fănăraş.
14.—Şi-a cătat în chimeraş
Şi mi-a dat un gălbinaş.
15.—M'-am închinat sănătate,
Ce-i mai bună decât toate.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe, *Refrenul I*; după al doilea, *Refrenul II.*

21

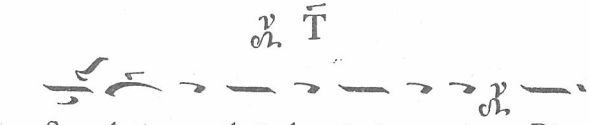

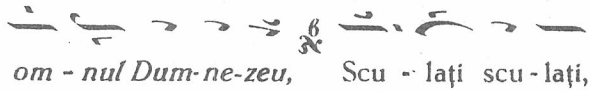

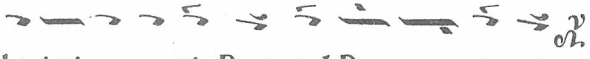

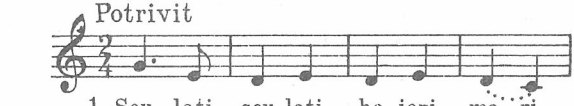

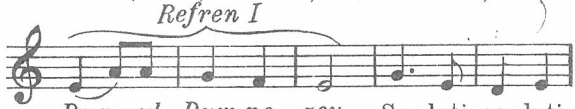

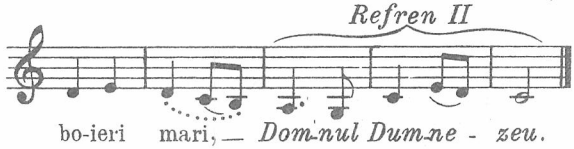

2.—Că nu-i vremea de dormit*)
—Da-i vremea de'mpodobit,

3.—Cu podoabe de mătase
Pri'mprejur cu aur trase.

4.—Sculați, boieri, dela masă
Și haideți pân'la morminte.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul I*; iar după al doilea, *Refrenul II*.

5.——La morminte ce-ţi vedea?
—Oase de om înşirate,

6.—Oase de om înşirate,
Că nimeni nu le cunoaşte,

7.—Nici sărac şi nici bogat,
Numai fecior de împărat.

22

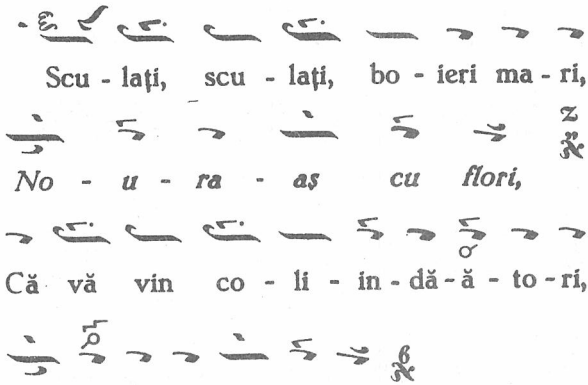

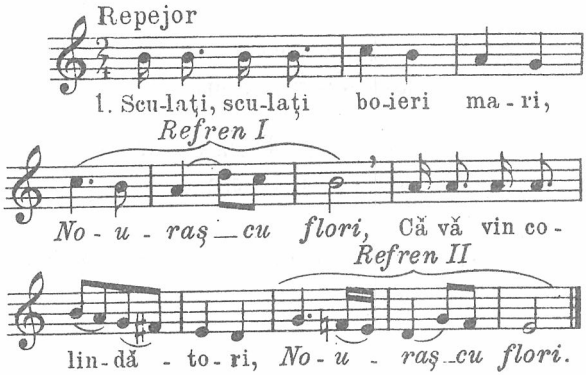

23

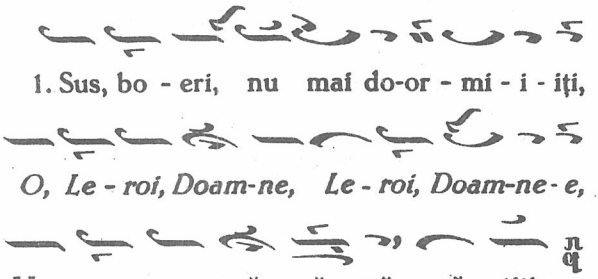

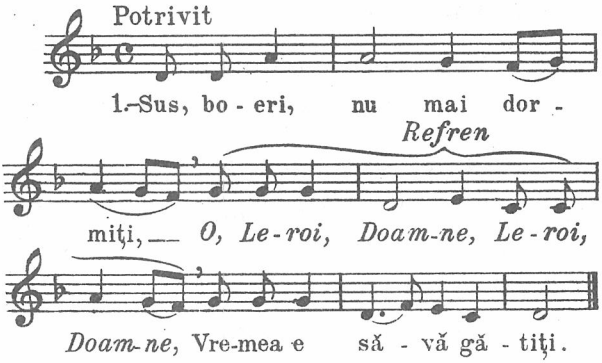

2.—Casa să v'o măturaţi, *)
Şi masa s'o încărcaţi;

3.—Că s'a născut Domn frumos,
Numele lui e Cristos.

---

*) Fiecare vers se repetă; înainte de repetiţie, *Refrenul.*

24

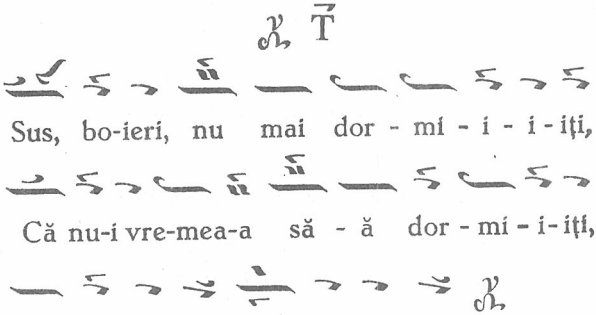

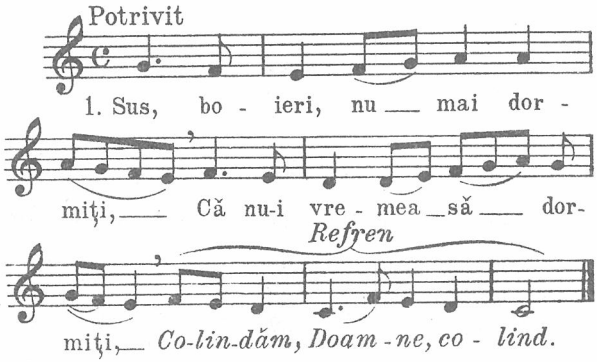

2.—Vremea e să vă sculaţi,*)
Casa să vă măturaţi

3.—Şi masa să vă 'ncărcaţi
Şi şedeţi de priveghiaţi.

4.—C'aşteptăm pe Domnul sfânt,
Ca să vie pe pământ—

5.—Că e fiul cerului
Şi Domnul pământului

---

*) După fiecare strofă, *Refrenul.*

6.—In seara Ajunului
Vin fiii Crăciunului,

7.—Câte patru, câte şeapte,
Ca să cânte la ferestre:

8.—„Cruce'n casă, cruce'n masă,
Rămâi, gazdă, sănătoasă.

9.—Fi, boier, tot sănătos
Şi să-ţi ajute Cristos.—

10.—Boereasă, bucuroasă,
Să-ţi ajute Maica noastră".

25

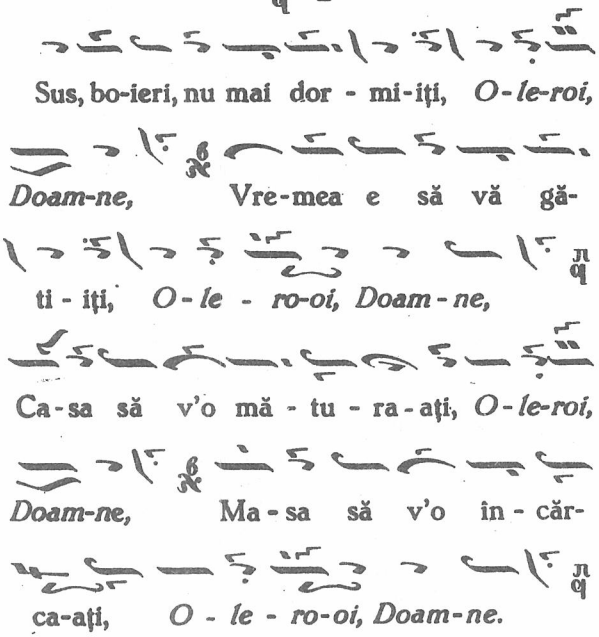

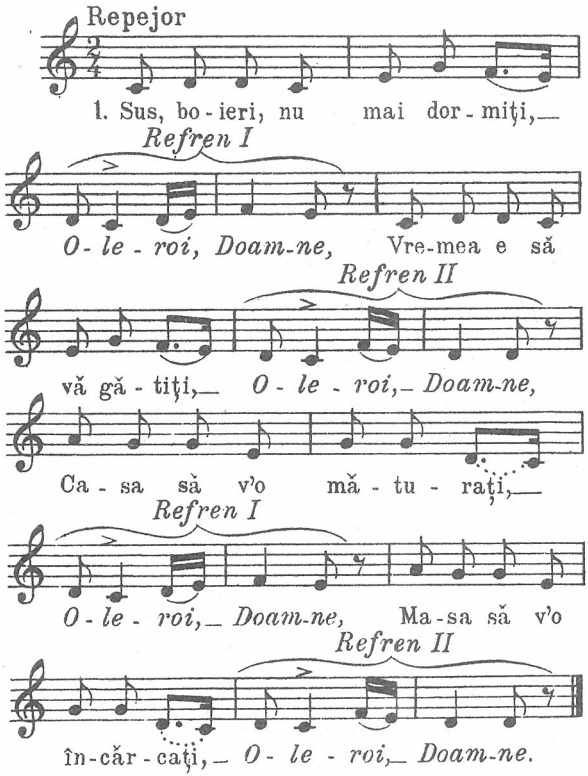

2.—Nu dormiţi în astă seară, *)
Ci şedeţi la privegheală;
S'aşteptăm pre Domnul Sfânt,
Ca să vie pe pământ.

3.—Tuturor ce sunt în casă
Şi se veselesc la masă,
Să le dea Cristos de toate,—
Bucurie, sănătate.—

) După versul întâi şi al treilea ale fiecărei strofe, *Refrenul I*, după al doilea şi al patrulea, *Refrenul II

26

T

Noi um-blăm şi co-o - lin-dă-ă - ăm,

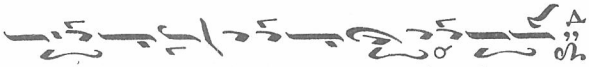

No-o - oi um - blă-ăm şi co-o-lin dă-ăm,

Mă-ru-lui, mă-ru - lui, Mă-ru-lui, măr.

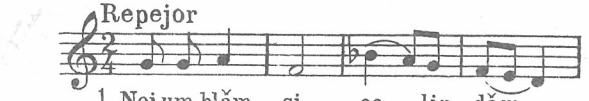

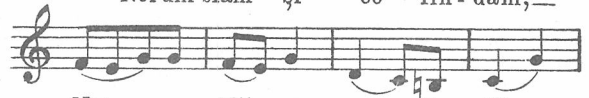

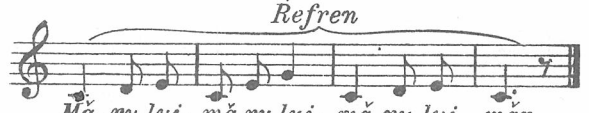

2.—Pe la curţi de boieri mari,*)
3.—Dar boierii nu-s acasă,
4.—Ci-s în codri la păzit,
5.—Să păzeasc' un sfânt mormânt.
6.—Iar o pasăre, mai sus,
7.—Tot striga: „Isus, Isus".
8,—Busuioc bătut în masă,
9.—Rămâi, gazdă, sănătoasă
10.—Ca o garoafă frumoasă.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori, apoi *Refrenul.*

27

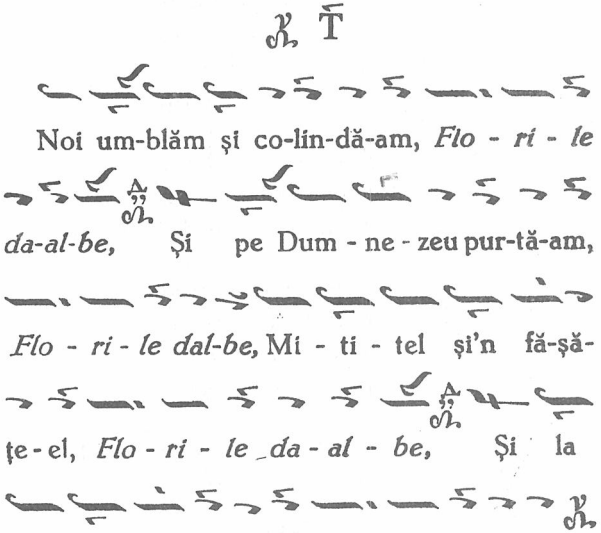
Noi um-blăm şi co-lin-dă-am, *Flo - ri - le*
da-al-be, Şi pe Dum - ne - zeu pur-tă-am,
Flo - ri - le dal-be, Mi - ti - tel şi'n fă-şă-
ţe - el, *Flo - ri - le da - al - be,* Şi la
fa - ţă fru-mu-şe-el, *Flo - ri - le dal-be.*

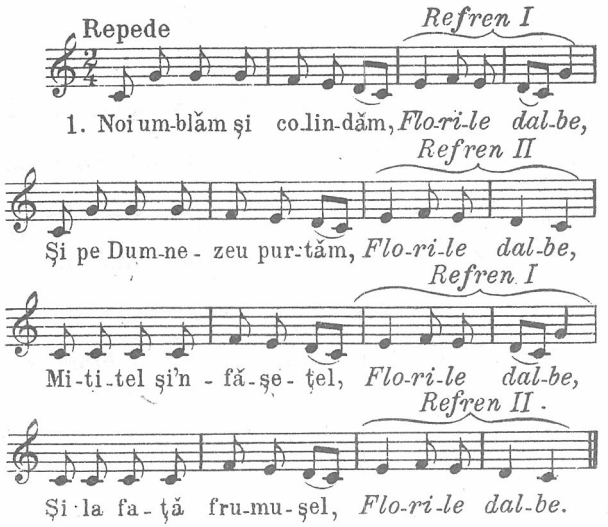
Repede
Refren I
1. Noi um-blăm şi co-lin-dăm, *Flo-ri-le dal-be,*
Refren II
Şi pe Dum-ne - zeu pur-tăm, *Flo-ri-le dal-be,*
Refren I
Mi-ti-tel şi'n - fă-şe - ţel, *Flo-ri-le dal-be,*
Refren II
Şi la fa - ţă fru-mu-şel, *Flo-ri-le dal-be.*

2.—Faşe dalbă de mătase, *)
Să-i fie moale la oase;
Scuticel de uşunic,
Moale să-i fie la trup.

3.—Chichiuţă de bumbac,
Moale să-i fie la cap.
Dar ce este'n fundul ei? (bis)

4.—Este-o piatră nestemată,
Ce cuprinde lumea toată,
Ţarigradul jumătate,
Rusalimu'-a treia parte.

---

*) După versurile I şi II, *Refrenul I*; după versurile II şi IV, *Refrenul II*.

28

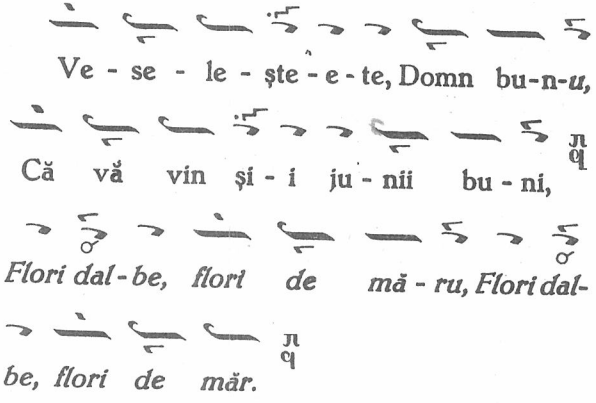

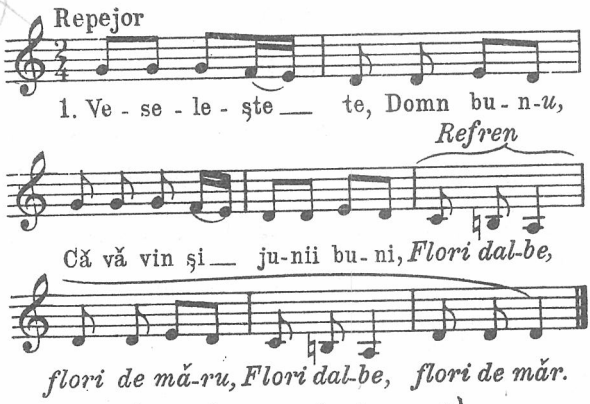

2.—Junii buni, colindători, *)
Ciocănind pe la chieiori.

3.—Așa mândrii 'mpodobiți,
Cum sunt pomii înfloriți,

4.—Cât în casă au venit,
Casa toat' s'a veselit.

5.—Dar-*u*, dar-*u* ce-și aduc-*u*?
—Crucea sfântă 'n mâna stângă,

6.—Și de-a dreapta, busuioc-*u*,
Și la brâu, un spic de grâu.

7.—La piept*a*re, trandafir-*u*.
Dar-*u*, dar-*u* cui l-or da-re?

8.—Cruce-or da bătrânilor-*u*,
Trandafiru' fetilor-*u*.

9.—Busuioc feciorilor-*u*,
Grâu' or da câmpurilor-*u*.

---

*) După fiecare strofă se cântă *Refrenul*.

29

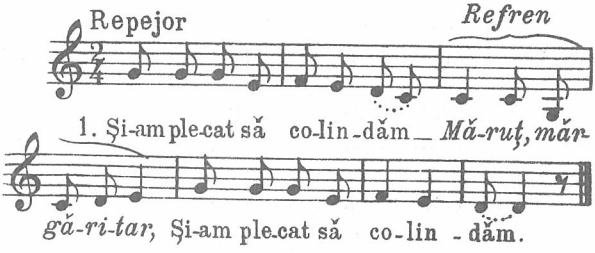

2.—Pe la curţi de boeri mari, *)

3.—Dar boerii nu's acasă,

4.—C'au plecat la vânătoare,

5.—Să vâneze căprioare;

6.—Căprioare n'au vânat,

7.—Şi-au vânat un epuraş,

8.—Să facă din blana lui,

9.—Veştmânt frumos Domnului.

*) După versul întâi al fiecărei strofe, *Refrenul.*

30

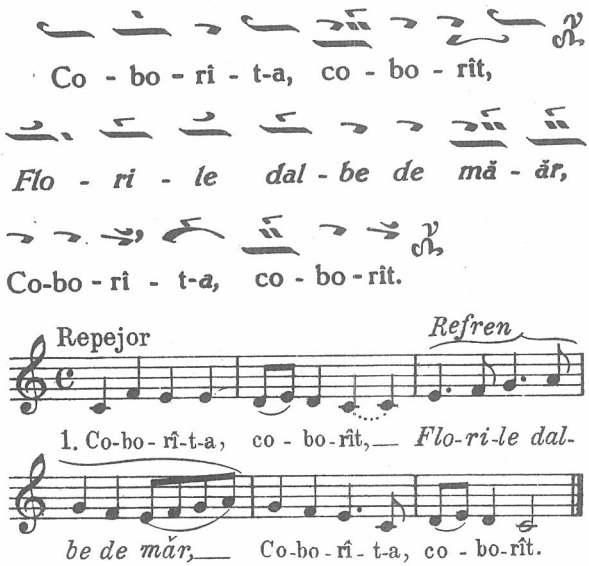

2.—Maica sfântă pe pământ. *)
3.—Şi-a umblat din casă 'n casă,
4.—Nime, de mas, nu o lasă.
5.—Când a fost coalea de seară,
6.—Şi-a aflat o poiecioară,
7.—Şi-a aşternut fân uscat
8.—Şi-a născut mândru 'mpărat,
9.—Care ne-a răscumpărat
10.—De la muncile din iad.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori; între întâia şi a doua oară se cântă *Refrenul*.

31

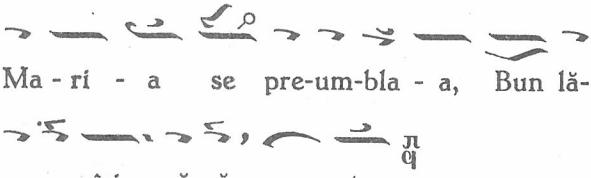

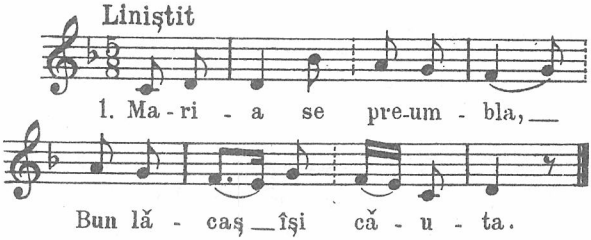

2.— Umblă Maica pe pământ,
Să nască pe Fiul Sfânt.

3.—Merge'n sus şi iară'n jos,
Că bate vânt friguros.

4.—Se luară, se duseră
Tocma'n curtea lui Crăciun.

5.—„Bună seara, Moş Crăciun!"
Zis-'Maria celui bun.

6.—„Lasă-mă'n palatul tău,
C'-am să nasc pe Dumnezeu".

7.—Zise-atunci Moş Crăciun:
„Du-Te'n grajdul cailor.

8.—Ori în târla oilor,
Ori în ieslea boilor.

9.—Că aicea n'ai ce face,
Nu Te las'să naşti în pace".

10.—Maria atunci plecă,
Ici, colea, ea alergă.

11.—Merse în grajdul cailor
Să nască pe Fiul Sfânt.

12.—Dară caii tropăiau
Şi iepele nechezau.

13.—„Staţi, cai, şi nu tropăiţi,
Voi, iepe, nu necheziţi.

14.—C'am să nasc un Fiu al Meu
Poruncit de Dumnezeu".

15.—Caii însă n'ascultară;
Şi Maria cuvântară.

16.—„Fir'-aţi voi, cai, blestemaţi,
Să n'aveţi loc und'să staţi.

17.—Şi ori cu câtă mâncare,
Să n'aveţi îndestulare.

18.—Numa 'n ziua de Ispas;
Nici atunci decât un ceas".

19.—Maria atunci plecă,
Ici, colea, ea alergă.

20.—Merse 'n târla oilor
Şi în grajdul boilor.

21.—Dară boii rumegà;
Şi Maria cuvântà:

22.—„Stați, boi, și nu rumegați,
Liniștea nu mi-o stricați!
23.— C'-am să nasc un Fiu al Meu,
Poruncit de Dumnezeu".
24.—Boii star'a rumega;
Maica sfânt'atunci năștea.
25.—Năștea pe Fiul cel Sfânt,
Fiul Sfânt pe-acest pământ.
26.—Boii sufla de 'ncălzia,
Maica sfântă-i fericià.
27.—Boii dar mi-o ascultară
Și Maria cuvântară
28.—„Fire-ați voi, boi, fericiți
Și în veci blagosloviți".

32

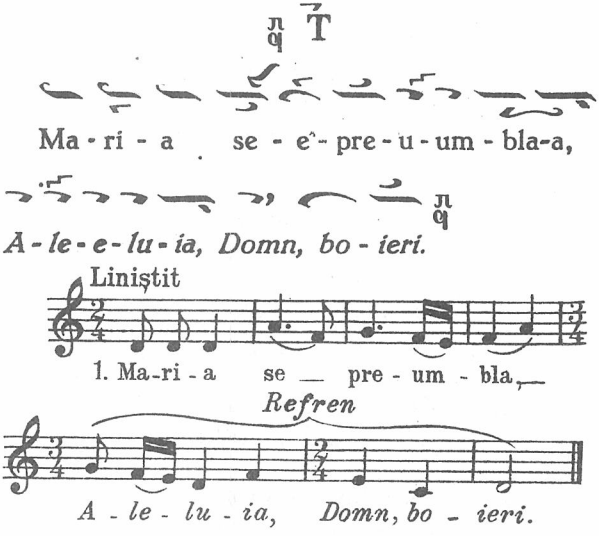

33

T

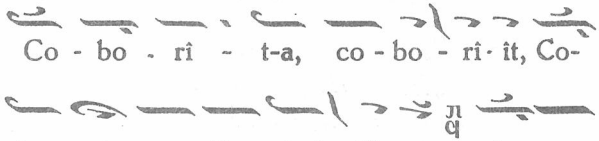

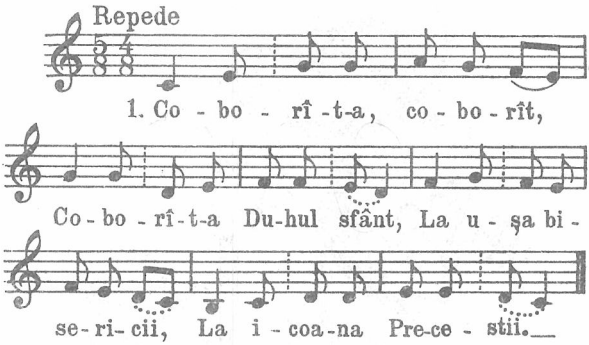

2.—Icoana maichii'ntrebară:
„Ce veste-ai adus în ţară?„
Veste bună aduce'n ţară,
Duhul Sfânt, când se coboară.

3.—Sfânta Fecioară Maria
Va să nască pe Mesia;
Şi umblă din casă'n casă
Şi nimenea nu o lasă.

33

T

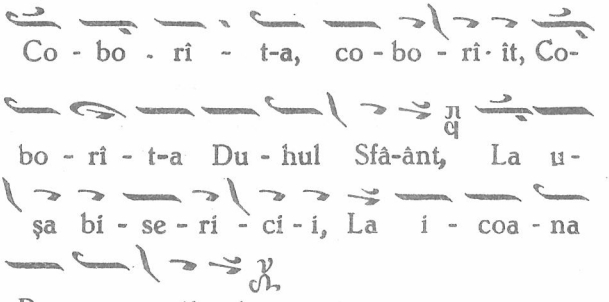

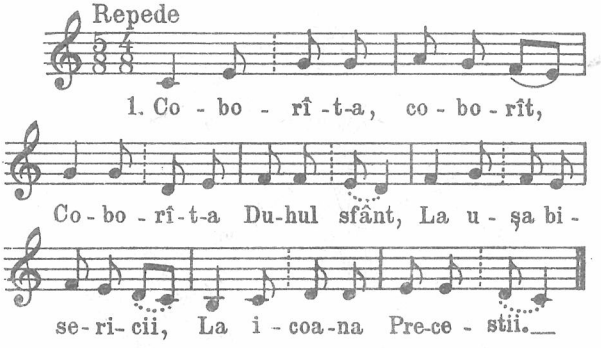

2.—Icoana maichii'ntrebară:
„Ce veste-ai adus în ţară?„
Veste bună aduce'n ţară,
Duhul Sfânt, când se coboară.

3.—Sfânta Fecioară Maria
Va să nască pe Mesia;
Şi umblă din casă'n casă
Şi nimenea nu o lasă.

4.—Dar iată, că pe'nserat,
Intr'un grajd s'a aşezat;
Şi-a născut, pe fân uscat,
Prunc frumos şi luminat.

5.—Frumos nume ce I-a dat:
„Isus Cristos, Impărat".
Frumos nume ce I-a pus:
„Isus Cristos, Iisus".

34

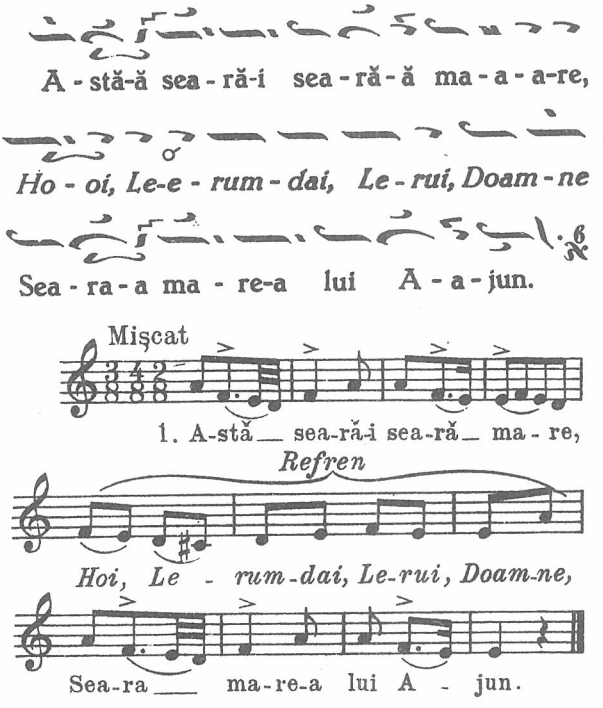

2.—Mâine-i ziua lui Crăciun,*)
Când s'a născut Dumnezeu.

3.—Mititel, desfăşeţel,
'Nvăluit în flori de măr.

4.—Cu scutec de uşenel,
Faşe verde de mătas'.—

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

5.—Când s'a născut Dumnezeu,
Cânep pârlit
Mi-a otăvit.

6.—Crâng uscat,
Frunză mi-a dat,
Fântâni seci mi-a isvorât.

7.—Câini de jidovi mi-au de-aflat;
Sovai, prinsu-a mi-L căta.

8.—*Sovai* tot din vad în vad,
Sovai tot din sat în sat.

9.—*Sovai* tot din casă 'n casă,
Sovai şi din masă 'n masă.

10,—*Sovai* Maica Maria
Ea de veste că prindea,

11.—Pruncu' în braţ'că-şi lua,
Cărăruia-şi de-apuca:

12.—Cărăruia drept la munţi,
Drept la munţi, la munţi căruţi,

13.—Urcă-şi munte, urcă-şi doi;
Când fu munte de-al treilea,

14.—Puse jos să odihnească.
Pruncul să şi-l primenească.

15.—Când ochi negri-şi de-arunca,
In urma ei ce-mi vedea?

16.— —Tare vine şi Ioan,
Şi Ioan, şi sfânt Ioan;

17.—Vine tare'n fuga mare
Şi-mi striga'n guriţa mare:

18.—Ia, mai stai, Maică Marie,
Să mergem mai înainte.

19.—Mai 'nainte 'n vârf de munte,
Că eu ştiu trei râurele:

20.—Râu de vin, şi-altu-i de mir,
Ş'altu-i apă limpejoară.

21.—In bun vin să mi-L scăldăm,
In apă să-L limpezim.

22.—Cu bun mir să-L miruim
'N veştmânt alb să-L primenim.

23.—*Sovai* bun nume să-I punem,
Sovai Bunul Dumnezeu.

24.—*Sovai* Bunul Dumnezeu.
Sovai Bun stăpân de cer.

25.—*Sovai* cer să stăpâneşti,
Sovai norod să miruieşti.

26.—*Sovai* ici în ceastă casă
Însăşi fie'n cruci frumoase.

27.— Iarăşi noi întru mulţi ani
Şi cu toţii di'mpreună!

35

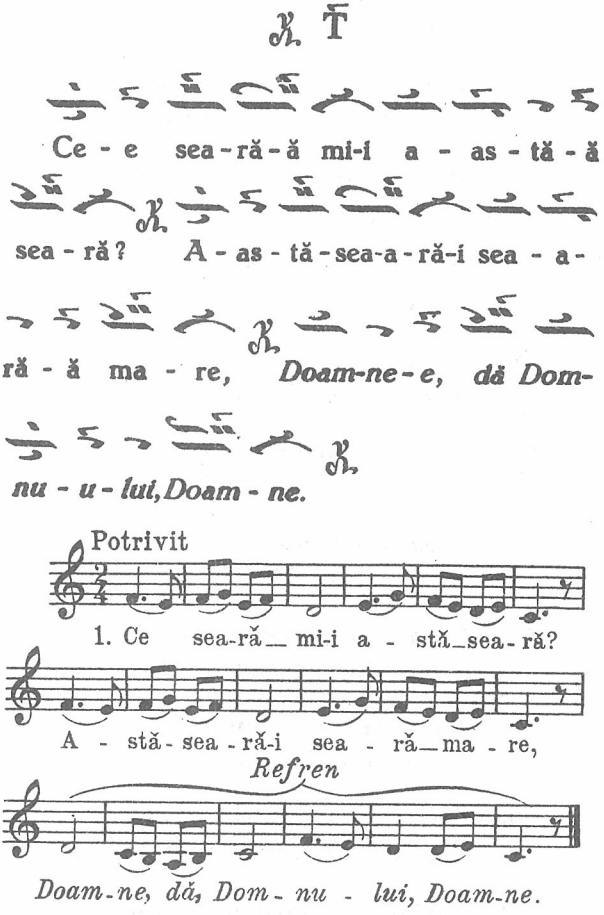

2.—Asta-i seara de ajun,
Mâine-i ziua de Crăciun*)

*) După fiecare strofă, *Refrenul*

3.—Când Dumnezeu s'a născut
Şi pământul l-a făcut.

4.—Sus cerul l-a ridicat
'n patru stâlpi l-a rezimat.

5.—In patru stâlpi de argint,
Mai frumos l-a 'mpodobit

6.—Tot cu stele mărunţele,
Mai pe sus cu mai mărele.

7.—Soarele cu razele,
Luna cu luminele.

8.—Rază'n vârful munţilor
La crucile brazilor.

9.—Rază'n şes, la holde verzi,
Rază'n casă l'ăst om bun.

10.—Om bun, să te veseleşti,
Pe noi să ne dăruieşti.

11.—C'un colac de grâu curat,
Cu vin roşu strecurat.

12.—Şi de-acum până'n vecie,
Dumneavoastră bucurie.

36

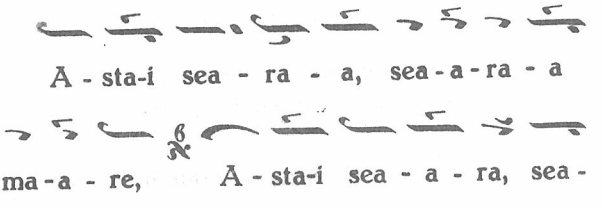

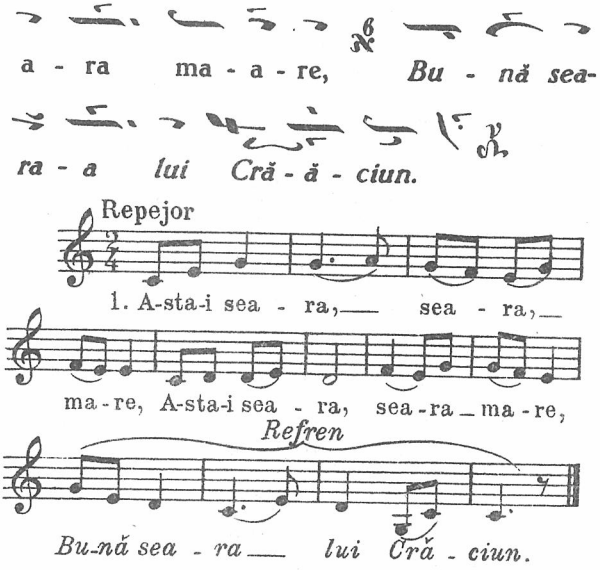

2.—Seara mare-a lui Crăciun,
A lui Crăciun, omul bun. *)

3.—Noi aicea, ce-am venit? (bis)

4.—Am venit să colindăm,
Pe Cristos să-L lăudăm.

5.—Că de mic ni s'a născut,
In scutece învăscut.

6.—La naşterea lui Cristos,
Toţi oamenii-au fost voioşi.

7.—Când a fost la răstignire,
Toţi am fost cu lânguire.

---

*) După fiecare strofă se cântă *Refrenul.*

8.—Când a fost la'nmormântare,
Toţi am fost cu supărare.

9.—Vineri pela doisprezece,
Clopotele le trăgeau.

10.—Pe Isus Îl răstigneau,
Cuele I-le băteau.

11.—Sângele pe stâlpi curgea;
Maica sfântă că-l oprea.

12.—Şi'n biserică-l ducea
Şi din gură'-aşa zicea:

13.— —Acesta-i sânge curat,
Că-i din trup nevinovat.

14.—Acesta-i sânge cu milă,
Că-i din trup fără de vină.

15.—Acesta-i sânge milos,
Că-i din trupul lui Cristos.

37

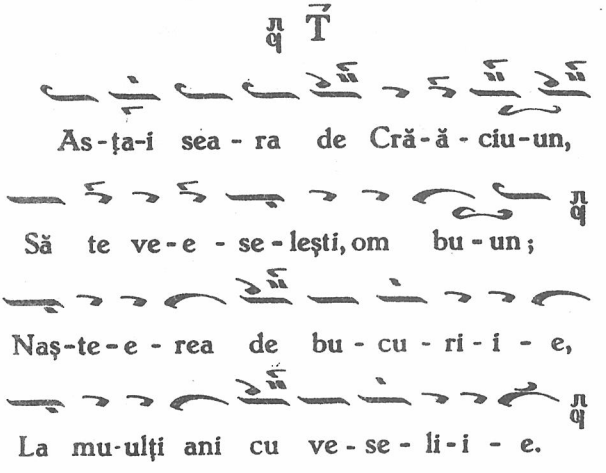

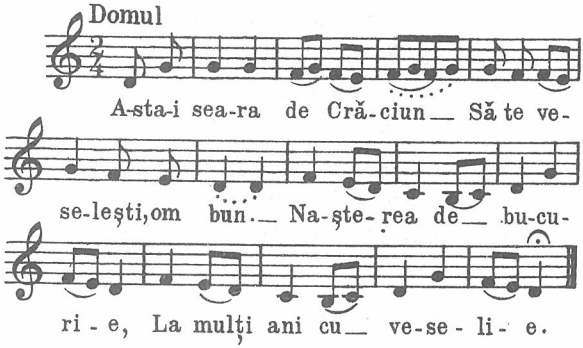

2.—Bucură-Te, Sfântă Cruce,
Bucură-Te, lumea-Ţi cântă;
Şi-Ţi cântă cu glas de jale
Pentru-a lui Adam greşale.—

3.—Iar Adam dac'-a greşit,
Domnul de Rai l-a lipsit.
—„Du-te -Adame, de la mine,
Cum te-ai lipsit de-al tău bine!"

4.—Dar Adam a prins a plânge
Şi din gur'-a prins a zice:
„Raiule, grădină dulce,
Nu mă 'ndur a mă mai duce.

5.—De dulceaţa ta cea dulce;
De mireasma florilor,
De cursul isvoarelor,
De cântarea pasăr'lor."

38

u - un, *Flo - ri - leţ dal - be de măr*

Şi-mi fă - ă fo - o - o - cul ma-re, ma - re.

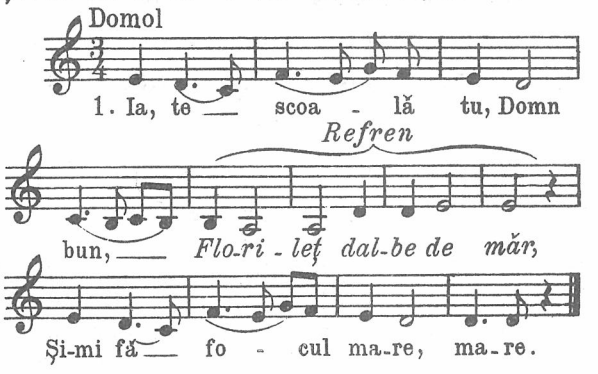

2.—Şi-mi aprinde-o lumânare, *)
Că nu-ţi vine cine-ţi pare.

3.—Şi-ţi vin juni colindători,
Printre ei şi Dumnezeu.—

4.—La fereastr'-aşa vestind:
—Mare-i seara de-astă seară.—

5.—Nu e seara de-astă seară,
Şi e seara lui Crăciun.

6.—Când s'a născut Fiul sfânt,
Fiul sfânt pe-acest pământ.

7.—Noi umblăm şi colindăm
Şi pe Dumnezeu purtăm.

8.—Cristos să vă dea de toate,
Viaţă lungă, sănătate.—

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

39

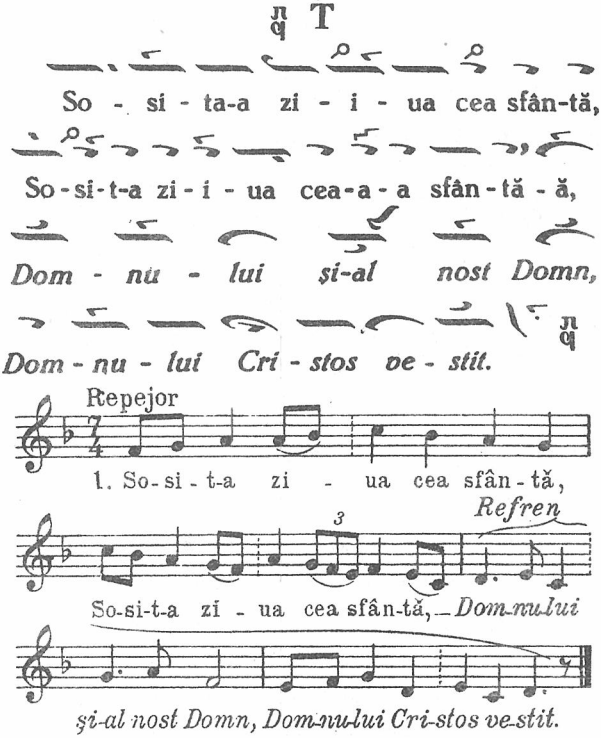

2.—Ingerii, minunea cântă; *)
3.—C'azi în lume ne-a venit-*u*
4.—Mesia cel mult dorit-*u*.
5.—Din Fecioara s'a născut-*u*
6.—Şi cu lapte s'a crescut-*u*.
7.—In scutece s'a 'nfăşat-*u*
8.—Şi în braţe s'a purtat-*u*.
9.—Cu chip de om a venit-*u*
10.—Şi pe noi ne-a mântuit-*u*.

*) Fiecare vers se cântă de două ori, după care, *Refrenul*.

40

As - tăzi Dom - nul s'au năs - cu-ut,

As - tăzi Dom - nul s'au năs - cut

Lu - mea cu dor s'au um - plu-ut,

Lu - mea cu dor s'au um - plut.

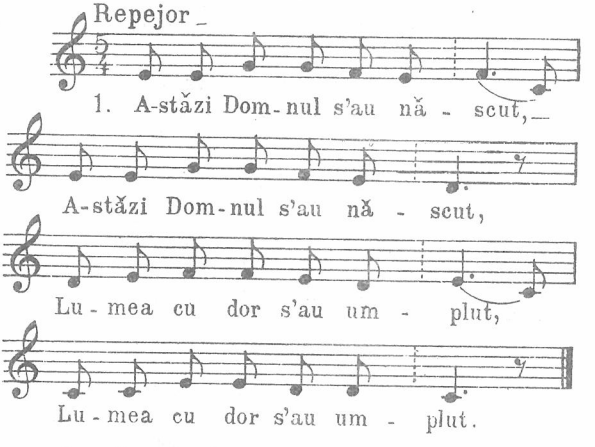

2.—Sus în curtea lui Crăciun *)
S'au născut un Domn prea bun.

3.—El în iesle se năştea,
Pre nuele flori creştea.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

4.—Veste în țară se ducea,
Mai departe ajungea,—

5.—La Irod cel de-'mpărat;
Și Irod s'au supărat.

6.—Când Irod c-au auzit,
Trei soli mari el a găsit.

7.—El pe-un sol îl trimetea
Ca să spună ce-o vedea.

8.—Solul iute și plecă
Eslea mândr'o și află.

9.—Cum El era înfășat
Ca un prunc de împărat,

10.—Tot în fașă de mătasă
Și în haine noi alease.

11.—Lui Irod el îi spunia
Dară Irod nu crezia.

12.—Iar-atuncea ce făcea?
Și mai un sol trimetea.

13.—Solul iute-au și plecat
Eslea mândr'au și aflat.

14.—Dară 'n ea era culcat,
Domn frumos s'o arătat,

15.—Cum e junele frumos,
Când e tare sănătos,

16.—De-i înfiară mustăcioara
Și 'nmugură bărbioara.

17.—Lui Irod el îi spunea,
Dar Irod că nu credea;

18.—Iar atuncea ce făcea?
Alt sol el că trimetea.

19.—Fața Lui ca să o vadă,
Ca să-i spună cum să creadă.

20.—Solul când s'o-apropiat,
Din departe o'ngenunchiat.

21.—Din gură li-au cuvintat:
—„Spuneți-mi adevărat,

22.—Unde știți c'ar fi născut
Un crai mare de curând?"

23.—„De-ți vom spune, ce ni-i da!"
—„Ce viți cere, viți căpăta!"

24.—„Domnul sfânt și Domnul bun
E în curtea lui Crăciun.

25.—L-am văzut prunc mititel,
Frumușel ca-un jugerel.

26 —Tot în fașă de mătasă,
Pe margini cu aur trasă.

27.—Și în leagăn aurel,
Scutecel de bumbăcel.

41

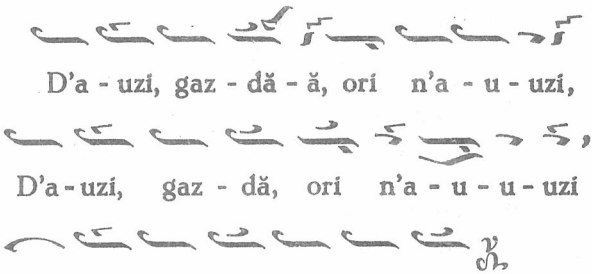

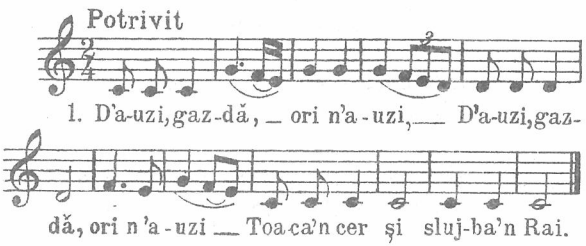

2.—Toaca 'n cer cum o bătea,*)
Slujba 'n rai cum o făcea.

3.—Dumnezeu cum cuvânta,
Maica sfântă se ruga...

4.—Și să stai să tot privești,
Cum făcea slujbe cerești.

5.—Ingerii, ținând stâlpări,
Cântau sfintele cântări.

6.—Pentru 'n fiu ce s'a născut,
Domnul nost' fără 'nceput.

---

*) Versul întâi al fiecărei strofe se cântă de două ori.

7.—Cum lumini-L lumina,
Cum cobuze răsuna.

8.—Că s'a născut pe pământ
Fiul Tatălui Cel Sfânt.

42

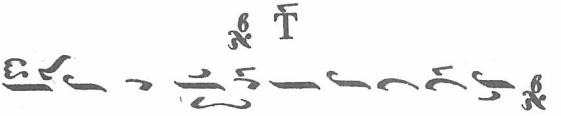

2.—Şi pământul s'a făcut-*u*,
3.—Şi cerul s'a ridicat-*u*
4.—Pe patru stâlpi de argint-u
5.—Mai frumos împodobit-*u*
6.—Tot cu stele mărunţele.
7.—In mijlocul stelelor,
8.—Şade Maica şi cu Fiul.
9.—Fiul plânge, Maica-I zice:
10.—Taci, Fiule, nu mai plânge,
11.—Că Ţi-oi dărui eu Ţie
12.—Două mere, două pere,
13.—Şi scaun de judecată,
14.—Ca să judeci lumea toată;
15.—Să dai dreptii la dreptate
16.—Şi strâmbii la strâmbătate.
17.—Cei din casă să trăiască,
18.—Pe noi să ne dăruiască.

43

Ma - re mi - nu-ne se a-ra - tă

La Vi - tle - e-em as - tă - da - tă

De î - în - geri și de - e păs - tori,

Pă - ă - cu - ra - rii de-e - la oi, De î-

în - geri și de - e păs-tori, Pă - ă - cu-

ra - rii de - e-la oi

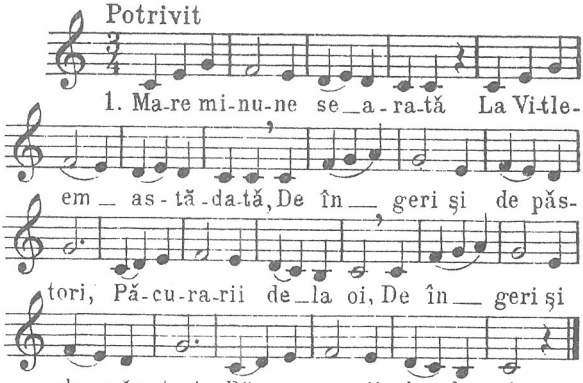

2.—Aude-se laudă multă,
Lângă peştera cea sfântă;
Strigau păstorii toţi, tare:
Laudă Domnului, prea mare!

3.—Rânduită este-acuma
Spre Răsărit la Maghi numa,
O stea mândră, prea frumoasă
Şi cu raze luminoasă.

4.—Iar Irod cel ce domnia,
La inimă îl strignia,
Cu dureri îl săgeta
Şi crailor le zicea:

5.—„Mergeţi de vă închinaţi!
De aflaţi, veste să-mi daţi,
Ca să pot şi eu să vin
Şi Lui ca să mă închin".

44

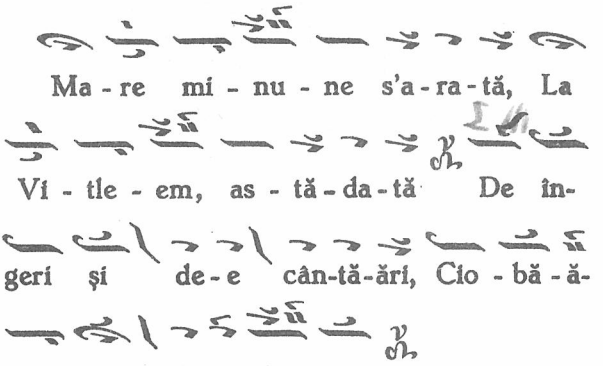

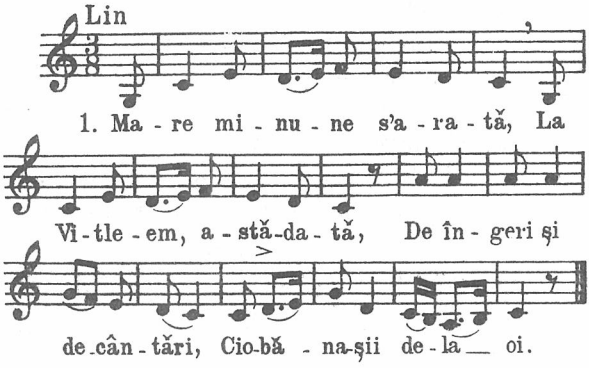
Lin
1. Ma - re mi - nu - ne s'a - ra - tă, La
Vi - tle - em, a - stă - da - tă, De în - geri și
de - cân - tări, Cio - bă - na - șii de - la oi.

45

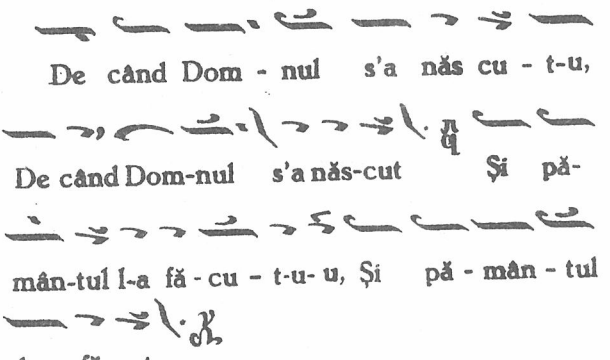

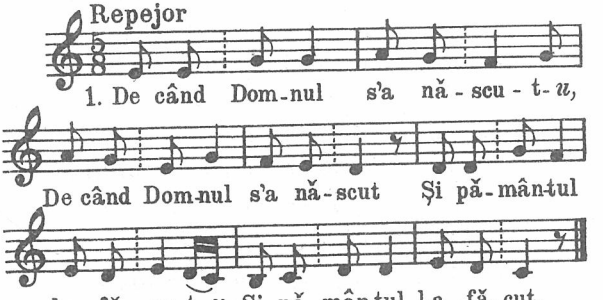

2.—Şi cerul l-a ridicat*)
'n patru stâlpi l-a răzimat.—

3.—In patru stâlpi de argint
Şi frumos l-a 'mpodobit.—

4.—Tot cu stele mărunţele,
Cu luceferi printre ele.—

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

5.—Şi cu luna cu lumina,
Soarele cu razele.—
6.—Dar soarele unde rază?
Raze, Doamne, unde rază.
7.—Raze 'n vârful munţilor,
La fântâna sfinţilor.—
8.—La doi brazi îmbinuraţi
Şi 'n tulpini întulpinaţi.
9.—La tulpină depărtaţi,
La vârfuri amestecaţi;
10.—Dar în ramurile lor,
Este-un leagăn de mătasă.
11.—Dar în leagăn cine-mi doarme?
Doarme..... om bun.
12.—Vine-un cârd de rândunele
Cu glasuri de păsărele.—
13.—Şi-mi cântară, 'mi colindară,
Pe cest om bun mi-l sculară.—
14.—Vine-un cârd de porumbei
Cu glasuri de feciorei.
15.—Şi-mi cântară, 'mi colindară,
Pe cest om bun mi-l sculară.
16.—Scoală, om bun, de vezi tu,
Pruncul sfânt cum se născu.
17.—Mititel, înfăşeţel,
Curge mirul după el.
18.—Cârpele-s de flori de măr,
Faşa dalbă de mătasă.—

46

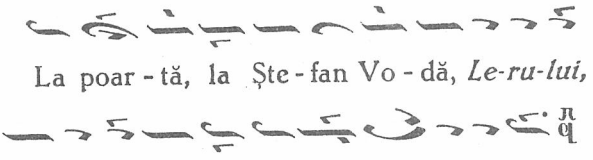

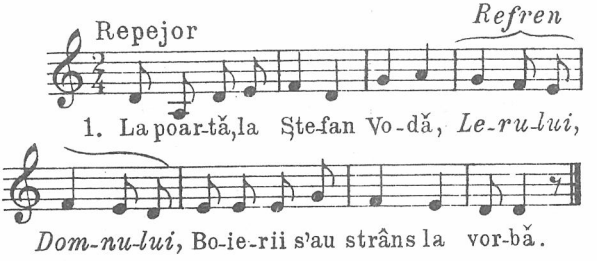

2.—Dar vorba de cine este? *)
—De Isus născut în iesle.

3.—Insă Ștefan Domn cel sfânt,
De la rugă auzind,

4.—Pe boierii ce vorbiau
Și pe Domnul proslăviau,

5.—El pe dată s'a plecat,
Cu boierii s'a 'nchinat.

6.—Și, cu glasul de supus,
A slăvit pe Domn Isus.

---

*) După versul întâi, *Refrenul.*

47

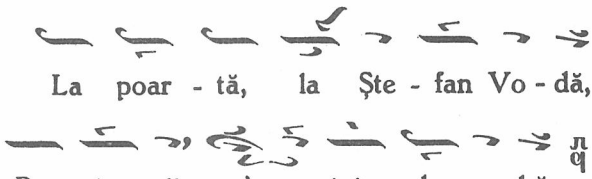
La poar - tă, la Ște - fan Vo - dă,
Bo - ie - rii s'a-au strâns la vor-bă.

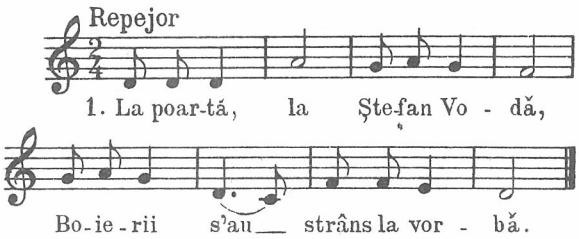
Repejor
1. La poar-tă, la Ște-fan Vo - dă,
Bo-ie-rii s'au strâns la vor - bă.

48

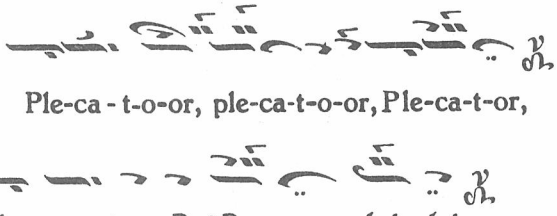
Ple-ca - t-o-or, ple-ca-t-o-or, Ple-ca-t-or,
ple - ca - t-or, *Dai Dom-nu - lui, dai.*

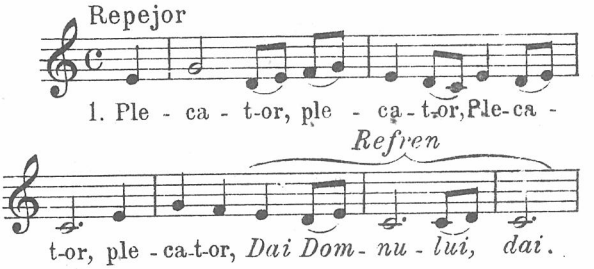

2.—Ceată de voinici *)
3.—Pe cai pogănici,
4.—C'un colac de grâu
5.—C'o ploscă de vin.
6.—Din colac tăiară,
7.—Din ploscă 'nchinară,
8.—Din gură 'ntrebară:
9.—„Nu mi-ați, voi, văzut-*u*
10.—Fiul meu cel sfânt-*u*?"
11.—„Și de L-am văzut-*u*,
12.—Nu L'-am cunoscut-*u*!"
13.—„Lesne de-a cunoaște:
14.—Fețișoara Lui,
15.—Spuma laptelui;
16.—Ochișorii Lui,
17.—Mura câmpului."

---

*) Fiecare vers se repetă; după repetiție, *Refrenul.*

49

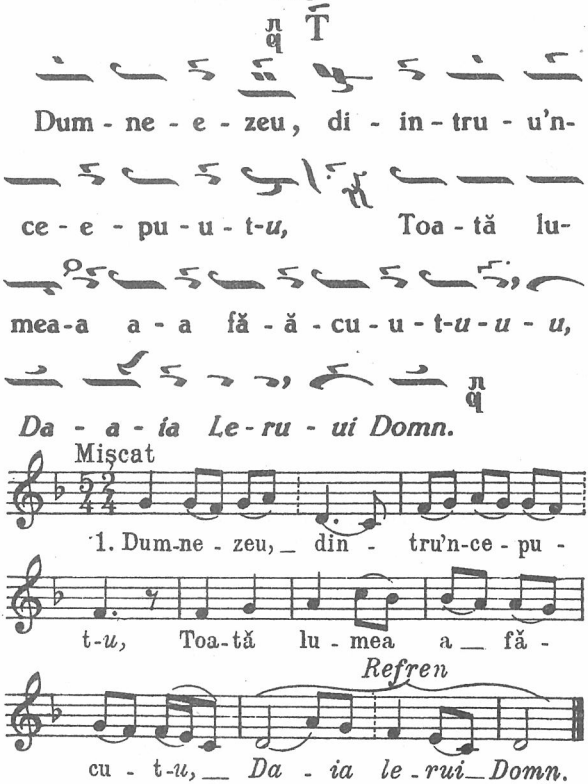

2.—Cerul sus l-a ridicat-*u* *)
Şi bine l-a răzimat-*u*.
3.—Pe patru stâlpi de argint-*u*
Şi frumos l-a 'mpodobit-*u*
4.—Toţ cu stele mărunţele,
Cu luceferi printre ele.
5.—Şi cu luna cu lumina,
Soarele cu razele.

*) După fiecare strofă se cântă *Refrenul*.

50

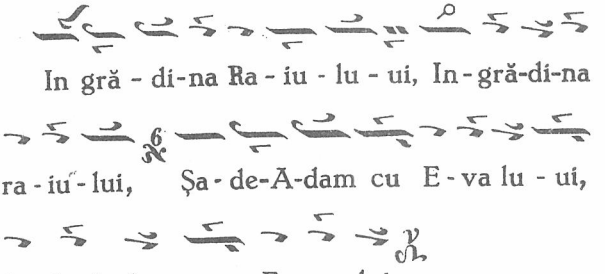

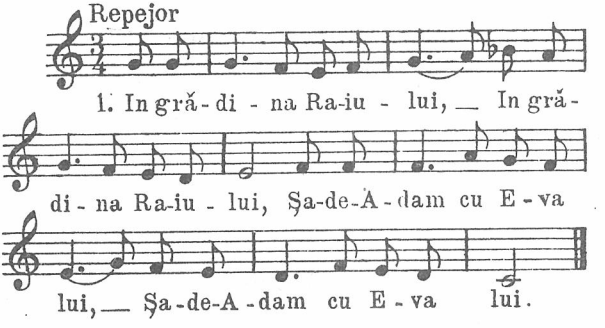

2.—Raiul, cu nesaţ privind *)
Şi din gur'aşa grăind:

3.—„Raiule, grădină dulce,
De la tin', nu m'aş mai duce.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

4.—De mirosul florilor,
Şi ceara albinelor.

5.—De para făcliilor
Şi fumul tămâielor.“

6.—Dumnezeu îl judeca
Cu mânie şi grăia:

7.—„Ştii, Adame, ce ţi-am spus,
Când în Rai slobod te-am pus.

8.—Nimica nu ţi-am oprit;
Numai pomul Raiului.

9.—Tu măru'n gur'ai luat,
Rău trupu'ţi-ai veninat.

10.—Du-te,—Adame, dela mine,
Tu te-ai lipsit de mult bine.

11.—Du-te din Raiul frumos
In pământu'ntunecos, —

12.—Lasă Raiul cu dulceaţă, —
Du-te pe pământ cu ceaţă“.

13.—„O, Evo, poamă amară,
Să ieşim din Rai afară.

14.—O, vai, şarpe din pustie,
Ce-mi făcuşi acuma mie?

15.—Fire-ai, şarpe, blestemat,
C'-ai băgat lumea'n păcat,

16.—Unde te-o găsi dormind,
Capul să-ţi fie sdrobit“.

51

Sus în vâr - ful ce - riu - lu - iu - u - u,

Im - pre - ju-u-rul soa-a - re - lu - iu,

Iai Dom - nu-ul Dom - nu - lui, Doam-ne.

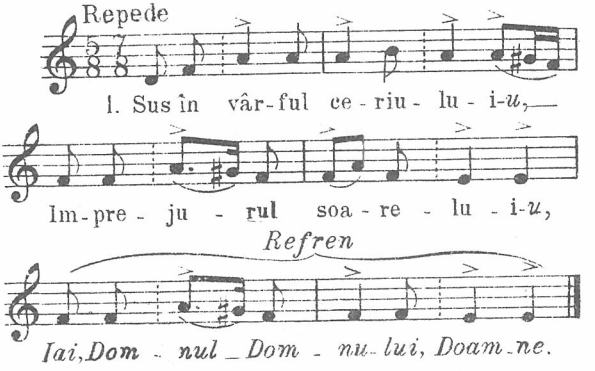

2.—Este un tron auril-*u*
Şi cu stele înflorit-*u*. *)

3.—In el şade Dumnezeu,
De judecă servul său.

4.—Inaintea tronului-*u*
Şade omul Raiului-*u*,

5.—„Ştii, Adame, ce ţi-am spus-*u*,
Eu în Rai când-*u* te-am dus-*u*?

*) După fiecare strofă se cântă *Refrenul*.

6.—Că te iert de a mânca
Din pomii ce ți-i-oi da.

7.—Dar din unul n'am iertat-*u*;
Și tu, totuși, ai mâncat-*u*.

8.—Mură'n gură, tu băgași-*u*,
Gura de ți-o'nveninași-*u*.

9.—Inima de ți-o 'nșelași-*u*
Și'n păcate te-afundași-*u*.

10.—Cu tot genul omenesc-*u*,
De pe mărul pământesc-*u*.

11.—Pentru tine, moș Adame,
Eu purtai piroane'n palme."

12.—Dară Adam se'ntrista,
La pământ îngenunchia.

13.—Și de Domnul se ruga.—
Iară Domnul întreba:

14.—„Cum, Adame, te-ai smintit-*u*,
De-ai mâncat din pom oprit-*u*?"

15.—Și Adam a cuvântat-*u*:
—„Șarpe galben s'a'ncercat-*u*,

16.—Mărul Evei de l-a dat-*u*;
Iară Eva l-a gustat-*u*.

17.—Si-apoi mie mi l-a dat-*u*,
Mi l-a dat de l-am mâncat-*u*."

18.—„Tu, Adame, ce-asculțași-*u*,
Pentru ast'te lepădași-*u*,

19.—Din cel Rai prea luminos-*u*,
Colo 'n iadu'ntunecos-*u*."

52

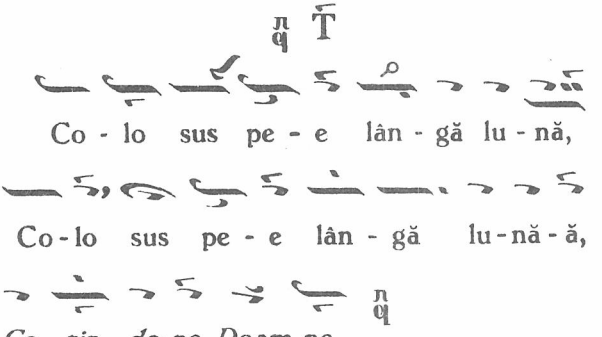

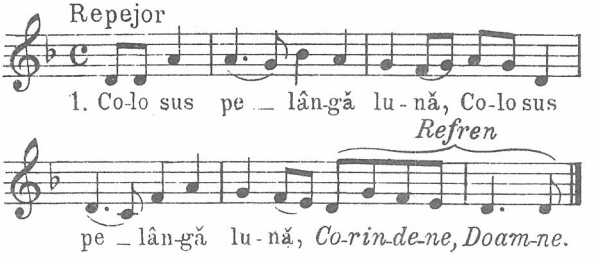

2.—Este un scaun de odihnă, *)
3.—Iar pe scaun, cine şade?
4.— —Şade, şade Maica Sfântă
5.—Cu'n fiuţ frumos în braţe.
6.—Fiul plânge, Maica-i zice:
7.— —Taci, Fiule, taci, dragule,
8.—Că Ţie mama Ţi-a da-re
9.—Două mere, două pere
10.—Şi Ţi-i juca'n Rai cu ele;
11.—Şi cheile Raiului.
12.—Şi-i deschide şi-i închide.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori, apoi *Refrenul*.

53

Ţ

Co - o - o - lo'n um - bra po - o - o - mi-

lor, Pa - a - asc o - i - le Do - o-

om - ni - lor, *Li - nu-i lin şi ia - ră*

lin, Li - nu-i lin şi tot mai li - in,

Fru - un - ză ver-de ros - ma - rin.

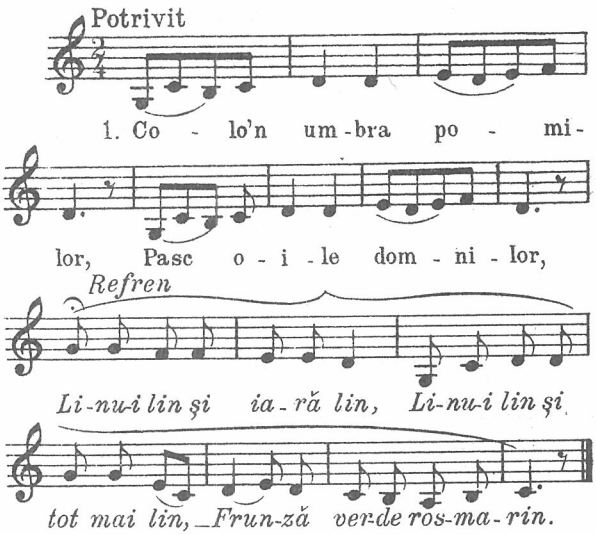

2.—Dar cu ele cine stă?*)
— Este Maica Precistă
3.—Lângă ea e-un legănel
Cu copilul sfânt în el.

*) După fiecare strofă, *Refrenul.*

54

T

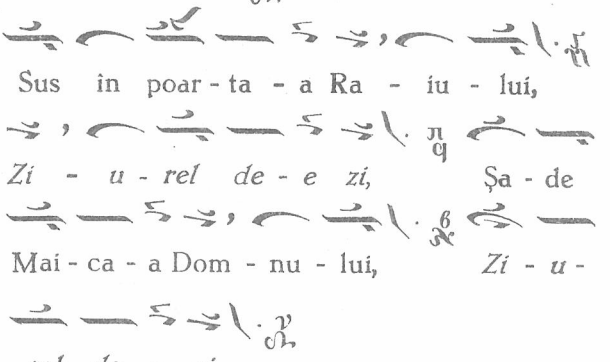

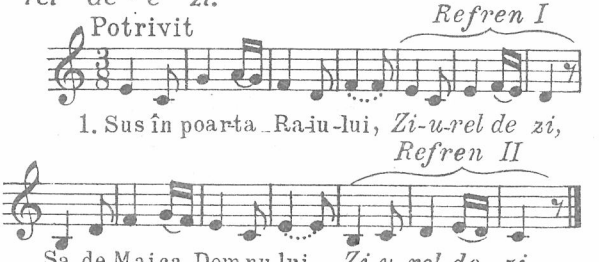

2.—Cu fiul sfânt lângă ea;*)
Dar fiul, tare plângea.

*) La fiecare strofă, după versul întâi, *Refrenul I*, după versul ultim, *Refrenul II.*

3.—„Taci, fiule, nu mai plânge,
Că eu Ţie Ţi-oi aduce,

4.—Două mere argintele,
Să te joci, fiuţ, cu ele".

5.—Fiul sfânt aşa zicea:
„Nu plâng, maică, de-aceea.

6.—Ci uită-te, maică'n jos,
Colo'n josu, mai din jos,

7.—De vezi fauri făurind
Mie, piroane făcând".

8.—Şi fiul sfânt tot plângea,
Maica sfântă-L mângăia:

9.—„Taci, fiule, nu mai plânge
Că eu Ţie Ţi-oi aduce,

10.—Două mere aurele
Să te joci, fiuţ, cu ele."

11.—Fiul sfânt aşa zicea:
„Nu plâng, maică, de aceea.

12.—Ci te uită, maică'n sus,
Colo'n susu, mai în sus,

13.—De vezi bărdaşi bărduind
Şi mie cruce făcând."

55

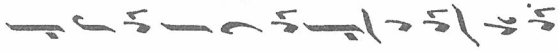

Sus î - în poar - ta - a Ra - iu - u - lu - ui,

Flo - ri - le dal - be, flori de mă - ăr, Flo-

ri - le dal - be, flori de măr.

1.-Sus în poar - ta Ra - iu - lui,

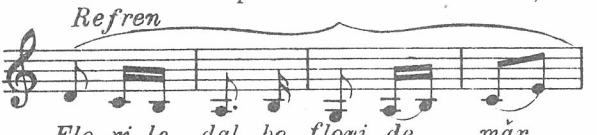

Flo - ri - le dal - be, flori de măr,

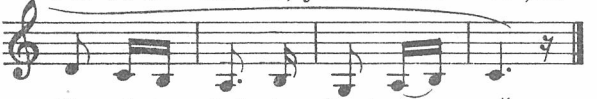

Flo - ri - le dal - be, flori de măr

56

Sus la poar - ta Ce - e - ru - u - lui,

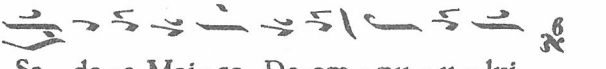

Şa - de - e Mai - ca Do-om - nu - u - lui.

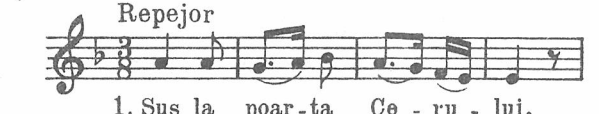

1. Sus la poar - ta Ce - ru - lui,

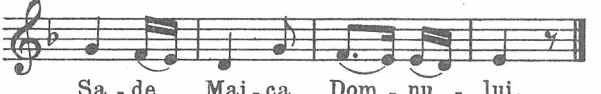

Şa - de Mai - ca Dom - nu - lui.

57

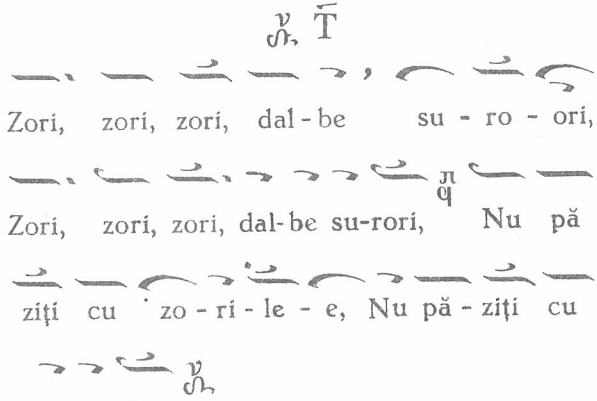

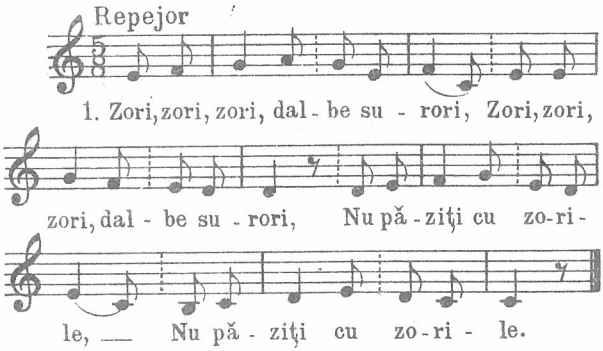

2.—Pe câmpu' cu florile,*)
Dumnezeu cu oile,

3.—Pe fâneţe jidovească;
Nime'n lume nu-L văzu.

4.—Num'o fată de jidov;
Ea cofa 'n mân' o luat.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

5.—Şi la ap'a alergat,
Faţa albă a spălat.

6.—Si 'napoi că s'a 'nturnat
Şi în sat că a intrat.

7.—Iar aci cum a sosit,
Către Jidovi a grăit:

8.—„Sculaţi, Jidovi, nu dormiţi,
Că voi nici nu bănuiţi.

9.—Cum vă pasc fânețele
Şi vă beau isvoarele."

10.—Fata astfel de-a strigat,
Jidovii s'au adunat.

11.—Cu securi şi cu topoare,
Pe Dumnezeu să-l omoare.

12.—Dar Dumnezeu, ca un Sfânt,
A dat o ploaie cu vânt.

13.—Şi-o ceață până'n pământ,
Pe jidovi i-a potopit.

58

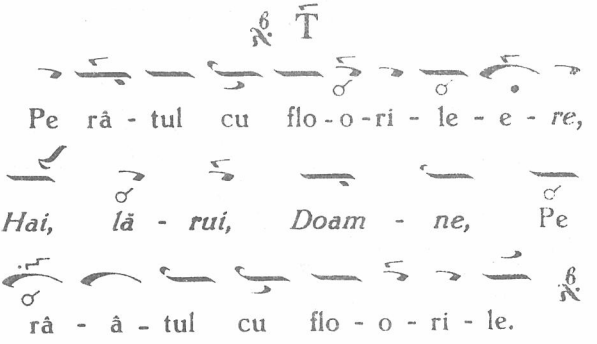

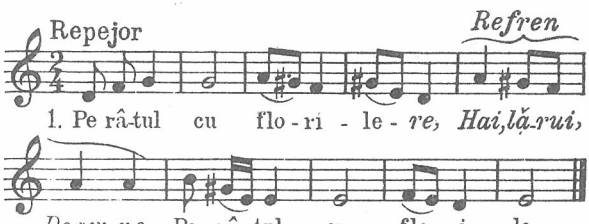
Repejor
Refren
1. Pe râ-tul cu flo-ri - le-re, Hai,lă-rui,
Doam-ne, Pe râ-tul cu flo-ri - le.

59

T

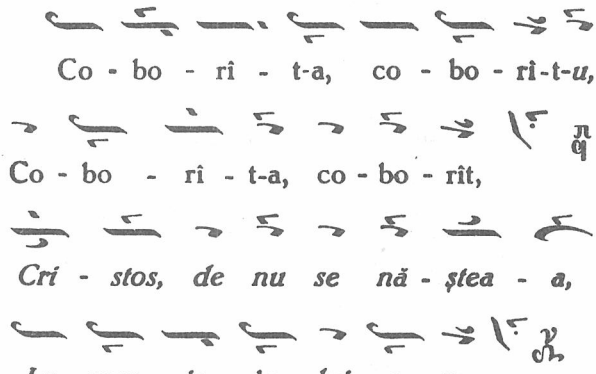
Co - bo - rî - t-a, co - bo - rî-t-u,
Co - bo - rî - t-a, co - bo - rît,
Cri - stos, de nu se nă - ștea - a,
Lu - mea ia - du - lui e - ra.

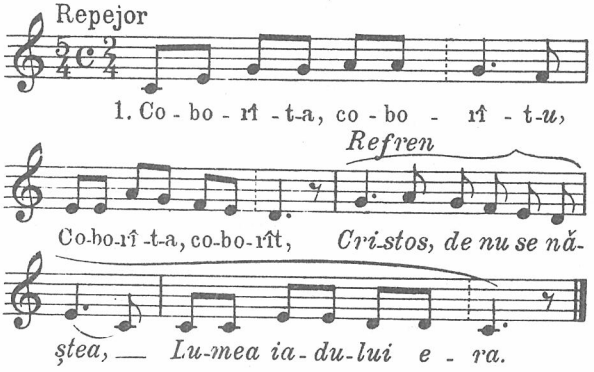
Repejor
1. Co - bo - rî - t-a, co - bo - rî - t-u,
Refren
Co-bo-rî-t-a, co-bo-rît, Cri-stos, de nu se nă-
ștea, Lu-mea ia-du-lui e - ra.

2.—Un domn din cer, pe pământ-*u*; *)
3.—Când la pământ ajungea,
4.—Jidovii la El fugea;
5.—Şi L-au prins, şi L-au legat-*u*,
6.—Şi L-au dus la Ţelegrad-*u*,
7.—La curţile lui Pilatu-*u*.
8.— —Măi Pilate, ieşi afară,
9.—Pe-aiesta ni-L răstigneşte;
10.—Că de nu-L-ăi răstigni,
11.—Nouă 'mpărat, nu ne-i fi.
12.—Pilat, rău s'a supărat-*u*,
13.—Lui Cristos trei pălmi I-o dat-*u*,
14.—De haine L-o desbrăcat-*u*,
15.—Pe cruce L-o aşezat-*u*;
16.—Iosif L-o înmormântat-*u*,
17.—Dar noaptea El o 'nviat-*u*
18.—Şi pe noi ne-o mântuit-*u*.
19.—Să fie 'n veci preamărit-*u*.

*) Fiecare vers se cântă de două ori, apoi *Refrenul*.

60

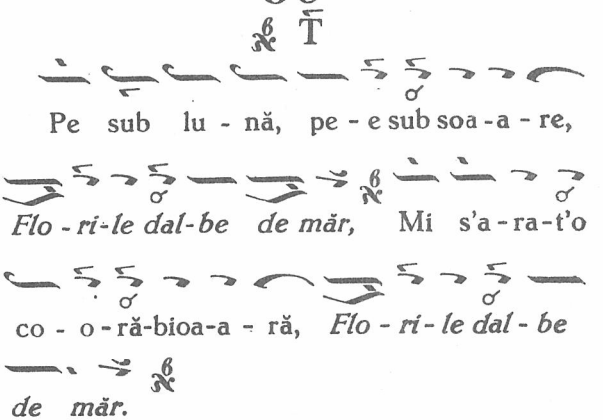

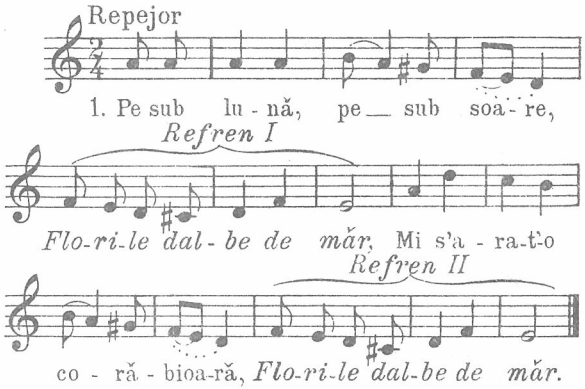

2.—Corăbioara cine-o poartă? *)
—Şapte jidovi d'ăi bătrâni.

3.—Corăbioara ce-mi-aduce?
—Pe Isus Cristos L-aduce.

4.—Nu-L aduce să mi-L crească,
Şi-L aduce să-L muncească.

5.—'Ntâia muncă ce I-a dat?
—Cu trestia L-a 'nţepat.

6.—A doua munţă ce I-a dat?
—Cu oţet L-a adăpat.

7.—A treia muncă ce I-a dat?
—Pahar verde veninat.

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

61

A i ø T̄

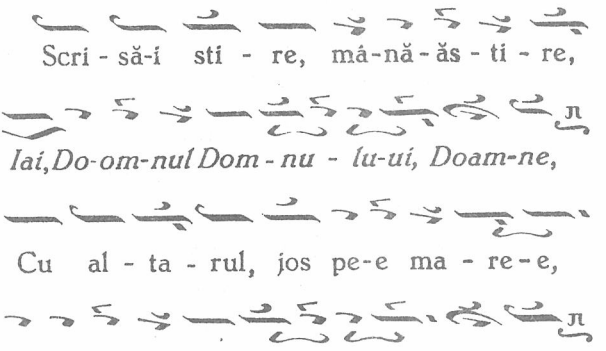

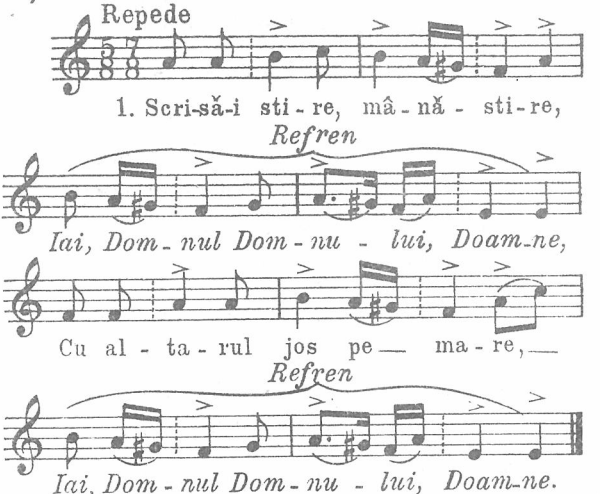

2.—Cu uşile către soare, *)
Cu fereşti uiegile.
3.—Slujba sfântă, cine-o cântă?
—Cânt'-o Toma Proorocul.

---

*) **După fiecare vers se cântă *Refrenul*.**

4.—Şi cu Petru diaconul.
Sfânta slujbă cin'o ascultă?

5.—Asculţ'-o Sfânta Maria
C'un Fiuţ micuţ în braţe.

6,—Fiul din gură-mi grăia:
—«Maica mea şi draga mea,

7.—Până slujb'o asculţaşi,
Grele lacrimi lăcrămaşi.

8.—De grele-'s ca pietrele,
De mari-'s ca merele,

9.—De fierbinţi, ca focurile,
Unde pică, Fiu beşică,

10.—Unde cade, Fiuţ arde.»
Maica din gură grăia:

11,—«Dar cum eu n'-oi lăcrăma?
Trei esteri, trei meşteri mari

12.—In pădure se duceau,
Estereau şi meştereau

13.—Casa Ta şi crucea Ta».
«Fie, maică, fie, dragă,

14.—Ei pe noi ne-or chinui
Trei zile cu nopţile.

15.—Noi pe ei i-om chinui
Până lumea că mi-o fi.

16.—Sufletele le-om lua
Şi noi, Maică, pune-le-om

17.—In văpaia focului,
In amarul fumului.»

62

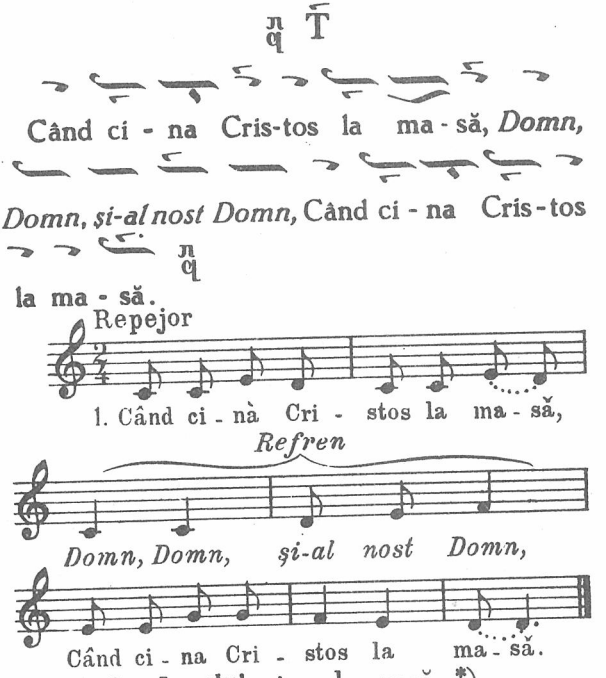

2.—Izrailii'n jur de casă. *)

3.—Iuda'n casă mi-a tunat-*u*,

4.—La Cristos s'a închinat-*u*.

5.—„Daţi-mi treizeci de arginţi,

6.—Să vi-L dau, să-L răstigniţi."

7.—Şi-L luară şi-L duseră,

8.—Dela Ana la Caiafa.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori, între întâia şi a doua oară intercalându-se *Refrenul.*

9.—Si-acolo L-au răstignit-*u*,
10.—Pe cruce de brad L-au pus-*u*,
11.—Cu sulița L-au străpuns-*u*,
12.—Apă și sânge au curs-*u*,
13.—Soarele s'a 'ntunecat-*u*,
14.—Luna'n sânge s'a schimbat-*u*,
15.—Pietrile s'au despicat-*u*.

63

Dum - ne - zeu um - bla, Sfin - ții 'L-î-în-
tre - ba. *Che-ia Ra-a - iu - lui, Ra - za*
soa - re - lui, Grâ - ul ce-el cu - rat,
Vi - nul stre - e - cu - rat, *Ra - za soa-a-*
re - lui, Che - ia Ra - iu - lui.

Repede

1. Dum-ne-zeu um-bla, Sfin-ții'L-în-tre - ba.

Refren I

Che-ia Ra - iu - lui, Ra-za - soa-re - lui,

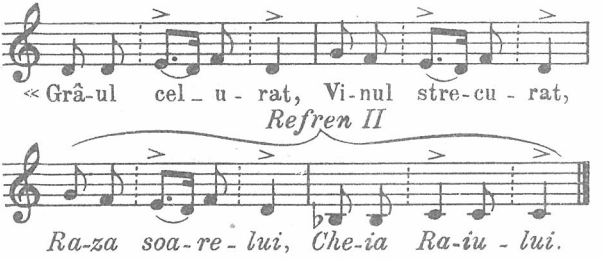

2.—Mirul Tău cel Sfânt,
Cel sfânt pre pământ, *)
Din ce sunt făcute,
De-s aşa plăcute?»

3.—«Voi prea bine ştiţi;
Si ce mai voiţi?
Bine, foarte bine,
Căci aţi fost cu mine.

4.—Că noi am eşit
La câmp părăsit,
Sus la Rusalim-*u*,
Ca să mai privim-*u*

5.—Câmpuri fără roduri
Grâne fără spicuri
Şi vii fără vinuri
Şi flori fără miruri.

6.—Noi ne-am dat din cale
La fântână'n vale,
Rece vântişor-*u*,
Paltin gălbior-*u*.

---

*) După al doilea vers al fiecărei strofe, *Refrenul I*; după al patrulea, *Refrenul II*.

7.—Sub frunza mărunță,
La umbra rotundă,
Voi v'ați adăpat,
Eu am'nsetoșat.
8.—Voi v'-ați și culcat.
Eu am custojat-*u*;
Câinii de evrei,
Mânioși ca lei,
9.—Au și auzit,
La noi au venit;
Voi toți ați scăpat,
Dar eu m'-am lăsat,
10.—Să pat pentru voi,
Și turma de oi.
Și ei Mă legară
Și prins Mă purtară,
11.—Până la Pilat,
La casa de sfat;
Legea Mi-o spunea,
Din lege eșia.
12.—Să fiu răstignit
Și batjocorit
Pe cruce de brad,
Precum vrea Pilat.
13.—Apoi Mă'ncingea,
Tare Mă strângea
Și Mă chinuia;
Carnea jos pica.
14.—Pe unde pica,
Grâu bun se făcea.
In mâini, în picioare,
Mi-au bătut piroaie.

15.—Cu cui de oțel,
Dând cu mai de fier.
Și de ce bătea,
Sângele țâșnea.

16.—Pe unde pica,
Vin bun se făcea.
Și spini aduna
Și Mă 'ncununa,

17.—Tare Mă 'mpungea
Sudoare curgea;
Pe unde pica,
Miruri înflorea.»

64

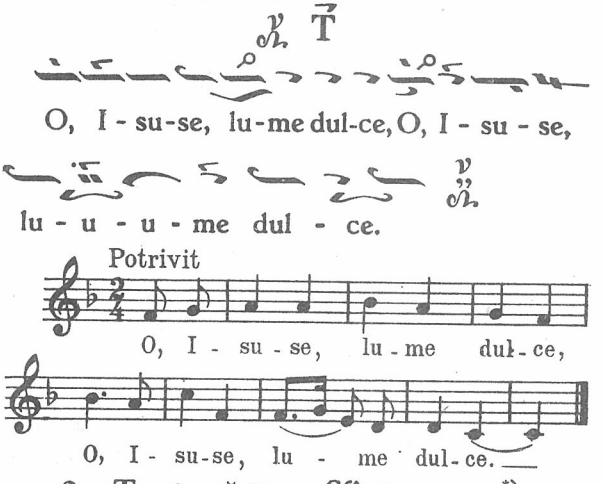

2.—Te-ai spășit pe Sfânta cruce *).

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

3.—Şi Te-ai dat în chip de rob,
4.—Şi ne-ai scos pe noi din foc.
5.—Si te-ai dat în chip de slugă,
6.—Şi ne-ai scos pe noi din muncă.
7.—Şi Te-ai dat în chip de-argat,
8.—Şi ne-ai scos pe noi din iad.
9.—Doamne Isuse Cristoase,
10.—Tu eşti raza prea frumoasă
11.—Şi soare prea luminos.
12.—Iar naşterea lui Cristos
13.—Să ne fie de folos.

65

Ţ

Sus, Doam-ne-e, la - a Ră-să - ri - tu-u,

Dom-nu-lui, Doam-ne, Sus, Doam-n - e - e,

la - a - a - a Ră - să - ri - tu.

1. Sus, Doam - ne, la Ră - să -

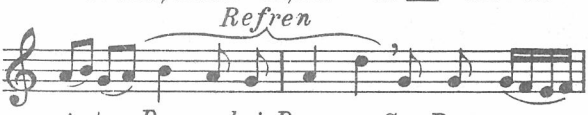

ri - t-*u, Dom-nu-lui, Doam-ne,* Sus, Doam-ne,

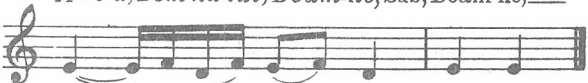

la Ră - să - ri - t-*u*

2.—La măr roşu înflorit-*u* *)
3.—Greu îi Domnul de-adormit-*u*;
4.—Florile L-au năpădit-*u*
5.—Mai pe faţă, mai pe braţe,
6.—Mai pe dalba-I de peliţă.
7.—Nu se putea pomeni,
8.—Până, Doamne, cine-mi vine?
9.—Doi puicuţi de turturele
10.—Cu glasul de feciorele.
11.—Cum veniră, se luară,
12.—Jos pe mare se lăsară,
13.—Apă'n d'aripi de-şi luară,
14.—Sus la cer se înălţară,
15.—Pe pomet de se lăsară,
16.—Rana-I sfânt'-o rourară;
17.—Nu-L putură pomeni,
18.—Până, Doamne, ce-mi veni?
19.— —Doi puicuţi de golumbei
20.—Cu glasul de feciorei;
21.—Jos la cap de se lăsară,
22.—Rana-I sfânt'-o vânturară;
23.—Nu-L putură pomeni,
24.—Până, Doamne, ce-mi veni?
25.— —Vine-o dalbă fecioriţă
26.—Trăgănând din flueriţă;

*) Fiecare vers se cântă de două ori; după întâia oară se cântă *Refrenul.*

27.—Flueriţa trăgăna,
28.—Domn din somn se pomenia
29.—Şi din grai aşa grăia:
30.— —„Fire-ai, fică, d'-alduită,
31.—De mine, de Maica Sfântă;
32.—Şi te-ai, fică, mărità,
33.—Mai departe prin cetate,
34.—Cu Domnu'n vecinătate".—
35.—Şi te, fică, veseleşte,
36.—Că colinda nu mai este.—

COLINDE DE MOȘ AJUN ȘI MOȘ CRĂCIUN

(Iumești)

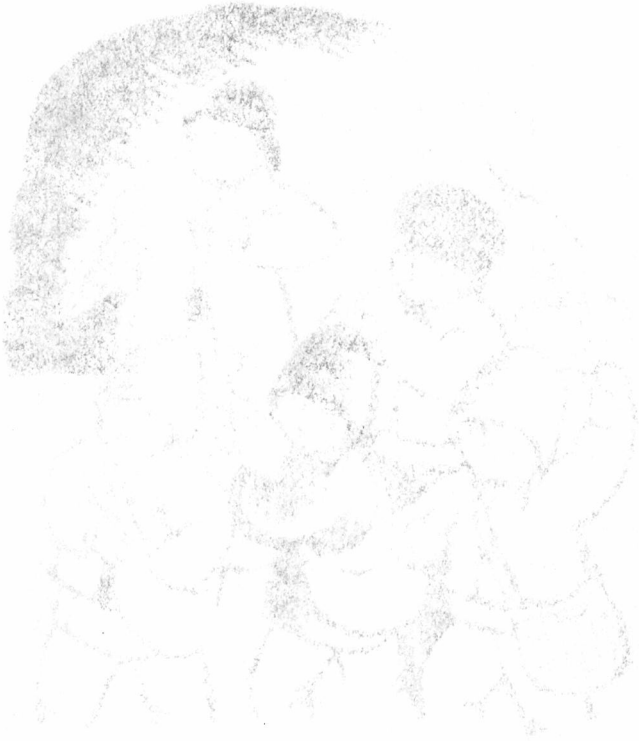

66

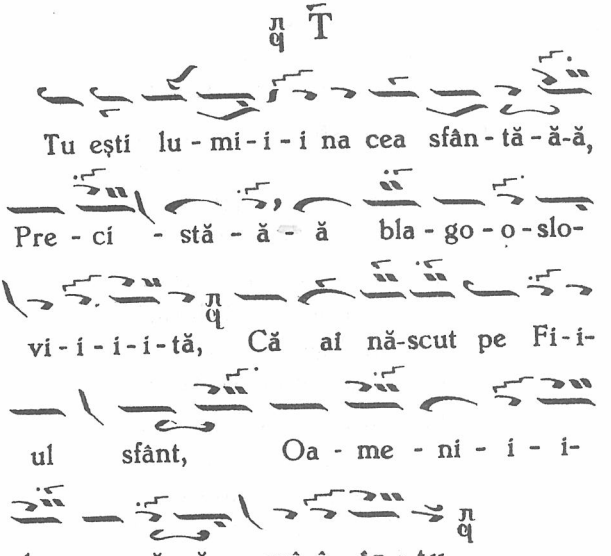
Tu eşti lu - mi - i - i na cea sfân - tă - ă - ă,
Pre - ci - stă - ă - ă bla - go - o - slo-
vi - i - i - i - tă, Că ai nă-scut pe Fi - i-
ul sfânt, Oa - me - ni - i - i-
lor pe pă - ă mâ - â - ân - tu.

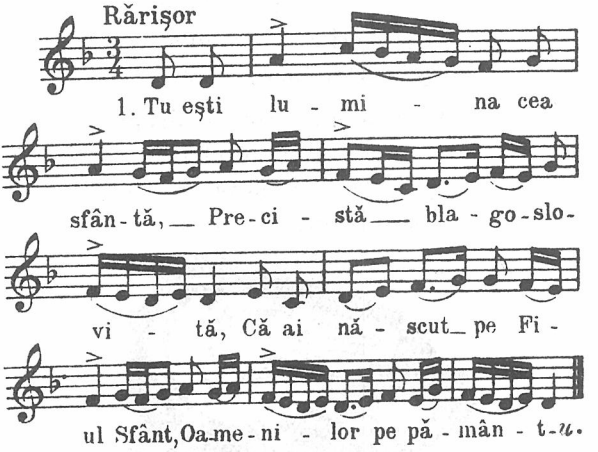
Rărişor
1. Tu eşti lu - mi - na cea
sfân - tă, Pre - ci - stă bla - go - slo-
vi - tă, Că ai nă - scut pe Fi -
ul Sfânt, Oa - me - ni - lor pe pă - mân - t - u.

2.—Tu eşti cinste îngerească
Şi slavă apostolească,
Biruinţa striestrească,
Nădejdea călugărească.

3 —La toţi sfinţii eşti cunună
Cu cocon fiu împreună;
Toţi se satură cu tine,
De dumnezeiască pâine.

4.—Tu eşti isvor de viaţă,
Adăpi bine cu dulceaţă;
Şi eşti Maic'adevărată,
C'ai născut fiu făr'de tată.

5.—Mai întâi şi mai cinstită,
De cât soarele mai sfântă.
Intru totul eşti sfinţită,
De David eşti prorocită.

6.—De 'nţeleptul Solomon
Şi de sfântul Ghedeon.
Eşti ieslea sălăşluită
Şi cartea pecetluită.

7.—Cartea ne scrie cu dreptii,
Unde doresc înţelepţii.
Şi de-acum până 'n vecie
Mila Domnului să fie.

67

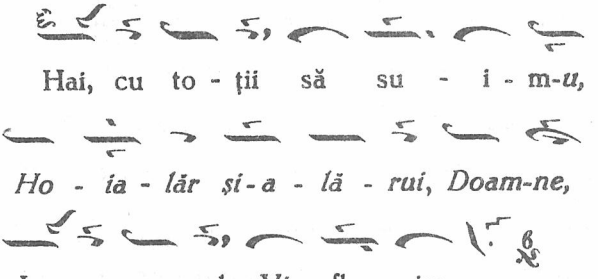

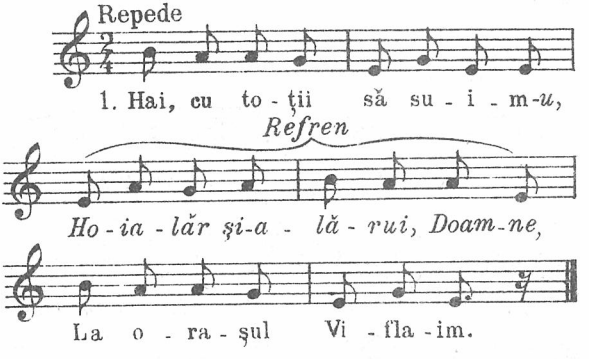

2.—Că acolo nu e nime *)
Num'o fată, feciorică.

3.—Fată eşti şi fat'ai fost-u
Şi-ai dat ţâţă la Cristos-u.

4.—Şi te-ai îmbrăcat în soare
Şi ţii luna sub picioare.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

68

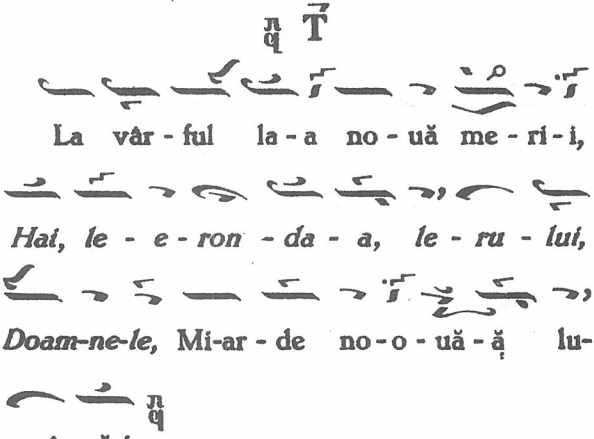

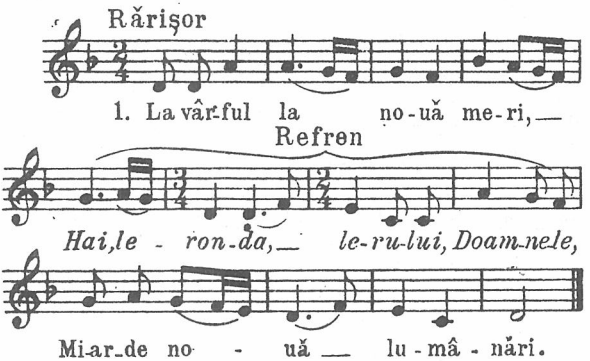

2.—Iar din nouă lumânări,*)
Pică nouă picături.

3.—Iar din nouă picături,
Ruptu-s'au şi faptu-s'au.

4.—Ruptu-s'au şi faptu-s'au
Râu de vin şi-altul de mir.

---

*) După versul întâi se cântă *Refrenul*

5. – Dar în râu cin'se scălda?
– Scaldă-se Bun Dumnezeu.

6.—Se scălda-*ră*, se'mbăia-*ră*,
'N-apă lină se clăti-*ră*,

7.—Cu sfânt mir se mirui-*ră*
Şi'n veşmânt se primeni-*ră*.

8.—Mai în jos de Dumnealui,
Scaldă-se şi Sfânt Vasile.

9.—Se scălda-*ră*, se 'mbăia-*ră*,
'N-apă lină se clăti-*ră*,

10.—Cu sfânt mir se mirui-*ră*
Şi'n veştmânt se primeni-*ră*.

11.—Mai în jos de Dumnealor,
Scaldă-se Sfântul Ion.—

12.—Se scălda-*ră*, se 'mbăia-*ră*
'N-apă lină se clăti-*ră*,

13.—Cu sfânt mir se mirui-*ră*
Şi 'n veştmânt se primeni-*ră*.

14.—Mai în jos de Dumnealor,
Scaldă-se şi Moş Crăciun.

15.—Se scălda-*ră*, se 'mbăia-*ră*,
'N-apă lină se clăti-*ră*,

16.—Cu sfânt mir se mirui-*ră*
Şi'n veşmânt se primeni-*ră*.

17.—Busuioc verde pe masă,
Rămâi, gazdă, sănătoasă.

69

Ж Ť

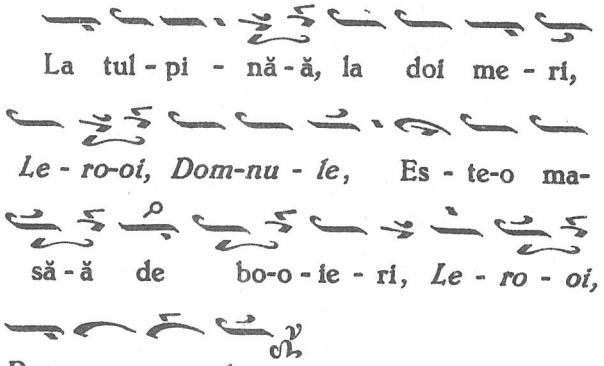

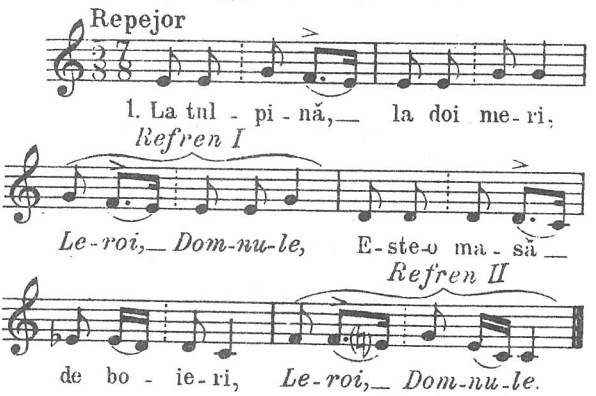

2.—N'apucară de'nchinară, *)
Nici din masă nu luară.

3.—Văzur' un păun călare
Alb ca fulgu' de ninsoare.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe, *Refrenul I*; după al doilea, *Refrenul II*.

4.—Calu' murg şi şeaua verde,
Fuge de nici nu se vede,

5.—Din copite fulgerând,
Din potcoave scăpărând

6.—Şi pe nări foc aruncând,
Pământul cutremurând.

7.—Cine, măre, cin' să fie:
— E Ilie, Sântilie.—

8.—Vine iute cu mânie
Şi împarte de vecie,

9.—Pământul cu fulgerul
Şi cerul cu tunetul.

10.—Şi, o, Doamne, mila Ta,
Cate spre zidirea Ta!

11.—Intru mulţi ani fericiţi
Şi pe noi să ne cinstiţi.

70

Prag de be - se - ri - i - că,

Mâ - ân - dră ma - să'n - tin - să,

Doi domni du - pă ma - să.

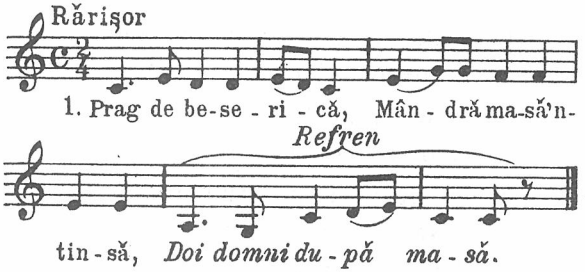

2.—Beau şi libovesc-*u*
Trei zile deplin-*u*. *)

3.—Şi ei nu se ştiu,
Care şi-şi mai mare.

4.—Iion Sântion-*u* :
— Poi să fiu mai mare

5.—De noi, de-amândoi;
Că cât ai născut-*u*,

6.—Din iesle de boi-*u*,
Io mi Te-am luat-*u*

7.—Pe dalb braţ al meu
Şi Te-am dus la râu,

8.—La râu la Iordan-*u*
Şi te-am botezat-*u*.

9.—Nume Ţi-am d'aflat-*u*
Şi Ţi mi l-am dat-*u* :

10.—Domnul cerului-*u*
Şi-al pământului-*u*.

---

*) După fiecare strofă se cântă *Refrenul*.

11. Cerul să-l domnești-*u*,
Creștini să-mi hrănești-*u*;
12.—Să-i faci din păgâni,
Din păgâni creștini.
13.—Jur prejur de masă,
Să-mi fii sănătoasă!

71

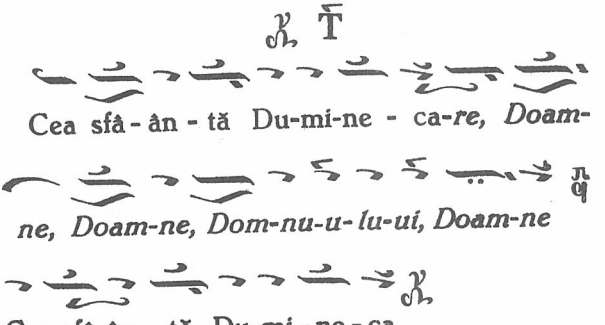

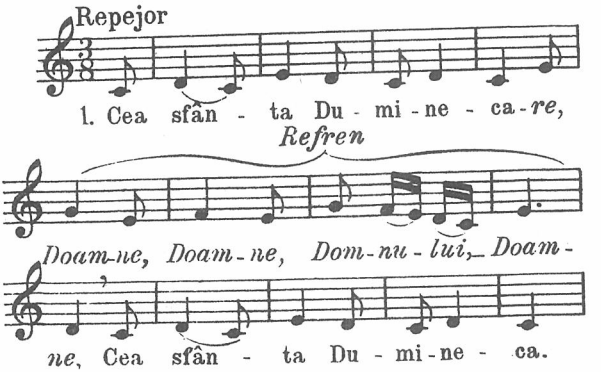

2.—Des de noapte se scula,*)

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori; între întâia și a doua oară se cântă *Refrenul*. La versurile care termină cu litera a, se va adăoga *-re*, iar la celelalte *-u*.

3.—Păruţ galbin peria,
4.—Faţă dalbă îşi spăla;
5.—Preste lunci, pe und'trecea,
6.—Toate luncile rodea;
7.—Preste vii, pe und'trecea,
8.—Toate viile 'mi cocea.
9.—Grăi Sfântul Sânmihai:
10.—Vino în casă şi stai,
11.—Să bem, să ne ospătăm,
12.—Pre Domnul să-L lăudăm,
13 —Să-ţi dau fii de botezat
14 .—Şi mai mari de cununat.

72

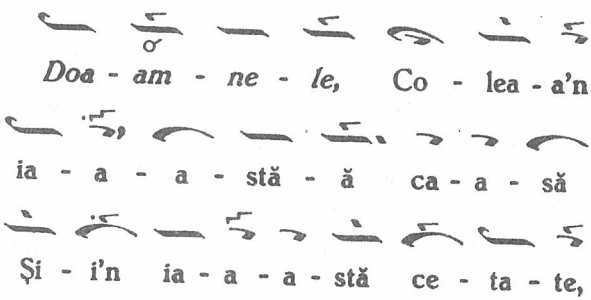

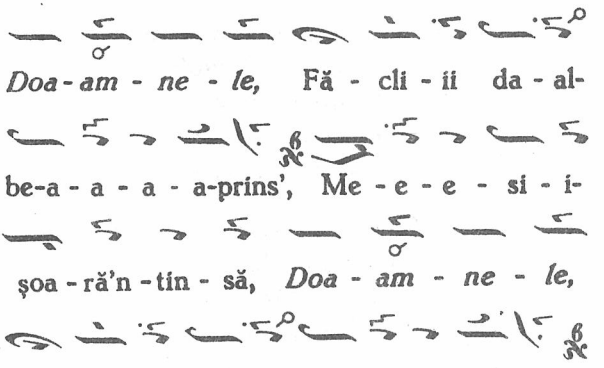

Potrivit

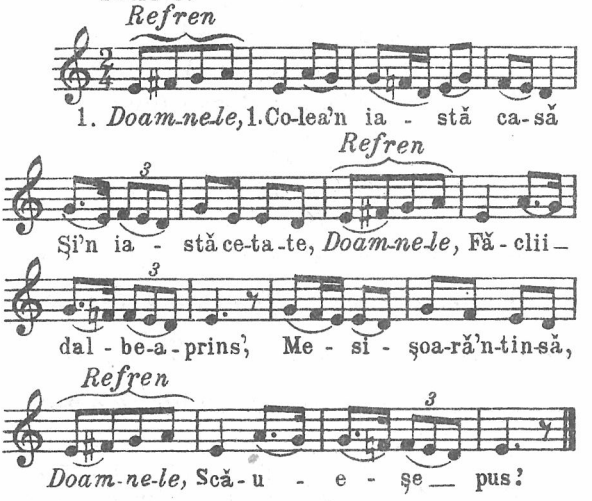

2.—Toţ cu jăluţurele,
Stau sfinţii pe ele;
Stau şi ospilează
Şi din grai grăiază:
—Ce sfânt îi mai mare?

---

*) Inaintea versurilor I. III şi V se cântă *Refrenul.*

3.—Moş Crăciun, mai mare,
Că-i mai dedemult
Şi-i mai pricepuţ,
Noi ne-am pârlejit
De l-am sprijinit,

4.—Sus la lighion,
La sfântul Ion;
Şi i-am dăruit
Cerul şi pământul
Aur şi argintul;

5.—Aur şi argintul
Şi pe noi derândul.
Busuioc pe masă,
Gazdă, sănătoasă (bis).

73

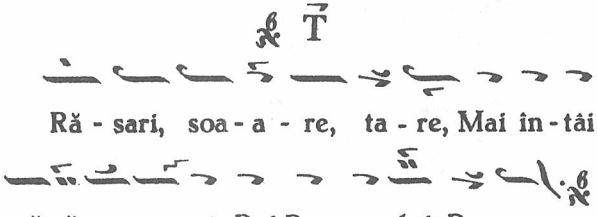

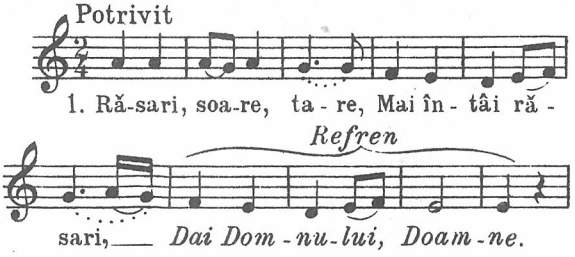

2.—Mai întâi răsari
In toate latur'le,*)
3.—In toate latur'le,
In toate vadur'le.
4.—Mai întâi răsari,
La această casă,—
5.—Ici la ceastă casă,
La dalba de masă.
6.—La un corn de masă,
Jiţuri de mătasă.—
7.—De-al doilea corn-*u*,
Jiţuri de-argintele.
8.—De-al treilea corn-*u*,
De şede, mai şede,—
9.—De şede, mai şede
Ion-*u* Simtion-*u*.—
10.—De-al patrulea corn-*u*,
Şede, de mai şede,
11.—De şede, mai şede
Dragul Dumnezeu.
12.—Dragul Dumnezeu
Din grai îmi grăia-*re*:
13.—„Ioane, Ioane,
Nană Simtioane.—
14.—Tot stau să te 'ntreb-*u*
De-o 'ntrebare mare.—
15.—De-o 'ntrebare mare,
Mi te-oi întreba-*re:*

---

*) După versul al doilea al strofei, *Refrenul.*

16.—„Cari suntem mai mari,
Unul decât altul?—
17.—Ori eu de cât tine,
Ori tu de cât mine?“
18.—Ion-*u* Simtion-*u*
Din grai îmi grăi-*re*:
19.—„Sunt, Doamne, mai mare
Cu mult de cât Tine;
20.—Dar nu de-avuţie
Şi de'mpărăţie.
21.—Dar de bătrâneţe
Şi de căruntete,—
22.—Sunt, Doamne, mai mare
Cu mult decât Tine.
23.—Ştii Tu, Doamne, şti-*re*,
Când Tu Te-ai născut-*u*.
24.—Când Tu Te-ai născut-*u*,
In braţe Te-am luat-*u*.
25.—In braţe Te-am luat-*u*
Şi pe Tin'Te-am dus-*u*.
26.—Şi pe Tin'Te-am dus-*u*
'N-apa lui Iordan-*u*.
27.—'N-apa lui Iordan-*u*
Şi Te-am botezat-u.
28.—Şi Te-am botezat-*u*,
Domn Te-am ridicat-*u*.
29.—Domnul Ceriului
Şi-al pământului.”—

74

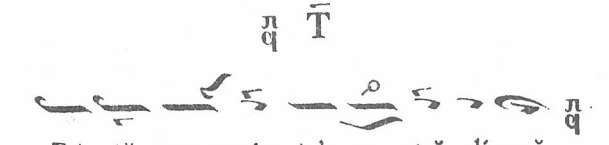

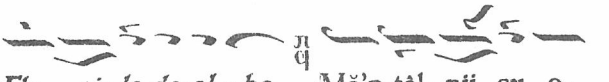

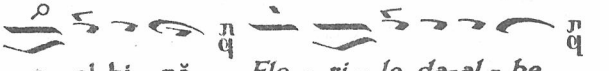

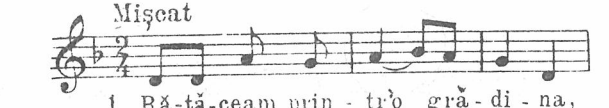

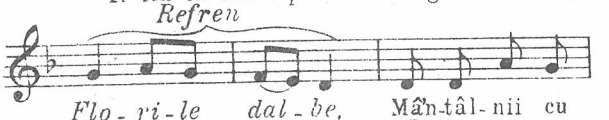

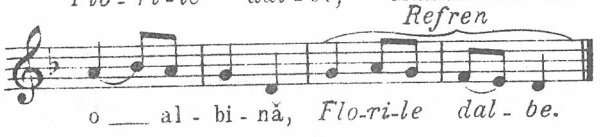

2.—Albina strângea din flori, *)
Ceară pentru sărbători.

3.—Din cear' se făceau făclii,
Să le dea Sântei Mării.

4.—Făcliile s'-aprindeau,
Ingerii în Rai râdeau.

5.—Făcliile se stingeau,
Ingerii în Rai plângeau.

---

*) După fiecare vers, *Refrenul.*

75

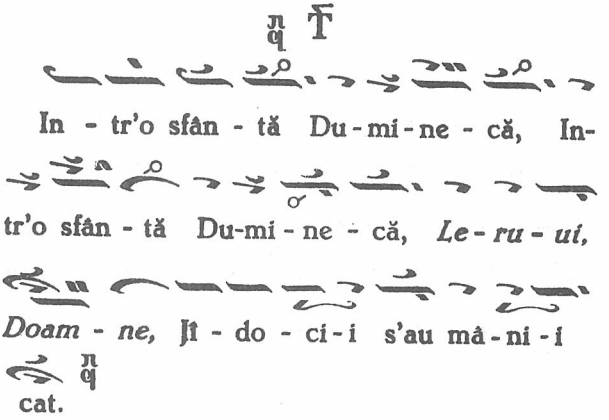

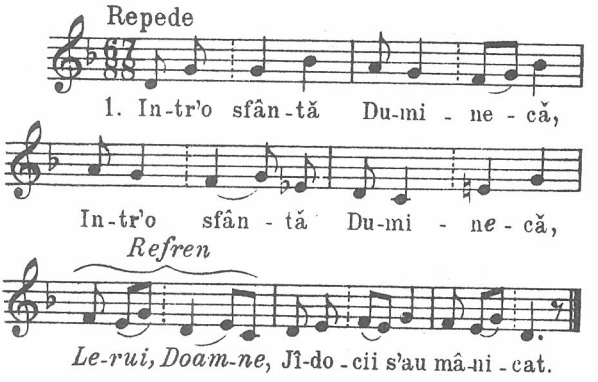

2.—Ţara 'n pradă mi-o prădat;*)
Dar din ţară ce-o pradat?

3.— —Cheiţâle Raiului
Şi razorle soarelui.

4.—Şi Raiu' s'a 'ntunecat,
Iar iadu' s'a luminat.

*) Versul întâi al fiecărei strofe se cântă de două ori, apoi *Refrenul*.

5.—Dumnezeu s'a spăimântat,
Peste lume s'a uitat.—

6.—Cine 'n lume s'a aflat?
—la . . . . . cel viteaz.

7.—El bine seama mi-a luat,
La părinţi a alergat,

8.—La icoane s'a 'nchinat,
Cu părinţii s'a iertat,

9.—Cu părinţii şi cu fraţii
Şi cu dalbele surori!—

10.—Fuga în grajd că mi-a dat,
Pe Murgu' l-a deslegat.—

11.—L-a 'nfrânat şi l-a 'nşăuat,
După jâdoci s'a luat. —

12.—De departe-a ditunat,
Mai de-aproape-a fulgerat.

13.—Jâdocii s'au spăimântat
Şi cheile-au lepădat.—

14.—. . . . . le-a luat,
Lui Dumnezeu i-le-a dat.

15.—Iadu'-atunci s'a 'ntunecat
Şi Raiu' s'a luminat.

16.—Dumnezeu s'a bucurat
Şi un scaun că i-a dat,

17.—Un scaun de judecată
Să judice-o lume toată.

18.—Să judice-o lume toată
Şi pe noi câte odată.

76

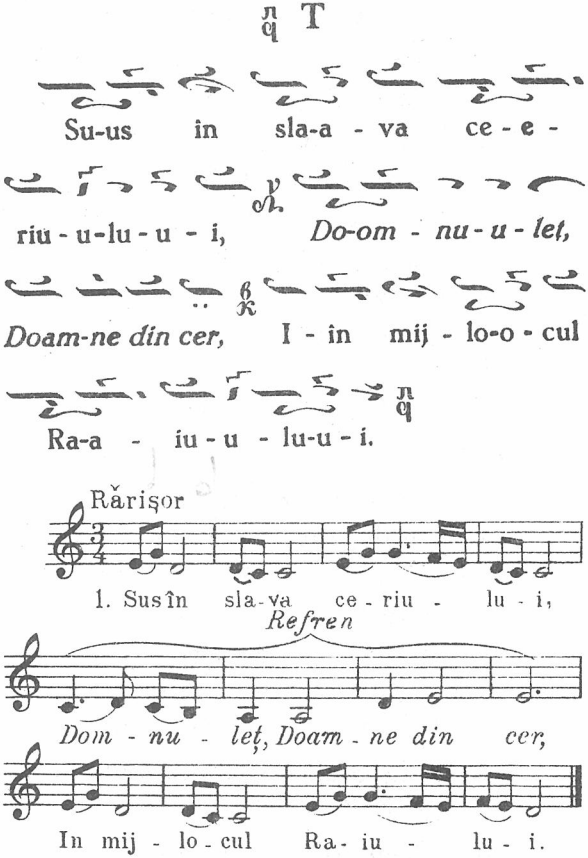

2.—Mândră masă mi-e întinsă *)
Şi de sfinţi masa-i cuprinsă.

3.—Dar la masă cine-mi şade?
—Şade Bunul Dumnezeu,—

***) După versul întâi al fiecărei strofe, se cântă *Refrenul*.**

4.—Cu toţi sfinţii di'mpreună,
Ospălând cu voie bună.

5.—Şade Maica Precista
Şi cu Ion, Sfântul Ion.

6.—Şi Ilie, sfânt Ilie,
Cu trăsnet şi cu mânie.

7.—Iată Domnul că venia
Şi masa blagoslovia.

8.—Imi mânca, ori nu-mi mânca,
Ochii în zare şi-arunca.—

9.—Când mai departe călà,
De departe, ce-mi vedea?

10.—Că-mi vedea pe Sfântul Petre,
Iute spre Domnul venind,—

11.—De-un picior cam stângăcind,
Din ochi negri lăcrămând.

12.—El la masă de-ajungea,
La Domnul îngenunchia.

13.—'Ngenunchia şi se rugà
Şi către Domnul grăia:

14.—„Staţi, Doamne, şi ospătaţi
Şi la mine ascultaţi.

15.—Sfinţii din Rai au plecat,
Singur pe min' m'au lăsat.

16.—Jidovii unde-au aflat,
Năvală la Rai au dat.

17.—Eu cu jidovi m'am bătut,
M'am bătut şi m'au bătut.

18.—Cheile Raiului mi le-au luat
Şi Raiul l-au descuiat.

19.—Inăuntru au intrat
Şi Raiul că l-au prădat.

20.—Au luat Raiului cununa,
Au luat luna cu lumina,

21.—Soarele cu razele,
Stelele cu florile

22.—Şi scaun de judecată,
Und's'adună lumea toată.

23.—Jidovii toate le-au luat
Şi în iad că le-au cărat.

24.—Raiul s'a întunecat
Şi iadul s'a luminat.—

25.—Am luptat, cât am luptat,
Jidovii nu le-au mai dat.

26.—Şi-am venit să Te vestesc,
Rugă sfântă să-ţi jertfesc.

27.—Ajutor, Doamne, să-mi dai,
S'aduc bunurile 'n Rai.—

28.—Dă-mi, Doamne, 'ntr'ajutor mie,
Dă-mi mie, pe Sfânt Ilie,

29.—Pe Ilie, Sfânt Ilie,
Cu trăsnet şi cu mânie.

30.—De departe'să scăpăreze,
De-aproape să fulgereze.

31.—Pe jidovi să'nmărmurească,
Cu trăsnetul să-i trăsnească."

32.—Domnul ruga i-'ascultat,
Pe Ilie i l-a dat,—

33.—Pe Ilie, Sfânt Ilie,
Cu trăsnet şi cu mânie.

34.—Iar Ilié, ca un sfânt,
Dete o ploaie cu vânt,

35.—De departe a tunat,
Mai de-aproape-a fulgerat.

36.—Jidovii s'au spăimântat,
Ilie nu i-a lăsat.—

37.—Pe Jidovi i-a 'nmărmurit,
Cu trăsnetul i-a trăsnit.—

38.—Cheile Raiului le-a lăsat;
Sfântul Petre le-a luat.

39.—Şi în iad că s'a băgat,
Iadul s'a cutremurat.

40.—Şi-a luat luna cu lumina,
Soarele cu razele,

41.—Stelele cu florile
Şi scaun de judecată.

42.—Şi la Rai că mi-şi pleca,
Şi în Rai le aşeza.

43.—Iar Raiul s'a luminat
Şi iadul s'a 'ntunecat.

44.—C'-aşa-i data Raiului
Şi datina iadului.—

45.—De acum până'n vecie,
Slava Domnului să fie.—

46.—Noi umblăm şi colindăm,
Cestor boieri ne'nchinăm.—

47.—La mulţi ani cu sănătate,
Toţi de bine s'aveţi parte.—

77

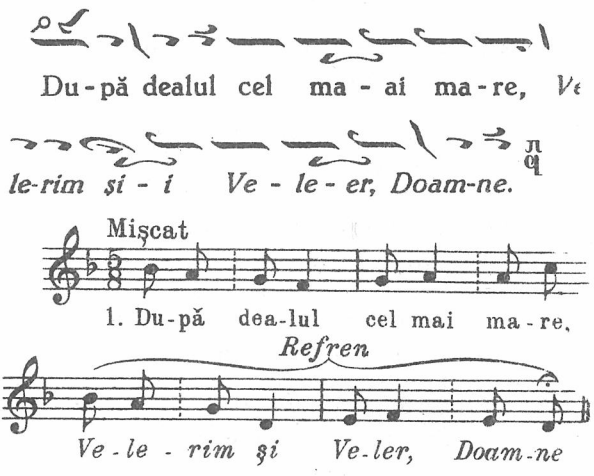

2.—Răsărit-a mândrul soare. *)

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul*.

3.—Mândrul soare nu era,

4.—Ci era o mânăstire,

5.—Cu pereţii de-alămâie

6.—Şi cu uşa de tămâie.

7.—Dar într'însa cine şade?

8.—Moş Crăciun cu Moş Ajun

9.—Cu barba de ibrişim,

10.—Cu mustăţile de fân.

11.—Moş Ajun îi tot spunea:

12.—„Mergi, Crăciun, la Impărat,

13.—Că-i târziu şi-a înnoptat".

14.—Ce ne-aduce Moş Crăciun?

15.—Tot ce e frumos şi bun.

78

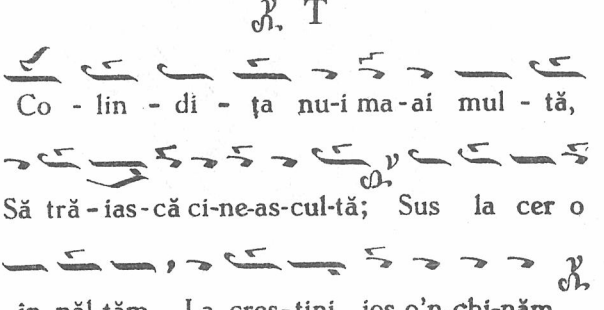

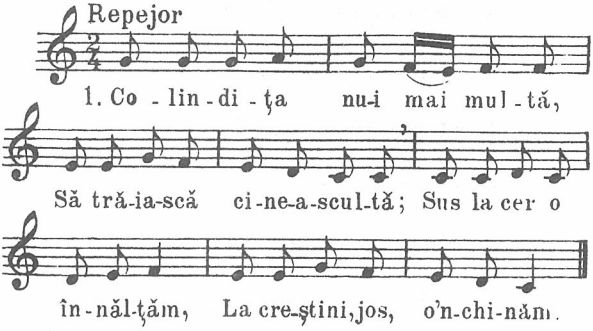

2.—O'nchinăm cu veselie
Şi cu mare bucurie,
C'am ajuns seara de-Ajun
Şi-a bătrânului Crăciun.

3.—Sus, mai sus, v'am înălţat,
Ce-am ştiut, noi v'am urat.
Rămâi, om bun, sănătos,
C'ai fost gazdă lui Cristos.

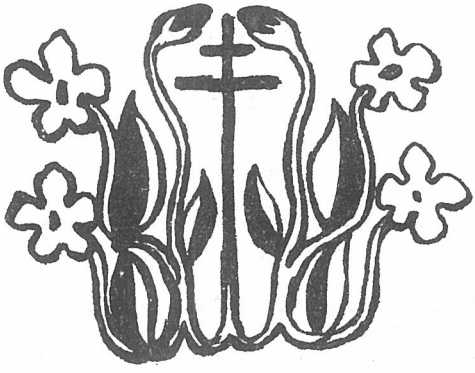

b) *lumeşti*

79

T

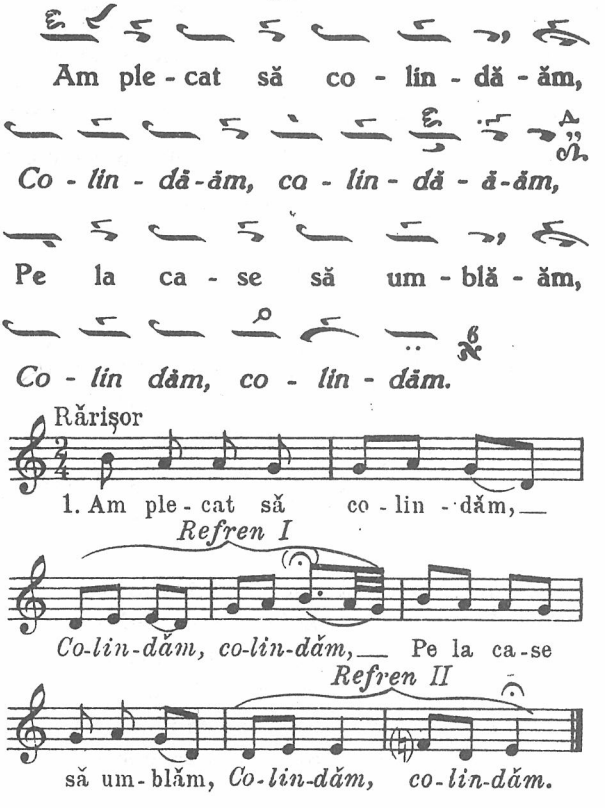

2.—Sculaţi, sculaţi, boeri mari,*)
Că vă vin colindători.

***) După versul întâi se cântă *Refrenul I*, după al doilea, *Refrenul II*.**

80

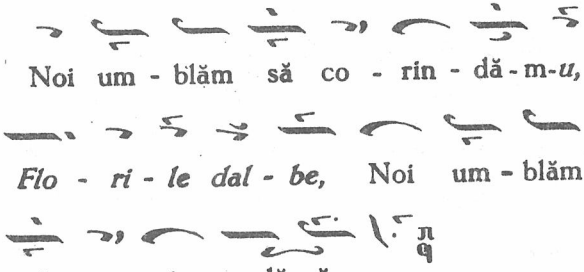

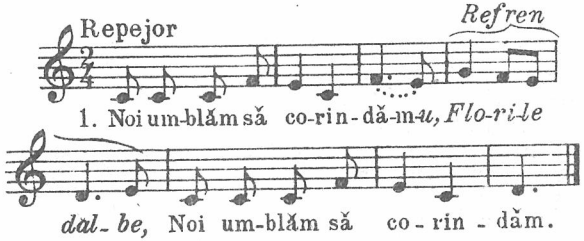

2.—Da colac nu căpătăm-*u*.*)
3.—Sculaţi, gazde, nu durmiţ'-*u*,
4.—Că nu-i vremea de durmit-*u*,
5.—Că-i vremea de veselit-*u*.
6.—Scoală, gazdă, suflă'n foc-*u*
7.—Şi ne-aruncă câte-un coc-*u*.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori; între întâia şi a doua oară, *Refrenul*.

81

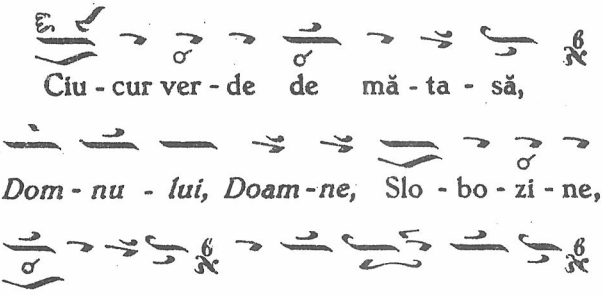

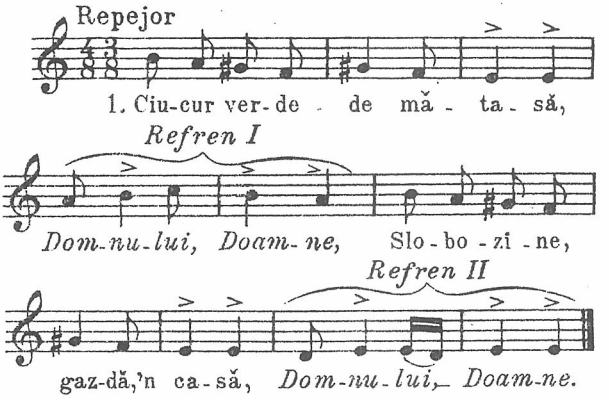

2. Că de-asară stăm pe-afară, (bis) *)

3.—Şi-afară plouă de varsă,
Şi'n tindă ninge de frige.

4.—Şi ne pică picurele
De sub toate străşinele.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul I*, iar după al doilea vers, *Refrenul II*.

82

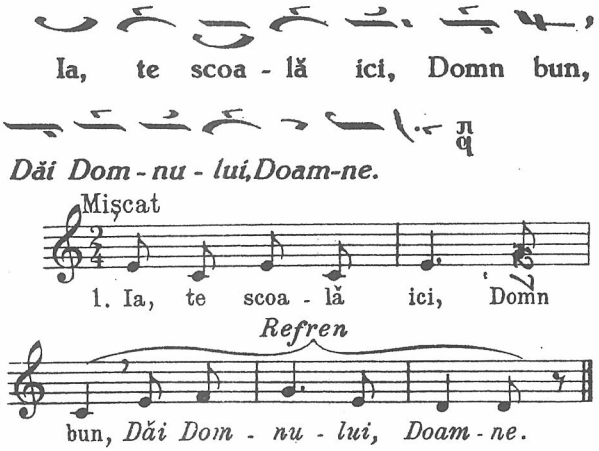

2.—Şi fă focul mare, mare,*)

3.—Şi aprinde-o lumânare,

4.—Şi o lipeşte 'nire icoane.

5.—'Ntinde masa 'n toată casa,

6.—Peste masă, grâu revarsă;

7.—Că ţi-au venit juni de-i buni,

8.—Să-ţi colinde şi să-ţi cânte,

9.—Şi ţie şi feţilor.

10.—Feţi frumoşi vom pomeni

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul*.

11.—Şi nouă ne-ţi dărui
12.—Colacul de grâu curat,
13.—Plată pentru colindat.
14.—Bună vremea 'ntr'astă casă,
15.—La boieri ca Dumneavoastră.

83

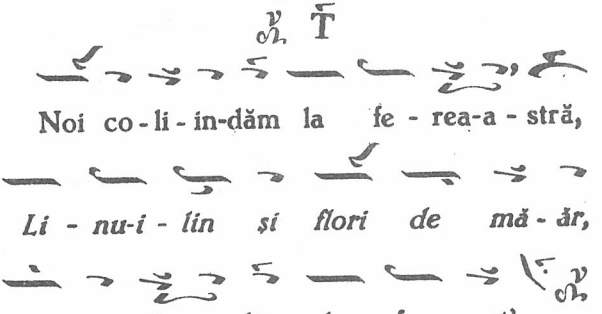

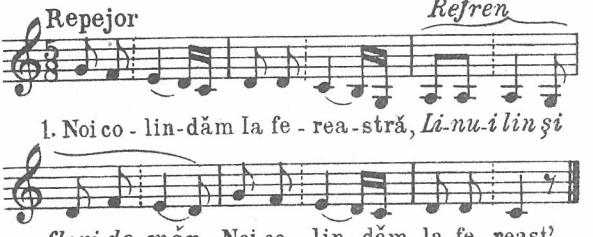

2.—La boieri ca Dumneavoastră.*)
3.—Sculaţi, sculaţi, boieri mari,
4.—Că vă vin oaspeţii rari.
5.—Şi sculaţi şi slugile
6.—Şi porniţi plugurile
7.—Şi să mergem la arat-*u*,
8.—La arat, la semănat-*u*.

*) Fiecare vers se cântă de două ori; între întâia şi a doua oară, *Refrenul*.

84

Stre - şi - nă de min-tă-ă crea-ţă, *Râ-u-rel de ploa-ie,* Da - v'ar Dum-ne - zeu vi - i - a - ţă, *Râ-u-rel de ploa-ie,* Şi - i la mulţi ani să-tră - i - iţi, Ca flo - ri - le să'n flo - o - riţi, *Râ - u - rel de ploa - ie.*

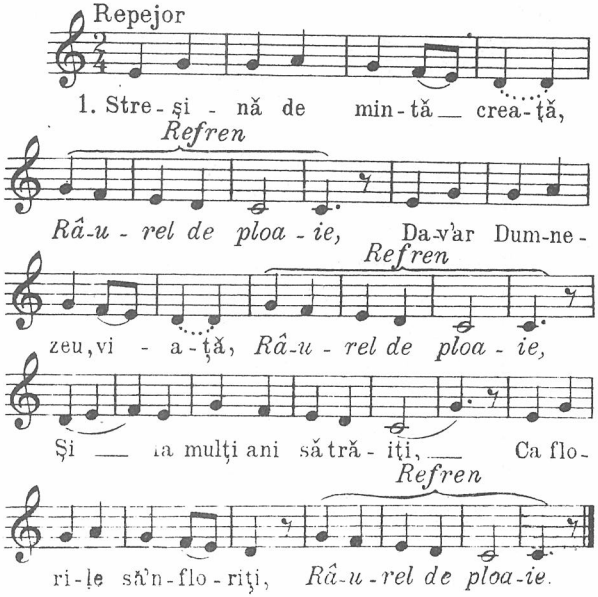

2.—Streşină de busuioc, *)
Da-v'ar Dumnezeu, noroc;
Ca stejarul să 'nverziţi
Şi ca el să 'mbătrâniţi.

*) După versurile I, II şi IV, *Refrenul*.

85

Ţ

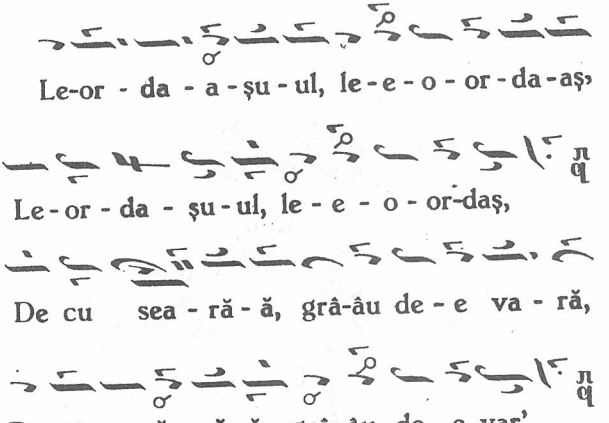

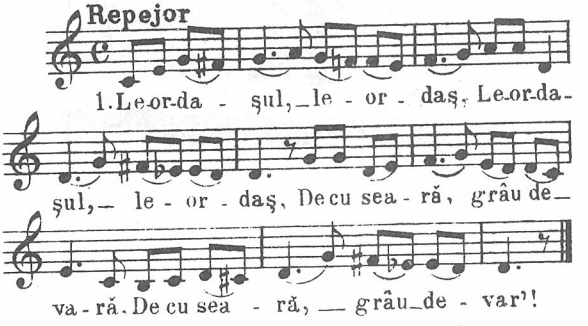

2.—De cu noapte,—Oarze coapte, *)
De la zori,—Grădini de flori!

3.—La uşori,—Mănunchi de flori,
La icoane,—Tot cucoâne!

4.—Şi la mârlaci,—Tot colaci,
Şi la fereşti,—Flori domneşti!

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

86

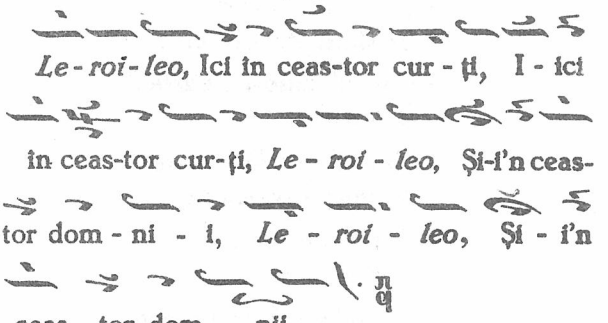

Repede

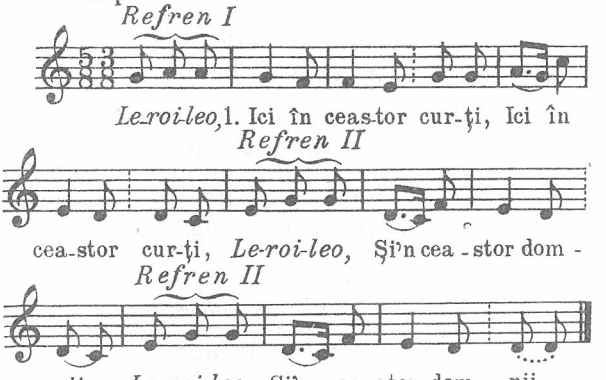

2.*)—Născut, mi-au crescut-î
Doi meri d'aurei,

3.—De toamnă sădiţi,
De vară 'nfloriţi.

---

*) **Inaintea fiecărei strofe se cântă *Refrenul I*, iar înaintea versului al doilea *Refrenul II*; fiecare vers se cântă de două ori (versul al doilea cu *Refrenul II* înainte).**

4.—La tulpini de meri,
Mese de boieri,

5.—Şi de negustori,
Şi danţ de curteni.

6.—Danţul cine-l poartă?
—Jupânul....

7.—Danţu'-mi dănţueşte
Şi mi-l învârteşte,

8.—Toiag răsuceşte,
In sus 'l-asvârleşte,

9.—'N palmă-'l sprijineşte
Şi se fericeşte:

10—„Fericea'n, ferice,
Fericea'n de mine,

11.—De taica, de maica,
De ai mei părinţi,

12.—De Domnul frumos,
Mult mi-e cuvios.

13.—Şi i-se cuvine
Să se poarte bine,

14.—Cu cămăşi de in,
Guleraş de fir".

15.—Iar la vârf de meri,
In dalbele flori,

16.—Leagăn de mătase.
În el cine-mi şade?

17.—Doamna Dumnealui,
A cestui domn bun.

18.—Coase, 'nghindezeşte,
Fir de-aur 'mpleteşte.

19.—Trage câte-un fir,
Rupe câte-un măr.

20.—In sus îl svârleşte,
'N palme-l sprijineşte,

21.—Şi se fericeşte:
—„Fericea'n, ferice!

22.—Fericea'n de mine
Şi de-ai mei părinţi,

23.—De doamnă frumoasă,
Mult mi-e cuvioasă.

24.—'N zil' de m'-am născut,
Parte ce-am avut.

25.—De domn tinerel,
De domn frumuşel.

26.—Şi mi-se cuvine
Să mă poarte bine,

27.—Cu rochi de mătase
Impletite'n şase.

28.—Papuci gălbeori,
Toculeţ de flori.

29.—Mult sunt jucători;
Rar la zile mari,

30.—Cum e la Ajun
Şi la moş Crăciun,

31.—Şi la Bobotează
Când preoţi botează,

32.—Lumea creştinează".
La mulţi ani cu bine,

33.—Şi cu sănătate
'N cas'la Dumneavoastră!

87

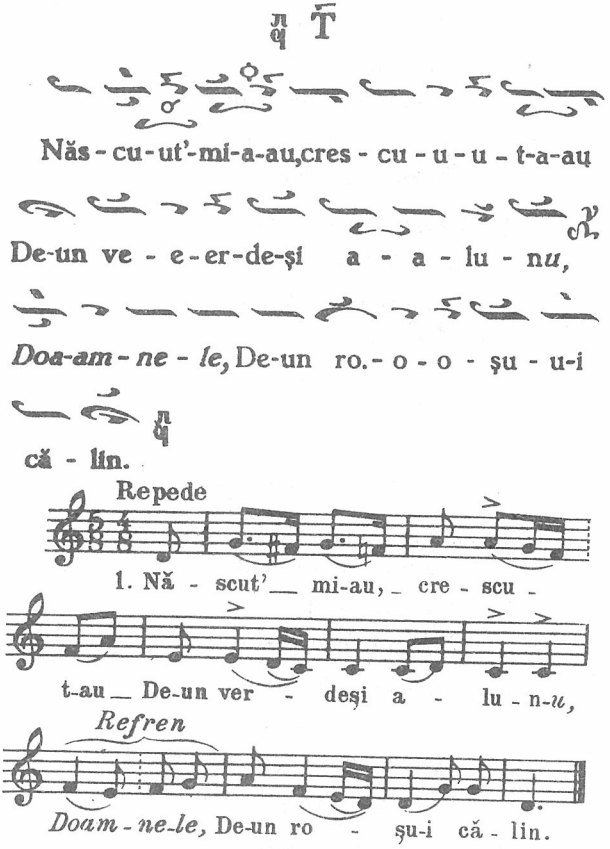

2.—Sus mi-e frunza deasă,
Jos mi-e umbra groasă.*)

3.—Jos la rădăcină,
La dalba-i tulpină,

---

*) După fiecare strofă se cântă *Refrenul*, apoi versul al doilea înc'-o dată.

4.—Mi-este-un leagăn verde,
Verde de mătase.
5.—'N leagăn cine-mi şade?
—..... fată mare.
6.—Nu-mi şade, să-mi şază,
Ci lucru-mi lucrează.—
7.—Coase-mi, chindiseşte,
Cu-aur potriveşte.
8.—Grâu verde 'mpleteşte,
'N palme sprijineşte.
9.—In zare-mi priveşte;
Dar ea ce-mi zăreşte?
10.—Vin colindători,
Pe..... întrebând:
11.—„Ce ţi-e acest din poal'?
Ori ţi-e frăţior-*u*?
12.—Ori ţi-e frăţioru-*u*?
Ori nepot de soră?"
13.—„Nu mi-e frăţior-*u*,
Nici nepot de soră!
14.—Nu mi-e frăţior-*u*,
Ci mi-i soţior-*u*.
15.—Treceţi şi-mi tăceţi
Şi nu-l deşteptaţi.
16.—De l-oţi deştepta,
Grea va valorea".
17.—Rămâi sănătoasă,
Cu fraţi şi surori.
18.—Şi cu soţior-*u*
Şi colindătorii.—

88

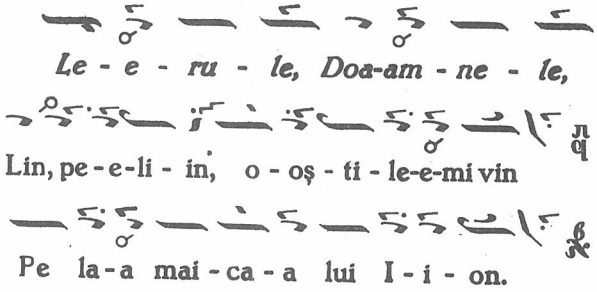

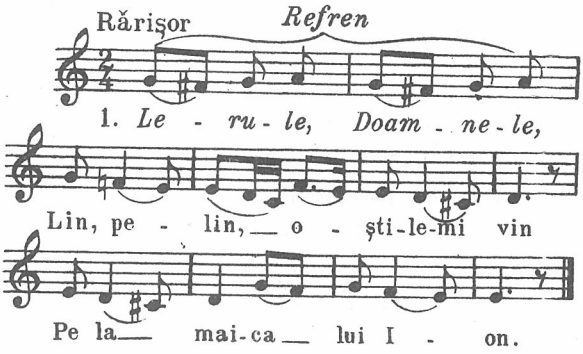

2.—Iar măicuţa lui Ion, *)
Ea 'nainte ne eşia.

3.—Ea 'nainte ne eşia
Şi din gur'-aşa grăia:

4.— —Mergeţi voi, copii ai mei,
Până pe Ion mi-l gătesc!

---

*) Inaintea fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

5.—De găiit, îi prea găiit
C'un veşmânt până 'n pământ;

6.—Pe cei doi umeri ai lui,
Luna şi cu stelele,

7.—Câmpul şi cu florile,
Cerul şi cu stelele.

89

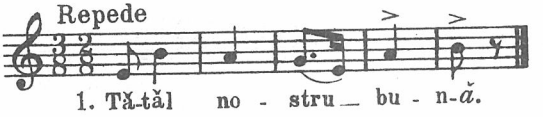

2.—Părinte bătrân-*ă*,
3.—Ia, eşi pân'afară,
4.—Că nu-şi' cin'-te chiamă!
5.— —Doi, trei chemători
6.—Ş'un colindător-*i*,
7.—Ce colindă feţe,
8.—Feţe, logofeţe.
9.—D'o fi ficior mic,
10.—P'aşa de voinic!

90

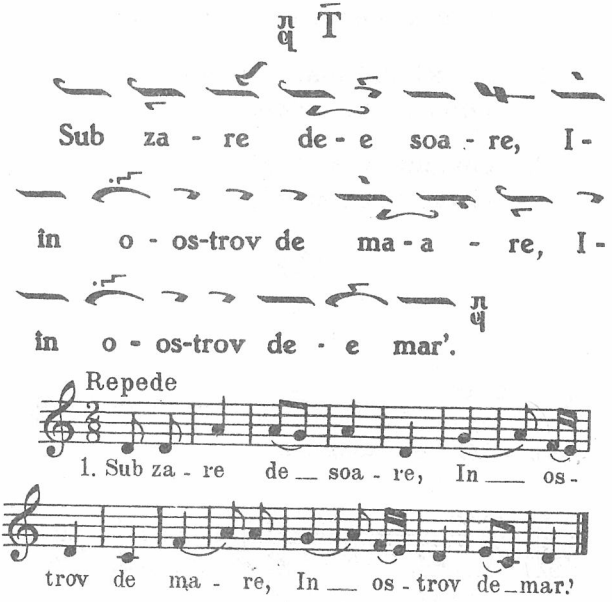

2.—Născut-a, crescut-a
Aici pe pământ-*î*. *)

3.—De-un verde d'arvon-*î*,
De-un roșu călin-*î*.

4.—Sus mi-e frunza deasă,
Jos mi-e umbra groasă.

5.—Iar la rădăcină,
La verdea tulpină,

6.—Pe câmp mohorît-î,
Oști mi-au tăbărît-î,

*) Versul al doilea se cântă de două ori.

7.—Oşti moldoveneşti
Şi craioveneşti,

8.—Multe-s munteneşti
Dela Bucureşti.—

9.—Ele domn că n'au
Şi domn căutau.

10.—Ele că-mi cătau
Şi mi-şi întrebau,

11.—Tot din vad în vad-*î*
Şi din sat în sat-*î*,—

12.—Şi din casă 'n casă
Şi din masă 'n masă.

13.—Că mi-s'a d'aflat-*î*
Şi s'a'devărat-*î*.—

14.—La domnul stăpân-*î*,
..... jupân-*î*,

15.—C'-are de-un cocon-*î*,
Cocon pe.....

16.—Ce-i bun de domnit-*î*,
Nu s'a pomenit-*î*.—

17.—„Dă-ni-l, taică, dă-ni-l,
Dă-ni-l, maică, dă-ni-l."

18.—Taică-său mi-l dea-*ră*,
Maică-sa nu vrea-*ră*,

19.—Că e mititel-*u*
Şi e'nfăşeţel-*u*,

20.—De curând născut-*î*
Şi nepriceput-*î;*

21.—Nu ştie domni,
Nici împărăţi;

22.—Nu merge 'n urgie,
Nici în bătălie.

23.—„Dă-ni-l, taică, dă-ni-l,
Dă-ni-l, maică, dă-ni-l,

24.—Că-i lesne-a domni
Şi a'mpărăţi.

25 —De curte să-şi veazǎ,
La masă să şeazǎ,

26.—Pahar să ridice,
Cal bun să încalice;

27.—Din cula domnească,
Lefuri să 'mpărţească,

28.—Lefi, la lefegii,
Spade, la spahii,

29.—Arme, la armaşi,
Cai, la călăraşi".

30.—Iar..... tinerel
Fie sănătos!

31.—Cu taică, cu maică,
Cu fraţi şi surori!—

32.—La mulţi ani cu bine
Şi cu sănătate!—

91

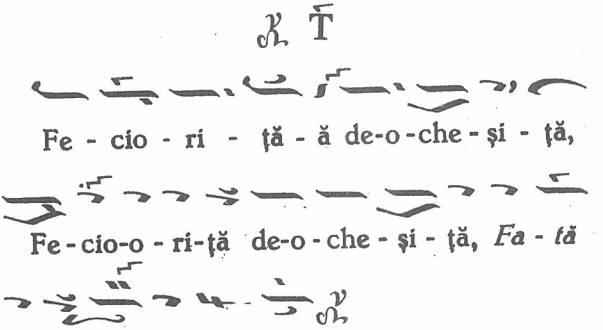

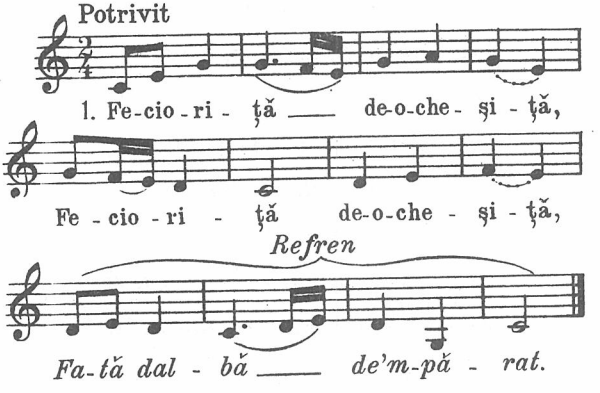

2.—Des de noapte se scula-*re*, *)

3.—Păruţ galben peria-*re*,

4.—Faţa dalbă de spăla-*re*,

5.—Vase 'n mână de lua-*re*,

6.—La fântână de-alerga-*re*.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori, apoi *Refrenul*.

7.—Dar pe piatra fântânii-*re*
8.—Şed trei juni încălecaţi
9.—Cu trei cai îndolomaţi.
10.—Unu' calu'-l potcovia-*re*,
11.—Unu' suliţa-şi lua-*re*,
12.—Unu' păru'-şi peria-*re*.
13.—Cel ce calu'-şi potcovia-*re*,
14.—La faţă că alerga-*re*,
15.—Măru' roşu i-l lua-*re*.
16.—Cel ce suliţa-şi lua-*re*,
17.—La faţă că alerga-*re*,
18.—Inelaşu'i-l lua-*re*.
19.—Cel ce păru'-şi peria-*re*,
20.—La faţă că alerga-*re*
21.—Şi cununa îi lua-*re*.
22.—Fata din grai le grăia-*re*:
23.—Daţi-mi, juni, ce mi-aţi luat-*u*,
24.—Că de-oi sta a blestema-*re*,
25.—Grea ruşine v-o mânca-*re*:
26.—Cel ce mi-'a luat măru' roşu,
27.—Putrezească 'n el ca mărul;
28.—Cel ce mi-a luat inelu',
29.—Să petreacă el prin el-*u*
30.—Ca degetul prin inel-*u*.—
31.—Cel ce mi-a luat cununa-*re*,
32.—Să se cunune cu ea-*re*.

92

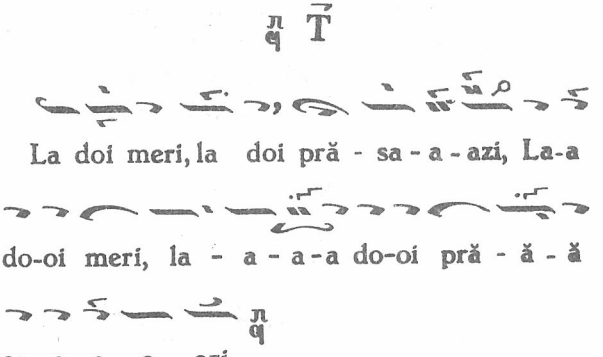

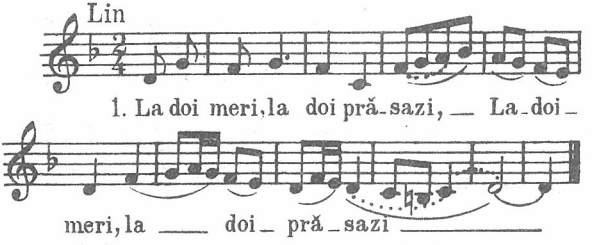

2.—De tulpină depărtați,
3.—De vârfuri împreunați,
4,—Este-un leagăn de mătase.
5.—Dar într'însul cine-mi coase?
6.— . . . fată frumoasă.—
7.—Nu știu coase, ori descoase,
8.—Lăcrămioare știu că varsă;
9.—Și le varsă'n păhărele

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

10.—Şi stropeşte pe podele;
11.—Şi le varsă 'nîr'un pahar
12.—Şi stropeşte pe divan.
13.—La mulţi ani cu sănătate,
14.—Că-i mai bună decât toate.

93

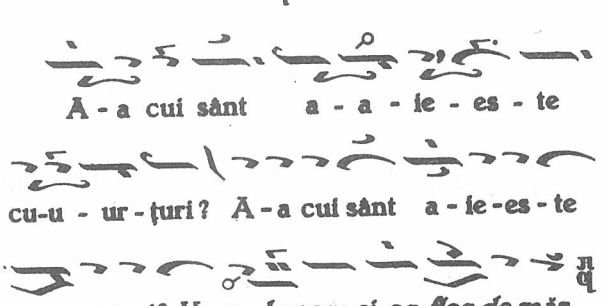

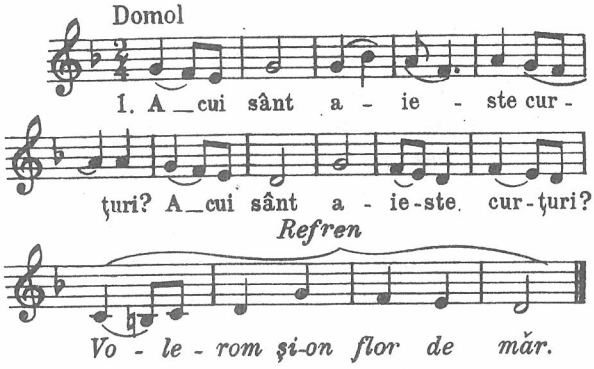

2.—Aşa nante rădicate,*)
3.—Pe temelii aşezate,
4.—Cu hlanţug de şer legate,
5.—Cu şer alb acoperite,
6.—Pe la fereşti zugrăvite,
7.—Pe di'nuntru spoleite?
8.—Dar în curţi ce mai era?
9.—Measă'ntinsă, pahar'dreasă.
10.—Dar la measă cine şade?
11.—Tot Crăciun, acel bătrân
12.—Şi cu frate-su Ajun
13.—Şi cu Ion Zlataon;
14.—Stau la measă şi cinstesc;
15.—Ei cinstesc, ei se măresc
16.—Şi de Dumnezeu vorbesc.
17.—De la uşă păn'la masă
18.—Se primba sara prin casă
19.—Tot.... ce frumoasă,
20.—Cu străiţa de mătasă,
21.—Cu şalon de preuteasă;
22.—Şi-aşteaptă s'o logodească
23.—Cu ficioraşul Craiului,
24.—Nănaşu'mpăratului.
25.—Un colind şi-o sănătate,
26.—Că-i mai bună de cât toate.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori, apoi *Refrenul.*

94

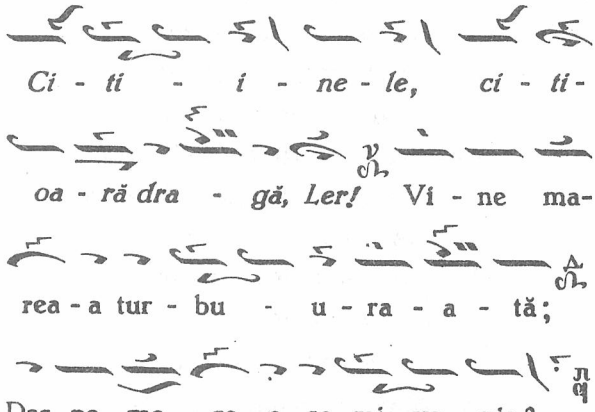

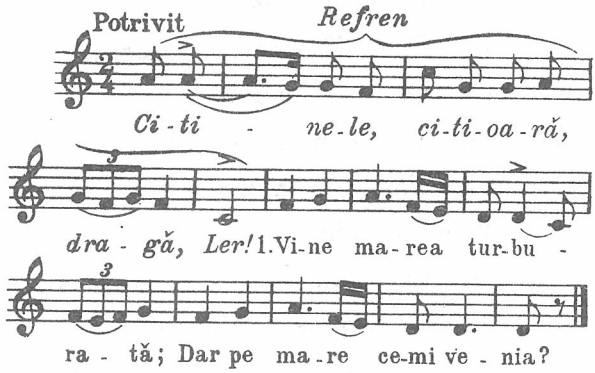

2. *)—Un cerb mare care 'noată;
In vârful cornițelor,

---

*) Inaintea fiecărei strofe, *Refrenul.*

3.—Purtând leagăn de mătase.
—Dar în leagăn cine'mi şade?

4.—Şade Leana cu ochi negri;
Nu-mi şade, ci chindiseşte,

5.—D'un brâu rar şi de-o batistă
Pentru frate, pentru soră;

6.—Brâul, fratelui mai mare,
Batişteoara, surioarii.

7.—Bună vremea'n ceste case
La boeri ca Dumneavoastră!

95

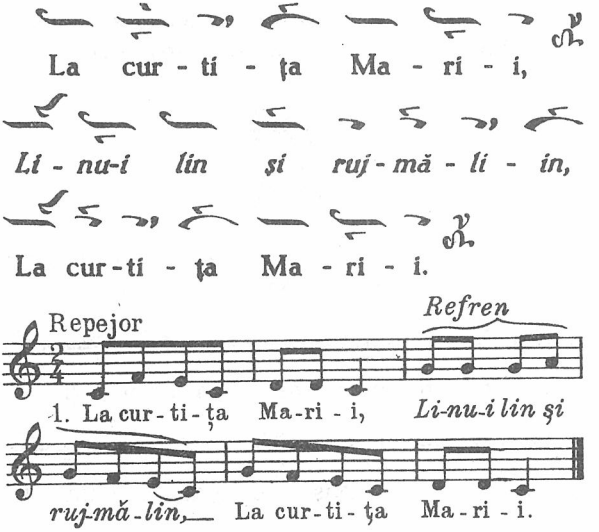

2.—Beu voinicii toii;*)
3.—Toți își bea și mulătcsc,
4.—Pe Maria o pețesc.
5.—Cându-i colea Joi seara,
6.—Pe Maria-o credința;
7.—Sâmbătă la mează noapte,
8.—Trăgea clopotile toate;
9.—Duminica, până'n prânz,
10.—Multă oaste i-s'a strâns;
11.—Strigă oastea dela poartă:
12.— —Vie-i Maria, ori moartă?
13.—Maria, care-i mireasă,
14.—Frumos doarme după masă,
15.—Toată'n haine de mătasă.
16.—Adă-mi, soacră, cheile,
17.—Să-mi deschid eu lăzile,
18.—Să ieu bani de șase boi.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori. Intre întâia și a doua oară; *Refrenul.*

96

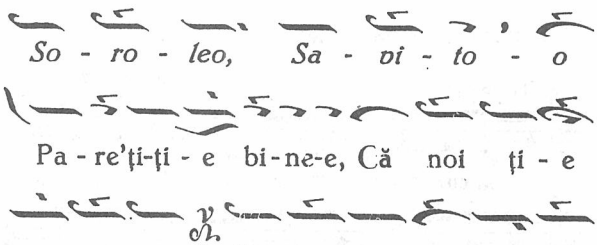

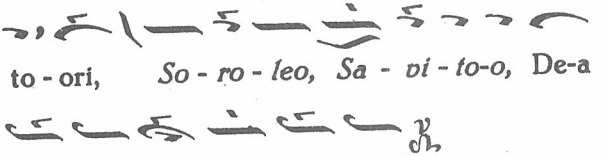

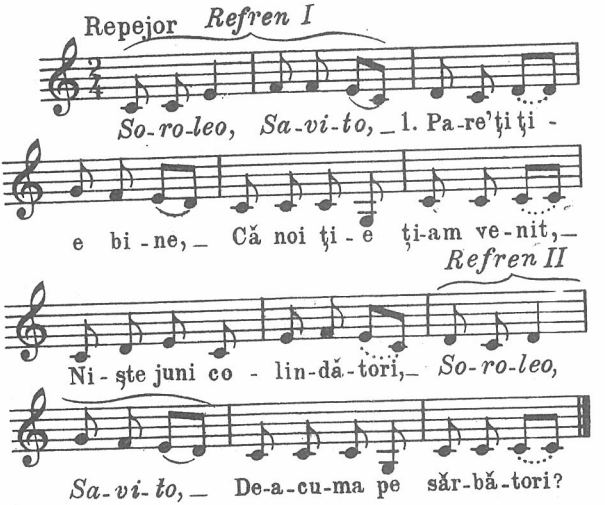

2.*)—Cine ţie ţi-a făcut
Stat înalt ca de voinic,
Faţă dalbă şi frumoasă
Şi ochi negri mângăioşi?

3.—Unde-i fata cea frumoasă?
Ea să-mi fie sănătoasă!
Şi părinţii să-i trăiască
Şi pe ea s'o logodească!—

---

*) Inaintea versului întâi se cântă *Refrennl I*, iar înaintea versului al patrulea, *Refrenul II*.

97

Prin cel cer, prin vi - și - ne-el, *Le-roi,*

Dom-nu-le, Un - de se strâng trei râ-

ua - re, *Le-roi, Dom-nu - le,* Trei râ-

ua - re re - pe - joa - re, *Le-roi, Dom-nu-*

le, Re - pe - joa - re, dul - ci - șoa - re,

Le-roi, Dom-nu - le.

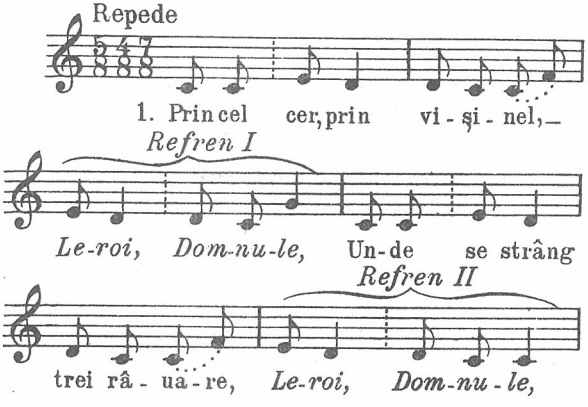

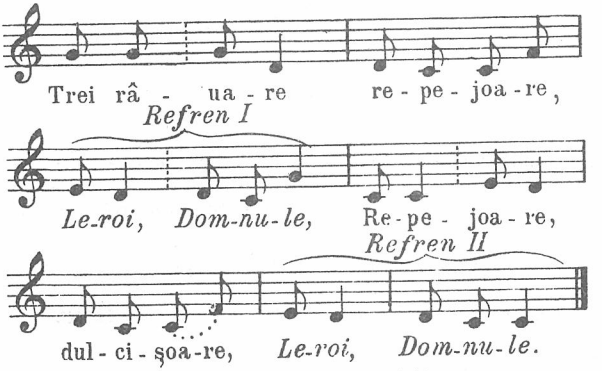

2.—Intr'un ostrov mititel,*)
Mi-este de-un mic legănel.
Dar în leagăn cine'mi şade?
. . . . . cu ochi negri.

3.—Imi coase şi-mi chindiseşte
Şi la flori dalbe 'mpleteşte;
Iar un voinic mi-o doreşte
Şi din guriţă-'i grăieşte:

4.—„Fă-mă, Doamne, ce m'-oi face,
Fă-mă vânăt porumbel,
Să mă sui la naltul cer,
Să mă sui, să mă cobor,

5.—Ca un vânăt porumbel,
La . . . . . 'n legănel,
Să-mi dea zestre şi parale
Şi haine de premeneală,

6.—Să-mi dea vie şi moşie
Şi ea a mea să fie".
La anu' şi la mulţi ani,
Să fiţi feriţi de duşmani.

*) La fiecare strofă, după versul întâi şi al treilea, *Refrenul I;* după versul al doilea şi al patrulea, *Refrenul II.*

98

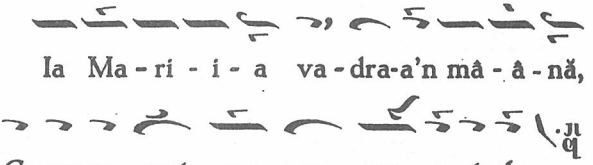

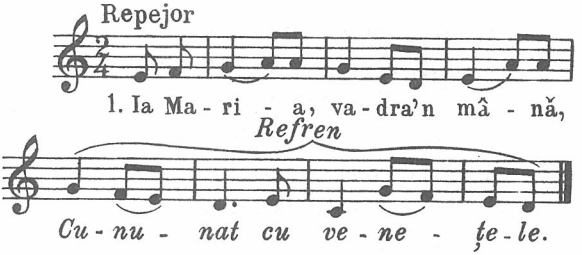

2.—Şi-mi plecară prin grădină, *)
3.—Prin grădină, la fântână,
4.—La fântâna stoborâtă,
5.—Stoborâtă de trei juni,
6.—De trei juni, ca trei păuni;
7.—Câte trei sunt meşteri mari:
8.—Unul sulița strujește,
9.—Unul Roibu'-şi netezește,
10.—Unu'n cărți galbini citește.
11.—Maria, fată frumoasă,
12.—Ea să-mi fie sănătoasă,
13.—Şi părinții să-i trăiască
14.—Şi pe ea s'o logodească.

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

99

T

Plea - că Li - i - na la fân-tâ - nă,

Dă - li - a - nă, fa - tă dal - bă,

Şi că-ăn - tu - ţa du-ce'n mâ - nă,

Dă - li - a - nă, fa - tă dal - bă,

Şi că-ăn - tu - ţa du - ce'n mâ - nă.

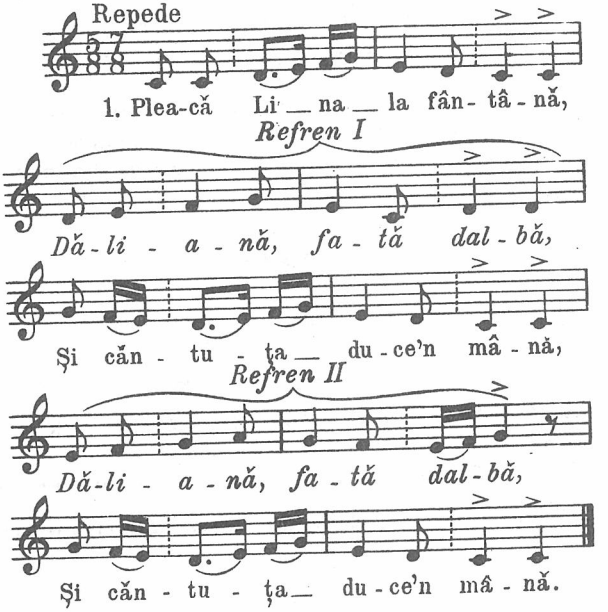

2.—La fântâna din luncet-*u*,*)
Unde apa curge 'ncet-*u*,

3.—Găsi apa turburată
Şi fântâna 'ncunjurată,

4.—De trei cai cu feciorei-*u*,
Românaşi şi frumuşei-*u*.

5.—Un călar atunci grăia-*re*:
—Lino, Lino, scumpa mea-*re!*

6.—De mi-ai da inelul tău,
De pe dălbuţ degeţel-*u*"!

7.—Alt călar atunci grăia-*re*:
—„Lino, Lino, scumpa mea-*re!*

8.—De mi-ai da cununa ta-*re*,
Să mă 'ncununez cu ea-*re*"!

9.—Şi-ai fi, Lino, sănătoasă,
De colinda ast'a noastră!

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul I*, iar după versul al doilea, *Refrenul II*, după care se cântă din nou versul al doilea.

100

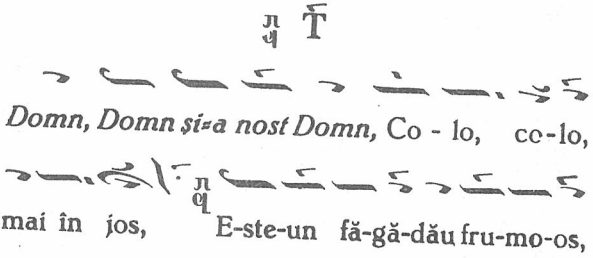

Li - li - on şi-a nost Domn, E-ste-un

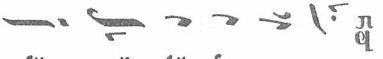

fă - gă - dău fru-mos.

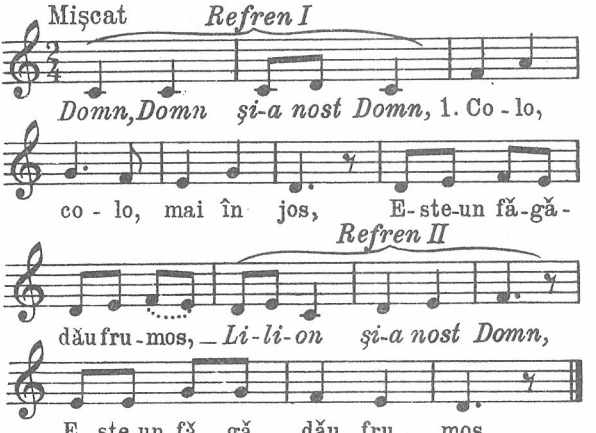

2.*) —Da'n făgădău cine şade?
—Şade Petru, Domn cel Mare.

3.—Are-o faţă minunată. (bis)

4.—Dimineaţa s'a sculat
Şi pe faţă s'a spălat.

5.—Şi în cas'a măturat,
Gozu-afară l-o ţîpat.

6.—L-o ţîpat spre Răsărit
Şi-o văzut Turcii venind.

---

*) Fiecare strofă se'ncepe cu *Refrenul I*. După versul al doilea se cântă *Refrenul II*, apoi se mai cântă o dată versul al doilea.

7.—Fata'n casă o intrat
Şi din gur'a cuvântat:

8.—Tată, tată, vin Turcii
Şi pe mine m'or lua.

9.—Tată dragă, de mi-i da,
O să-ţi ardă căsuţa.

10.—Nu te teme, fică, drag',
Că eu bin'te voi ascunde.

11.—Toţ în valuri de postavuri
Şi'n chilie de tămâie.

12.—Turci'n casă au intrat
Şi pe tat'-au întrebat:

13.— —N'ai fete de măritat
Şi feciori de însurat?

14.— —N'am feciori de credinţiţ
Şi nici fete de peţiţ.

15.—C'am avut o fică drag',
De tri ani i îngropată.

16.—De nu-mi credeţi cuvântul,
Hai să v'arăt mormântul.

101

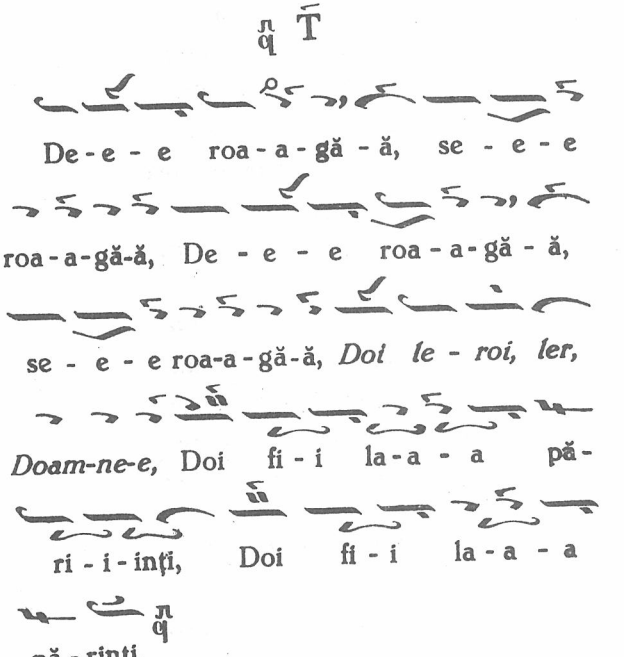
De - e - e roa - a - gă - ă, se - e - e
roa - a - gă - ă, De - e - e roa - a - gă - ă,
se - e - e roa - a - gă - ă, Doi le - roi, ler,
Doam-ne-e, Doi fi - i la - a - a pă -
ri - i - inţi, Doi fi - i la - a - a
pă - rinţi.

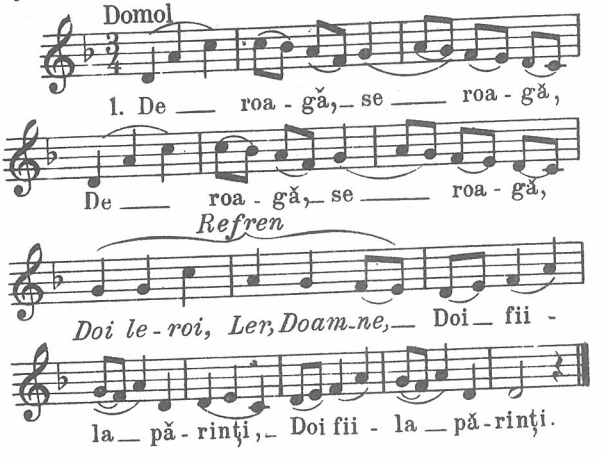
Domol
1. De roa - gă, se roa - gă,
De roa - gă, se roa - gă,
Refren
Doi le - roi, Ler, Doam-ne, Doi fii -
la pă - rinţi, Doi fii - la pă - rinţi.

2.—Capetele-şi pleacă,*)
Tot Prutul să-l treacă;
3.—Să-l treacă pe spate
Până'n ceia parte.
4.—Cine'n spate late,
Cine'n palme dalbe?
5.—Iar voinicul.....
El de mic se luptă.
6.—De mic mi-se luptă
Pe-o potică strâmtă.
7.—Pe-o potic' de plai-*u*,
La mijloc de Rai-*u*.
8.—Plaiul mi-o crestat-*o*,
Coarda mi-o 'ncordat-*o*.
9.—Iar voinicul....
Şi-s azi nouă ani.—
10.—La maica a supt-*u*,
De tot s'a crescut-*u*.
11.—Oile-a păscut-*u*,
De tot s'a'ntărit-*u*.
12.—Creidă-a ridicat-*u*,
De s'a tot cercat-*u*.
13.—Rămăşeag punea,
De se vlăguia.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori; la versul întâi, între întâia şi a doua oară se cântă *Refrenul*.

14.—La curţi a slujit-*u*,
Minte-a dobândit-*u*.

15.—Meşter s'a aflat-*u*,
Meşter învăţat-*u*.

16.—Meşter ca dânsul,
Nu-i nimeni pe lume.—

17.—Şi-s azi nouă ani,
Cărăuşi porniau.

18.—Cărăuşi veniau
La fântâna lină,

19.—Cu apă puţină;
Mulţi voinici s'adună.

20.—Şi-s azi nouă ani,
Cu arcu'ne-o tras-*u*.—

21.—Tot a nouă munţi,
Printre livezi verzi.

22.—Glasul cucului,
Viersul muscelului.

23.—La isvoare reci,
Trei fete de Greci.

24.—Pânzele ghilesc-*u*,
De le tot 'nălbesc-*u*.

25.—Iar voinicul.....
Meargă, să-şi aleagă.

26.—Cea mai mar'de zile,
Ii mai slab'de fire.—

27.—Cea mai mijlocie,
li mai înalt'la fire.

28.—Cea mai mic'de zile
li mai Cosânzeană.—

29.—Iar voinicul.....
Pe ea şi-a ales-o.—

Un colind şi-o voie bună!

102

T

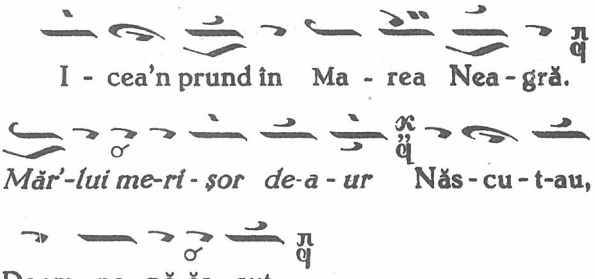

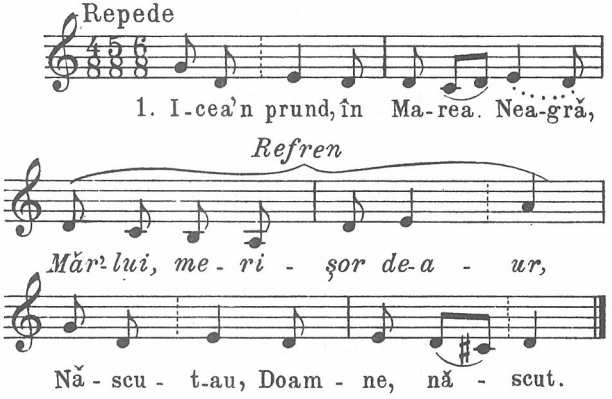

2.—Crescut-au, Doamne, crescut*)
Doi meri nalţi şi minunaţi.

3.—La tulpine 'mpreunaţi,
La vârfuri amestecaţi.

4.—Nalţi sunt merii pân'la cer,
Cu coaja de argintel,

5.—Cu mere de aurel.
Mere face, nu le coace,

6.—Tot de duhul Mării Negre;
Că marea se lăuda.

7.—Şi din gură tot zicea:
—„Cine'n lume s'o afla?

8.—S'o afla şi-adevăra
Merii de mi-o săgeta?"

9.—Nimenea nu se d'afla,
Nimeni nu se bizuia.

10.—Făr'de tânărul.....
El, Marea dac'asculta,

11.—Iute-acasă 'mi alerga,
Sus pe scară se suia.

12.—Şi din cui că mi-şi lua
Arcul şi cu săgeata.

13.—In posunar le băga,
Pe cal negru 'ncăleca.

14.—Şi spre Mare că pornia.
Acolo, cum ajungea,—

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

15.—Arc şi săgeată scotea
Şi spre meri le îndrepta.

16.—Atunci vârful merilor,
Merilor, măeştrilor,

17.—Către dânsul îmi grăia:
—„Stai de nu ne săgeta;

18.—Că noi ţie că ţi-om da
Surioara soarelui,

19.—Nepoţica zinelor,
Frumoasa frumoaselor".

20.—. . . . . se'ndupleca,
Merii nu-i mai săgeta.

21.—Pe Negrul încăleca,
Arc şi săgeată 'şi strângea.

22.—Şi'napoi că se'ntorcea
Cale multă nu mergea.

23.—Şi'napoi când se uita,
Ce vedea, se minuna.

24.—Că-mi venia şi-mi alerga
O domniţă bălăioară.

25.—Ea nici râde, nici nu joacă,
Ci plânge, moarte să-şi facă,

26.—Păr galben dărăpânând,
Faţă albă sgâriind.

27.—Iar . . . . . Făt-frumos,
Din guriţă că-i grăia:

28.—„Taci, domniță, 'mpărătiță,
Nu te iau, roabă să-mi fi,

29.—Ci te iau, doamnă să fi:
Doamnă bună curților,

30.—Stăpână argaților,
Nepotică unchilor,

31.—Cumnătică fraților,
Nuroră părinților,

32.—Chelăreasă banilor,
Stăpână averilor."

33.—Copilița auzia,
Copilița l-asculta;

34.—Plânsetul își potolià,
Și cu el se însoțià.

35.—Iar . . . . . Făt-frumos,
El să-mi fie sănătos.

36.—Și cu frați și cu părinți
Și cu noi toți di'mpreună.—

103

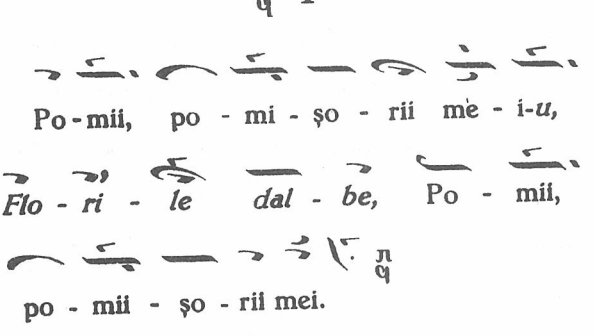

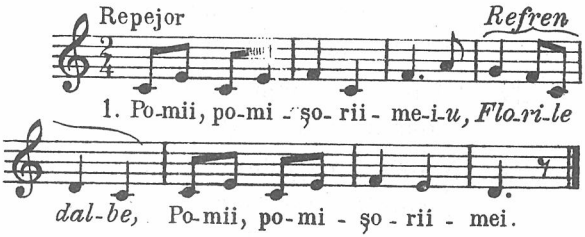

2.—Plecaţi-vă de vârfuri-*u*, *)
3.—Să-mi culeg v-o două flori-*u*,
4.—De sfintele sărbători-*u* ;
5.—Azi, mâine, zilele mari-*u*
6.—Şi ne-or chema nănaşi mari-*u*.
7.—Nănaşi mari cu ce ne-om duce?
8.— —C'un colac de grâu frumos
9.—Ca peliţa lui Cristos.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori ; între întâia şi a doua oară, *Refrenul*.

104

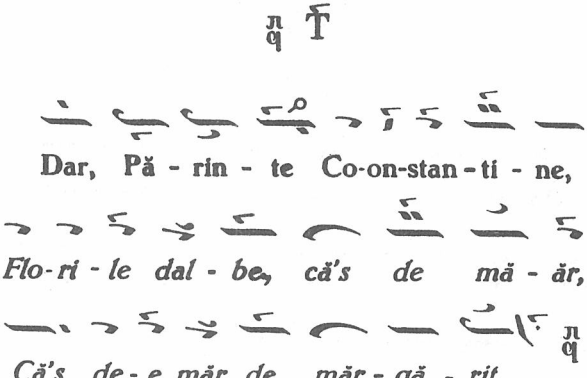

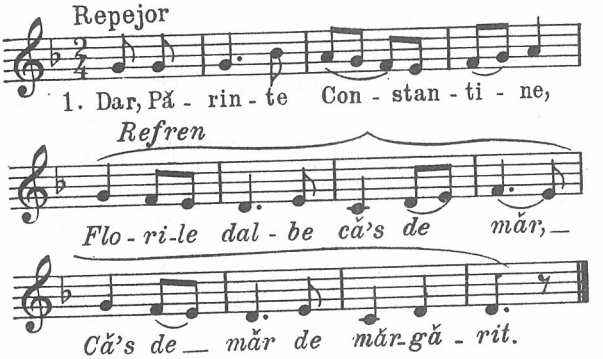

2.—Busuiocu 'n mână ţine *)
3.—Şi căldarea de botez.
4.—Şi el slujba sfântă cântă
5.—Şi ne binecuvintează.
6.—Părintele Constantin,
7.—El să fie sănătos!
8.—La anul şi la mulţi ani!

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

105

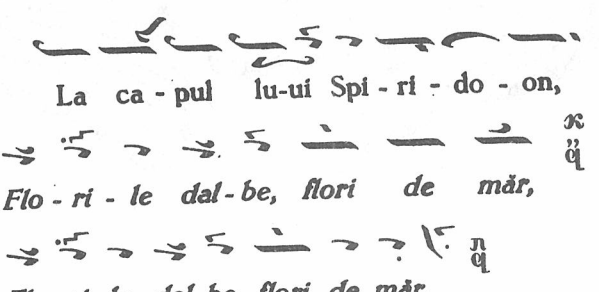

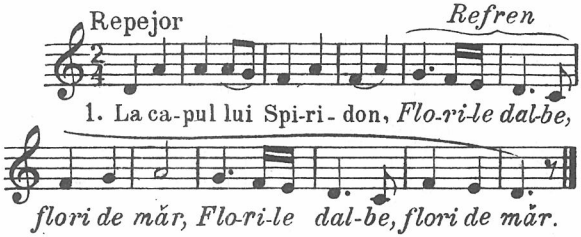

2.—Toate păsările dorm.*)
3.—Numai una n'are somn.

) După fiecare vers se cântă *Refrenul.

106

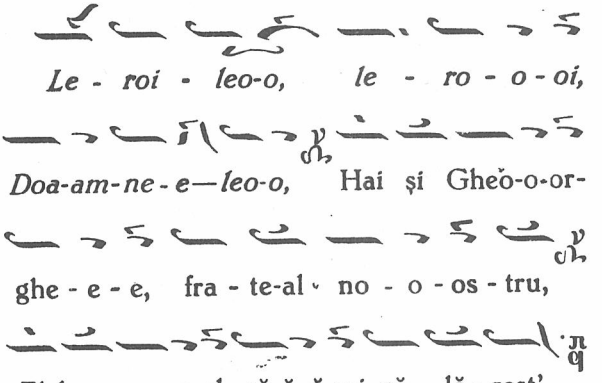

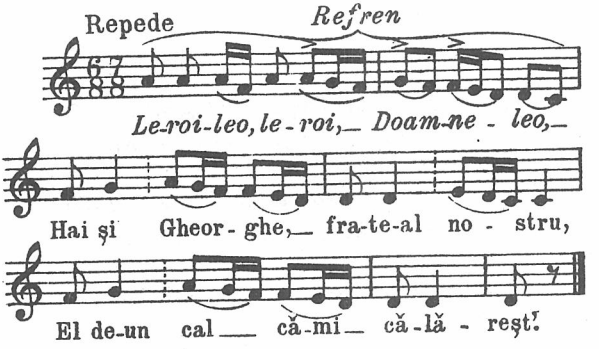

2*).—Nicăieri nu-l călăreşte,
Numai Joi, la Joi mi-l scoat'.

3).—Fuse Joi de sărbătoare
Şi-a plecat la vânătoar'.

---

*) Fiecare strofă începe cu *Refrenul.*

4.—Bună ziua, toată ziua;
Când fu soarele 'n disear',

5.—Pe marginea drumului,
Sub un măr mare 'nflorit,

6.—Zări leul adormit-*u*,
Adormit cu fața'n sus.

7.—Depe cal descălica-*ră*
Și pe leu că mi-l lega-*r*',

8.—De ciorpina calului.
De poala caftanului.

9.—Când fu soarele'n diseară,
Drum acasă și-apuca-*r*'.

10.—Sora sa că mi-l vedea-*ră*,
Fuga 'n casă se ducea

11.—Și din gur'-așa grăia-*ră*:
—Ia ieși, maică, ia ieși, taic',

12.—Să vezi, maică, să vezi taică,
Ce-ai scăldat, ce-ai legănat,

13.—Ți-aduce leul legat (bis)

14.—De ciorpina calului,
De poala caftanului .

15.—Las' să vie sănătos,
Fie 'n vestea lui Cristos .

16.—Hai și (Gheorghe) Făt-Frumos,
El s'a fie sănătos.

107

Cer - bul, cer-bul pri-in-tre flo-o-ori,

Ce-er-bul mi-s'a lă - u - u - da-at,

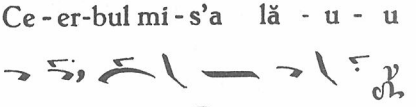

Le-ro - oi, Doam-ne.

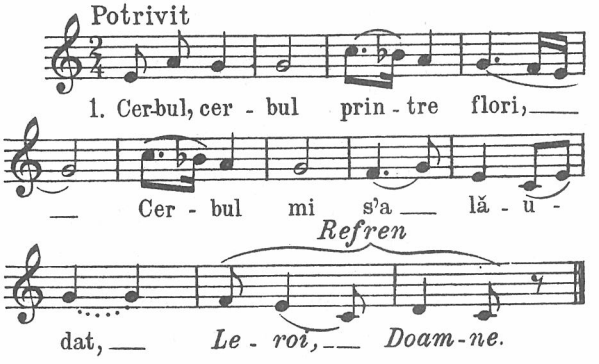

2.—Şi cerbul mi-s'a 'ngâmfat,
Că nimeni nu s'a aflat, *)

3.—Că nimeni nu l-a ştiut,
Nimenea nu l-a văzut,

4.—Pe unde să hărăneşte
Şi pe unde se nutreşte.

5.—Că nimenea nu cunoaşte,
Iarba care el o paşte,—

---

*) După fiecare strofă se cântă *Refrenul.*

6.—Iarbă cu flori presărată
Şi în rouă e scăldată.—

7.—Şi el singur mi-s'adapă,
Numai cu limpede apă.—

8.—Cerbul mi-se lăuda,
Şi nimeni nu-l auzia.—

9.—Când cerbul s'a lăudat
— . . . . . a stat şi-a ascultat;

10.—Bine seama şi-a luat
Şi în casă a intrat.—

11.—Şi pe faţă s'a spălat,
La icoană s'a 'nchinat,

12.—Lui Dumnezeu s'a rugat,
Cu părinţii s'a iertat,

13.—Frâu'n mână şi-a luat
Şi la grajd el a plecat.—

14.—Şi-a călcat din piatră'n pîatră,
Pân'l'al noulea grajd de piatră.

15.—Grajd de piatr'a sfărâmat,
Cai de-arândul a luat.

16.—Găsi pe murgul mâhnit
Şi astfel lui i-a vorbit.

17.—„Ori ţi-i orzul legumos,
Ori ţi-i fânul ogrinjos,

18.—De şezi, Murgule, mâhnit?"
Murgul din gur'a vorbit:

19.—„Nici mi-i orzul legumos,
Dar nici fânul ogrinjos.

20.—Ce mi-i drumul zgrunzuros
Şi mi-i dor de munţi 'nalţi."

21.— . . . . . pe Murgul l-a luat,
L-a luat, l-a înşelat.

22.—Şi l-a strâns cu pinga bine,
Aşa ca să-i şadă bine.—

23.—Arcul în mână şi-a luat,
Pe Murgul s'a aruncat,—

24.—Ogarii şi i-a strigat,
După cerb el s'a luat.—

25.—Nu prea mult 'l-a alungat;
Zi de vară, până'n seară.—

26.—Când soarele a apus,
. . . . . pe cerb l-a răpus,—

27.—Arcu'n coarne i-a svârlit.
Cerbul aşa i-a vorbit.

28.—„Eu nu-s cerbul dintre flori,
Ce-s Ion, Sfântul Ion.

29.—Azi din cer m'am scoborât;
Măsor cerul şi pământul.

30.—Pământul cu stânjenul
Şi cerul cu arşinul.

31.—Şi-am găsit mai mult pământ.
Şi eu bine-am potrivit.

32.—C'am ridicat în sus stânci
Şi-am făcut şi văi adânci,

33.—Văi adânci şi vaduri seci,
Vaduri seci, isvoare reci."

34.—Boerașul cel frumos,
El să fie sănătos,

35.—Cu soția împreună
Şi copiii 'ntoldeauna.—

108

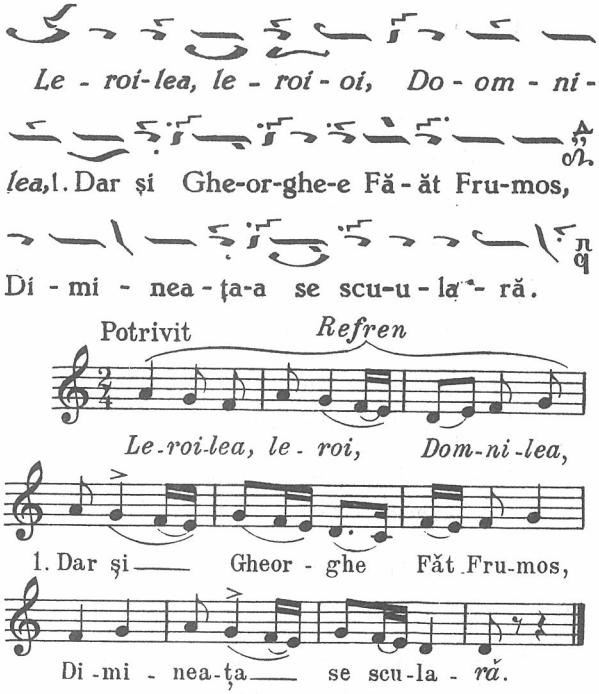

2.—Pe ochi negri se spălară, *)
Barba neagră-şi pieptenară.

*) Inaintea fiecărei strofe, *Refrenul.*

3.—Grajd de piatră-mi descuiară;
Cearcă Murgu, cearcă Negru.

4.—Găsi Murgu Năsdrăvan,
Mai sprenţar şi mai fugar.

5.—De căpăstru mi-l lua
Şi-afară că mi-l scotea,

6.—De parmac, că mi-l lega;
De parmacul grajdului.

7.—Cu ţesala-l ţesăla,
Cu giubeaua mi-l ştergea.

8.—Frumos şeaua-i aşeza;
lute în casă-mi alerga.

9.—Să ia arcul din arcar,
Şi săgeţi din săgetar.

10.—Când puse picioru 'n scară,
La şoimi el că-mi şuerară.

11.—Şoimii sboară sus la vânt,
Ogari galbeni pe pământ.

12.—Şi'n vânătoare plecară
Din zori de zi în cătare.

13.—Vână ziua, zi de vară,
Pân' fu soarele'n deseară.

14.—Când fu soar'le'n scăpătat,
Vânătoarea ce-am vânat?

15.—Găsii leul d'adormit,
D'adormit, d'a pitulit.

16.—D'adormit cu fața'n sus,
Subt o umbră de sghinduf.

17.—Să-l deștepte, nu se 'ncrede,
Să-l săgete, nu se 'ndură.

18.—Greu Murgu mi-a sforăit,
Leu' din somn s'a pomenit.

19.—Spintecai vântul fugind
Pân' ce leu'-am obosit.

20.—Sboară Murgu' pe pământ
Sboară șoimii sus în vânt.

21.—Ogari' ca săgețile,
Pe leu mi-l hărțuiară.

22.—De leu că m' alăturai,
In lat că mi-l încurcai,

23.—De urechi mi-l apucai,
Sus pe Murgu'-l-aruncai.

24.—Iute, măre, ca vântul,
Spre casă că mi-alergai.

25.—Ia ieși, taică, ia ieși, maică,
Ia ieșiți, voi, surioare,

26.—C'am adus leul legat,
Viuleț, nevătămat.

27.—Nimeni nu mi-l auzea,
Numai Fira, soru-sa.

28.—Furca din brâu c'asvârlea
Tare-afară c'alerga.

29.—Calu' din mână ea-'i lua
Şi 'ncepu a mi-l plimba.

30.—Şi-aşa mult mi l-a plimbat,
Pân'ce păru-i s'a uscat.

31.—'N grajd de piatră l-a băgat,
Fân cu flori i-a presărat.

32.—Fân cu flori din sărbători,
Cosit de două surori;

33.—Cosit de două surori
Şi strâns de trei frăţiori.

34.—Dar şi Gheorghe Făt Frumos,
El să-mi fie sănătos.

35.—Cu-ai lui fraţi, cu-ai lui părinţi
Şi-a lui dalbe surioare.

36.—Bună vreme 'n ceastă casă,
La boieri ca Dumneavoastră!

109

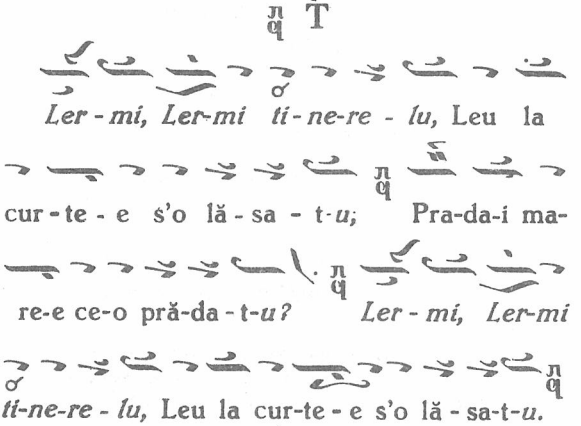

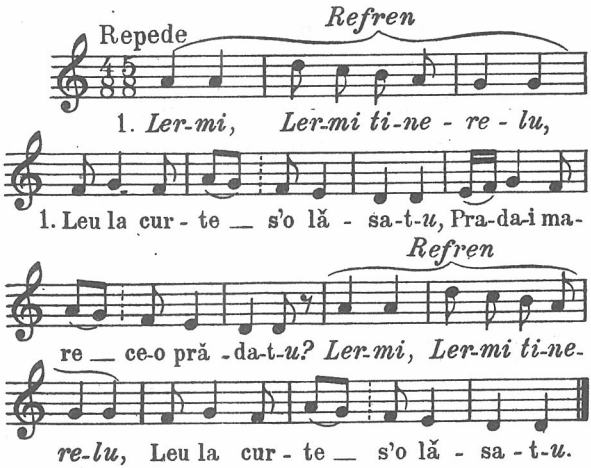

2.*)—Rupsă viţa de viuţă
Şi un stâlp de trandafir-*u*.

3.—Mire-acasă că venea-*re*
Şi la grajd că alerga-*re*

4.—Şi pe Murg se'ncăleca-*re*;
Murgul saltă ici, colea.

5.—Saltă vârful muntelui
Şi ia urma leului.—

6.—Găsi leul adormit-*u*
Sub un spin mare'nflorit-*u*.

7.—Leu din grai aşa-i grăia-*re*:
„Ce-ai căutat tu, june,-aici?

8.—Ai venit să ne luptăm-*u*
Ori în puşti să ne puşcăm?

---

*) Inaintea versului întâi al strofei, *Refrenul*; după al doilea vers se cântă iarăşi versul I (cu *Refrenul* înainte.—)

9.—In sabie să ne tăiem?
Haida'n lupte, ca-s direpte!"

10.—Şi luptară, cât luptară,
Zi de vară, până'n sară.

11.—Când fu soare lângă deal,
Răpuse june pe leu.

12.—Il răpuse. jos îl puse,
Il legă şi mi-se duse.

13.—Cine 'n lume mi-l vedea-*re*,
Toată lumea-l fericea-*re*.

14.—Ferice de maică-sa,
Ce băiat mi şi-o scăldat-*u*!

15.—De aduce leu legat-*u*,
Legat şi nevătămat-*u*,

16.—Nici în puşcă nu-i puşcat-*u*,
Nici în sabie nu-i tăiat-*u*,

17.—Numa'n lupte, că-i luptat-*u*,
Răpus şi-apoi strâns legat-*u*.

110

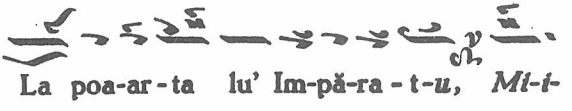

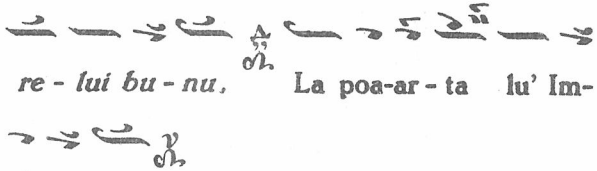

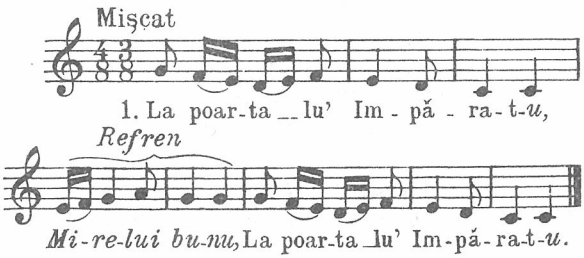

2.—Şade-un mire rezemat-*u* *)
De plesele arcului-*u*

3.—Şi se cere la vânat-*u*,
Prin codrii, p'un'n'o umblat-*u*,

4.—Pe valea Ceahlăului-*u*.
Dete'n urma leului-*u*,

5.—Găsi leul aburat-*u*,
Sub un spine mărărat-*u* ;

6.—Până mire se gândia-*re*,
Săgeţile pregătia-*re*,

7.—Leul în tălpi îmi săria-*re*,
Şi la luptă se punea-*re*

8.—Zi de vară până'n seară ;
Când fu colea către seară,

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul*.

9.—Leul duse şi nu-l puse,
Mirel duse şi mi-l puse;

10.—Şi-l leagă şi 'ncurelă,
P'ângă Murgu 'npăivănă,

11.—Cu paivan de malin verde,
De e drag la cine-l vede.

12.—Şi cu el la drum pleca-*re*.
Cam de-alungul drumului-*u*

13.—Şi de-alungul câmpului-*u*,
Maică-s'afară eşia-*re*

14.—Şi din graiu-aşa grăia-*re*:
—„Fericat, Doamne, de mine,

15.—Ce băiat am mai scăldat-*u*,
De-mi aduce leu legat-*u*,

16.—Şi legat şi 'ncurelat-*u*,
P'ângă Murg împăivănat-*u*."

17.—Şi te, mire, veseleşte!
Ş'o'nchinăm cu sănătate.

111

Supt a - ri pa - a ce - e - riu - u - u - u -

lu - i-*u*- *u* - *u*, *Hoi*, *le* - *e* - *ro* - *oi*

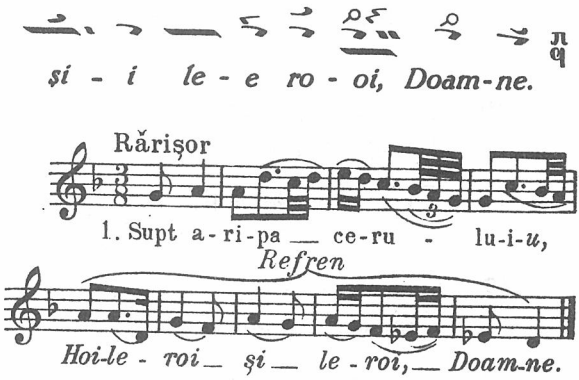

2.—Este strunga oilor-*u*.*)
3.—Dar la muls, cine s'a pus-*u*?
4.— —(Ionică) Făt-Frumos-*u*.
5.—Dar în strungă, cine-şi mână?
6.—(Mărioara), faţă mare,
7.—Cu păr galben pe spinare.
8.–Mânaţi, fraţilor, mai tare,
9.—Că vin doi noori de ploaie;
10.—Nu ştiu-i ploaie sau ninsoare,
11.—Sau flăcăi de-ai (Mărioarei).
12.— —Dar de zestre ce ne daţi?
13.— —Sute, sute oi cornute,
14.—Şi la coarne zugrăvite,
15.—Cu lâna până'n pământ
16.—Şi cu ţurţuri de argint,
17.—Busuioc verde pe masă,
18.—Rămâi, gazdă, sănătoasă,
19.—Că mă duc la altă casă,
20.—Unde-i faţa mai frumoasă.

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul*.

112

Ţ

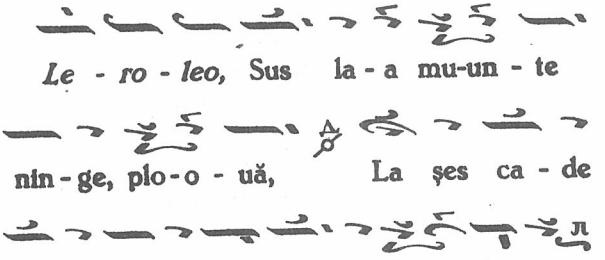

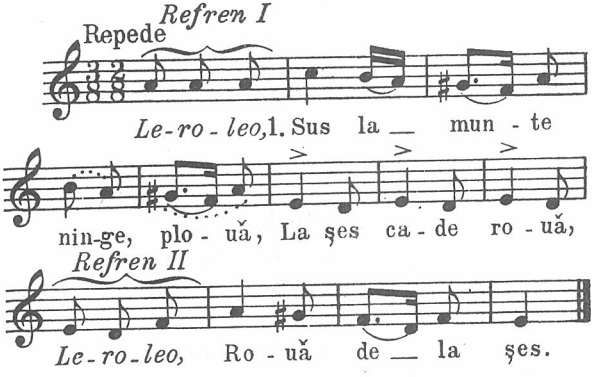

2.—Din trei dimineţi,*)
P'o mar'ne de lac-*u*,
Ruptu-mi-s'au fapt;

3.—Trestică măruntă,
Răchită 'nflorită;
Paşte mi s'au dat.

---

*) Fiecare strofă începe cu *Refrenul I*; înaintea versului al treilea se cântă *Refrenul II*.

4.—D'o droaie de ciută,
De ciută cornută,
Că este mai multă

5.—Şi nepricepută.
Joi de dimineaţă,
Pe nori şi pe ceaţă,

6.—Oanea ăl voinic-*u*,
De când ciobăneşte
Multe oi prăseşte.

7.—Dar şi mieluşele,
Câte brânduşele;
Dar şi mieluşei,

8.—Cât şi brebenei.
Dar pe und'le paşte?
—Tot pe cer senin.

9.—Dar unde le-adapă?
—La un nor cu apă.
Dar unde le 'nchide?

10.—In cearcăn de lună.
Dar uşe ce-mi pune?
—D'un berbece lău,

11.—Lău şi bucălău;
Frunte de trei palme,
'N cap cu şapte coarne.

12.—Voi, ciute mărunte
Şi nepricepute,
Voi ştiţi, ori nu ştiţi?

13.—Joi de dimineață,
Pe nor și pe ceață,
Oanea ăl voinic,

14.—'N vânat o să-mi iasă,
Peste voi or da,
'N goană v'-or lua.

15.—Mult nu v'-or goni;
Pân' la lacu roșu,
Lac roșu n'au fost.

16.—Și-acum și-oi să-l facă,
Tot de sângi de ciută,
Că este mai multă

17.—Și nepricepută.
Ce-oți mai rămânea,
'N goană v'-or lua.

18.—Mult nu v'-or goni;
Pân' la pod de piei.
Pod de piei n'au fost.

19.—Și-acum o să-l facă,
Tot de piei de ciută,
Că este mai multă

20.—Și nepricepută.
Ce-oți mai rămânea,
'N goană vor lua.

21.—Mult nu vor goni;
Pân' la munți cărunți.
Munți cărunți n'au fost.

22.—Şi-acum o să-l facă,
Tot de păr de ciută,
Că este mai multă

23.—Şi nepricepută.
Ce-oţi mai rămânea,
'N goană v'-or lua.

24.—Mult nu v'-or goni;
Pân' la pod de os-*u*.
Pod de os n'au fost.

25.—Şi-acum o să-l facă,
Tot de os de ciută,
Că este mai multă

26.—Şi nepricepută.
Oanea ăl voinic
Fie-şi sănătos,

27.—'N ştirea lui Cristos!
La mulţi ani cu bine
Şi cu sănătate!

113

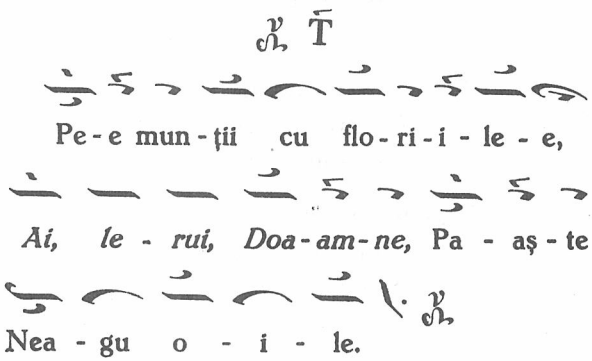

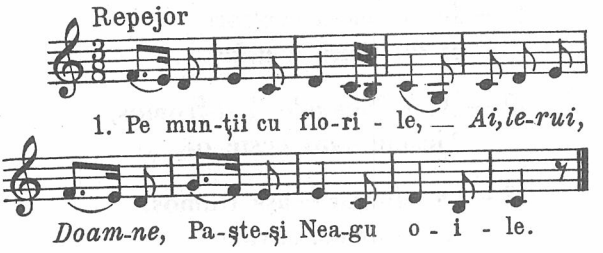

2.—Paşte-le, porneşte-le,)
Di'nainte 'ntoarce-le,

3.—'N lături potriveşte-le,
Din fluer doineşte-le,—

4.—De pe urmă 'ndeamnă-le
Şi la târlă mână-le.

5.—Dar târla unde le-a pus?
—Sus, sus, sus la munte, sus,

6.—Sus la vârful munţilor,
Sub cel paltin gălbior.

7.—Vânt de vară, se scoboară,
Vânt de vară, primăvară,

8.—Frunza că mi-o scuturară
Şi pe câmp o revărsară,

9.—Oile să 'ntărâtară,
Mare ramăt că făcură.

10.—De la cer pân'la pământ,
De le-auzi Domnul sfânt.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

11.—Jos la ele-a scoborît
Şi din gură a grăit:

12.—„Hai, Neagule, Făt-Frumos,
Ale cui sunt ceste oi,

13.—De sbierar'—aşa frumos,
Aşa frumos, cuvios?"

14.—Zise Neagu Făt-Frumos
Către Domnul, cuvios:

15.—„Hai, Tu, Doamne milostiv,
Ce stătuşi de mă 'ntrebaşi,

16.—Cu dreptate spune-ţi-oi,
Ale cui sunt ceste oi:

17.—D'ale Tele, cu-ale mele;
Eu le pasc, Tu le păzeşti,

18.—Eu le mulg, Tu le 'nmulţeşti,
Eu le tund, Tu mi-le creşti."

19.—Grăi bunul Dumnezeu
Către Neagu Făt-Frumos:

20.—„Fie-ţi ele dăruite
De la mine, pentru tine,

21.—Ca de la un bun Părinte
Către fiul lui cuminte,

22.—Că eşti dulce la cuvinte.
Numai tu mie să-mi dai,

23.—La Sânziene, două miele,
La Sânjorz, un miel frumos.

24.—La Ispas, un bulz de caş". (bis)

25.—Iară Neagu, Făt-Frumos,
El să-mi fie sănătos,

26.—Cu-ai lui fraţi, cu-ai lui părinţi,
Ai lui Dumnezeu să fiţi!—

114

T

Pe dea - lul cu stân - je - nii - *re,*

Do - ru' m'o dat jo - s-u,

Pe dea - lul cu stân - je - nii,

Lu - mea mea, lu - mea mea.

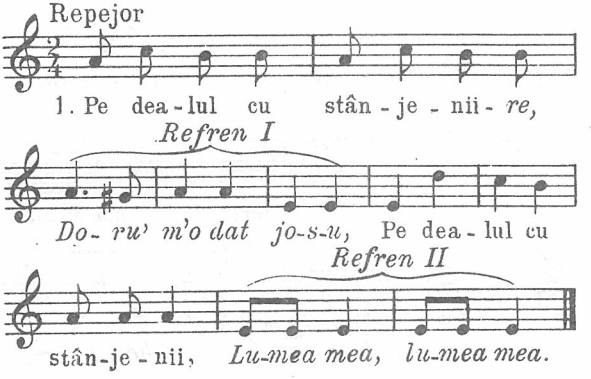

2.—Mândru-şi ară plugarii-*re*; *)
3.—Da nu-şi ară ca unul-*u*,
4.—Ca unul, ca . . . . . .
5.—Că c'o mână, doi boi mână
6.—Şi cu una, flori culege;
7.—Nu culege, da le-alege,
8.—Ca să fac'o cununiţă
9.—La fete şi la feciori,
10.—De sfintele sărbători;
11.—La feciori, de veselie,
12.—La fete, de bucurie.

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul*, apoi înc'odată versul.

115

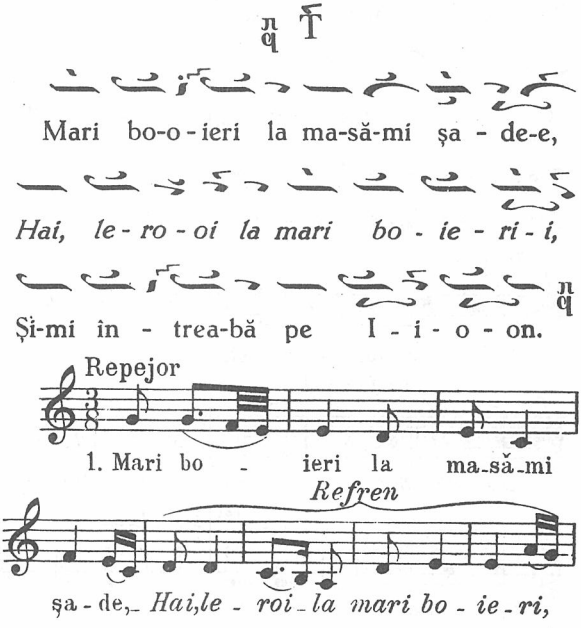

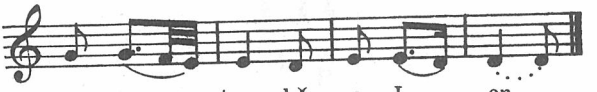

2.—„Ce ţi-e calul asudat, *)
Asudat, prin apă dat?"

3.—„Fost-a Joi o sărbătoare
Şi făcui o vânătoare.

4.—Vânai azi şi vânai mâine,
Vânai patruzeci de zile.

5.—Şi vânai o ciutalină,
Ciutalină fără splină.

6.—Apucai de-o înjunghiai
Şi pe urmă de-o 'mpărţii,

7.—Carnea pe la măcelari,
Pielea pe la tăbăcari,

8.—Coarnele la piepţănari,
Oasele pe la ogari.

---

*) După versul întâi al strofei se cântă *Refrenul*.

116

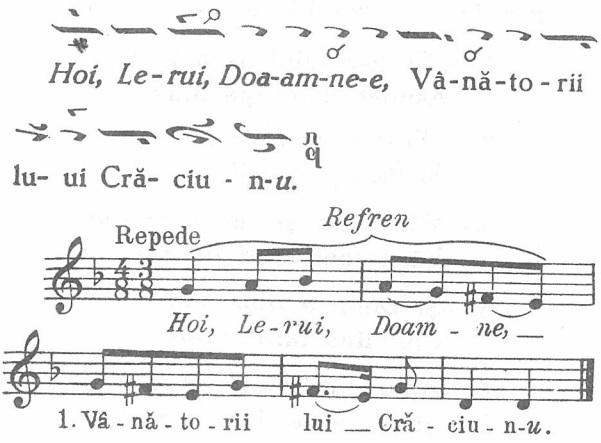

2.*)-Au purces din zori la drum-*u*.
3.—In poiana munţelui,
4.—Iasă cerbul Domnului,
5.—Cu coarnele rămurite,
6.—Cu miţele aurite.
7.—Ho-ho-ho! Nu vă 'narmaţi,
8.—Nice nu mă săgetaţi;
9.—Că pe cer, azi s'a ivit
10.—Un luceafăr strălucit.
11.—Că astăzi Fiul cel sfânt,
12.—Pace-aduce pe pământ.
13.—Sânge, astăzi să nu curgă,
14.—Lacrimi, azi să nu se scurgă.
15.—Vânătorii îmi cădeau
16.—In genunchi şi se rugau,
17.—Câinii toţi îi adunau,
18.—Din săgeţi, cruce făceau.

---

*) Inaintea fiecărui vers se cântă *Refrenul*.

117

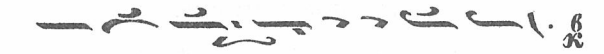

I - cea'n va - du - u' Bră - i - lii,

O - le - roi, le - e - roi, Doa-am - ne,

I - cea'n scheli u - un pes-car mar'.

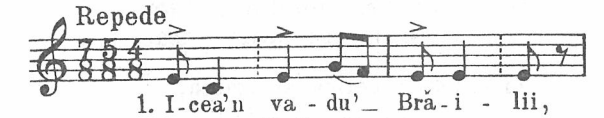

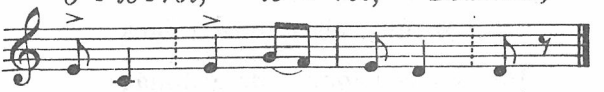

I- cea'n scheli un _ pe-scar mar'.

2.—Pescarul jupân.....;*)
Cât era vara de mar',

3.—Mai nimica nu-mi lucra,
Ci năvodu' şi-'mpletia,

4.—Năvod verde de mătase
Impletit cu viţe şeas'.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe, se cântă *Refrenul.*

5.—Lucră Vineri şi Sâmbătă,
Duminică pân'la prânz.

6.—Şi năvod, dé-mi isprăvia,
Luni, în apă l-arunca.

7.—Dete-o toană, dete două;
Când fu toana a di'ntâi,

8.—A tras sus, a tras mai jos,
Năvodul la mal a scos.

9.—Sumese mâneca 'n cot
Şi mi-o vârî prin năvod.

10.—Cam prin fundul mătiţei,
Găsi un rac şi-un cosac.—

11.—Dacă vedea şi vedea,
Că nimic nu folosia,

12.—El pe-atât nu se lăsa
Şi năvodu' iar îl lua,

13.—Şi în apă'l-arunca
Şi prin mijloc mi-l trăgea.

14.—Dete-o toană, dete două;
Când fu toana a de-a doua,

15.—Trase 'n sus şi trase 'n jos,
Năvodul până l-a scos.—

16.—Sumese mâneca 'n cot
Şi mi-o băgă prin năvod.

17.—Cam la fundul mătiţei,
Găsi ştiucă şi plătică.

18.—Dacă vedea şi vedea,
Că nimic nu folosia,

19.—El pe-atât nu se lăsa
Şi năvodu' iar îl lua,

20.—Şi în apă'l-arunca;
Două-trei toane trăgea.

21.—Dete una, dete două;
Când fu a de-a treilea,

22.—Trase 'n sus şi trase 'n jos,
Năvod la margine-a scos.

23.—Sumese mâneca 'n cot
Şi mi-o băgă prin năvod.

24.—Cam la fundul mătiţei
Găsi pe puiul vidrei.

25.—..... cum îl găsia,
De perişor l-apucà,

26.—Afară că mi-l scotea
Şi acasă că pleca.

27.—Acolo dac'ajungea,
La bătaie mi-l lua.

28.—Bate-l, mare, şi-l căsneşte,
De peşte mi-l suduieşte.

29.—Şi....., pescar mare,
El pe-atât nu se lăsa.

30.—Pe pui de vidră-l lua
Şi-apoi strâns că mi-l lega,

31.—După stâlpul coşului,
La dogoarea focului.

32.—Afară dacă-mi eşià
Şi ochii de-şi arunca,

33.—Cam în spre soare-răsare,
Vedea pe vidra a mare,

34.—Din picioare scăpărând,
Din gură văpăi lăsând.

35.—N'-apuca să mi-şi sosească
Şi-'ncepea ca să vorbească:

36.—„Tu ....., pescar mare,
Puiul meu de ce-l căsneşti?

37.—De ce-l baţi şi-l sudueşti,
Cu chinuri îl canuneşti?

38.—Au nu vezi cât e de mic,
De mic şi nepriceput?

39.—Dacă, măre, vrei să afli,
Unde-i peşte de vânat,

40.—Spune-ţi-voi adevărat,
Unde-i peşte de vânat.

41.—Că e-n apă, la adânc,
Cât din cer până'n pământ.

42.—Şi mult peşte 'n apă creşte,
De nu se mai isprăveşte.

43.—Câte stele sunt pe cer,
Cât nisip este pe mal."—

44.—Şi....., pescar mare,
Aşa dacă 'mi auzia,

45.—Drumul puiului dădea,
Năvodu-'n ap'-arunca.

46.—Şi la mal când îl scotea,
Ce vedea se minuna.

47.—Lumea că se sătura,
Praznice se prăznuia.

48.—Iar....., pescar mare,
El să-mi fie sănătos.

49.—Cu-a lui dalbă jupânească
Şi cu dalbii-i coconaşi.

50.—La mulţi ani cu voie bună
Şi cu toţii d'a'mpreună.

118

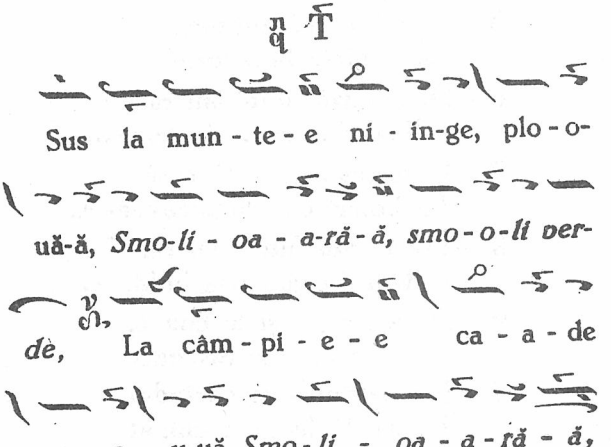

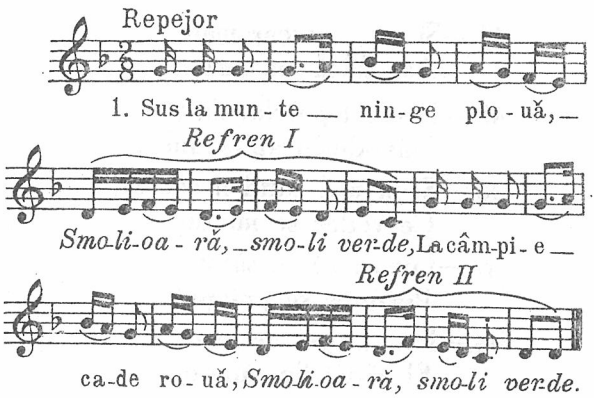

2.—Zori dalbe s'a revărsat,*)
Că cocoşii au cântat.

3.—Şi din zori floare răsare,
Floare cu trei răzişoare.

4.—'Ntâia rază, unde-mi rază?
—Rază 'n vârful munţilor,

5.—Munţilor, cărunţilor,
La poalele brazilor.—

6.—Doua rază, unde-mi rază?
—Rază 'n cruce de fereastră,

7.—In fereastră, l'-astă casă,
La boieri ca Dumneavoastră.

8.—Treia rază, unde-mi rază?
—Rază în câmp, la holde verzi,

9.—De le creşte şi le coace,
De le coace, le răscoace.

10.—Noi corind'-am corindat,
La gazdă le-am închinat.

---

*) După versul întâi se cântă *Refrenul I*, după al doilea, *Refrenul II*.

119

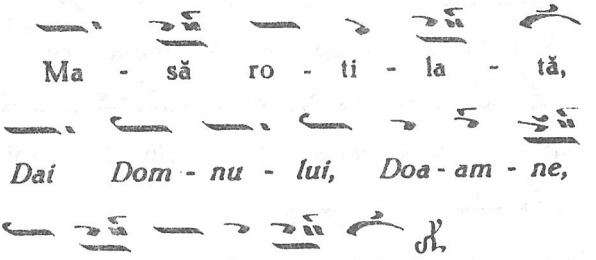

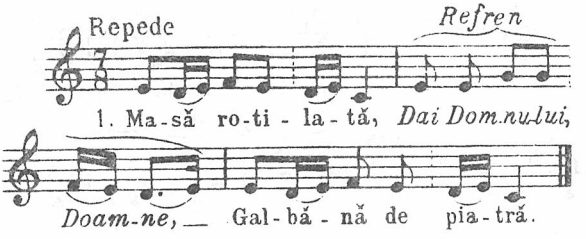

2.—Cornu'mesei-*ri* *) (bis)
3.—Pomu'rămurat-*u*
De poame'ncărcat-*u*.
4.—Cine vi le-o dat-*u*? (bis)
5.— Noi le-am căpătat-*u*, (bis)
6.—De la sfântul soare,
Cu mare rugare;
7.—De la sfânta lună,
Cu voiță bună.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul*.

120

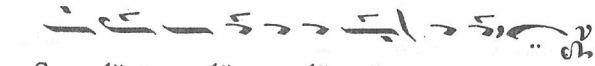

Scoa-lă, scoa-lă, gaz-dă - ă - ma-a - re,

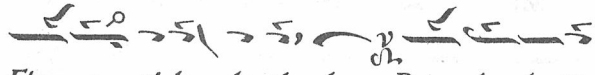

Flo - o - ri le da-al - be, Prin - de bo-ii

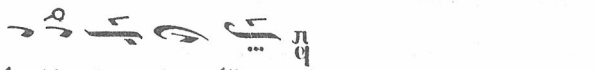

la tâ - ân - ja - lă.

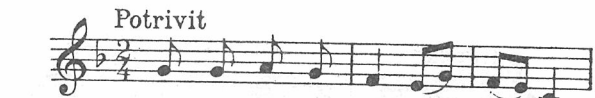

1. Scoa - lă, scoa - lă, gaz-dă ma - re,

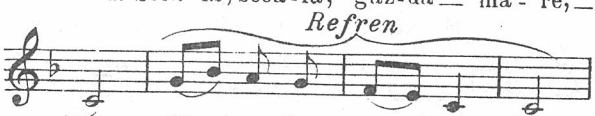

Flo - ri - le-s dal - be,

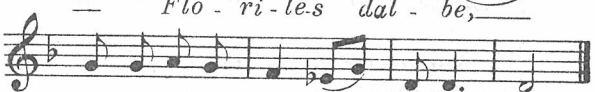

Prin-de bo - ii la tân - ja - lă.

2.—Şi te du la plug afară *).
Şi tot ară până'n seară.

3.—La capul drumului mare,
La fântâna cu trei'svoare,

4.—Dumnezeu pe-acol'scoboară
Şi păşeşte prin ogoară.

---

*) Intre versurile fiecărei strofe, *Refrenul.*

5.—Apă'n gură a luat,
De-arătură s'a 'ndurat,

6.—Holdele le-a rourat
Şi din gur'a cuvântat:

7.—„Creşteţi, grâie,
Până'n brâie;
Şi, ovese,
Cât de dese.

8.—Secări,
Pân'la subsuori;
Şi porumbi,
Până la grindă.

121

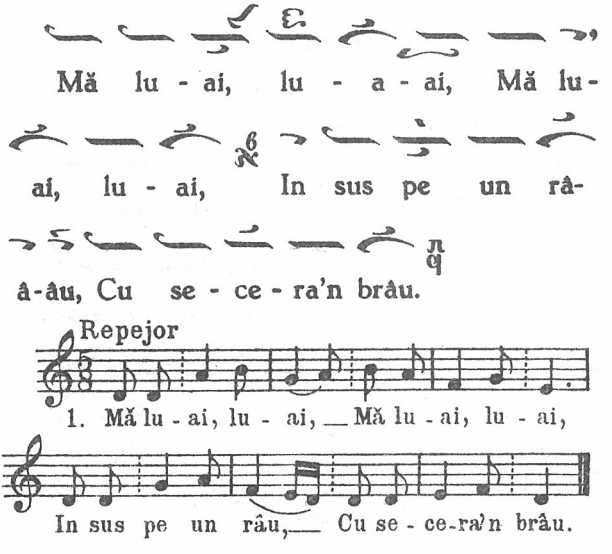

2.—Maica îmi venia*)
Se apropia.
3.—Şi mă întrebà:
Gătat-ai holda?
4.—Holda n'am gătat,
Că s'a arătat,
5.—Stea la răsărit,
Mândră de argint.
6.—Steaua cum lucia,
Holda se pleca,
7.—Bobu' jos cădea,
Holda 'n loc creştea;
8.—Holdă gălbioară
Spic greu de secară.
9.—Holdă lângă râu,
Cu spic greu de grâu.—

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

122

T

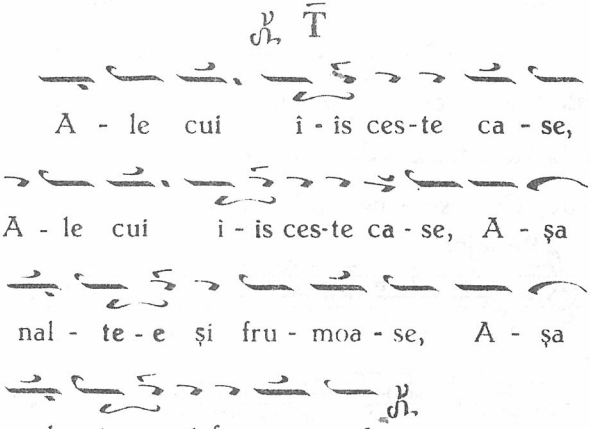

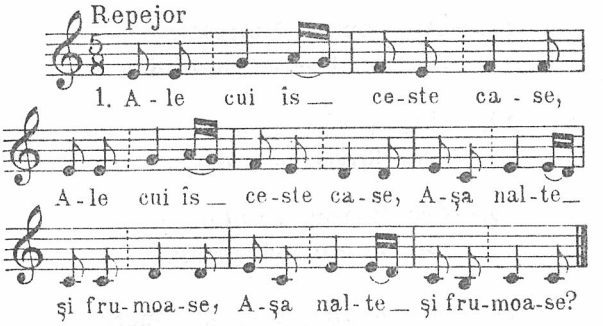

2.—Pe din afar mohorâte, *)
Din lăuntru zugrăvite,

3.—Mese 'ntinse, jeţuri scrise.
Dar la masă cine-mi şede?

4.—La 'ntâilea corn de masă,
Şede-mi Bunul Dumnezeu.

5.—La al doilea corn de masă,
Şede-mi Ion-Sântion.

6.—La al treilea corn de masă,
Şede-mi Petru Sân Sânpetru.

7.—L'al patrulea corn de masă,
Şede-mi stăpânu'-ăstor case;

8.—Tot închină c'un păhar,
C'un păhar frumos de dar.

9.—Da'n fundul păharului,
Scrisă-i floarea vinului.

10.—Da'n toarta păharului,
Scrisă-i floarea grâului.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

11.—Da'n buza păharului,
Scrisă-i floarea mirului.

12.— De mărire, ce-i mai mare?
Zise floarea vinului,

13.—Zise floarea vinului,
Din fundul păharului.

14.— De mărire, eu-s mai mare
De cât toate florile.

15.—Că eu, Doamne, când rodesc,
Toată lumea-o 'nveselesc.

16.—Zise floarea grâului
Din toarta păharului:

17.— De mărire, eu-s mai mare,
De cât toate florile.

18.—Că eu, Doamne, când rodesc,
Toată lumea-o hărănesc.

19.—Zise floarea mirului
Din buza păharului:

20.— De mărire, eu-s mai mare,
De cât toate florile.

21.—Că eu, Doamne, când rodesc,
Toată lumea-o miruesc.

22.—Sus la cer să le'nălțăm,
Jos, la creștini o 'nchinăm.

123

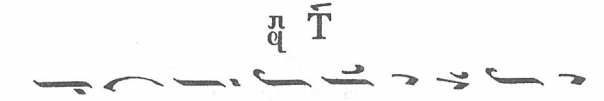

Co - lo'n su - su, mai din su - su - u,

Dom - nu - lu - ui, Doam - ne Co - lo'n

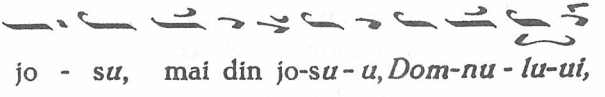

jo - su, mai din jo-su - u, *Dom-nu - lu-ui,*

Doam-ne - e.

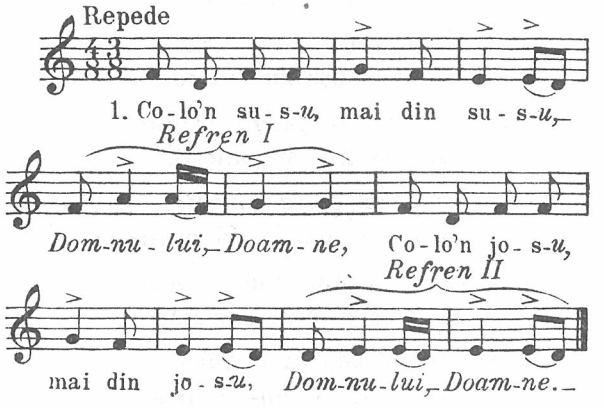

2 — Trei esteri, trei meşteri mari,
Estereau şi meştereau.

3. — In pădure se duceau,
Lemne multe-mi doborau.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe, *Refrenul I*; după versul al doilea, *Refrenul II.*

4.—Şi frumos mi-le ciopleau;
Acasă ei îmi veniau,

5.—Boii în jug îmi prindeau,
In pădure se duceau,

6.—Lemnele pe car puneau,
Acasă le aduceau.

7.—Meşterii se agăţau,
Estereau şi meştereau,

8.—Lemnele mi-le-'ncheiau,
Casă mândră'mi ridicau.

9.—Cu lanţuri o lăţuiau,
Frumos o acopereau.

10.—Cu bârne o îmbârneau,
O lipiau, o văruiau.

11.—Când gata cu ea erau,
Meşterii aşa-mi grăiau:

12.—„Să trăeşti, gazdă, trăeşti,
Casa să ţi-o stăpâneşti.

13.—Iar acum să te găteşti,
La câmp, gazdă, să porneşti."

14.—Gazda atunci îmi pornia
Şi grâu frumos ciuruia.—

15.—Tot în saci că îl băga
Şi în car că mi-l punea.

16.—Plugu' şi rotilele,
Grapa şi cârpelile.

17.—Boii în jug îmi prindea
Şi la plug gazda pleca.

18.—Arai, gazdo, cât arai
Şi pe urmă semănai.

19.—Şi mândru că mi-l grăpai,
Iar după ce-l gătai,

20.—Aşa, gazdo, cuvântai,
Pre Domnul din cer rugai,

21.—Ca grâul să mi-l rodească,
Câmpurile să 'nflorească.

22.—Iară Domnul asculta;
Rodul Său îl trimitea,

23.—Grâul frumos îmi creştea.
Când la genunche era,

24.—Gazda la holdă mergea,
Grâul frumos îl plivia,

25.—De bueri, boz, de neghină
Şi de alte borbotine.

26.—Iară când fu gata copt,
Cu secera mergeau toţi;

27.—Şi poloage îl făceau.
Iar un voinic se punea,

28.—Funii multe împletia,
Poloagele le strângea,

29.—Le strângea şi snopi făcea
Şi pe urmă îi strângea,

30.—Pe toţi petiţe-i făcea.
Şi-apoi acasă pleca.

31.—Şi-acasă, gazdă, veniau,
Carele frumos lungeau.

32.—Boii în jug îmi prindeau
Şi la holdă că-mi plecau.

33.—Grâul pe cară-l cărau
Şi acas' mi-l aduceau,

34.—Stoguri mândre îmi făceau;
Apoi aria-o curăţau —

35.—Şi frumos o măturau;
Grâu'narie-l răsfirau.

36.—Şi caii că mi-i băgau;
Grâu' mândru-l treerau,

37.—Cu furcile-l întorceau,
Paele le ridicau,

38.—La oparte le dădeau;
Boabele toate ugeau,

39.—Boabele cu plevile.
Vrau poşoru îl făceau,

40.—Ciurul lângă vrau puneau
Şi frumos îl vânturau.

41.—Şi în saci că mi-l băgau
Şi-'n casă că mi-l puneau.

42.—Boii la car că 'njugau
Şi la moară se duceau.—

43.—Făină albă făceau
Şi acasă că-mi veniau.

44.—Către nevastă-mi ziceau:
—„Auzi tu, nevastă dragă.

45.—Mânecile tu-ţi sufulcă
Şi de loc tu mi te-apucă,

46.—De cernut, de frământat
Şi să ne faci tu colaci.—"

47.—Nevasta mi-s'apuca,
Măneci albe sufulca.

48.—Copaneaua'n braţe lua
Şi de loc mi-s'apuca.

49.—De cernut, de frământat;
Făcea colaci mărişori.

50.—Şi mi-i băga în cuptor.
Iar când erau gata copţi,

51.—Iacă junii îmi veniau
Tot cântând şi colindând.

52.—Să fiţi, gazdă, toţi în pace,
Să trăiţi precum vă place.

53.—Noi, de cântat, v'-am cântat
Şi cu toţi v'-am colindat.

54.—A grâului, colacului,
Cum s'o lucrat, s'-'adunat.

55.—Şi nouă, gazdă, ni-ai dat,
Cu cărniţi l-ai înnodat.

56.—Sus la grindă l-ai legat
Şi nouă ne-ai arătat,

57.—Noi să-l luăm, să-l deslegăm
Şi la iapă ca să-l dăm.—

58.—Dumnezeu să le rodească,
Foarte mult să le 'nmulţească.

59.—Noi corinde-am corindat,
Dumneavoastr'am închinat.—

124

Pe plai în - flo - ri - tu, La loc

ră - co - ri - tu, *Iai Dom - nu-u - lui,*

Doam - ne, La loc ră co - ri - tu,

Cu-u ro - uă-ă stro - pi tu - u, Me - se-

le's în - tin - se, *Iai Dom-nu - u-lui, Doam-*

ne, Me - se - le's în - tin-se.

Repede

1. Pe plai în-flo - ri-t-u, La loc ră-co - ri-t-u,

Refren

Iai, Dom-nu - lui, Doam-ne, La loc ră-co - ri-t-u,

Cu ro - uă stro-pi - t-u, Me-se-le's în - tin-se,

Refren

Iai, Dom-nu - lui, Doamne, Me-se-le's în - tin-se.

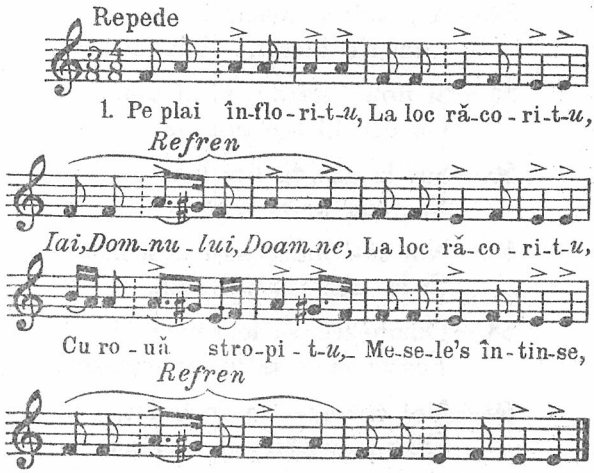

2.—Mesele-s întinse,
Făcliile-aprinse. *)
La mijloc de masă,
Jită de mătasă.—

3.—La locul din frunte
Cu făclii mai multe,
Şade Dumnezeu
Şi cu Fiul său.

4.—Iar în jurul Lor,
Ceata Sfinţilor,
Bând şi veselind,
Cu drag ascultând.

5.—Până când, odată,
Cântările 'ncetară,
Căci trei flori s'arată,
Stând la judecată:

6.—Floarea grâului,
Floarea vinului,
Floarea mirului,
Florile Domnului.

7.—Ceste trei flori sfinte,
Din Rai răsărite.—
Care din toate trele
Sfinte floricele,

8.—Ar avea din fire
Mai mare-omenire?
Floarea grâului
Grăia Domnului:

---

*) Versul al doilea şi al patrulea ale fiecărei strofe se cântă de două ori; după întâia oară, *Refrenul.*

9.—„Eu am dela fire
Mai mare-omenire;
Căci de n-'aş fi eu,
Ar fi cât de rău.

10.—Căci saţ n'ar fi'n casă,
Nici colaci pe masă".
Floarea vinului
Grăia Domnului:

11.—„Eu am dela fire
Mai mare-omenire;
Căci de n'-aş fi eu,
Ar fi cât de rău.

12.—Fără vin din vie
N'-ar fi veselie".
Floarea mirului
Grăia Domnului:

13.——„B'-a mea omenire
E mai naltă 'n fire;
Că de n'-aş fi eu,
Ar fi cât de rău.

14.—Făr'a mea chemare,
N'-ar fi creştinare".
Domnul le-asculta
Şi-apoi cuvânta:

15.—„Ascultaţi, flori sfinte,
Din Rai răsărite,
Nu vă amărâţi,
Nu vă mai pârâţi,

16.—Că v'-am dat din fire,
Chiar dela zidire,
La trei în unire,
Numai omenire.

17.—Că'n tot anu'-odată,
Cu mâna 'ncărcată,
Să ieşiţi din Rai
Pe al lumii plai,

18.—S'aduceţi în dar
Bunului plugar:
Saţ deplin în casă
Şi colaci pe masă.

19.—Altă bucurie,
Dalba veselie;
Şi-alta, creştinare,
Sfânta botezare."

125

Ţ

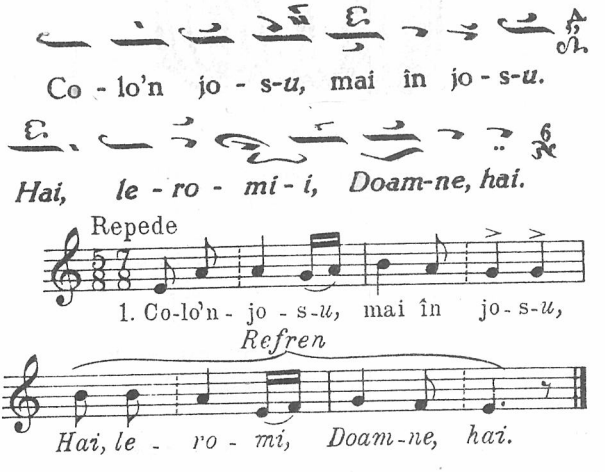

2.—La luncile soarelui-*u**)
3.—Grele ploi că mi-o plouat-*u*,
4.—Vânt cu soare o uscat-*u*.
5.—Flori dalbe s'au revărsat-*u*;
6.—Hai şi doamna florilor.
7.——Ce eşti, floare, aşa frumoasă,
8.—Dintre toate mai aleasă?
9.—Şi-o 'nchinăm cu sănătate.—

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul*.

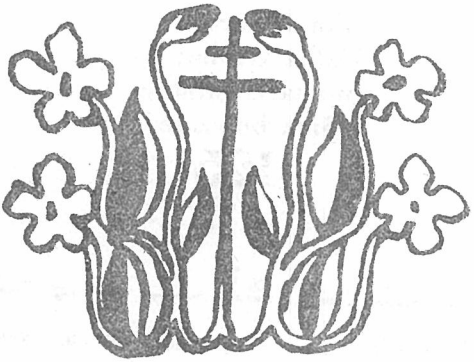

126

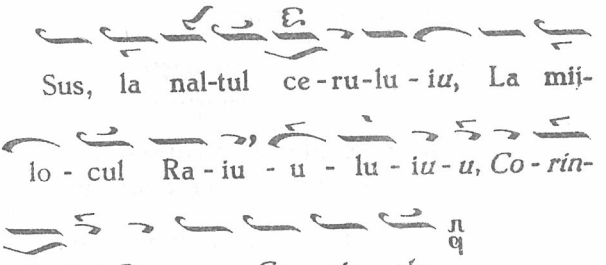

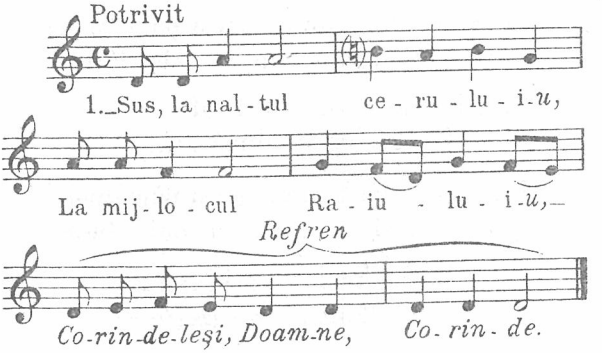

2.—In vârful la nouă meri,*)
Arde-şi nouă lumânări,

3.—Pică nouă picături,
Trei de vin şi trei de mir,

4.—Trei de apă limpejoară,
Să facă de-o băişoară.

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

5.—Dar în ea cine se scaldă?
—Scaldă bunul Dumnezeu.

6.—Tot se scaldă, se 'mbăieşte,
Cu apă se limpezeşte,

7.—Cu sfânt mir se mirueşte,
Şi cu vinul se grijeşte.—

8.—Tot se scaldă şi se 'ntreabă:
—Ce-i mai bun pe-acest pământ?

9.—Nu-i mai bun ca boul bun-*u*. (bis)

10.—El îşi trage brazdă neagră
Şi ne face pâine dalbă.

11.—Ce-i mai bun pe-acest pământ-*u*?
—Nu-i mai bun ca calul bun-*u*.

12.—El calea de nouă zile
Ţi-o calcă în două zile.

13.—Ce-i mai bun pe-acest pământ-*u*?
—Nu-i mai bun ca oaia bună.

14—Ea, cu brânză, te hrăneşte
Şi cu lâna, te 'ncălzeşte.—

127

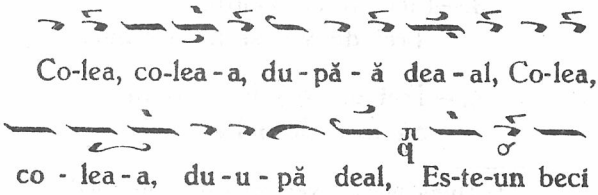

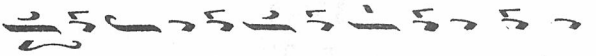

de - e pă-cu-u - ra - ar, E - es-te-u-un beci

de pă - ă - cu - rar.

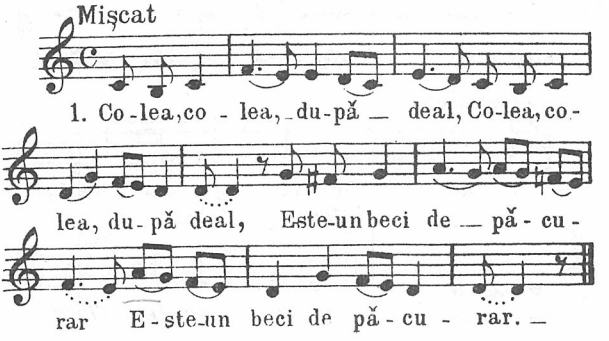

2.—Şi'-o turmă mare de oi; *)
Toate oile păştea.

3.—Numai una, miorea,
Sta'n genunchi şi se ruga;

4.—La Măicuţa Precista
S'o scape de iarna grea.

5.—S'o scoată din iarnă'n vară,
La drăguţa primăvară.

6.—Că dar îi va dărui
Şi frumos o va cinsti:

7.—La Crăciun,
Cu lapte bun,

La Ispas,
Cu dulce caş

---

*) Fiecare vers se repetă.

128

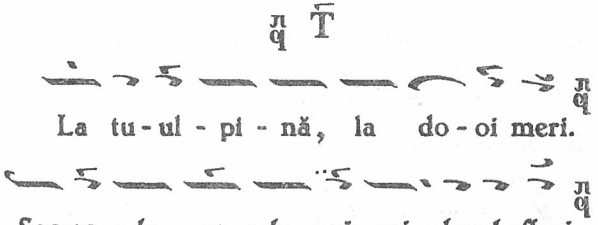

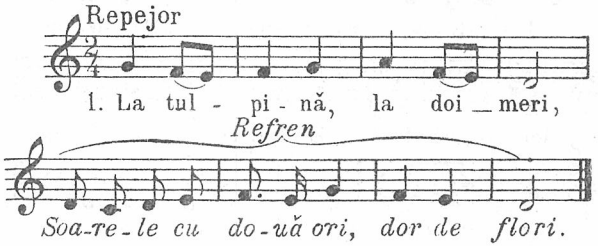

2.—E un pat mare 'ncheiat *)
3.—Cu scânduri dalbe de brad,
4.—Cu cuie de chiparos,
5.—Chiparos, miros frumos.
6.—Dar în pat cine dormia?
7.— ..... Făt-frumos.
8.—Maică-sa la pat venia
9.—Şi din gur'-aşa-i grăia:
10.—„Scoal'..... nu dormi,
11.—Somnul nu'-ţi -a folosi;
12.—Căci fârtaţii ţi-au venit
13.—Şi-'n grajd' de piatr'-au intrat
14.—Şi pe Murgul ţi-l-auluat".
15.—„Lasă, mamă, să mi-l ia;
16.—Că mulţi Murgi am petrecut",
17.—Iar..... Făt-frumos,
18.—El să-mi fie sănătos.

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

129

Sta - a - ai tu, mu - u-u-urg, le - ga-

a - t-*u-u-u*, Le - ga - at, ve - e - re - e-

ga - a - a - t-*u*, De - e - e stâl - pu-u-

u-u din grajd.

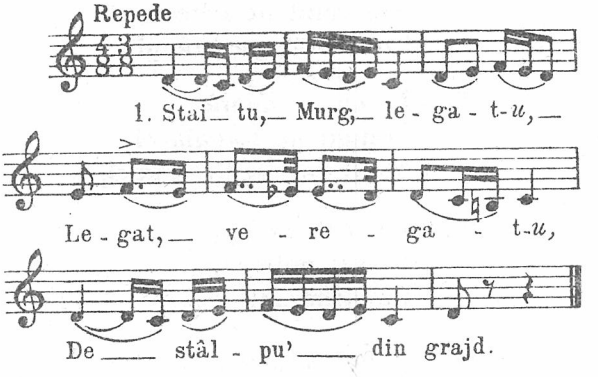

2.—Dar cin'te-a legat-*u*?
..... Făt-Frumos-*u*.
La grajd căci mergea-*ră*,

3.—Din gură-i grăia-*ră*:
—Murgule, Murgule,
Mănâncă te'ngraș',

4.—Căci vreau să te vânz-*u*
Pe care de grâu
Şi pe buţi de vin,

5.—Teancuri de postav-*u*;
Postav roşior-*u*,
Căci vreau să mă 'nsor.

6.—Curtea să-mi îmbrac-*u*,
Curtea şi curtaşi
Şi mai toţi ostaşi.—

7.—Murgul ce-i grăia-*ră*?
—Stăpâne, stăpâne,
Tu m'ai poate vind'.

8.—Dar adu-ţi aminte,
Noi când ne băteam-*u*
Cu Turcii, cu Frângi'.

9.—Turcii ne tăiară,
Frângii ne frângia-*ră*,
Mulţi cai, mulţi voinici,

10.—Tot cai hărăniţi
Şi toţi potcoviţi.
Eu nehărănit

11.—Şi nepotcovit-*u*.
Noi zorul vedeam-*u*,
In mar' că săream,

12.—Marea de-am trecut-*u*
Lungiş, curmeziş-*u*,
Mare ca o floar'.—

13.—Eu sunt vinovat-*u;*
La mijloc de mare,
Eu m'am piedicat,

14.—De-o mreană, de-o pană,
Mreana-i roşioară,
Pana-i gălbioar'.

15.—Eu că m'am silit-*u,*
La mal de-am eşit-*u.*
Şi ce ţi-am udat?

16.—Talpa cismelor-*î,*
Vârf de buzdugan-*u,*
Poale de caftan.

17.—Şi ţi-am răsuflat-*u*
Pe-o nare de soare
Şi una de vânt.

18.—Din nări am suflat-*u*
Şi ţi le-am uscat-*u.*
..... ce-i grăia-*r'*?

19.—Murgule, Murgule,
Mănâncă, te 'ngraşă,
Că eu nu te vânz,

20.—Ci te ispitesc-*u.*
Murgul ce-i grăia-*ră?*
—Stăpâne, stăpân,

21.—Tu m'oi poate vinde,
Dar adu-ţi aminte:
Joi la Boboteaz',

22.—Când preoţi botează,
Lumea creştinează,
Noi că ne 'ntreceam

23.—Cu cincizeci de cai,
Tot cai hărăniţi
Şi toţi potcoviţi;

24.—Eu nehărănit-*u*
Şi nepotcovit-*u*.
La şir ne puneam,

25.—Pe-o marne o luam-*u*,
'Nainte ieşeam-*u*,
Fală că-ţi făceam

26.—Şi mie şi ţie;
Şi cin' ne vedea-*ră*,
Toţi ne fericea-*r'*.

27.—Ferice de el-*î*
Şi de muma lui
Calu-i, de-i cal bun.

28.—..... Făt-Frumos-*u*,
Fie sănătos-*u*
La mulţi ani cu bin'.

130

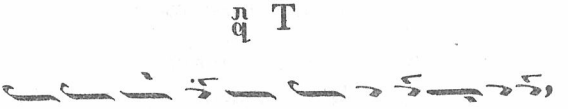

Sus, sus, su-us la mun-te-e, Nea-oa-a-i

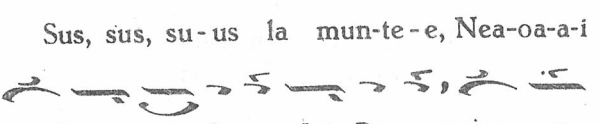

pân' ge-nun-che-e, *Iaí Do-om-nu-u-*

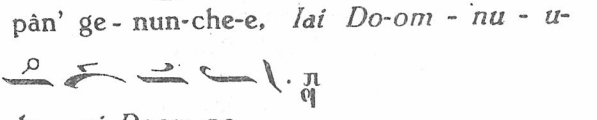

lu-ui Doam-ne.

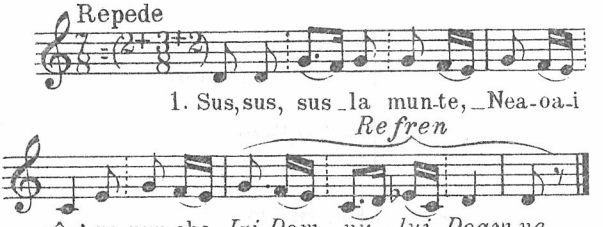

2.—Jos. jos, jos la vale,
Neaua-i şi mai mare *).

3.—Stau trei păcurari
Cu ciopoare mari,

4.—Păcurari de munte,
Toţi trei fraţi de cruce.

5.—Da cei păcurari,
Doi sunt veri primari.

6.—Şi-unui singurel,
'n lume streinel.

---

*) După fiecare strofă, *Refrenul.*

7.—Iar cei veri primari,
Cei doi lotri mari,

8.—Pe el mi-l mâna,
Oile a'nturna.

9.—Da până mergea,
Până când venia

10.—Ş'oile 'ntorcea,
Grea lege'i făcea.

11.—Că se voroviră
Şi se sfătuiră,

12.—Mai de către seară
Pe el să-l omoare.

13.—El dac'auzia,
Din grai că grăia:

14.—„Omorîţi-mă
Şi 'ngropaţi-mă

15.—In mijlocul stânii,
La furca fântânii,

16.—In strunguţa oilor,
In jocuţul mieilor.

17.—Drag gluguţa mea,
Pe mine'ţi punea;

18.—Fluerul meu drag,
Mi-l puneţi la cap,

19.—Infipt în mormânt,
Cu dopul la vânt.

20.—Vânt de-a trăgăna,
Flueru'-a cânta.

21.—Vânt de-a vâjei,
Flueru'-a hori.

22.—Când neaua o ninge,
Flueru'a zice.

23.—Când a răsuna.
Oi s'or înturna.

24.—Oile s'or strânge
La mormânt ș'or plânge.

25.—Oi s'or aduna,
Pe min'm'or cânta.

26.—Oi mândre cornute.
M'or cânta prin munte.

27.—Oi mândre bălăi
M'or cânta prin văi.

28.—Oi mândre moțate
M'or cânta prin sate".

131

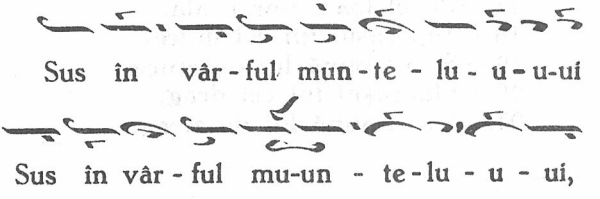

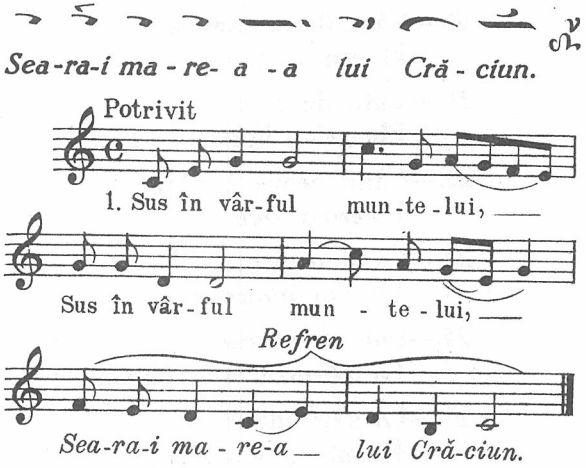

2.—Sunt şi trei păcurărei, *)
3.—Iară unul dintre ei
4.—Este mai înstrăinat;
5.—Şi pe-acesta l-au mânat,
6.—Ca să'ntoarne oile.
7.—Iar ăşti doi se sfătuiră,
8.—Ca pe străin să-l omoare.
9.—Străinul când a aflat,
10.—De ei, frumos s'a rugat,
11.—Dacă pot să nu-l omoare.
12.—Iară de-l -'or omorî,
13.—Atunci pe el să-l îngroape
14.—În strunguţa cea de brad,
15.—Unde oi păzea cu drag,
16.—Dacă oi s'or aduna,
17.—Pe el toate l-or cânta.
18.—Toporaşul lui cel dulce,
19.—Să i-l pună lui de cruce;
20.—Flueraşul lui cel drag,
21.—Să i-l pună lui de steag.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori, apoi *Refrenul.*

22.—Căci vântul când a vui,
23.—Steguleţu'a fâlfăi,
24.—Flueraşul a suna,
25.—Oile s'or aduna
26.—Şi pe el mil-or cânta.

132

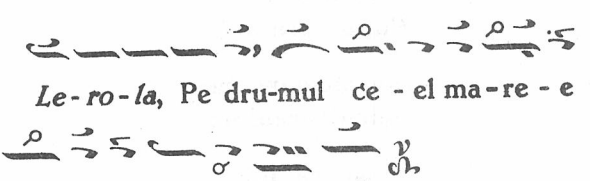

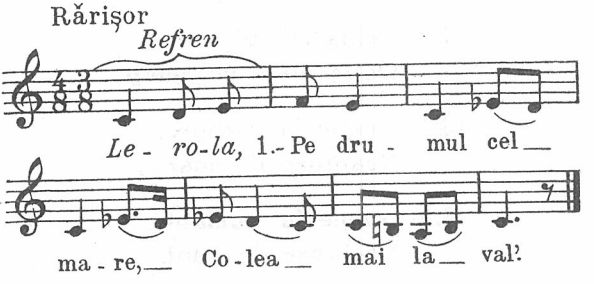

2.*)—Trec solori călare (bis)

3.—Şi 'ntâlnir'-o maică,
O maică bătrână;

4.—O maică bătrână
Cu brâul de lână,

5.—Din furcă trăgând,
Din ochi lăcrămând,

---

*) Fiecare strofă se'ncepe cu *Refrenul.*

6.—Din fus sfârăind,
Din gură 'ntrebând:

7.— —N'ați văzut un fiu,
Fiul meu Ion?

8.— —Chiar să-l fi văzut,
Nu l-am cunoscut.

9.— —Perișoru' lui,
Pana corbului;

10.—Mustăcioara lui,
Spicul grâului;

11.—Fețișoara lui,
Spuma laptelui;

12.—Ochișorii lui,
Două muri de câmp,

13.—Coapte la răcoare,
Neajunse de soare;

14.—Coapte la pământ,
Neajunse de vânt.

15.—Busuioc pe masă,
Gazdă, sănătoasă.

133

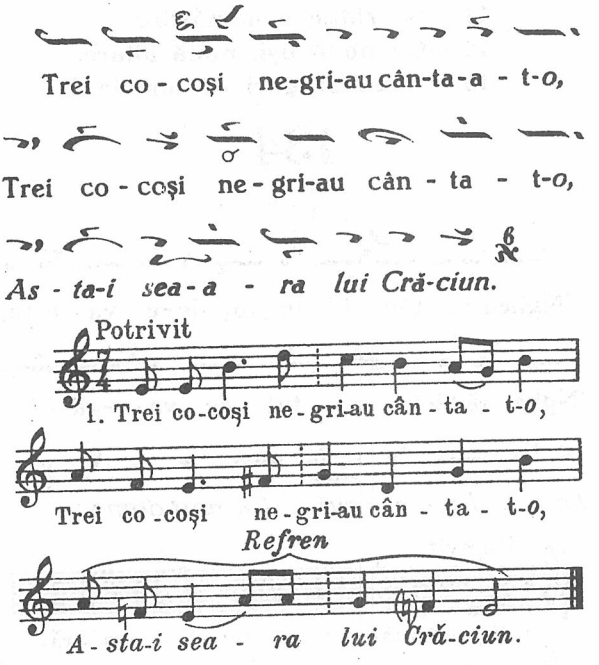

2.—Trei voinici s'au deşteptat-o, *)
3.—Haideţi, voinici, la vânat-o,
4.—Să vânăm un cerbuşor-o,
5.—Să-l avem de sărbători-o,
6.——Adă arc să-l săgetăm-o,
7.——Nu mă săgeta pe mine,
8.—Că şi eu sunt om ca tine!
9.—Cerbuşorul l-am vânat-o,
10.—Săpuşorul s'a vărsat-o ;

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori, după care, *Refrenul*.

11.—Măicuţa m'a blestemat-o,
12.—Să fiu fiară de pădure,
13.—Nouă ani şi nouă zile,
14.—Să zidim o mânăstire
15.—Cu nouă uşi, nouă altare,
16.—Nouă praguri de lămâie.

134

Ţ

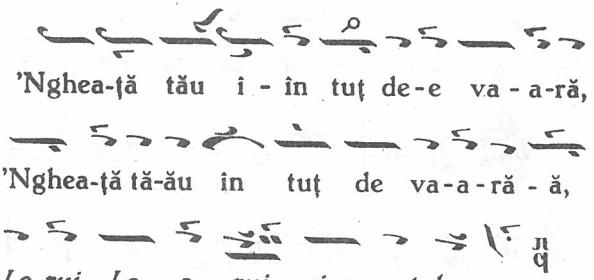

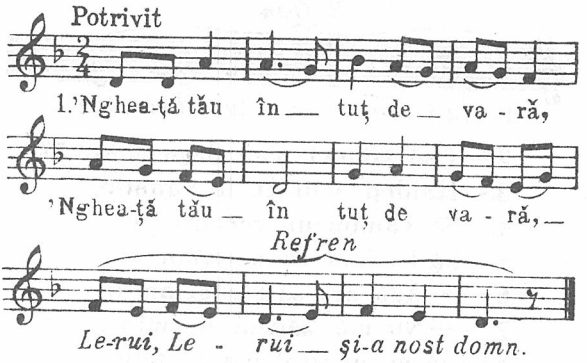

2.—Da nu'ngheaţă de ger mare, *)
3.—Că 'ngheaţă de supărare,

*) Fiecare vers se cântă de două ori, după care urmează *Refrenul*.

4.—Că vrea craiul să se 'nsoare,
5.—Să ieie pe sora-sa.
6.—Hai cu mine 'n cununie,
7.—Soră, soră, soră mie.
8.— —Da eu, frate, nu m-oi duce,
9.—Până tu nu mi-i aduce
10.—Nănaşu' nost, soarele,
11.—Iară luna, nănaşe
12.—Şi druştele, stelele,
13.—Chemători, luceferii.
14.—El pe toate le-au adus
15.—Şi'n biseric' au intrat;
16.—Icoanele s'au 'nchinat,
17.—Lumea s'a cutremurat,
18.—Luna 'n sânge s'a 'mbrăcat,
19.—Soarele s'a 'ntunecat.
20.—Că nici asta nu'-i dreptate,
21.—Să ieie soră pe frate.

135

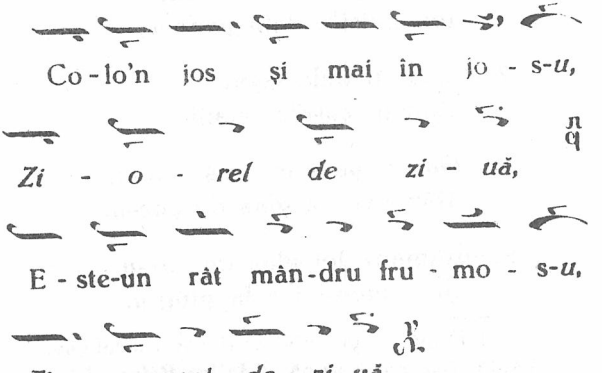

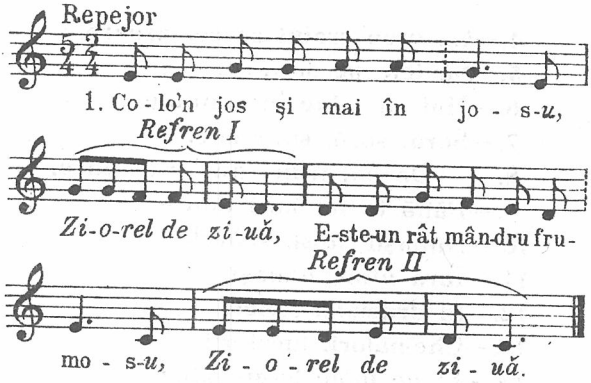

2.—In mijlocul râtului-*u*, *)
Este un pat al Domnului-*u*.

3.—Da în pat, cine-i culcatu-*u*?
—Sfânt Crăciun, mort de beteag-*u*,

4.—Şi cu moartea lui la cap-*u*,
Şi cu cucu la picioare.

5.—Zice cucu către moarte:
—Du-te, moarte, de-aicea,

6.—Că tu, pe unde te duci,
Iei maicile dela prunci,

7.—Şi tatăl dela copii;
Rămân casele pustii.

8.—Da eu, pe unde mă duc-*u*,
Rămâne tot glas de cuc-*u*.

9.—Rămâne tot glas de cuc-*u*
Şi oamenii ies la plug-*u*.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul I*, după al doilea *Refrenul II*.

136

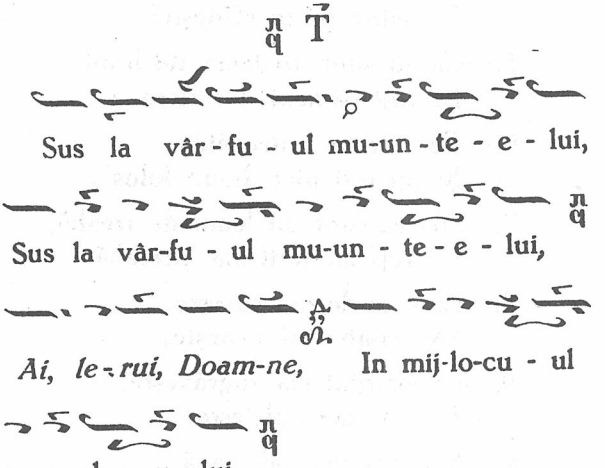

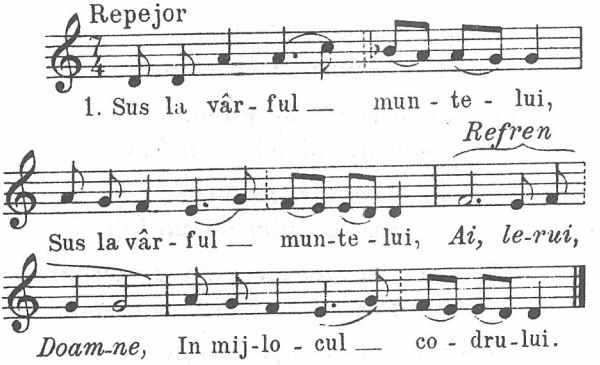

2.—Imi sunt două lemnişoare: *)
Bradul verde, teiul alb.

3.—Şi-amândouă se sfădesc.
Zise bradul către tei:

***) Versul întâi al strofei se repetă; după repetiţie, *Refrenul*.**

4.—„Măi, teiule, frate-mi eşti,
Cu mine ce te sfădeşti?

5.—Că eu sunt un lemn de brad,
La toţi oamenii li-s drag.

6.—Tu eşti tei putregăios
Şi nu eşti nici de-un folos".

7.—„Ba eu sunt un lemn de treabă,
Că toţi meşterii mă 'ntreabă.

8.—Care unde mă găseşte,
De icoane mă croeşte,

9.—Pe margini mă zugrăveşte,
Cu aur mă poleieşte,

10.—Şi'n biserică mă bagă,
Toată lumea mi-se roagă;—

11.—La biserică mă duce,
Tot poporu-şi face cruce;

12.—In biserică mă pune,
Oamenii să mi-se 'nchine.

13.—Tu, bradule, răşinos,
Tu nu eşti nici de un folos".

14.—„Ba eu sunt un lemn de treabă,
Că toţi meşterii mă 'ntreabă.—

15.—Care unde mă găseşte,
De şindrilă mă croieşte.

16.—Din mine fac şindrila
De-acopăr biserica.

17.—Că de n'ar fi şindrila,
In biseric'-ar ploua,

18.—Aurul ţi-s'ar strica
Şi-ar fi-amar de cinstea ta".

19.—Ăsta-i bradul ce-l stufos,
Ăsta-i Domnul cel frumos.

20.—Asta-i tufa cea stufoasă,
Asta-i Doamna cea frumoasă.

CÂNTECE DE STEA

II
CÂNTECE DE STEA

137

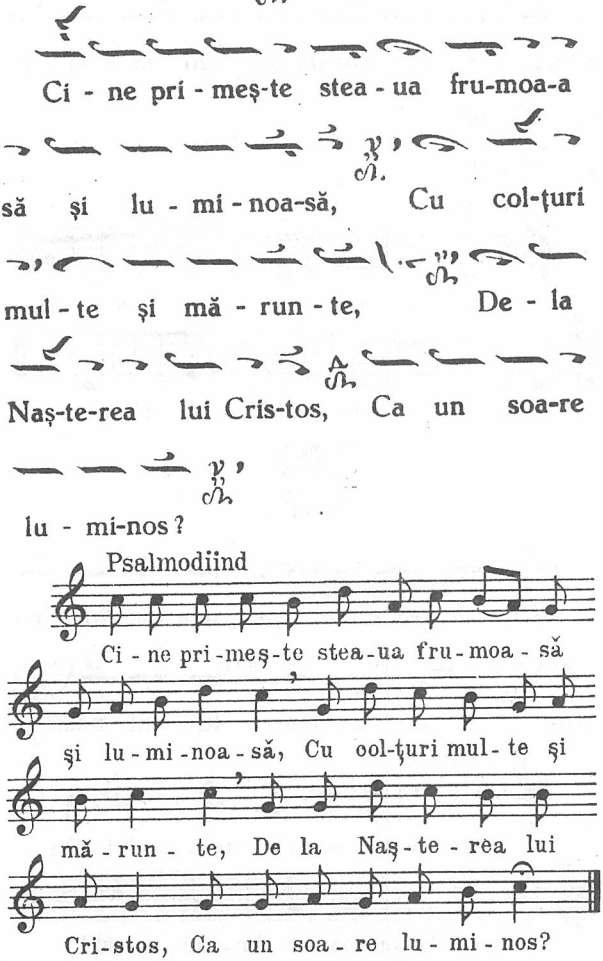

138

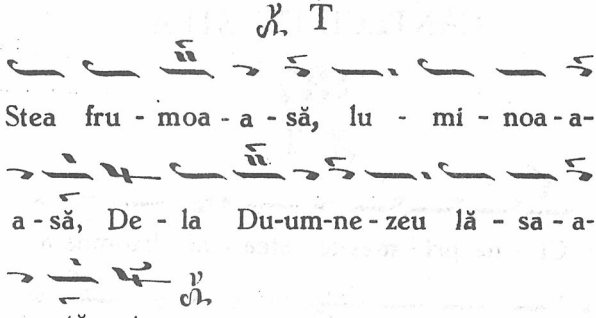
Stea fru - moa - a - să, lu - mi - noa - a-
a - să, De - la Du-um-ne - zeu lă - sa - a-
a - tă, stea.

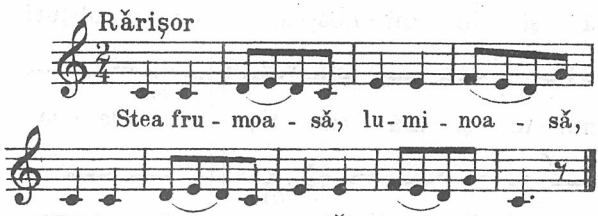
Răriș or
Stea fru - moa - să, lu - mi - noa - să,
De la Dum - ne - zeu lă - sa - tă, stea.

139

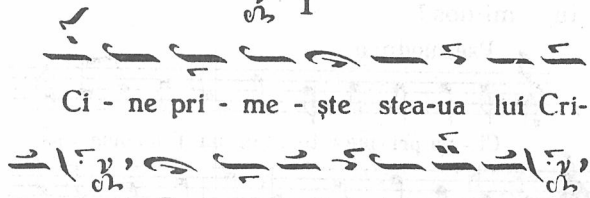
Ci - ne pri - me - ște stea-ua lui Cri-
stos Ca un soa-re lu- mi- nos!?

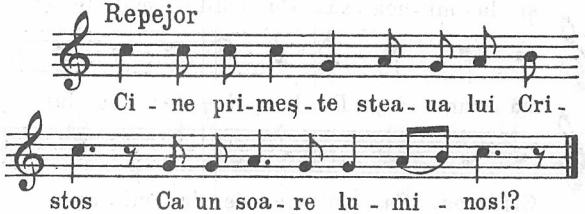
Repejor
Ci - ne pri-meș - te stea - ua lui Cri -
stos Ca un soa - re lu - mi - nos!?

140

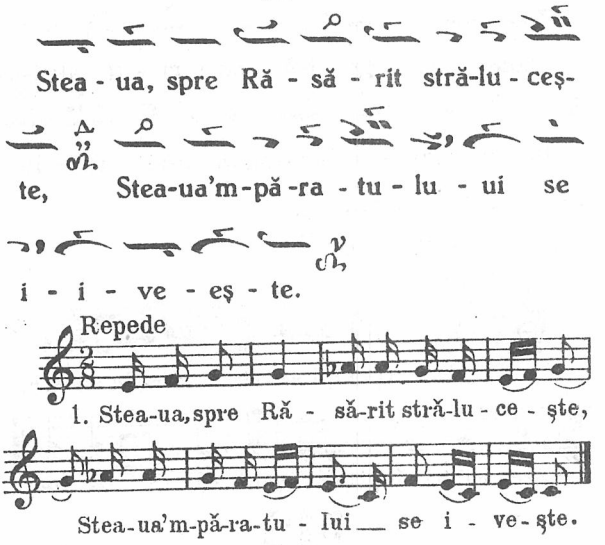

2.—Steaua, cu raze mari luminează,
Sfânta Naștere adeverează.

3.—Că s'au născut astăzi cel prea veșnic,
Mesia Cristos cel prea puternic.

4.—Din Fecioara Maria Curată,
Astăzi este lumea desfătată.

5.—Magii, steaua, pe cer, cum zăriră,
Câteștrei, spre ea călătoriră.

6.—Dela stea, precum se învățară,
Lui Cristos, cu daruri, se'nchinară.

7 —I-au dus aur, smirnă și tămâie
Și le-au fost lor, ca să se mângâe.

8.—A cărora mare bucurie,
Și aici la Dumneavoastră fie.

141

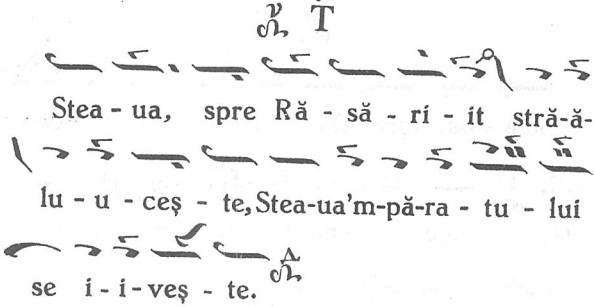
Stea - ua, spre Ră - să - rí - ít stră-ă-
lu - u - ceș - te, Stea-ua'm-pă-ra - tu - lui
se i - i - veș - te.

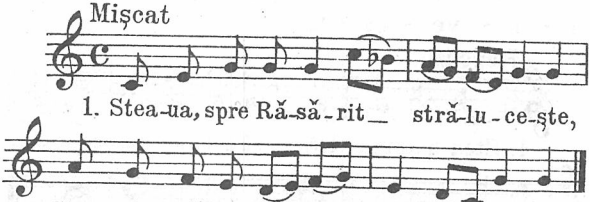
Mișcat
1. Stea-ua, spre Ră-să-rit stră-lu-ce-ște,
Stea-ua'm pă-ra-tu-lui se i - ve-ște.

142

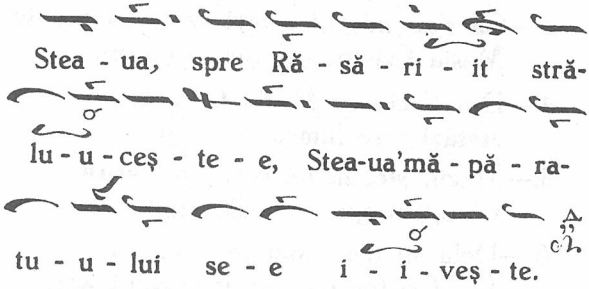
Stea - ua, spre Ră - să - rí - ít stră-
lu - u - ceș - te - e, Stea-ua'mă - pă - ra-
tu - u - lui se - e i - i - veș - te.

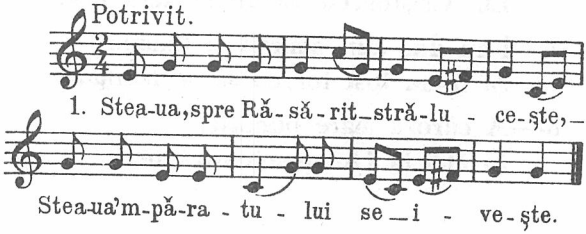
Potrivit.
1. Stea-ua, spre Ră-să-rit stră-lu - ce-ște,
Stea-ua'm-pă-ra - tu - lui se i - ve-ște.

143

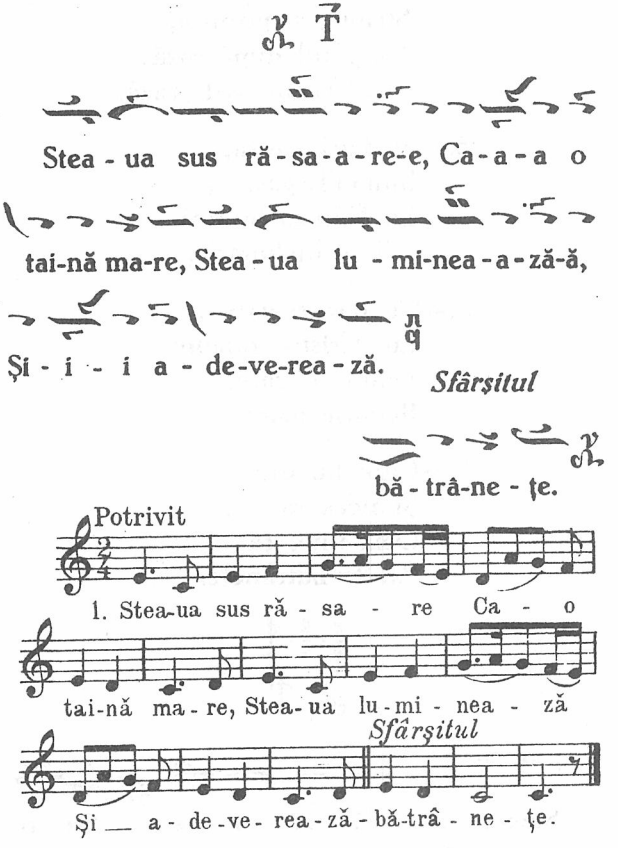

2.—Steaua străluceşte
Şi lumii vesteşte,
Că astăzi, Curata,
Prea nevinovata,

3.—Fecioara Maria,
Naşte pe Mesia,
In ţară vestită,
Vitleem numită.

4.—Magii, cum zăriră
Steaua, şi porniră,
Mergând după rază,
Pre Cristos să-L vază.

5.—Şi dacă sosiră,
Indată'L găsiră;
La Dânsul intrară
Şi'I se închinară,

6.—Cu daruri gătite,
Lui Cristos numite,
Luând fiecare,
Bucurie mare.

7.—Care bucurie,
Şi-aicea să fie,
Dela tinereţe
Pân'la bătrâneţe.

144

T

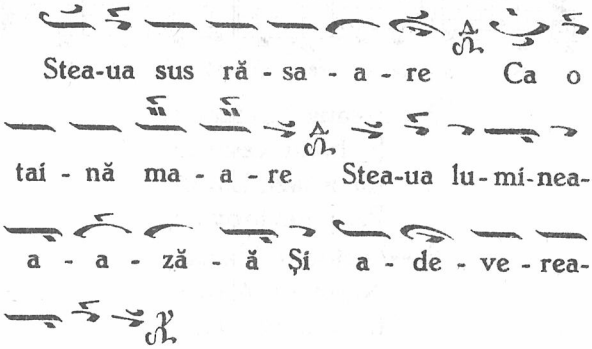

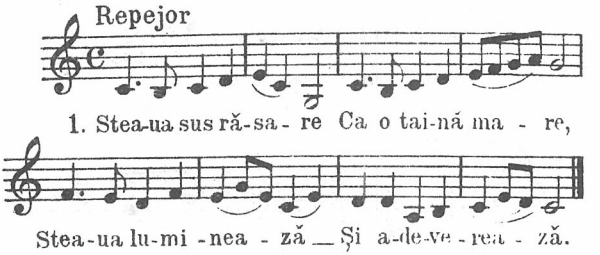
Repejor
1. Stea-ua sus ră-sa - re Ca o tai-nă ma - re,
Stea-ua lu-mi -nea - ză — Și a-de-ve - rea - ză.

145

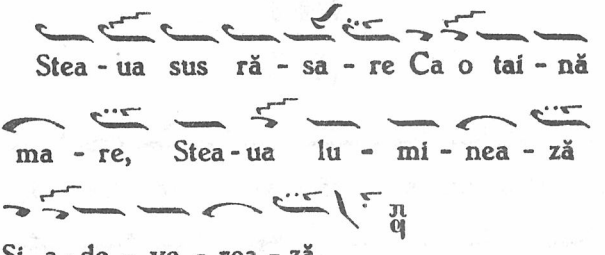
Stea - ua sus ră - sa - re Ca o tai - nă
ma - re, Stea - ua lu - mi - nea - ză
Și a - de - ve - rea - ză.

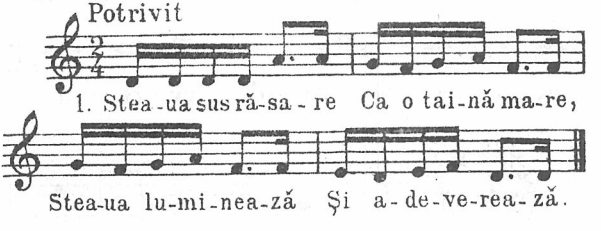
Potrivit
1. Stea-ua sus ră-sa - re Ca o tai-nă ma-re,
Stea-ua lu-mi-nea-ză Și a-de-ve-rea-ză.

146

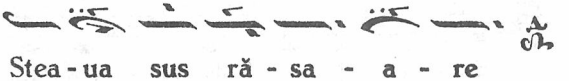
Stea - ua sus ră - sa - a - re

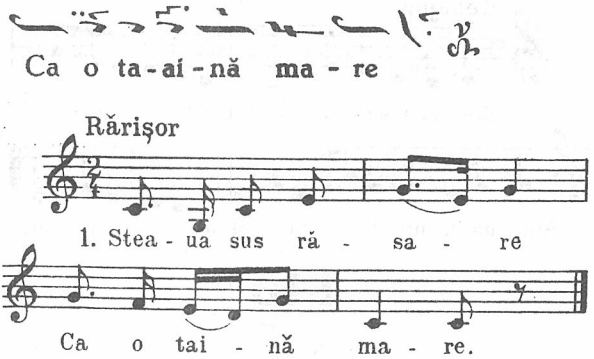
Ca o ta-aí-nă ma-re
Rărişor
1. Stea-ua sus ră-sa-re
Ca o tai-nă ma-re.

147

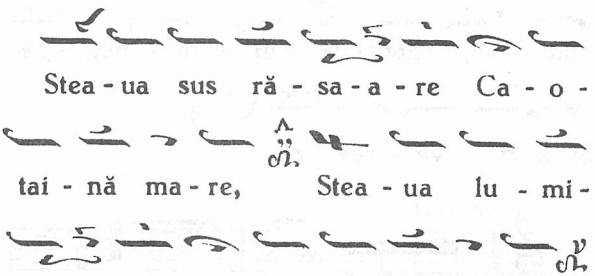
Stea-ua sus ră-sa-a-re Ca-o-
tai-nă ma-re, Stea-ua lu-mi-
nea-a-ză Şi a-de-ve-rea-ză.

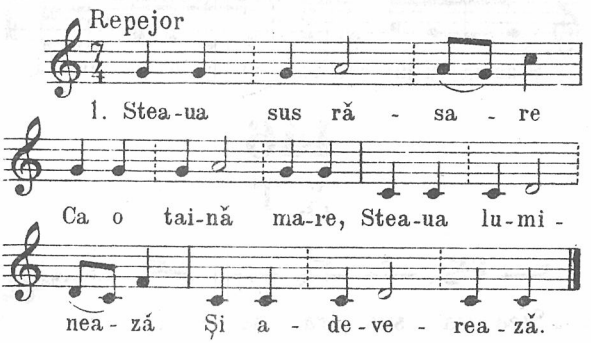
Repejor
1. Stea-ua sus ră-sa-re
Ca o tai-nă ma-re, Stea-ua lu-mi-
nea-ză Şi a-de-ve-rea-ză.

148

T

Stea-ua sus ră - sa-a-a-a - re Cu o tai -

nă ma - a - re, Stea - a - ua lu-mi - nea - a-

a - a - ză Şi - i - i a - de - ve - rea - a

a - ză, Stea-ua strălu - u - ce - e - e -

e - şte Şi lu - mii ves - te - e - eş - te,

Că-ă as-tăzi Cu-ra - a - a - a-ta, Prea-a - a ne-

vi - no - va - ta.

Repejor

1. Stea-ua sus ră - sa - re Cu o tai-nă

ma - re, Stea - ua lu-mi - nea - ză

Şi a - de-ve - rea - ză. Stea-ua strălu -

ce - şte Şi lumii ve - ste - şte, Că a-stăzi Cu-

ra - ta, Prea - ne - vi - no - va - ta.

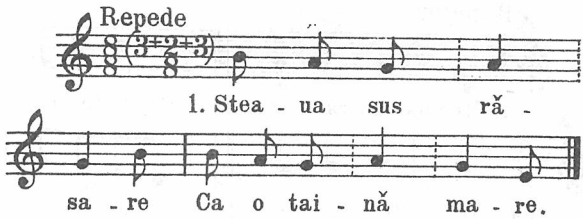
Repede
1. Stea - ua sus ră -
sa - re Ca o tai - nă ma - re.

153

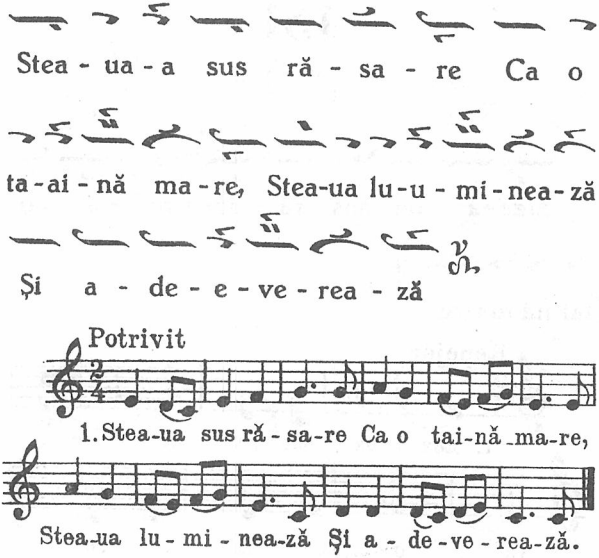
Stea - ua - a sus ră - sa - re Ca o
ta - ai - nă ma - re, Stea-ua lu - u - mi - nea - ză
Şi a - de - e - ve - rea - ză
Potrivit
1. Stea-ua sus ră - sa-re Ca o tai-nă ma-re,
Stea-ua lu - mi - nea-ză Şi a - de - ve - rea-ză.

154

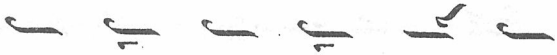
Stea - ua sus ră - sa - re

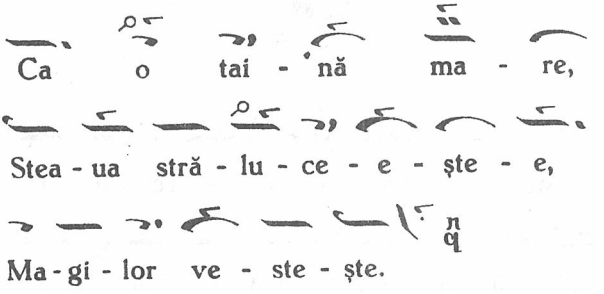
Ca o tai - nă ma - re,
Stea - ua stră - lu - ce - e - ște - e,
Ma - gi - lor ve - ste - ște.

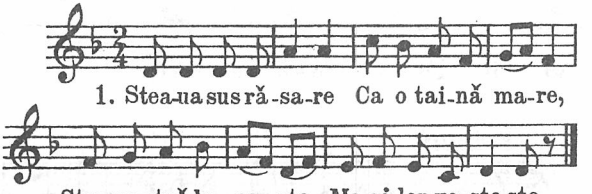
1. Stea-ua sus ră-sa-re Ca o tai-nă ma-re,
Stea-ua stră-lu - ce - ște, Ma-gi-lor ve-ste-ște.

155

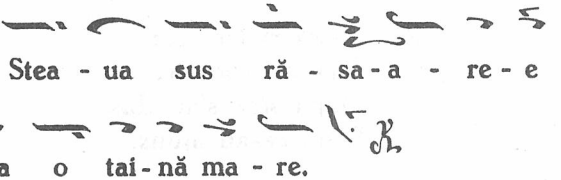
Stea - ua sus ră - sa - a - re - e
Ca o tai - nă ma - re.

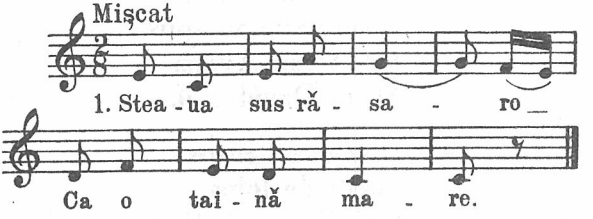
Mișcat
1. Stea - ua sus ră - sa - ro
Ca o tai - nă ma - re.

156

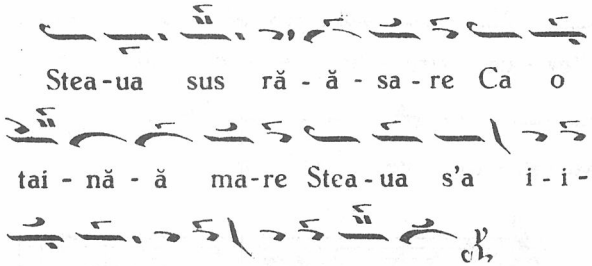

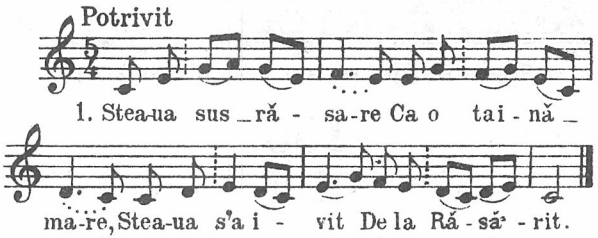

2.—Atuncea trei crai
Bine-au socotit;
După stea s'au dus,
Până ce-au ajuns.

3.—Iar dac'au ajuns.
Bună veste-au spus
Lui Moşu Avram
Şi lui David crai.

4.—Născut-a Cristos
Lumii de folos,
Fiul Cel prea sfânt
Azi e pe pământ.

157

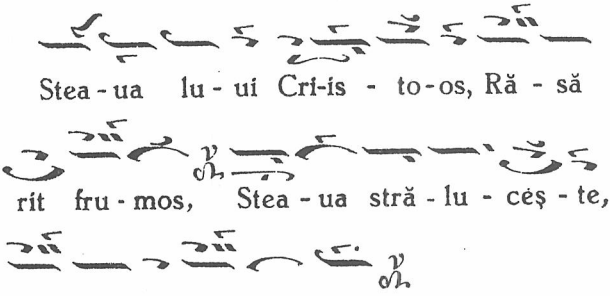

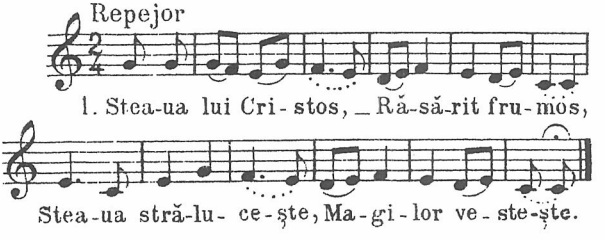

2.—O, prea 'nțeles grai,
Primiți acest crai,
Sfântă prorocire,
Din veci amintire.

3.—După minuni mari,
'Mpăratul afla,
Că s'a născut jos,
'Mpăratul Cristos,

4.—'n cetatea lui David
Pildă arătând;
Căci de când e cerul,
Cerul și pământul,

5.—Nimeni n'a născut
Din faptă curat;
Numai Precista
Făcu aceasta;
6.—Născu pe Cristos
Lumii de folos;
Iar craii grăiau
Grai fiilor fie.
7.—Stea prea luminată,
Mult eşti minunată;
Te vedem pe tine,
Mult ne pare bine.
8.—Mult Te-am aşteptat,
Tânăr Impărat,
Să Te lăudăm
Şi să ne 'nchinăm.

158

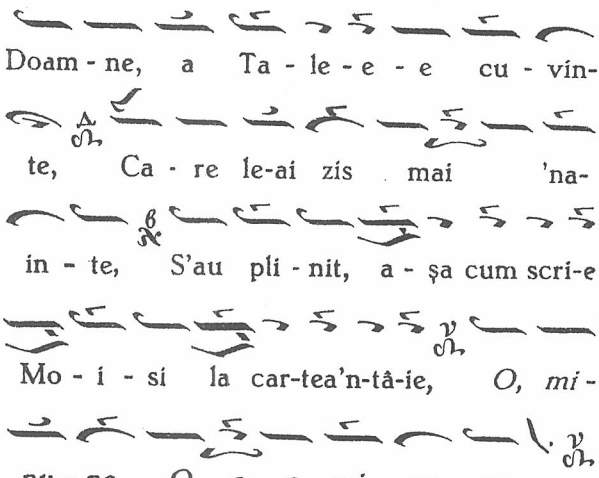

Potrivit

1. Doam-ne, a Ta - le ___ cu-vin-te,

Ca - re le-ai zis mai ___ 'na-in - te,

S'a u pli - nit, a - şa cum scri - e

Mo - i - si la car-tea'n - tâ - ie,

Refren

O, mi-nu - ne, O, ___ mi-nu-ne.

2.—Din spre Răsărit, răsare
O stea cu lumină mare;
Razele îşi răspândeşte
Pe trei crai povăţueşte.

Refrenul

159

Ţ

- tă oa - stea cre - şti-neas - că,

As - tăzi să se ve - se-leas-că, C'o

stea ma-re-e s'a i - vi - t-*u* Sus la sfân-

tu Ră - să - ri - t-*u*.

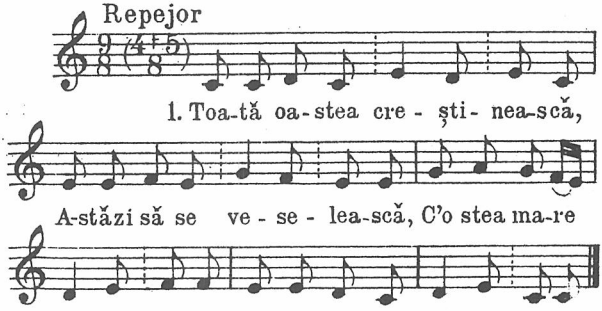

2.—Și strălucea cu tărie,
Veste mare, bucurie;
Că veșnicul Dumnezeu
A trimis pe fiul său,

3.—Să se nască 'n Vitleem
Precum prorocit avem;
Și s'a născut pe pământ,
Astăzi Mesia cel sfânt,

4.—Ca să facă mântuire
De la veșnica peire
A lui Adam cel căzut
Cu tot neamul de demult.

5.—Și păstorii, mărturie,
Au văzut, ce vrea să fie;
Ingerii în cer cântau,
Iar păstorii fluerau.

6.—La Apus și Miazănoapte
Era întuneric foarte;
Iară sus la răsăritu,
Lumină sfânt'-a zăritu.

7.—Şi-au eşit cu toţi să vază,
Ce să fie acea rază.
Şi aflară, înfăşat,
Pruncul, în iesle culcat.

8.—Iar Fecioara precurată,
Lângă el stă supărată,
Că'n Vitleemul oraş
Nu şi-a găsit un sălaş.

9.—Şi-a născut pe Fiul sfânt
Intr'o iesle pe pământ.
Iară Irod Impărat
Foarte rău s'a tulburat.

10.—Din vorba celor trei crai,
S'a făcut un mare vai;
Că toţi pruncii i-a tăiat,
Câţi împrejur a aflat.

11.—Gândit-a în tiranie,
Fiind aspru la mânie,
Gândit-a, fără folos,
Ca să taie pe Cristos.

12.—Pe Cristos nu l-a tăiat,
Tatăl sfânt l-a apărat;
I-a trimis un înger sfânt,
Ca să-l scape pe pământ.

13.—I-a spus lui Iosif în vis,
Ca să fugă cu Isus.
S'a sculat cu Maria
Şi-a fugit în Iudeia.

14.—Până la Egipt s'a dus
Cu dulcele prunc Isus;
Şi-a scăpat de moarte grea,
Ce Irod în gând avea.

15.—Scapă, Doamne, cu tărie,
Pe cei ce se roagă Ţie!
Şi pruncul cel luminat,
Toţi cu drag l-am aşteptat.
16.—Şi la toţi, cu bucurie,
Amin, Doamne, slavă Ţie,
De acum până'n vecie,
Naşterea Lui să ne fie.

160

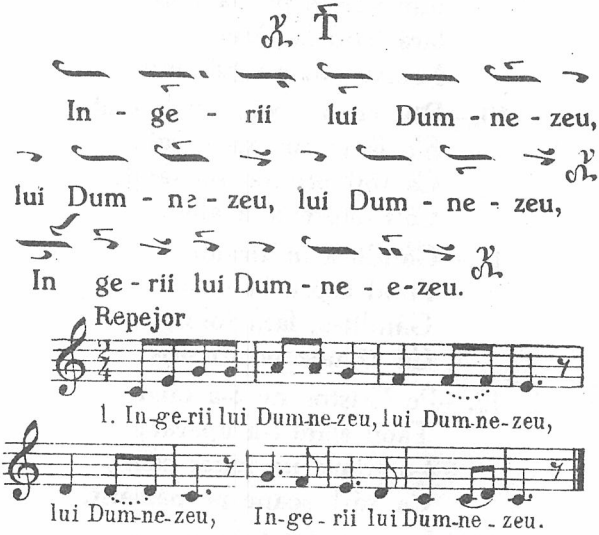

2.—Astăzi sună'n trâmbiţe,
în trâmbiţe, în trâmbiţe
Astăzi sună'n trâmbiţe.—
3.—Că pe cer s'a arătat,
s'a arătat, s'a arătat,
Că pe cer s'a arătat.
4.—Un luceafăr minunat,
minunat, minunat,
Un luceafăr minunat.—

161

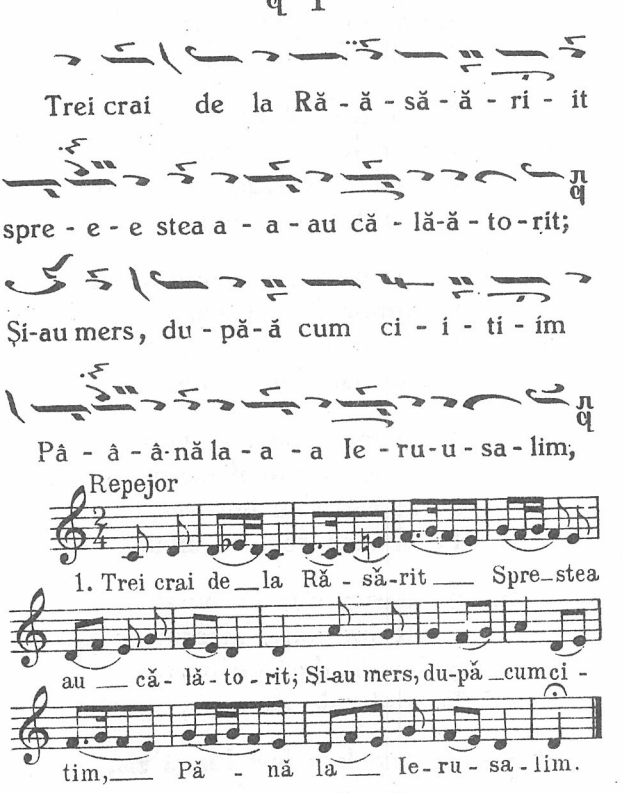

2.—Acolo, cum au ajuns,
Steaua'n nori, li s'a ascuns;
Și le-au fost a se plimba
Și prin oraș a 'ntreba:

3.—„Unde s'a născut"—zicând,
„Un Crai mare de curând?"
Iară Irod împărat,
Auzind, s'a turburat;

4.—Pe Crai, în grab'—a chemat
Şi în taină i-a întrebat.
Ispitindu-i, vru setos,
Să afle despre Cristos.

5.—Şi cu grai adăogat,
Foarte lor li-s'a rugat,
Zicând:—„Mergeţi de aflaţi
Şi viind, mă înştiinţaţi,

6.—Să merg, să mă 'nchin şi eu,
Ca unuia Dumnezeu".
Craii, dacă au plecat,
Steaua iar s'au arătat.

7.—Şi-au mers, până a stătut,
Und' era pruncul născut.
Şi cu toţi s'au bucurat,
Pe Cristos, dac' au aflat,

8.—Cu daruri s'au închinat
Ca la un mare 'mpărat.
Şi 'napoi, dac' au purces,
Pe altă cale au mers,

9.—Precum le-a fost lor şi zis,
Ingerul, noaptea, în vis.
Iară Irod împărat,
Văzând că s'a înşelat,

10.—Foarte rău s'a necăjit,
Oaste mare a pornit,
Şi 'n Vitleem a intrat,
Mulţi coconi mici a tăiat.

11.—Pân' la paisprezece mii,
Tot prunci, mărunţei copii,
De doi ani şi mai în jos,
Ca să tae pre Cristos.

12.—O, tiranul crud Irod!
Muri 'n blestem de norod,
Nefiind el, bucuros
De naşterea lui Cristos.

162

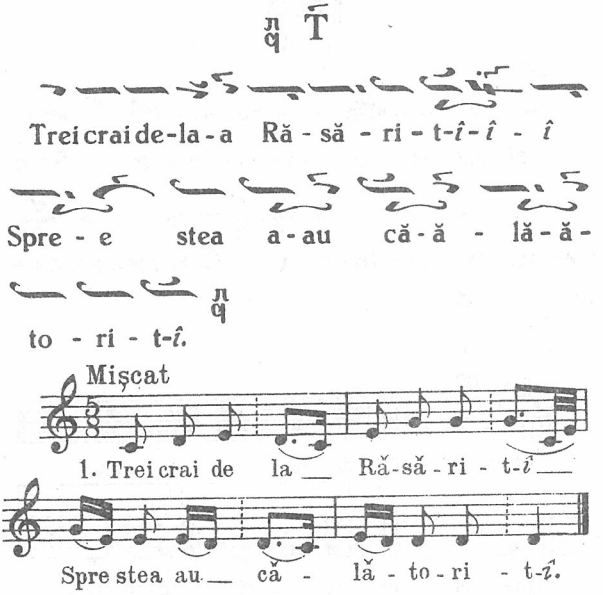

163

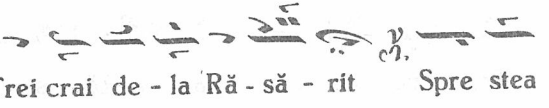

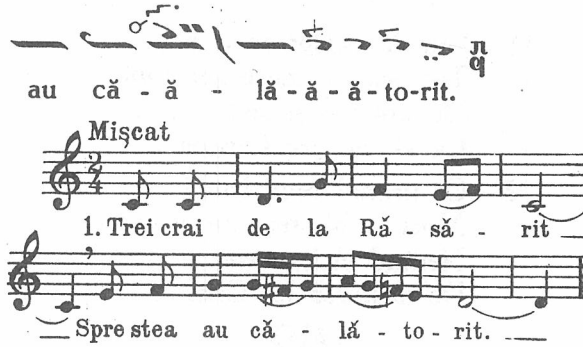
au că - ă - lă - ă - ă - to-rit.
Mişcat
1. Trei crai de la Ră - să - rit
Spre stea au că - lă - to - rit.

164

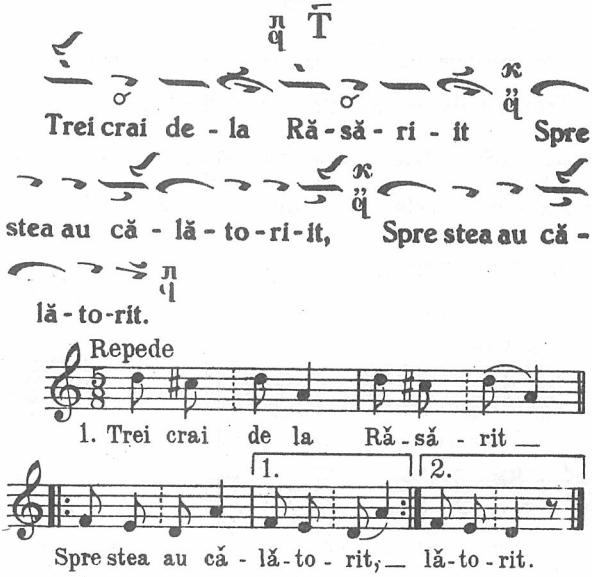
Trei crai de - la Ră - să - ri - it Spre
stea au că - lă - to - ri - it, Spre stea au că -
lă - to - rit.
Repede
1. Trei crai de la Ră - să - rit
1.
2.
Spre stea au că - lă - to - rit, lă - to - rit.

165

Trei crai de la - a - a Ră - să - ri -

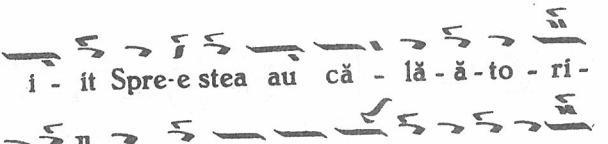

i - it Spre-e stea au că - lă - ă - to - ri-

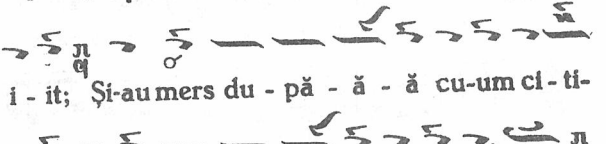

i - it; Și-au mers du - pă - ă - ă cu-um ci - ti-

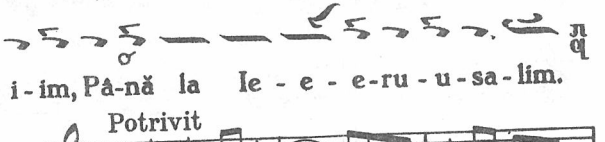

i - im, Pâ-nă la Ie - e - e-ru - u - sa - lim.

Potrivit

1. Trei crai de la — Ră - să - rit — Spre stea

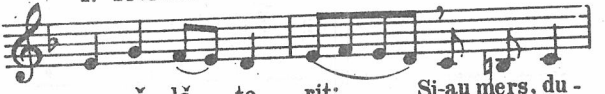

au că - lă - to - rit; — Și-au mers, du-

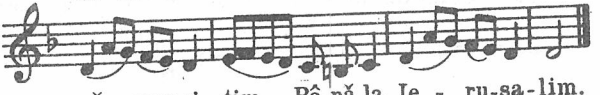

pă — cum ci - tim, — Pâ-nă la Ie - ru-sa-lim.

166

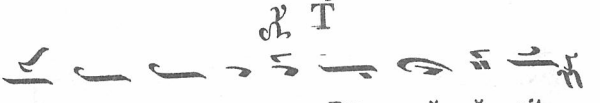

Trei crai de - la - a Ră - să - ă - rit

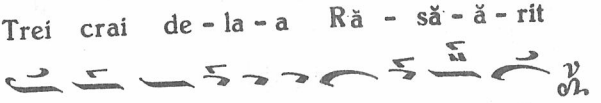

Spre stea - a - au că - ă - lă - ă - to - rit;

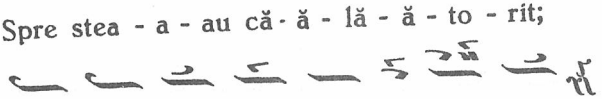

Și-au mers, du - pă cu - um ci - tim,

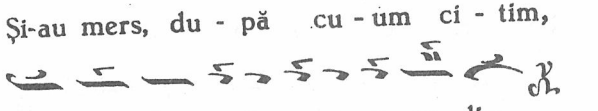

Pâ - nă la - a Ie - e-ru - u - sa - lim.

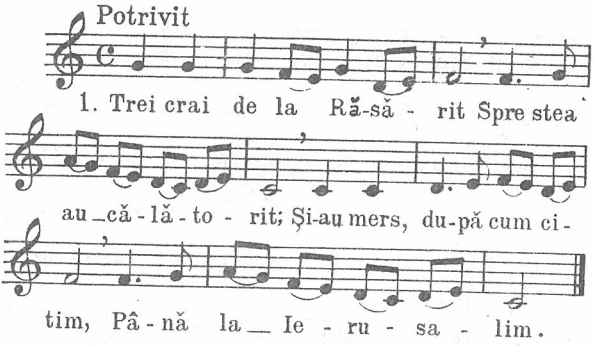
Potrivit
1. Trei crai de la Ră-să - rit Spre stea
au _ că - lă - to - rit; Și-au mers, du-pă cum ci-
tim, Pâ - nă la _ Ie - ru - sa - lim.

167

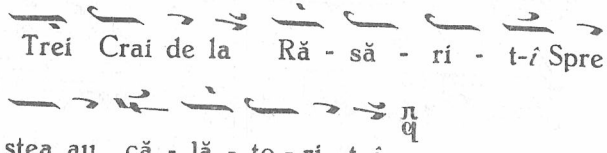
Trei Crai de la Ră - să - rí - t-í Spre
stea au că - lă - to - rí - t-í.

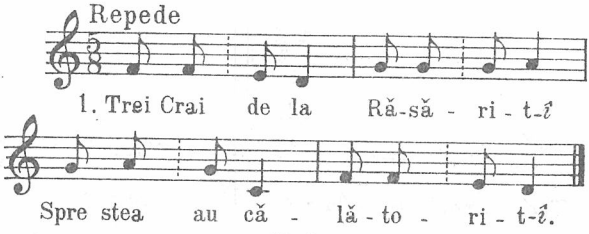
Repede
1. Trei Crai de la Ră-să - ri - t-í
Spre stea au că - lă - to - ri - t-í.

168

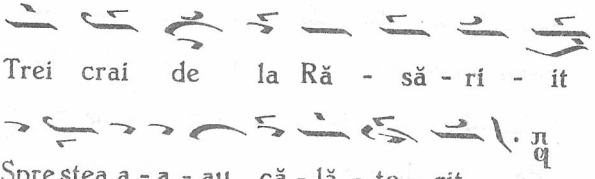
Trei crai de la Ră - să - rí - it
Spre stea a - a - au că - lă - to - rit.

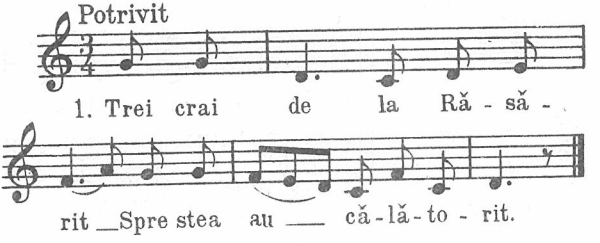
Potrivit
1. Trei crai de la Ră - să -
rit _Spre stea au ___ că - lă - to - rit.

169

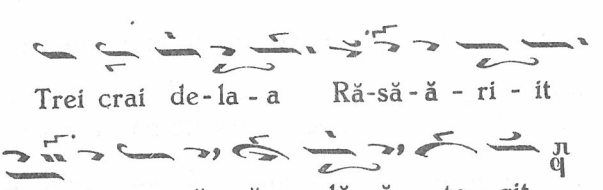
Trei crai de-la - a Ră-să - ă - ri - it
Spre stea au că - ă - lă - ă - to - rit.

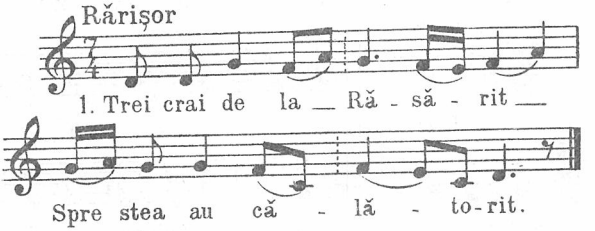
Răriṣor
1. Trei crai de la _ Ră - să - rit __
Spre stea au că - lă - to-rit.

170

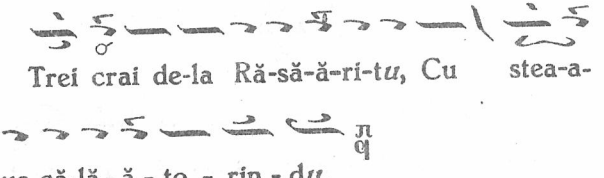
Trei crai de-la Ră-să-ă-ri-tu, Cu stea-a-
ua că-lă - ă - to - rin - du.

Mişcat

1. Trei crai de la Ră-să - ri - t-u,

Cu stea - ua că - lă - to - rin - d-u.

171

Trei crai de-la Ră-să-ri-it Spre stea au

că - lă - to-rit; Şi-au mers, du-pă cum ci-

ti-im, Pâ - nă - la Ie - ru - sa - lim.

Repede

1. Trei crai de la Ră-să - rit —

Spre stea au că - lă - to - rit; Şi-au mers, du-pă

cum ci - tim, — Pâ-nă la Ie - ru - sa - lim.

172

Trei cra-ai de - la - a Ră - să - ri - i - it,

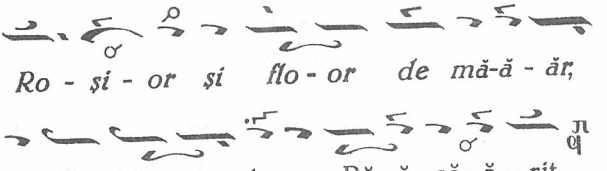
Ro - și - or și flo - or de mă-ă - ăr,
Trei crai de - e la - a Ră - ă - să - ă - rit.

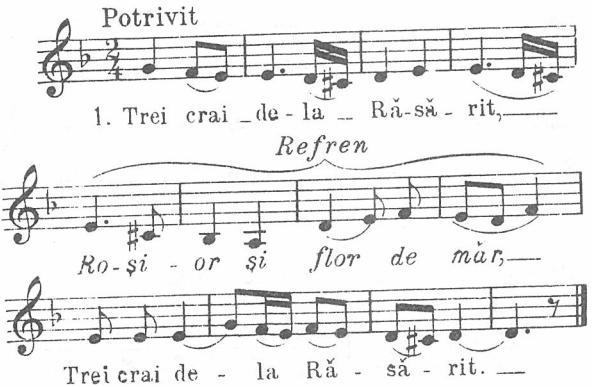
Potrivit
1. Trei crai de - la Ră-să - rit,
Refren
Ro-și - or și flor de măr,
Trei crai de - la Ră - să - rit.

173

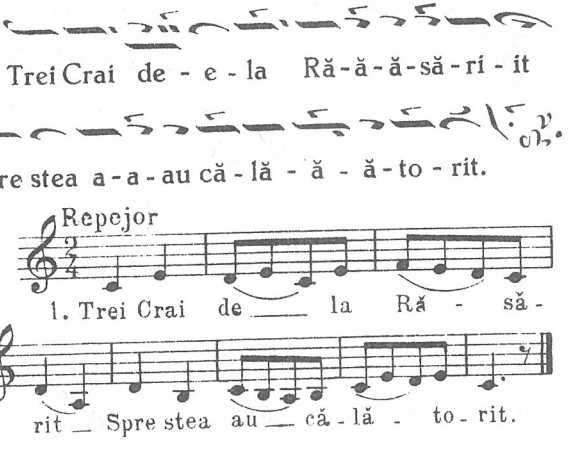
Trei Crai de - e - la Ră-ă-ă-să-ri - it
Spre stea a - a - au că - lă - ă - ă - to - rit.
Repejor
1. Trei Crai de la Ră - să -
rit Spre stea au că - lă - to - rit.

174

Trei Crai de la Ră - să - rit

Spre stea au că - lă - to - rit;

Și-au mers, du - pă cum ci - tim,

Pâ - nă la Ie - ru - sa - lim.

Repejor

1. Trei Crai de la Ră - să - rit

Spre stea au că - lă - to - rit; Și-au mers, du - pă

cum ci - tim, Pâ - nă la Ie - ru - sa - lim.

175

Trei Crai de - la Ră - să - rit

Cu stea - u'au că - lă - to - rit.

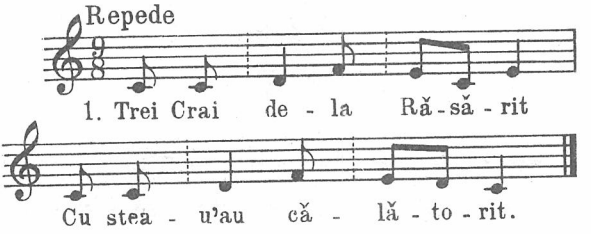
Repede
1. Trei Crai de - la Ră - să - rit
Cu stea - u'au că - lă - to - rit.

176

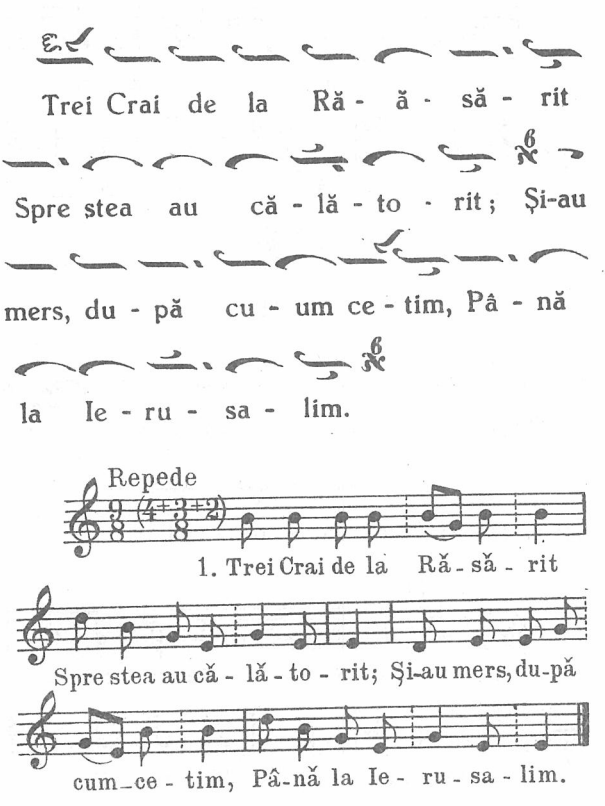
T
Trei Crai de la Ră - ă - să - rit
Spre stea au că - lă - to - rit; Și-au
mers, du - pă cu - um ce - tim, Pâ - nă
la Ie - ru - sa - lim.

Repede
1. Trei Crai de la Ră - să - rit
Spre stea au că - lă - to - rit; Și-au mers, du-pă
cum-ce - tim, Pâ-nă la Ie - ru - sa - lim.

177

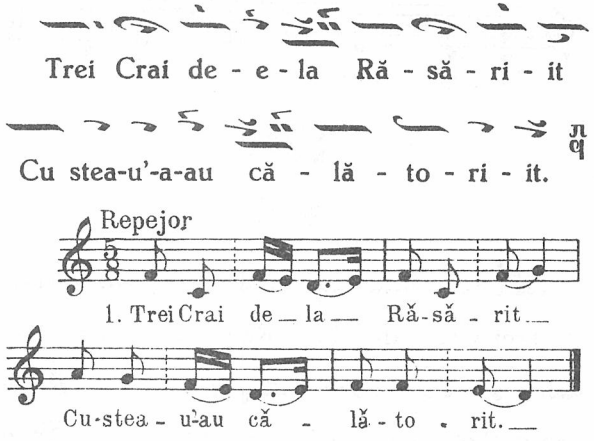
Trei Crai de - e - la Că - să - ri - it
Cu stea-u'-a-au că - lă - to - ri - it.
Repejor
1. Trei Crai de la Că-să - rit
Cu-stea - u-au că - lă - to - rit.

178

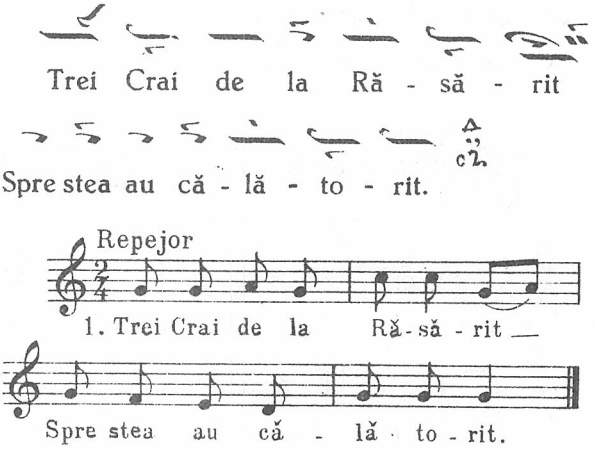
Trei Crai de la Că - să - rit
Spre stea au că - lă - to - rit.
Repejor
1. Trei Crai de la Că-să - rit
Spre stea au că - lă - to - rit.

179

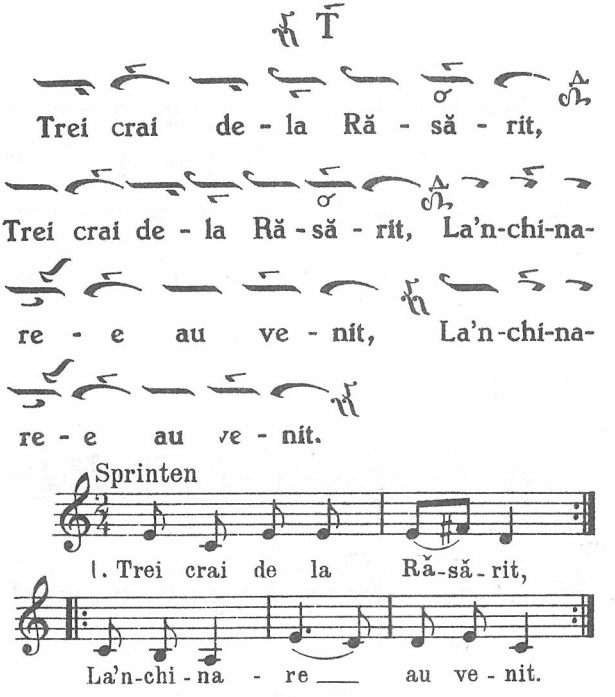

2.—Daruri scumpe aducând *)
Şi către Isus zicând:

3.—Culcă-te, 'mpărat ceresc,
In sălaş dobitocesc.

4.—Te culcă pe fân uscat,
De îngeri înconjurat.

5.—Craii Te vor lăuda
Şi mărire îţi vor da.

6.—Slavă întru cei de sus
Şi pace pân' la Apus.

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

180

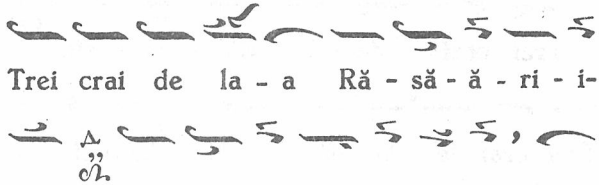
Trei crai de la - a Ră - să - ă - ri - i-
it, La'n - chi - i - na - a - re - e au
ve - nit

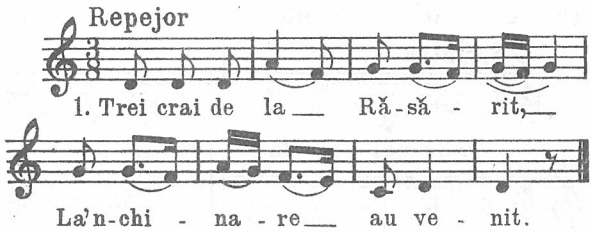
Repejor
1. Trei crai de la Ră-să - rit,
La'n-chi - na - re au ve - nit.

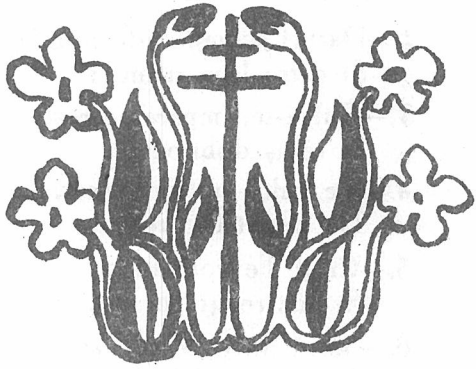

181

Ţ

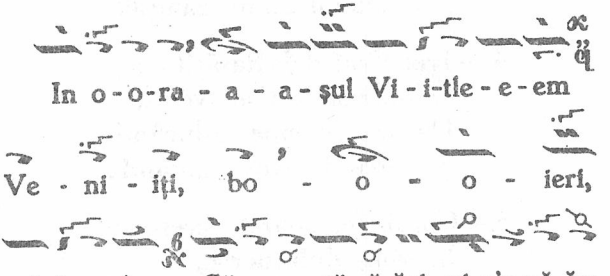

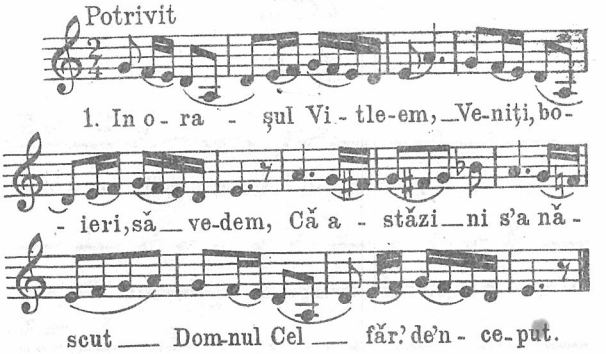

2.—Şi astăzi ni-s'a umplut
Prorocia de demult:
Că se va naşte Cristos,
Mesia cap luminos.

3.—Din Fecioara Mariam,
Din neamul lui Avraam,
Din sămânţa lui Davit,
Din Duhul Sfânt zămislit.

4.—Trei Crai dela Răsărit
La'nchinarea-i au venit,
Daruri scumpe aducând,
Şi către Cristos cântând:

5.—Culcă-Te,'mpărat ceresc,
In sălaş dobitocesc,
Te culcă pe fân uscat
De îngeri încunjurat.

6.—Craii Te vor lăuda
Şi mărire Iţi vor da:
Mărire 'ntru cei de sus
Şi jos, pace, pân' l'Apus.

182

T

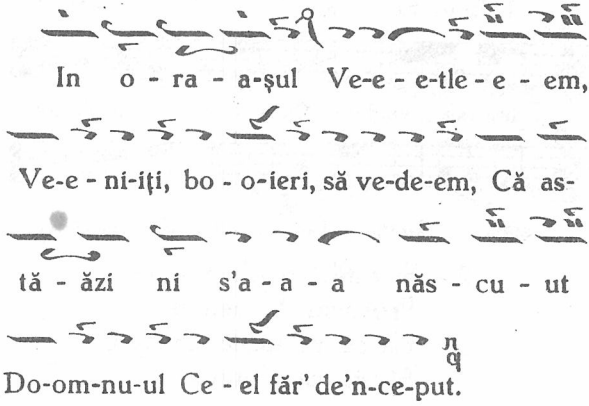

Potrivit

1. In o - ra - şul Ve - tle - em, — Ve-niţi,

bo - ieri, să ve - dem, Că a - stăzi ni s'a — nă -

scut — Dom-nul Cel — făr' de'n-ce - put.

183

Ţ

In o - ra - şul Vi - i-tle-em, Ve-niţi,

bo - ieri, să - ă ve-dem, Că as - tăzi

ni s'a - a năs - cu - ut Dom-nu-ul cel

făr' de-e'n-ce-put.

Repejor

1. In o - ra - şul Vi - tle - em, Ve-niţi,

bo-ieri, să - ve-dem, Că a- stăzi ni s'a — nă-

scut — Dom-nul — Cel făr - d'en - ce - put.

184

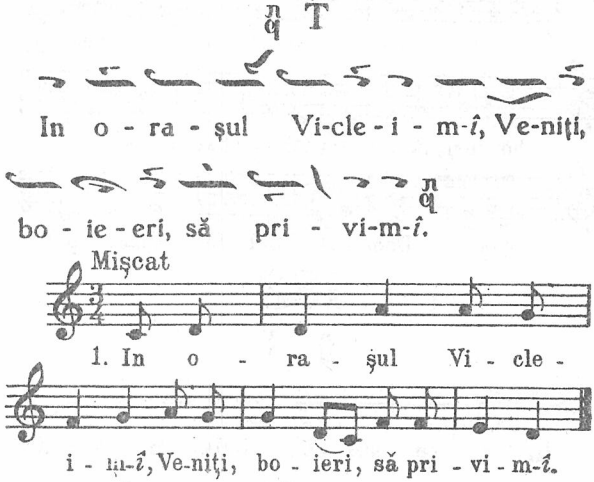
In o - ra - șul Vi-cle - i - m-î, Ve-niți,
bo - ie - eri, să pri - vi-m-î.
Mișcat
1. In o - ra - șul Vi - cle -
i - m-î, Ve-niți, bo - ieri, să pri - vi - m-î.

185

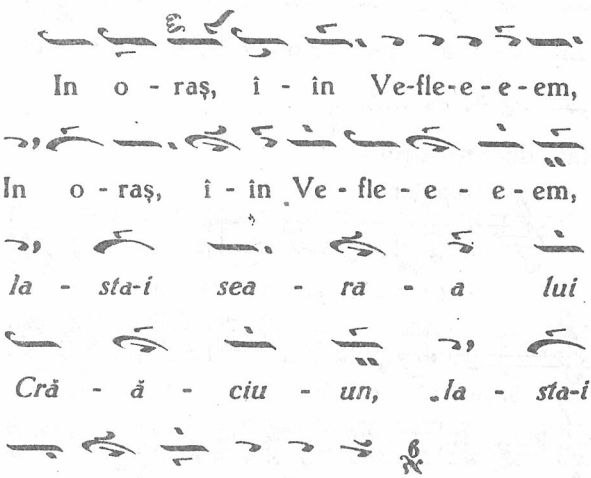
In o - raș, î - în Ve-fle-e - e - em,
In o - raș, î - în Ve - fle - e - e - em,
la - sta-i sea - ra - a lui
Cră - ă - ciu - un, la - sta-i
sea - ra - a lui Cră-ciun.

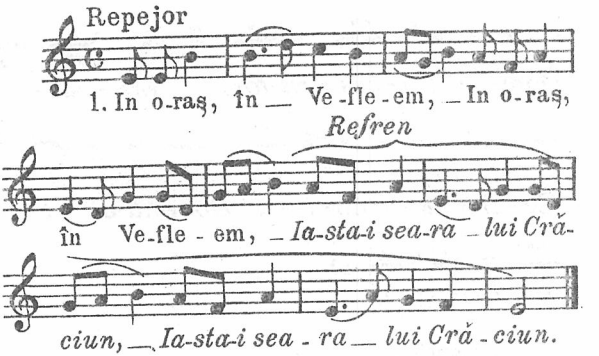
Repejor
1. In o-raş, în — Ve-fle-em, — In o-raş,
Refren
în Ve-fle-em, — Ia-sta-i sea-ra — lui Cră-
ciun, — Ia-sta-i sea-ra — lui Cră-ciun.

186

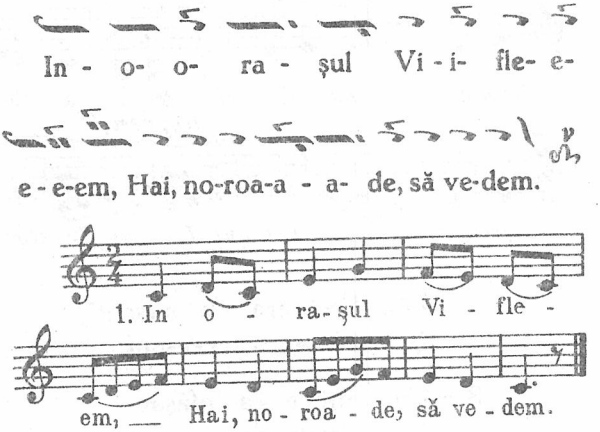
In - o- o- ra - şul Vi - i- fle- e-
e - e-em, Hai, no-roa-a - a- de, să ve-dem.
1. In o - ra-şul Vi - fle -
em, — Hai, no - roa - de, să ve - dem.

187

No - uă azi ne-a - a - ră - ă - să-ri - it,

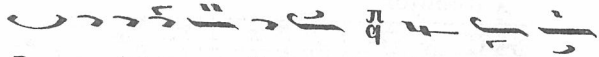

Dom-nul I-i-sus Cris-tos, Me - si - a

Ce - el prea - a do - ri - it, *Dom-nu-ul I - i-*

sus Cri-is-tos.

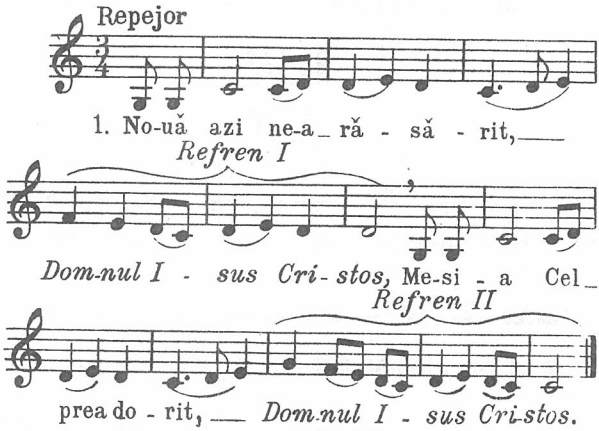

2.—Din Fecioara s'a născut*)
Şi cu lapte s'a crescut.

3.—Cu scutece s'a 'nfăşat
Şi în braţe s'a purtat.

4.—In chip de rob s'a smerit
Şi pre noi ne-a mântuit.

---

*) După versul I al strofei, *Refrenul I,* iar după al doilea vers, *Refrenul II.*

188

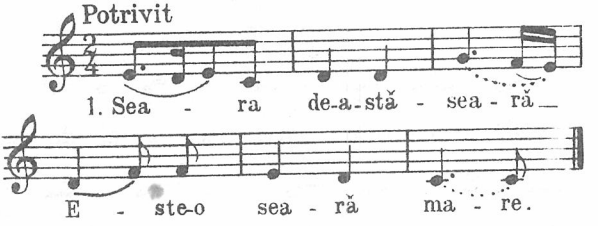

2.—Seara lui Ajun
Şi cu-a lui Crăciun.

3.—Că numai din maică
Şi fără de taică,

4.—Nou ni-s'a născut
Cel făr'-de'nceput.

5.—Si-apoi mi-L luară
Şi mi-L cercetară,

6.—Trei zile de-a rândul,
Cu vină 'ncărcându-L.

7.—Vineri, Sâmbăta,
Şi Dumineca.

8.—Sus mi-L ridica,
Jos că-L cobora.

9.—La Jordan mergea
Şi mi-L boteza.

10.—Şi nume-I punea.
Ce nume-I punea ?

11.—'Naltul Ceriului
Şi-al pământului.

189

T

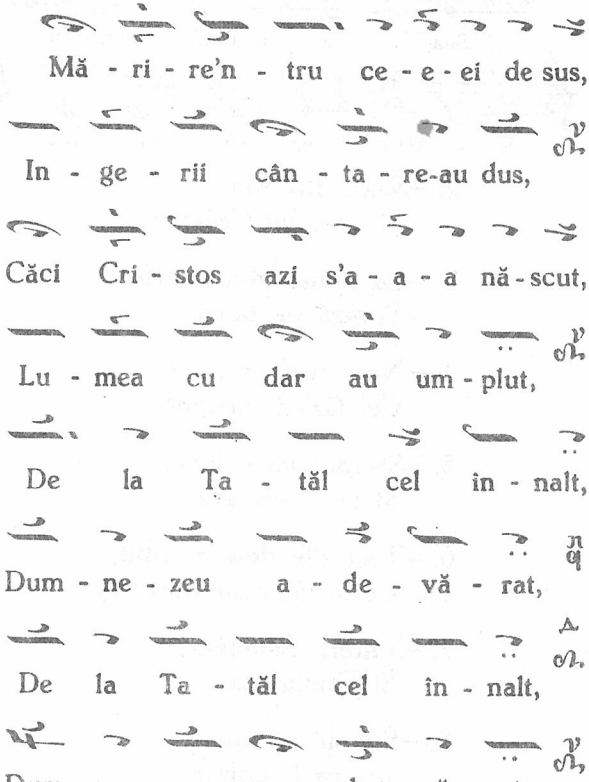

Repejor

1. Mă-ri-re'n-tru cei de sus, In-ge-

rii cân-ta-re-au dus, Căci Cri-stos azi s'a nă-

scut, Lu-mea cu dar au um-plut, De la Ta-tăl

cel în-nalt, Dum-ne-zeu a-de-vă-rat, De la

Ta-tăl cel în-nalt, Dum-ne-zeu a-de-vă-rat.

190

Ţ

Ve-niţi, toa-te nea-mu-ri-le, să-I

cân-tăm, să-I cân-tăm, Pe Cris-tos Mân-tu-i-

to-rul să-L lău-dă-ă-ăm, să-L lău dăm

Potrivit

1. Ve-niţi, toa-te nea-mu-ri-le, să-I cân-

tăm, să-I cân-tăm, Pe Cri-stos Mân-

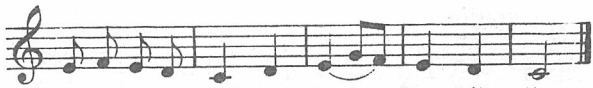

2.—Că el, astăzi, în Vitleem s'a născut, s'a născut,
Precum L-au vestit prorocii de demult, de demult.

3.—In ieslea dobitocească stă culcat, stă culcat,
Ca un prunc micuţ cu toate înfăşat, înfăşat.

4.—Ingerul, în vis, lui Iosif vesteşte, vesteşte,
Cum că Irod, oaste mare găteşte, găteşte.—

5.—Scoală, Iosif, şi fugi în Egipt, în Egipt,
Scapă pruncul şi mama lui din prăpăd, din prăpăd,

6.—Ca să scape şi acolo de mânii, de mânii,
Că sunt toţi amestecaţi cu diavolii, cu diavolii.

191

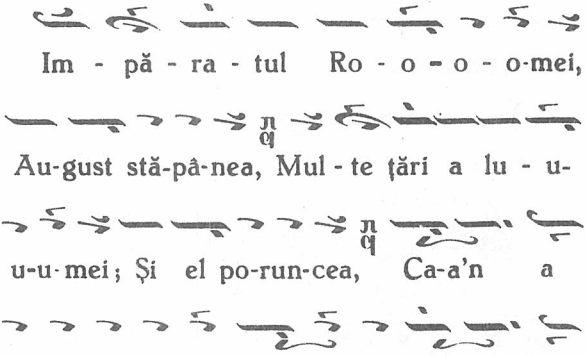

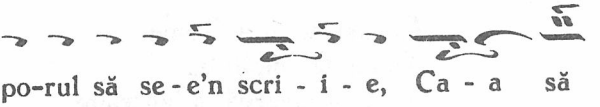

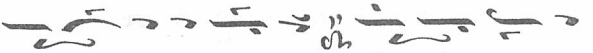

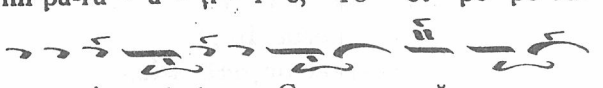

Potrivit

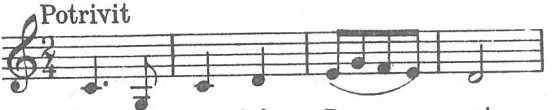

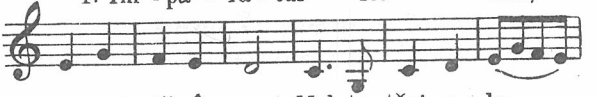

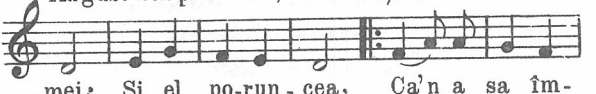

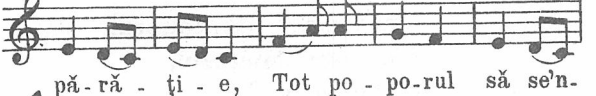

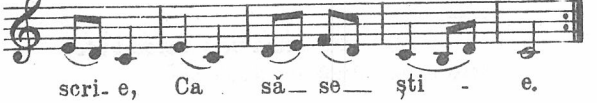

2.—Iară în Iudeia,
Crai, Irod era;

Ce ziceau din Roma,
Toate le 'mplinia:
Toţi să meargă la 'nscriere
Să-şi arate-a lor avere,
Fără scădere. *)—

3.—Şi din Galileia,
De la Nazaret,
Mers-a şi Maria,
La Vitleem drept,
Leagănul naşterii sale,
De a spus ce bine are,
Că legea-i tare.—

4.—Şi ea în cetate,
Loc nu şi-a aflat;
Dar la câmp deoparte,
De-un sălaş a dat.—
Când şezu să odihnească,
Ora îi sosi să nască
Fiinţa cerească.—

5.—După miez de noapte,
Pruncul s'a născut;
Ingereasca oaste,
Cântând s'a văzut:
„Iat'Cristos Mântuitorul,
De viaţă dătătorul,
Şi făcătorul."

---

*) Cele din urmă trei versuri ale strofei se cântă de două ori.

192

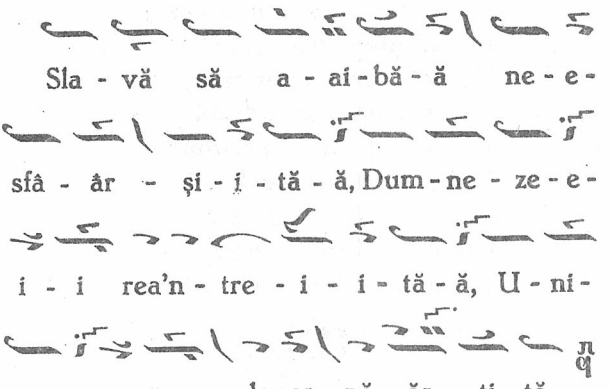

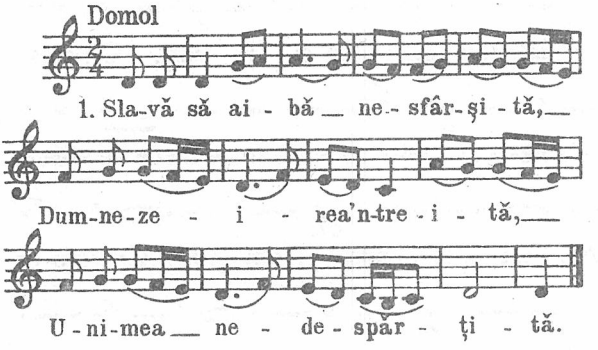

2.—Tatăl a tot ţiitorul
Şi Fiul izbăvitorul
Şi Duhul mângâitorul.

3.—Unul fiind în trei feţe
S'a pogorât să ne 'nveţe,
Să ne arate cu blândeţe.

4.—Să pricepem, să 'nțelegem,
Să cunoaștem, să alegem,
La iad, în munci, să nu mergem.
5.—Că în cer sunt multe case,
Impodobite, frumoase,
Tot cu raze luminoase,
6.—Unde drepții se adună
Cu toți sfinții împreună
Și își fac tot voie bună.
7.—Și cântând c'o glăsuire,
Dănțuesc într'o unire,
Dând lui Dumnezeu mărire.

193

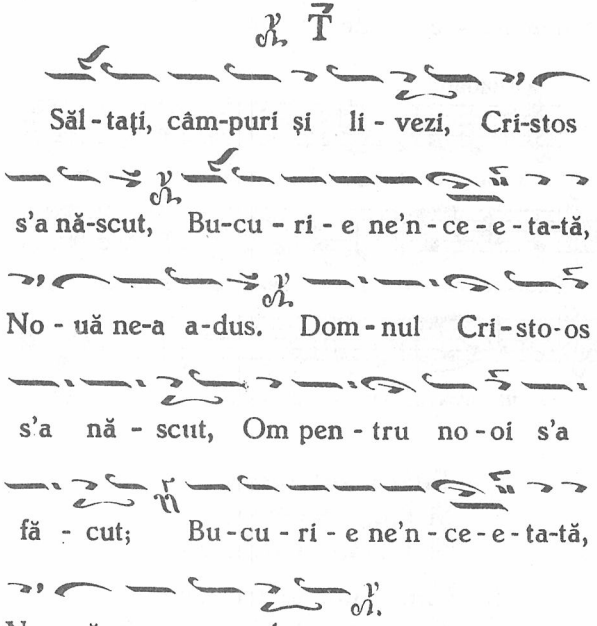

(Se mai cântă înc'odată de la „Domnul Cristos").

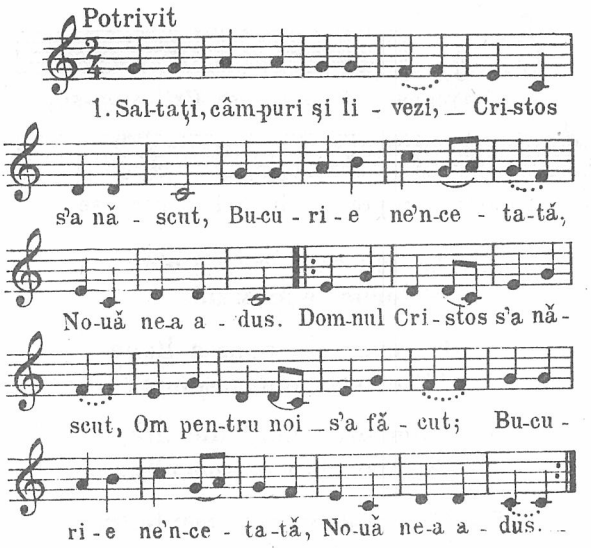

2.—Păstorii, cu fluerile,
Pre El îl măresc
Şi, ca la nou Impărat,
Daruri îi cinstesc:

Aur, smirnă şi tămâie,
Mila Domnului să fie,
Mila lui, cu lumea toată
Şi până'n vecie.

Se cântă de două ori.

194

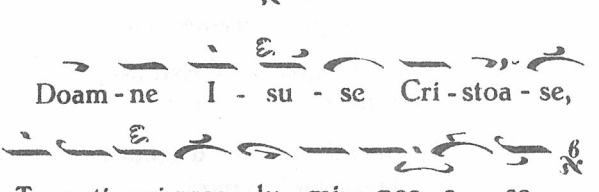

Răriṣor

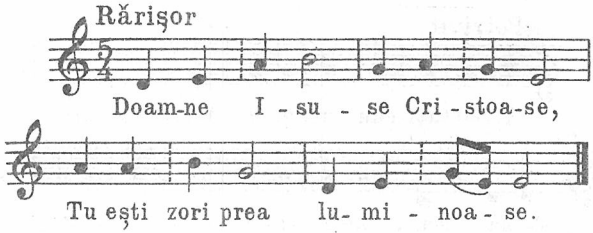

2.—Tu eṣti raza cea curată
Ṣi lumin' adevărată.

3.—Că mila Ta, o, prea Bune,
Cine o va putea spune?

4.—Dumnezeu fiind din fire,
Ai luat chip de-omenire,

5.—Pentru-a noastră mântuire,
Ca să ne scapi din peire.

6.—Fiind Tu Impărat mare,
Te-ai lăsat la munci amare.

7.—Ṣi Te-ai dat la chinuire,
De a Ta bună voire.

8.—Ṣi Te-ai dat la răstignire,
Ca să ne dai nemurire.

9.—O, Isuṣe, nume dulce,
Ne-ai scăpat prin Sfânta Cruce,

10.—Din osânda strămoṣească
Ṣi din mâna diavolească.

11.—Prea dorimu-Te, Cristoase,
Cu duhurile setoase,

12.—Ca cerbul cum se dogoară
De limpezile isvoară.

195

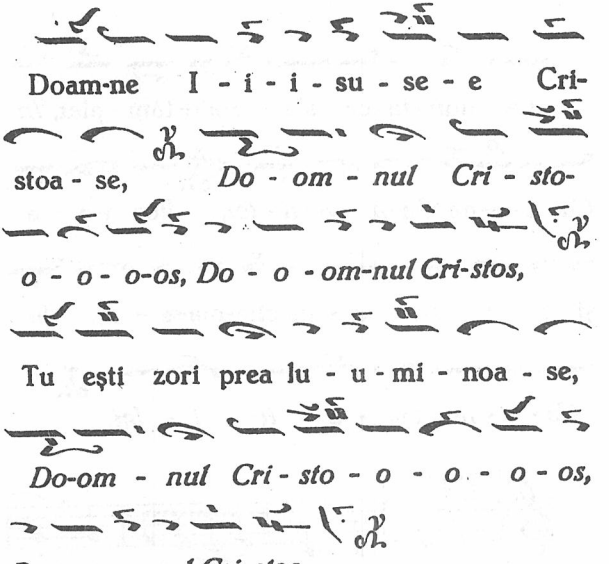
Doam-ne I - i - i - su - se - e Cri-
stoa - se, Do - om - nul Cri - sto-
o - o - o-os, Do - o - om-nul Cri-stos,
Tu eşti zori prea lu - u - mi - noa - se,
Do-om - nul Cri - sto - o - o - o - os,
Do - o-om-nul Cri-stos.

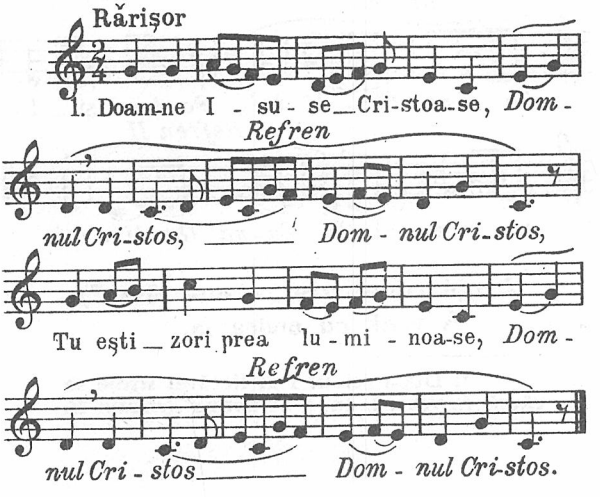
Rărişor
1. Doam-ne I - su - se Cri-stoa-se, Dom -
Refren
nul Cri-stos, Dom - nul Cri-stos,
Tu eşti zori prea lu - mi - noa-se, Dom -
Refren
nul Cri - stos Dom - nul Cri-stos.

196

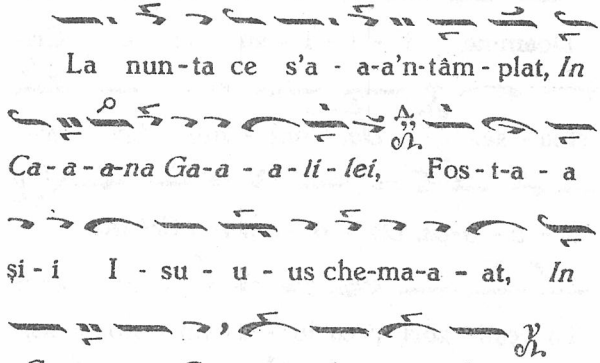

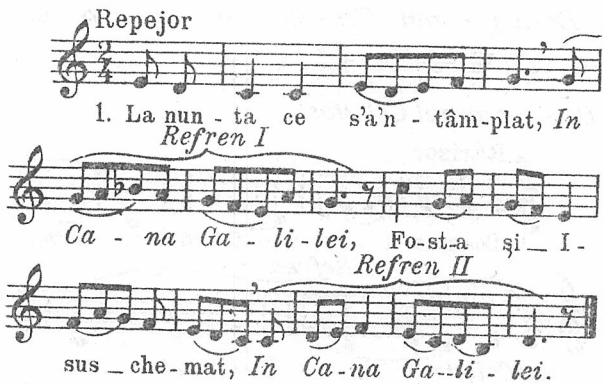

2.—Și vrând, triști, a nu-i lăsa, *)
A venit cu maica sa.

---

*) După versul I al fiecărei strofe se cântă *Refrenul I*, după al doilea *Refrenul II*.

3.—Şezând la masă şi bând,
Băutura neajungând,

4.—Şi din câţi la masă sta,
In tăcere se uita,

5.—Necutezând a'ntreba,
De mai este vin, au ba.

6.—Iară muma lui Isus,
Văzând că n'au vin deajuns,

7.—Zice:—„Fiul meu iubit,
Vinul li-s'a isprăvit".

8.—Iară Isus s'a sculat
Şi slugile au chemat;

9.—Şase vase ap'au pus
Şi le-au umplut până sus.

10.—Cristos le-a bin'—cuvântat,
Apa în vin s'a preschimbat.

11.—Şi-a zis, să dea'ntâi la nun,
Să guste vinul de bun.

12.—Iar nunul, dac'a gustat,
Cu glas mare a strigat:

13.— —„Ceia ce fac mese mari,
Dau întâi vinuri mai tari;

14.—Şi dacă se'nveselesc,
Şi de cel mai prost primesc.

15.—Iar noi, cel prost am băut
Şi pre cel bun am ţinut".

16.—Atunci toţi au cunoscut—
Cum că Cristos s'a născut.

197

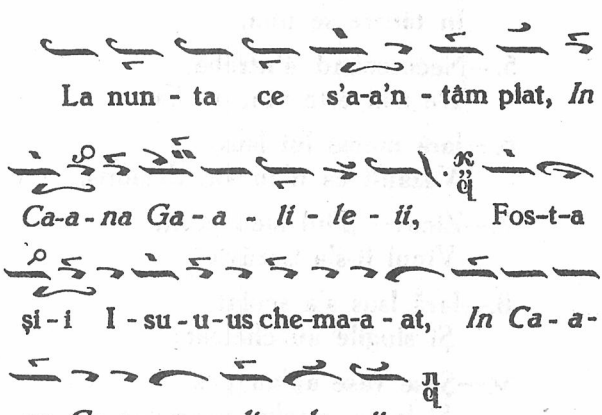
La nun - ta ce s'a-a'n - tâm plat, In
Ca-a - na Ga - a - li - le - ii, Fos-t-a
şi - i I - su - u - us che-ma-a - at, In Ca - a-
na Ga-a - a - li - le - ii.

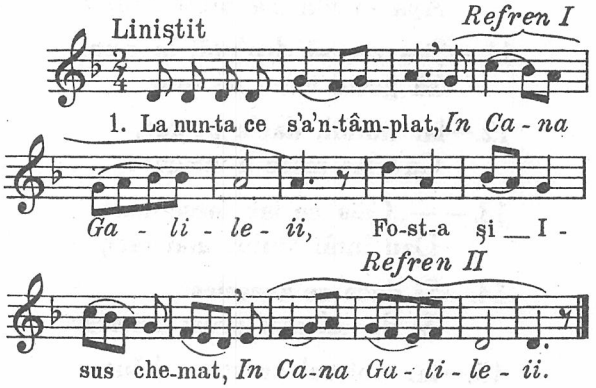
Liniştit
Refren I
1. La nun-ta ce s'a'n-tâm-plat, In Ca - na
Ga - li - le - ii, Fo-st-a şi __ I -
Refren II
sus che-mat, In Ca-na Ga - li - le - ii.

198

T

La nun-ta ce s'a - a fă - cu - u-ut, *In*

Ca - a - na - a Ga - a - li - i - lei,

Fos - t - a şi - i I - su - us po-of-ti - i-it, *In*

Ca - a - na - a - a - a Ga - a - li - i - lei.

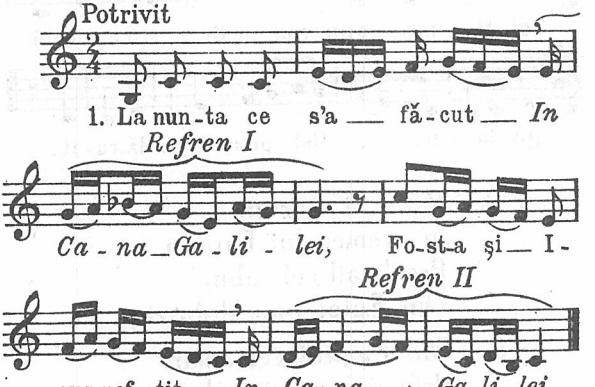

199

T

Mo - i - si şi - i A - a - a - ron,

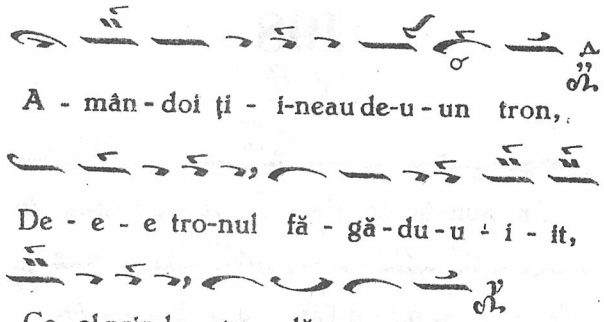

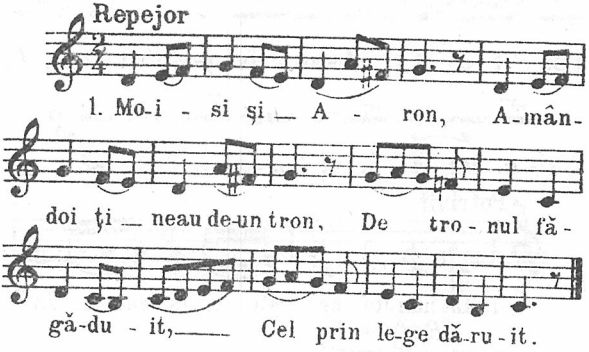

2.—Moisi şi Aaron,
In vremea lui Faraon,
Pre Israil cel iubit,
Din Egipt l-au slobozit,

3.—Din Egiptul cel amar,
Prin dumnezeescul dar,
Marea pedestru trecând,
Pre Faraon înecând.

4.—Iar prin legea'ceasta nouă,
Cânta-voi mai ales vouă,
C'a venit Domnul Cristos,
Mesia cap luminos.

5.—Din pământul lui Avraam
Şi-a mântuit pre Adam
De osânditul blestem,
Ce-l luase în Edem.

6.—Şi-acum noi, ai lui nepoţi,
Câţi credem în Cristos, toţi,
Cântăm şi ne bucurăm
Şi naşterea lui serbăm.

200

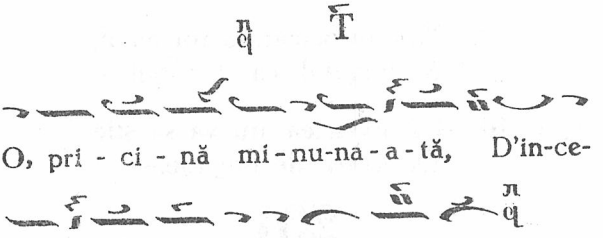

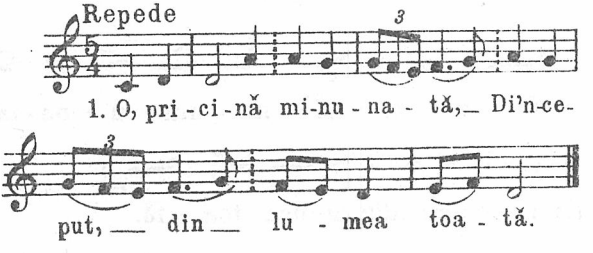

2.—Di'nceput şi din vecie,
Precum la carte ne scrie.

3.—Că e lumea'nşelătoare
Şi foarte-amegiuitoare.

4.—Că 'nşală şi-amegiueşte
Şi pre toţi îi prilosteşte.

5.—Ales pre cei bogați foarte,
De nu mai gândesc la moarte.

6.—Că vorbesc de avuție
Și se țin în semeție,

7.—Ca și când o să trăiască
Și lumea s'o moștenească.

8.—Și când în cea de pe urmă,
Viața dacă li-se curmă,

9.—Mor întocmai, ca tot omul,
Și bogatul, ca și robul.—

10.—Că moartea nu va să știe
De averi, de bogăție.—

201

Ţ

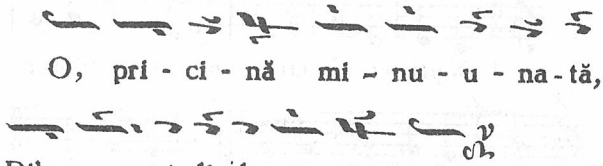

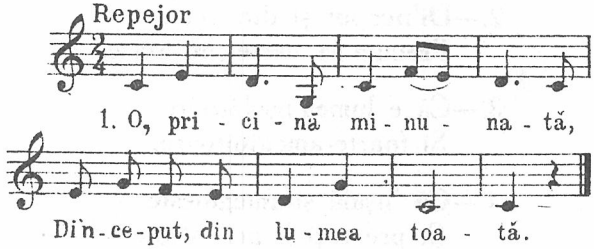

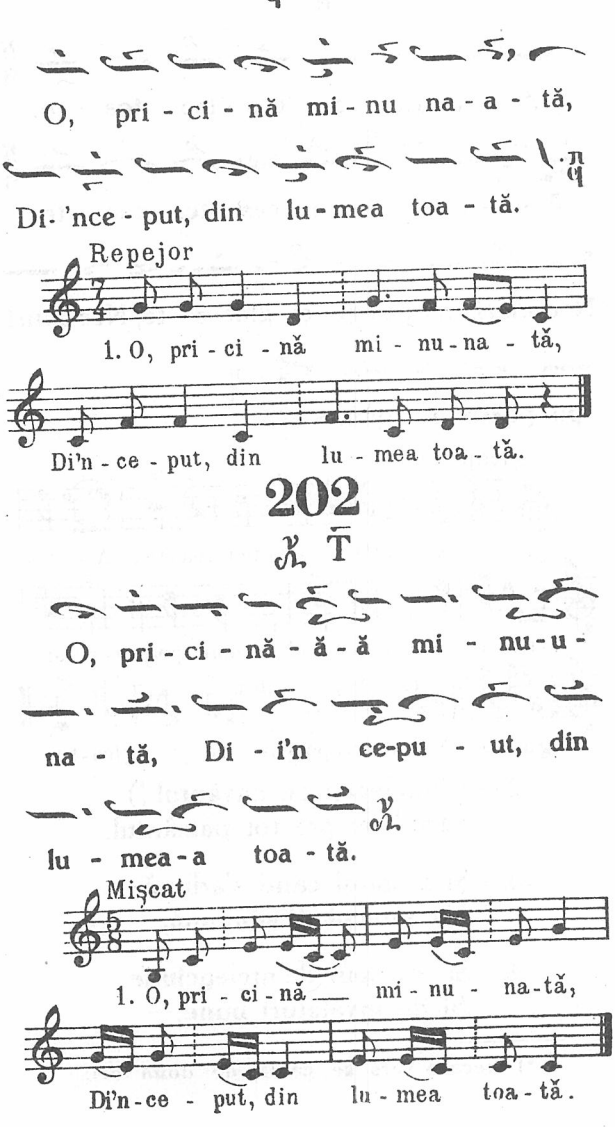
T
O, pri - ci - nă mi - nu na - a - tă,
Di- 'nce - put, din lu - mea toa - tă.
Repejor
1. O, pri - ci - nă mi - nu - na - tă,
Di'n - ce - put, din lu - mea toa - tă.

202

T
O, pri - ci - nă - ă - ă mi - nu - u -
na - tă, Di - i'n ce-pu - ut, din
lu - mea - a toa - tă.
Mişcat
1. O, pri - ci - nă mi - nu - na - tă,
Di'n - ce - put, din lu - mea toa - tă.

203

T

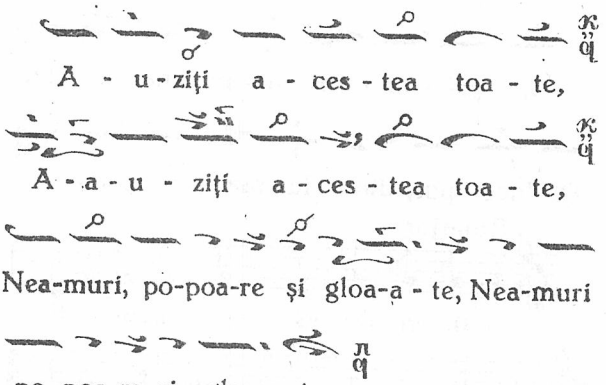

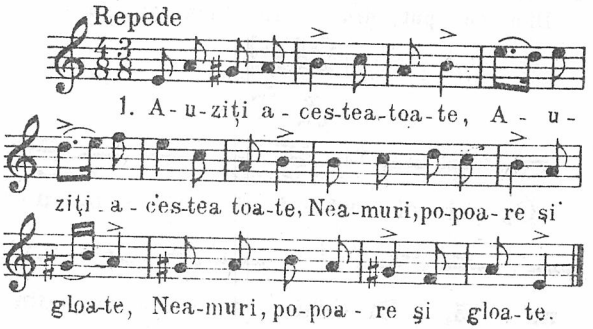

2.—Să'nţelegeţi cu cuvântul *)
Omul de pre tot pământul.

3.—Şi bogatul când s'adună
Cu săracul di'mpreună,

4.—Să vă spui de'nţelepciune
Şi de învăţături bune,—

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

5.—Auzul să vi-l întindeţi,
Pildele să le deprindeţi.—

6.—Cela ce ai bogăţie,
Să nu stai în semeţie,

7.—Nici să aibi nădejde 'n frate
Sau în om la greutate.

8.—Că ce schimb poate da omul,
Să se schimbe de la Domnul?

9.—Ce preţ de răscumpărare
Sufletului de pierzare?

10.—Fi-'i-va truda'-i ne'ncetată,
Că la iad nu va fi plată.

11.—Acolo nu va fi moarte,
Să gândească că'l va scoate.

12.—Că bogatul încă moare,
Ca tot omul de sub soare.—

13.—Şi averea lui rămâne,
De o iau rude streine.—

14.—Cât se vor muta din lume,
Li s'a uitat a lor nume.—

15.—Li s'a uitat şi mormântul,
Că i-a 'ıupresurat pământul.

16.—Ceia ce nu-şi fac pe lume,
De bunătăţi s'aibă nume,

17.—Ce folos îi este cinste
Omului fără de minte!

18.—Ce-şi dă firea omenească
Pe firea dobitocească.

19.—Nu cunoaşte că-l va duce
Desmierdarea lui cea dulce,

20.—De-o cădea ca oaia 'n râpă
Şi-l va sorbi moartea 'n pripă.

204

Lim - bi - le să sa - al - te - e Cu

cân-tări în - na - al - te, *Doa-mne,mi - lu -*

eş - te, Doa - mne,mi - lu - e - şte.

Repejor

1. Lim-bi-le să sal-te_ Cu cân-tări în - nal - te,

Refren

Doam-ne,mi-lu - e - şte,Doam-ne,mi-lu - e-şte.

2.—Să strige 'n tărie *)
Glas de bucurie.

3.—Lăudând pre Domnul,
Să strige tot omul.

---

*) După fiecare strofă, *Refrenul.*

4.—Că Domnul e mare
Şi împărat tare.

5.—Pe vârfuri de munte
S'aud glasuri multe.

6.—Cântaţi pre 'mpăratul,
Că nu-i ca El altul.

7.—Daţi rugi ne 'ncetate,
Mila să-şi arate.

8.—Spre noi ticăloşii
Şi mult păcătoşii.

9.—Cântaţi, să 'nţeleagă
Peste lume 'largă,

10.—Că Dumnezeu poate
A 'mpărăţi toate.

11.—El firea măsoară,
Sue şi pogoară.

12.—Pre mândrul smereşte
Şi îl îmblânzeşte.

13.—Cântaţi din lăută
Şi în strună multă.

14.—Să domnească 'n lume
Cu sfântul său nume.

15.—Cine se înalţă
Cu firea semeaţă,

16.—Va vedea tot omul,
Cum îl ceartă Domnul.

205

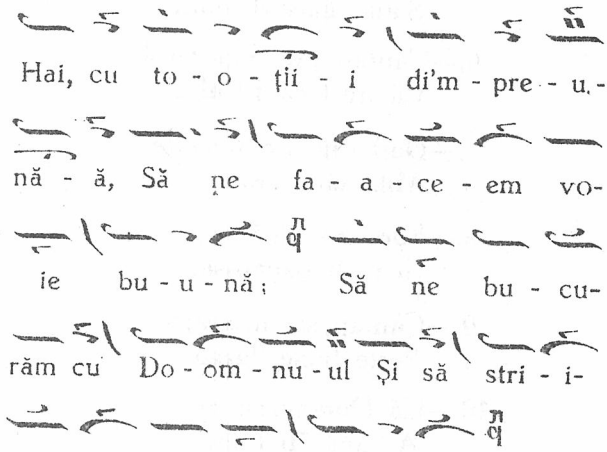

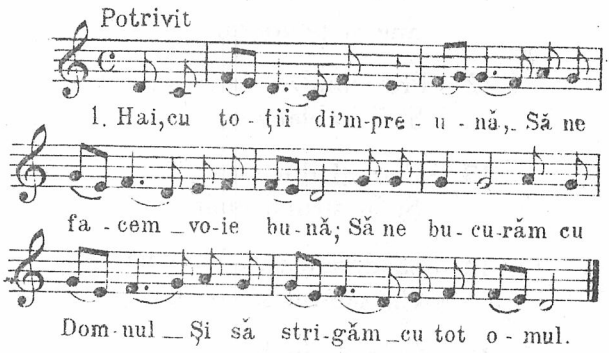

2.—Că n'-e Domn şi mântuinţă
Şi să strigăm cu credinţă,
Lui, din hotarele toate,
I-se 'nchină ţări şi gloate.

3.—Că marea cu valuri nalte,
De-a Lui mână sunt lucrate.
De El sunt făcuţi şi munţii
Şi brazii mari şi mărunţii.

4.—El a făcut tot pământul,
Singur, numai cu cuvântul.
Şi nouă ne este Domnul
Şi 'mpărat peste tot omul.

5.—Iar câţi în el nu crezură,
Ispitiră şi crezură,
Părăsiţi de Domnul fură
Şi 'ntr'a Lui ură căzură.

206

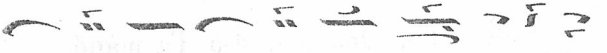

Do - om - nul stă - a - tu - u cra-ai în

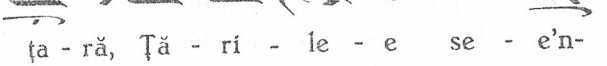

ţa - ră, Ţă - ri - le - e se - e'n-

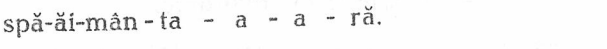

spă-ăi-mân - ta - a - a - ră.

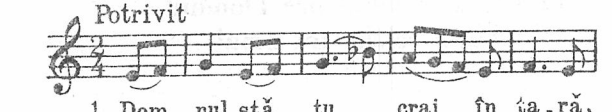

2.—Şi tot pământul să salte
Cu ostroave de departe.

3.—Imprejuru-I, nor şi ceaţă
Sprijinesc sfânta Lui faţă.

4.—Şi dreptatea Lui tocmeşte
Scaunul ce-L odihneşte.

5.—Si-L găteşte spre judeţe,
Nealegând pe nime'n feţe.

6.—Fulgerile lui ca para,
De strălucesc toată ţara.

7.—Pământul e plin de frică,
Munţii se topesc şi pică.

8.—Şi curg toţi ca nişte ceară,
Văzând pe Domnul în ţară.

9.—Că Tu, Doamne, şi-a Ta mână,
Vrând, ne-ai zidit din ţărână.

10.—Cei drepţi şi în curăţie
Te-aşteaptă cu bucurie.

11.—Pentru sfintele judeţe,
Ce le găteşti cu blândeţe.

12.—Ceiace iubiţi pre Domnul,
Urâţi relele, tot omul.

207

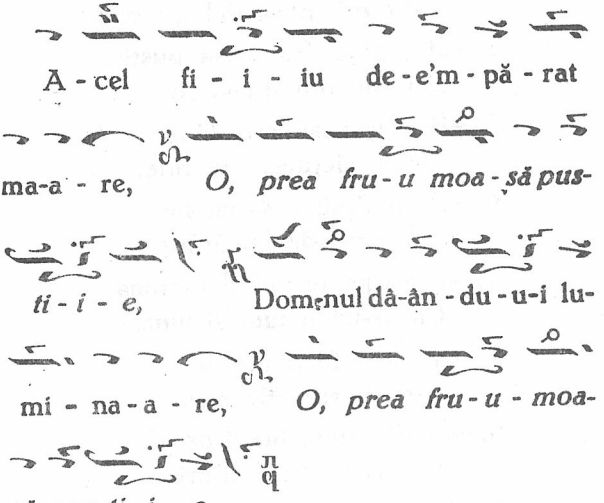
A - cel fi - i - iu de - e'm - pă - rat
ma-a - re, O, prea fru - u moa - să pus-
ti - i - e, Domnul dâ-ân - du - u-i lu-
mi - na - a - re, O, prea fru - u - moa-
să pus-ti - i - e.

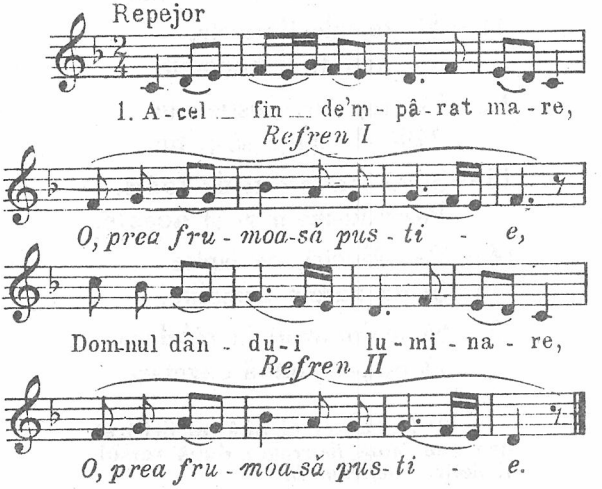
Repejor
1. A - cel fin de'm - pâ - rat ma - re,
Refren I
O, prea fru - moa-să pus - ti - e,
Domnul dân - du - i lu - mi - na - re,
Refren II
O, prea fru - moa-să pus - ti - e.

2.—A lăsat împărăţie*)
Şi a plecat în pustie.
3.—Cu dor şi cu multă jale,
Cântând într'astfel, pe cale:
4.—„O, prea frumoasă pustie,
Mă rog din inimă ţie;
5.—Primeşte-mă pre mine,
Ca să vieţuiesc în tine.
6.—A ta desime să-mi fie
Schiptrul de împărăţie.
7.—Pre tine te voi de-acuma,
Ca să-mi fi tata şi muma.
8.—Şi-ale tale rămurele,
A-mi fi surorile mele.
9.—Şi din tine, brăzişorii,
Voi să-mi fie frăţiorii.
10.—Şi toate lemnele crude,
Să-mi fie în loc de rude.
11.—Şi-ale tale floricele,
Ca nepoţi şi nepoţele.
12.—Mă rog iar, pustie, ţie,
Milă de mine să-ţi fie.
13.—Şi să mă fereşti de toate,
Păzindu-mă'n zi şi noapte.
14.—De năluciri, de ispite
Şi de fiarele cumplite.
15.—Să mă'ntăreşti în răbdare,
Dându-mi bună cugetare.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul I*, după versul al doilea, *Refrenul II*.

16.—Să sufăr vara căldura
Și iarna degerătura.

17.—De mă-i vedea'n vre-o durere,
Să-mi dai a ta mângăere,

18.—Stând doftor boalelor grele
Și balsam ranelor mele.

19.—Ca din lume, când m'oi duce,
Să-mi pot da sufletul dulce.

20.—Intru-a Aceluia mână,
Ce m'a zidit din țărână.

208

Ţ

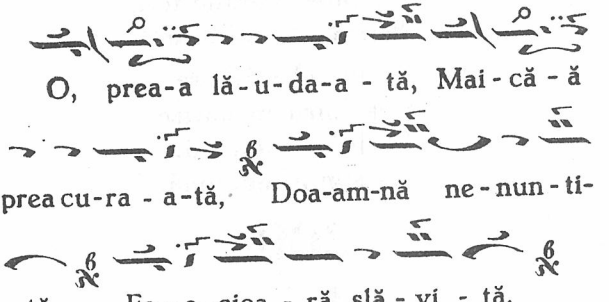

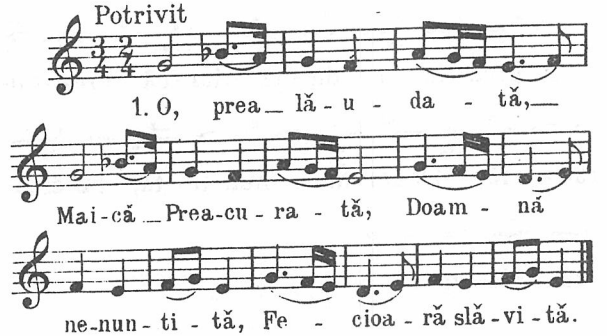

2.—Ceiace, pre Sfântul,
Dumnezeu Cuvântul,
'L-ai născut în lume,
Mai presus de mume,

3.—Şi ne eşti, stăpână,
Isvor şi fântână,
Plină de'ndurare,
Fără 'mpuţinare,

4.—Pre cei ce'n viaţă,
Iţi cânt cu dulceaţă,
Ceata creştinească
Şi duhovnicească,

5.—Cu milă-i adapă
Şi de rele-i scapă,
Cu bine 'ngrădeşte-i,
Maică, şi 'ntăreşte'-i.

6.—Şi 'n a Ta mărire,
Cea 'ntru nemurire,
Dă-le lor cunună,
Cu sfinţii 'mpreună.

209

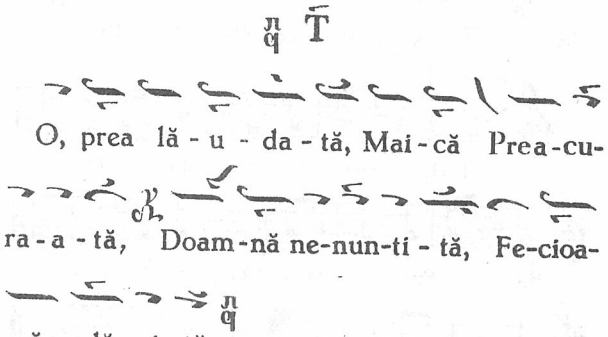

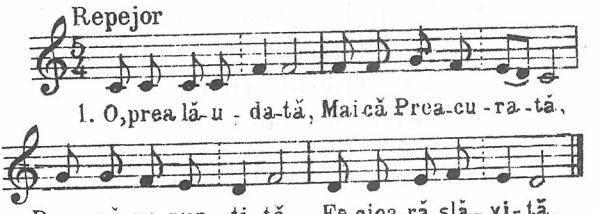

210

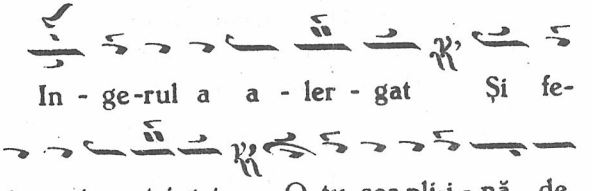

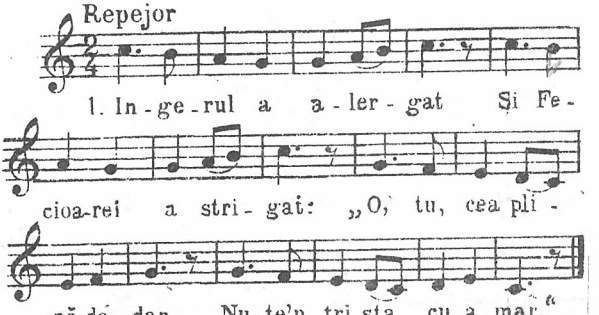

2.—Că Fiul Tău cel prea sfânt
A înviat din mormânt;
Și pe morți a ridicat,
Isbăvindu-i de păcat.

3.—Cântați, noroade, cântați,
Și'n Domnul vă desfătați!
Veselește-te acum,
Noule Ierusalim!—

4.—Că mărirea lui Cristos,
Ca un soare luminos,
Peste tine-a răsărit
Și-a strălucit prea slăvit.

5.—Saltă, Sioane, glas dând
Și te bucură, cântând.
Iar tu, Curată, ce ești
Maica luminii cerești,

6.—Saltă, acuma, Cinstită
Și te bucură, Sfințită,
Veselește-Te curat,
De al Tău Fiu înviat!

211

Ţ T

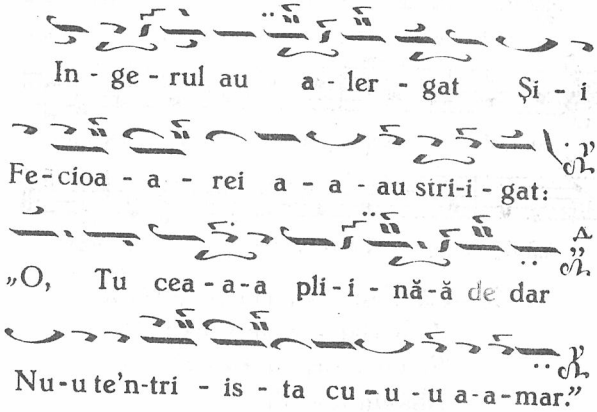

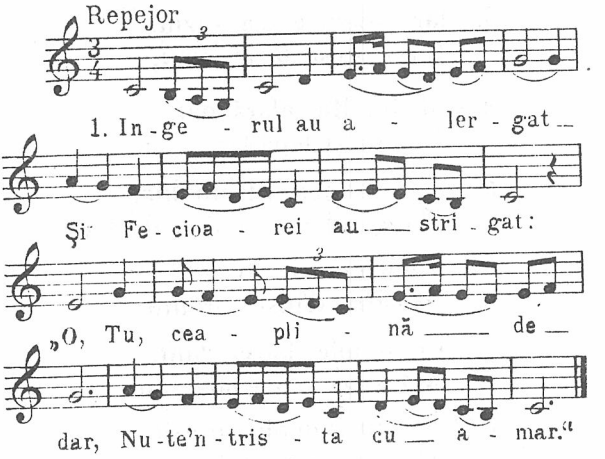

212

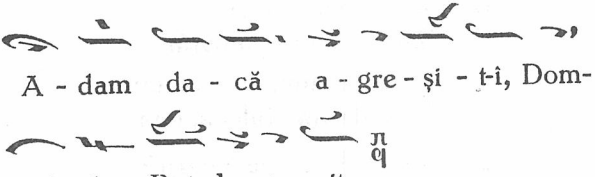

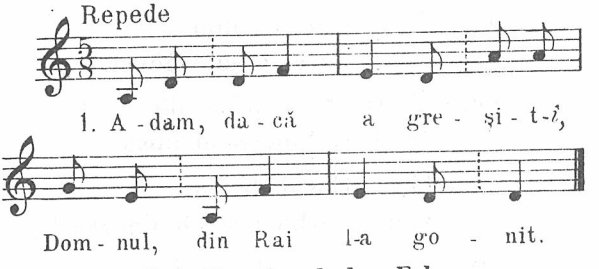

2.—Din Raiul cel din Edem,
Osândit cu greu blestem.

3.—Iar Adam, dac'a văzut,
Că'n greșeală a căzut,

4.—Și din Rai afară dat,
Isgonit și lepădat,

5.—A șezut jos într'un loc,
Plângând cu lacrămi de foc,

6.—Raiul cu jale privind
Și către dânsul grăind:

7.—O, Raiule, lăcaș sfânt,
Mă vezi în ce jale sânt,

8. Că sânt cumplit urgisit
Și dela tine gonit.

9.—Oh! vai, cum mă bucuram,
In slava ta când eram!

10.—Iar acuma cu atât
Sânt jalnic și amărât.

11.—Că de-acum, nu voi gusta
Din sfântă dulceața ta.

12.—Amar, Evo, ce făcuși?
Unde vom merge acuși?

13.—Pe tine te ascultai
Și din acel pom mâncai.

14.—Că tu, Evo, m'ai silit
Și d'est bine m'ai lipsit.

15.—O, ticălosul de eu,
Cum scârbii pre Dumnezeu!

16.—Greu păcat, Evo, de noi,
Că vom fi tot în nevoi.

17.—Ci, o, Doamne, mila Ta
Cate spre zidirea Ta.

18.—Şi nu mă lăsa, scârbit
Să fiu până la sfârşit.

213

Ţ

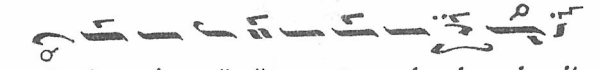

A-dam, da-că-ă a gre-şi-i-i-it,

Dom-nul, din Ra-a-ai l-a go-nit;

Din Ra-iul ce-el din E-de-e-en,

O-să-ân-di-i-it cu greu ble-stem,

Din Ra-iul ce-el din E-de-e-en,

O-să-ân-di-i-it cu greu ble-stem.

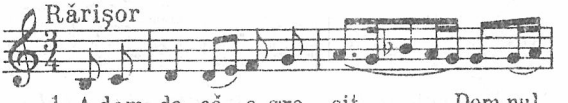

1. A-dam, da-că_a gre-şit, ——— Dom-nul,

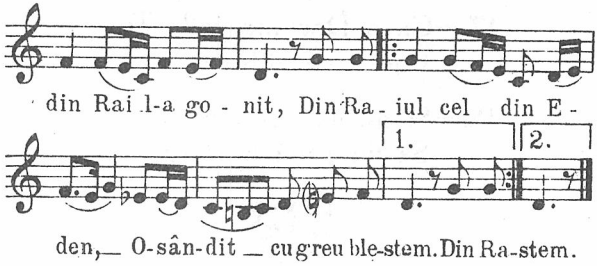
din Rai l-a go - nit, Din Ra - iul cel din E -
1.
2.
den, O-sân-dit cu greu ble-stem. Din Ra-stem.

214

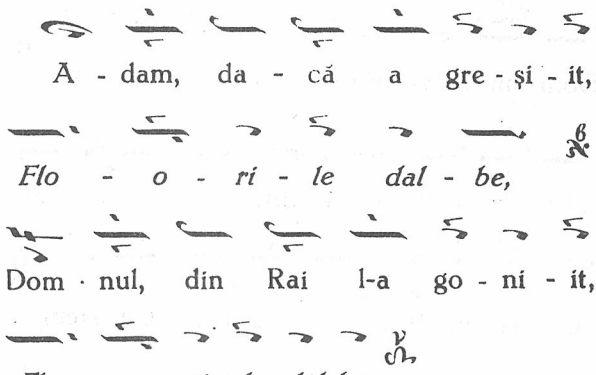
A - dam, da - că a gre - și - it,
Flo - o - ri - le dal - be,
Dom - nul, din Rai l-a go - ni - it,
Flo - o - ri - le dal-be.

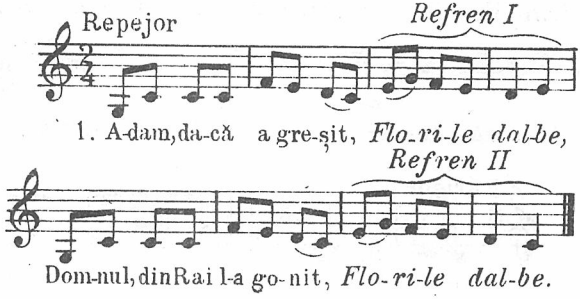
Repejor
Refren I
1. A-dam, da-că a gre-șit, Flo-ri-le dal-be,
Refren II
Dom-nul, din Rai l-a go-nit, Flo-ri-le dal-be.

215

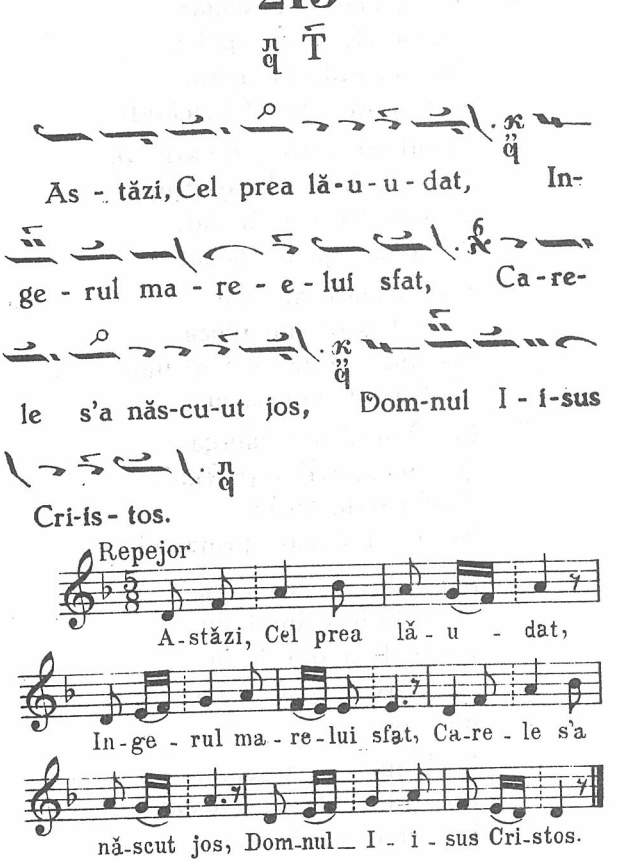

2.—Vrând a mântui pre om
Pentru greşala din pom
Şi din lad a-l isbăvi,
In Raĭ a-l sălăşlui;—

3.—Când vru, prin ceresc îndemn,
A se răstigni pre lemn,
Cină de taină făcând,
Pre Apostoli ospătând,

4.—De la masă s'a sculat,
Picioarele le-au spălat,
Atunci Iuda mergând,
L-a vândut pre El, zicând:

5.—„Dați-mi treizeci de arginți,
Să vi-L dau să-L răstigniți."
Jidovii banii i-au dat,
El în pungă i-a băgat.

6.—Oaste mare au luat
Și la Cristos au plecat,
Zicând: „Voi vă veți uita
Pe Care-L voi săruta.

7.—La Dânsul veți alerga
Și-apucând, Il veți lega".
Astfel Iuda făcând
Și ei pre Cristos prinzând,

8.—L-au dus la Arhierei,
Să-L judece întâi ei;
Apoi de-acolo, legat,
L-au trimis și la Pilat.

9.—Pilat, dacă L-au văzut,
Să-L judece, a șezut.
L'au adus, L-au judecat
Pre omul nevinovat,

10.—Unde neamul jidovesc,
Indrăcit și diavolesc,
Cerea făr'a conteni
Pre cruce a-L răstigni.

11.—Pilat, mâinile spălând,
Ii stropi pre ei, zicând:
„Dați seama lui Dumnezeu,
Că n'am niciun păcat eu;

12.—Că 'n Ăst om dumnezeesc,
Nicio vină nu găsesc;
Iar voi, dacă Il urâţi,
Luaţi de Il omorâţi."

13.—Atuncea ei L-au luat,
L-au bătut, palme I-au dat,
Cu spini L-au încununat
Şi în obraz I-au scuipat.

14.—Deci, neamul cel îndrăcit,
Dacă L-au batjocorit,
De haine L-au desbrăcat,
Cu crucea L-au încărcat.

15.—Şi mergând, L-au răstignit,
Cu cue L-au pironit,
Cu oţet L-au adăpat,
Fiere I-au dat de-a gustat.

16.—Şi sufletul când şi-a dat,
Un ostaş a alergat,
Cu suliţa L-au împuns,
Sânge şi apă au curs.

17.—Acestea cerul văzând
Şi pământul nerăbdând,
Din temelii s'au clătit,
Soarele a înnegrit.

18.—Luna s'a întunecat,
Pietrele s'au despicat.
Toate 'n spaimă au rămas
Pân' la al noulea ceas.

19.—Deci, dând după cruce jos
Pre Domnul nostru Cristos,
Cu giulgiuri, cu smirnă uns,
În mormânt nou, mort fu pus.

20.—Şi-au înviat, ca un sfânt,
A treia zi din mormânt,
Pe-Adam, din Iad ridicând
Şi pre toţi cu el scoţând.

21.—Din muncă l-a isbăvit,
In Rai l-a sălăşluit,
Unde mai întâi era,
Iarăşi a se bucurà.

22.—Cu care şi noi cu toţi,
Fiind ai lui strănepoţi,
Pre Dumnezeu să rugăm,
Cu el să ne bucurăm.

216

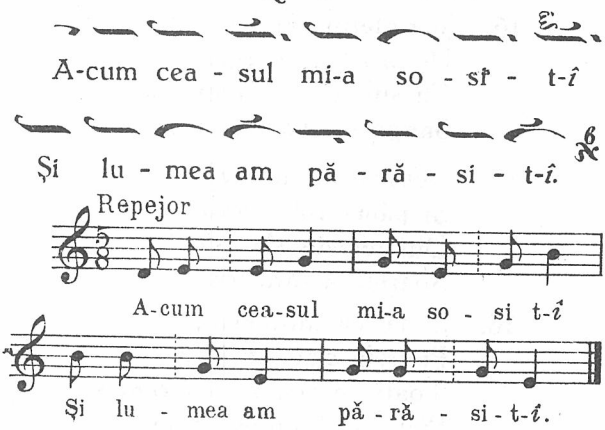

2.—Inger stă'naintea mea,
Din lume, ca să mă ia.

3.—Astăzi mă călătoresc
La părintele ceresc.

4.—Unde m'a chemat Christos,
La oraşul cel frumos,

5.—Rele sau bune să iau,
Seama de toate să dau.

6.—Pentru câte le-am urmat,
Pân'la cel mai mic păcat.

7.—O, suflete ticălos,
Negru şi întunecos!

8.—În lume, cât ai trăit,
În rele te-ai tăvălit.

9.—Îngrijai numai de trai,
Negândind de iad şi Rai.

10.—La moarte, n'ai cugetat,
Dar de dânsa n'ai scăpat.

11.—Că, iată, ea s'a pripit
Şi din lume te-a răpit.

12.—Când trăiai mai cu zahar,
Vai, amar, amar, amar!

13.—Îngerul morţii, acum,
Mă însoţeşte la drum.

14.—Şi mă trece pe la iad,
Unde păcătoşii ard.

15.—Vai, la el cum mă uitai,
Ce văzui, mă spăimântai.

16.—Văzui balaur căscând
Şi din gură foc vărsând.

17.—Curgând ca un râu întins,
Înflăcărat şi nestins.

18.—Şi-'n frunte-i un drac şedea
Cu Iuda'n braţ'şi ardea.

19.—De acolo, la alt vad,
Tot la iad, la iad, la iad,

20.—O, vai, când iar mă uitai,
Ce văzui, mă spăimântai.

21.—Văzui popi mulţi eretici,
Cu dascăli şi gramătici,

22.—Aruncaţi cu capu'n jos,
În focul cel flăcăros.

23.—Şi dracii îi împingea
Cu suliţi şi-i împungea.

24.—De acolo, la alt vad,
Tot la iad, la iad, la iad,

25.—Ochii, când îmi aruncai,
Ce văzui, mă spăimântai.

26.—Văzui împăraţi tirani,
De gâturi, cu bolovani,

27.—În văpaia cea de foc,
Draci bătându-şi de ei joc.

28.—De aci, iar la alt vad,
Tot la iad, la iad, la iad,

29.—Cu ochii, când mă uitai,
Ce văzui, mă spăimântai.

30.—Văzui tâlhari, ucigaşi,
Hoţi, răpitori şi pungaşi.

31.—Văitându-se-amărât,
În văpae până'n gât.

32.—De-acolo, iar la alt vad,
Tot la iad, la iad, la iad,

33.—De-odată, cum mă uitai,
Ce văzui, mă spăimântai.

34.—Tânguindu-se'n dureri,
Văzui un cârd de mueri

35.—Şi draci strigând: „Astea sânt,
Care fermec şi descânt".

36.—Apoi d'aci, la alt vad,
Tot la iad, la iad, la iad.

37.—Iarăşi dacă mă uitai,
Ce văzui mă spăimântai.

38.—Văzui alt cârd de bărbaţi,
De beţivi şi desfrânaţi,

39.—Toţi în flacără unda
Şi dracii îi înfunda.

40.—Mai nainte, la alt vad,
Tot la iad, la iad, la iad,

41.—Mergând, dacă mă uitai,
Ce văzui, mă spăimântai.

42.—Văzui draci, cu cângi trăgând
Nişte mueri şi strigând:

43.—„Astea tot minuni spunea,
Pe mulţi în belea punea"

44.—De-aci, mergând la alt vad,
Tot la iad, la iad, la iad,

45.—În flăcări, când mă uitai,
Ce văzui, mă spăimântai.

46.—Văzui negustori în rând,
Care'nşel şi lipsă vând.

47.—Unii, cu măsuri de gât,
Se tânguiau amărât,

48.—Alţii, cu cântare'n nas,
Se văita cu mare glas.

49.—Alţii, cu foarfeci şi cot,
Ii ducea para înnot.

50.—Mergând de-aci la alt vad,
Tot la iad, la iad, la iad.

51.—Spre ţipăt când mă uitai,
Ce văzui, mă spăimântai.

52.—Văzui iar mueri în munci,
Care-şi leapădă-ai lor prunci,

53.—Sau, fără milă şi dor,
In pântece îi omor.

54.—Deci la cel din urmă vad,
Tot la iad, la iad, la iad.

55.—Când stătui şi mă uitai,
Ce văzui, mă spăimântai.

56.—Văzui, arzând în vâlvori,
Bogaţii neîndurători,

57.—Carii tot s'au velelit
Şi săraci n'au miluit,

58.—Deci, acea cale lăsând
Şi mai 'nainte mergând,

59.—In dreapta, când mă uitai,
Ce văzui, mă bucurai.

60.—Văzui Raiul cel frumos,
Ca soarele luminos.

61.—Şi mese 'ntinse de rând,
Pe ele făclii arzând,

62.—Unde împrejur drept sta
Şi bucuria gusta,

63.—Impreună dănţuind
Şi pe Dumnezeu slăvind.

64.—Intr'alt loc dar, mă uitai,
Tot la Rai, la Rai, la Rai.

65.—Văzui sfinţi prea luminoşi,
Apostoli şi Cuvioşi;

66.—Şi cete de mucenici,
De tineri, bătrâni şi mici,

67.—Impreună dănţuind
Şi pre Dumnezeu slăvind.

68.—Intr'alt loc dar, mă uitai,
Tot la Rai, la Rai, la Rai.

69.—Văzui şi sfinte mueri,
Petrecând în mângăeri,

70.—Cu cununi de diamant
Şi podoabe de berlant,

71.—Impreună dănţuind
Şi pre Dumnezeu slăvind.

72.—Deci, de-acolo, iar plecai
Tot la Rai, la Rai, la Rai.

73.—La poartă când mă uitai,
Ce văzui, mă întristai.

74.—Văzui Raiul încuiat,
Poate pentru-al meu păcat.

75.—Pân'-la vreme de județ
Când va sta Cristos în jeț,

76.—Ca să judece pre toți,
Pre cei vii și pre cei morți.

77.—Ci, o, Doamne, mila Ta,
De noi nu o depărta.

78.—Tu ne-ai zidit, Tu ne știi,
Iartă-ne ca niștor-fii.

79.—Ție, Doamne, am greșit,
Dar Ție am și slujit.

80.—Pe alt Dumnezeu, nu știm,
Pre Tine toți Te slăvim.—

217

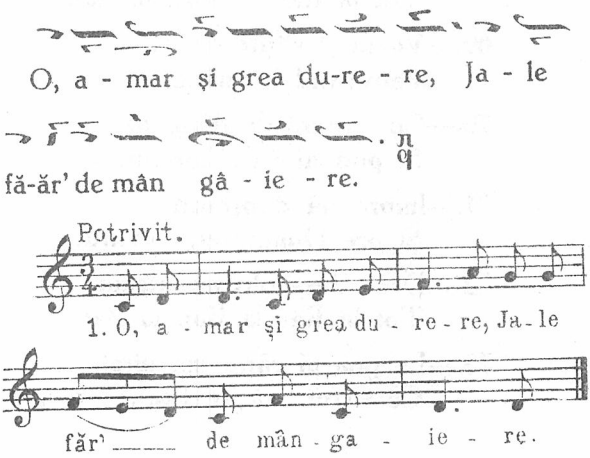

2.—Şi, o, plângeri necurmate,
Lacrimi, pârae 'nfocate.

3.—Că azi moartea mă desparte
Şi mă duce 'ntr'altă parte,

4.—Pe o cale neumblată,
Unde n'am fost niciodată,

5.—Nu ştiu, la rău sau la bine,
Cum va vrea Domnul cu mine.

6.—Trupul în mormânt îmi pune
Şi soarele îmi apune.—

7.—Că acolo, în vecie,
Intuneric va să fie.

8.—Ci vino, tată, acuma,
Vino, prea dorită mumă.

9.—Veniţi, fraţi şi surioare,
Veniţi, rude doritoare,

10.—O, vino, mă rog şi ţie,
Prea iubita mea soţie.

11.—Veniţi, prieteni, cu toţii,
De-mi petreceţi ceasul morţii

12.—Şi-mi daţi acum, fiecare,
Sărutarea de iertare.

13.—Că de acum înainte,
Nu voi mai grăi cuvinte.

14.—Nici nu voi umbla 'mpreună,
Cum mă vedeaţi totdeauna.

15.—Că mă duc unde m'aşteaptă,
La judecata cea dreaptă.—

16.—Ca să-mi iau bune sau rele,
După păcatele mele.

17.—Ci mă rog vouă fierbinte,
Aduceţi-vă aminte,—

18.—Şi vă rugaţi, ca tot omul,
Pentru mine, către Domnul,

19.—Ca să nu mă rânduiască,
Unde o să mă muncească.

20.—Ci haina să-mi lumineze
Şi în Rai să mă aşeze.—

218

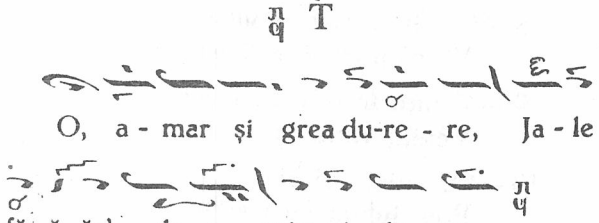

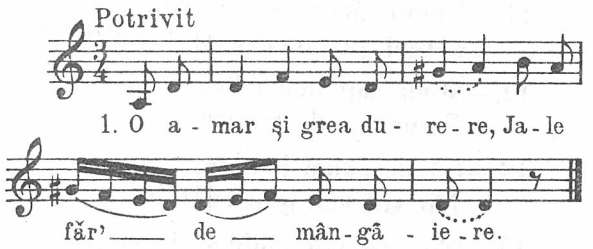

219

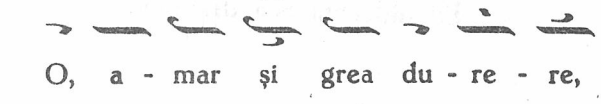

Ja - le făr' de mân - gâ - e - - re.

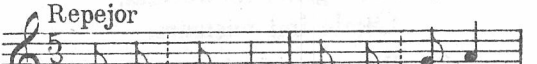

1. O, a - mar și grea du - re - re,

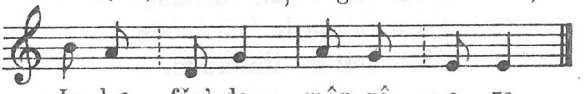

Ja - l-*e* făr' de mân-gâ - e - re.

220

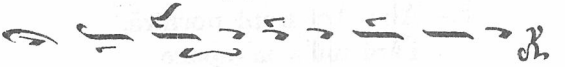

A - bia a-ani pa-tru-spre - ze - ce,

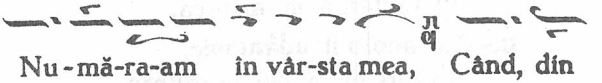

Nu - mă-ra-am în vâr-sta mea, Când, din

fra-a - ții un - spre - ze - e - ce, Cei ze-

ce - e mă pis-mu - iau.

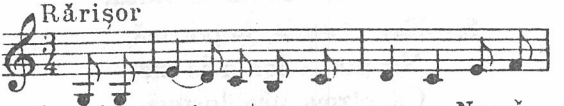

1. A - bia ani - pa-tru - spre - ze - ce, Nu-mă -

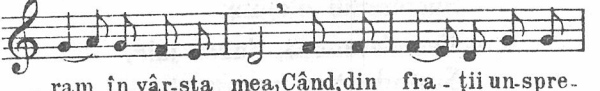

ram în vâr-sta mea, Când, din fra - ții un-spre -

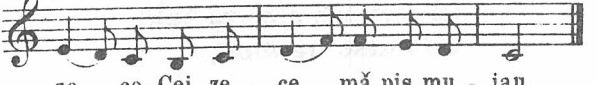

ze - ce, Cei ze - ce — mă pis-mu - iau.

2.—Ştiindu-mă fără vină,
Gândul lor nu-l cunoşteam,
Fără grije, în odihnă,
Oiţele îmi păşteam.

3.—Prin livezile 'nverzite,
Bucurându-mă, cântam,
Supt ramurile 'nfrunzite,
Mieluşeii-mi desfătam.

4.—Mânându-le după urmă,
Cu flueraşul cântam
Şi'ngenunchind lângă turmă,
Lui Dumnezeu mă rugam.

5.—Ah! Aci fraţii porniră,
Fără mil'a m'-apuca
Şi de-odată năvăliră
In fântân'a m'-arunca.

6.—Ca acolo'n adâncime,
Vrând ei să mă potopesc
Şi'n groasnica întunecime,
Chinuit să mă topesc.

7.—Eu văzându-le-acea silă,
Când din mâini nu mă lăsa,
Mă rugam lor pentru milă,
Pornind lacrimi a vărsa.

8.—Dar acestea, împotrivă,
Nu putea lor a le sta,
Că pizma nemilostivă,
Suspinului n'ajuta.

9.—Tocm'atuncea, l'acea jale,
Sosind nişte negustori,
La ţara lor, pre cea cale,
Ce fusese trecători,

10.—Fraţii mei, lor, pentru plată,
De vânzare m'au făcut;
Şi tocmeala le fu gata,
După cum le-au şi plăcut.

11.—Şi cu dragoste plătiră,
Ceia ce m'au cumpărat,
După cum se învoiră;
Şi-atunci toţi s'au bucurat.

12.—Pre carii încă văzându-i,
Din inimă i-am iertat
Şi-acolo în loc lăsându-i,
Cu jale m'am depărtat.

221

T

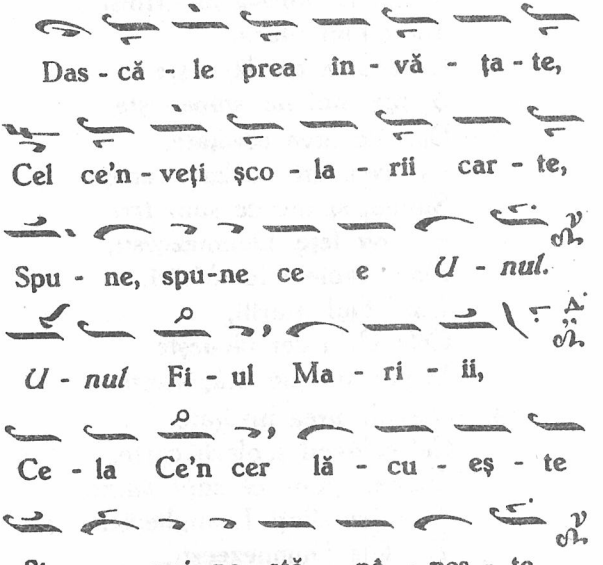

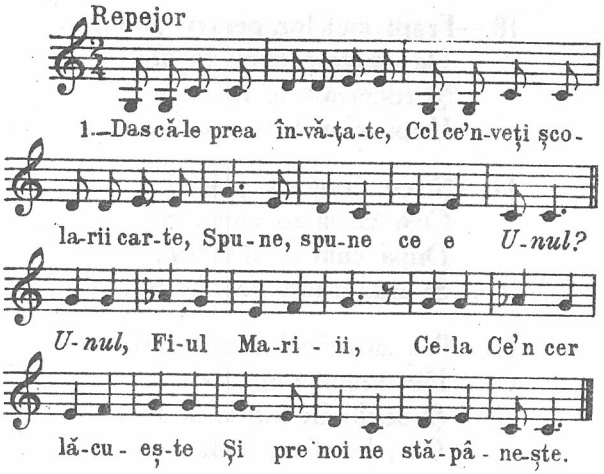

2.—Dascăle prea învăţate,
Cel ce'nveţi şcolarii carte,
Spune, spune ce sunt *două*.
— *Două* table-a lui Moisi,*)
Unul Fiul Mariii,
Cela Ce'n cer lăcueşte
Şi pre noi ne stăpâneşte.

3.—Dascăle prea învăţate,
Cel ce'nveţi şcolarii carte,
Spune, spune ce sunt *trei*.
— *Trei* feţe Dumnezeeşti,
Două table-a lui Moisi,
Unul Fiul Mariii,
Cela Ce'n cer lăcueşte
Şi pre noi ne stăpâneşte.

4.—Dascăle prea învăţate,
Cel ce'nveţi şcolarii carte,
Spune, spune ce sunt *patru*.
— *Patru* sfinţi Evanghelişti
Trei feţe Dumnezeeşti,

*) Versurile care se adaugă după cele trei din'tâi ale fiecărei strofe, se cântă toate la fel cu „Unul Fiul

Două table-a lui Moisi,
Unul Fiul Mariii,
Cela Ce'n cer lăcueşte
Şi pre noi ne stăpâneşte.
5.—Dascăle prea învăţate,
Cel ce'nveţi şcolarii carte,
Spune, spune ce sunt *cinci.*
— *Cinci* ranele Domnului,
Patru sfinţi Evanghelişti,
Trei feţe Dumnezeeşti,
Două table-a lui Moisi,
Unul Fiul Mariii,
Cela Ce'n cer lăcueşte
Şi pre noi ne stăpâneşte.
6.—Dascăle prea învăţate,
Cel ce'nveţi şcolarii carte,
Spune, spune ce sunt *şase.*
— *Şase*-s crinii Precistii,
Cinci ranele Domnului,
Patru sfinţi Evanghelişti,
Trei feţe Dumnezeeşti,
Două table-a lui Moisi,
Unul Fiul Mariii,
Cela Ce'n cer lăcueşte
Şi pre noi ne stăpâneşte.
7.—Dascăle prea învăţate,
Cel ce'nveţi şcolarii carte,
Spune, spune ce sunt *şapte.*
— *Şeapte* taini Dumnezeeşti,
Şase-s crinii Precistii,
Cinci ranele Domnului,
Patru sfinţi Evanghelişti,
Trei feţe Dumnezeeşti,
Două table-a lui Moisi,
Unul Fiul Mariii,

Cela Ce'n cer lăcueşte
Şi pre noi ne stăpâneşte.

8.—Dascăle prea învăţate,
Cel ce'nveţi şcolarii carte,
Spune, spune ce sunt *opt*.
— *Opt* sunt fericirile,
Şapte taini Dumnezeeşti,
Şase-s crinii Precestii,
Cinci ranele Domnului,
Patru sfinţi Evanghelişti,
Trei feţe Dumnezeeşti,
Două table-a lui Moisi,
Unul Fiul Mariii,
Cela Ce'n cer lăcueşte
Şi pre noi ne stăpâneşte.

9.— 10.— 11.— .....

.....

12.—Dascăle prea învăţate,
Cel ce'nveţi şcolarii carte,
Spune ce sunt *doisprezece*.
— *Doispre'ce*-s Apostolii,
Unspre'ce-s voscresnele
Zeci porunci Dumnezeeşti,
Nouă cete îngereşti,
Opt sunt fericirile,
Şeapte taini Dumnezeeşti,
Şase-s crinii Precestii,
Cinci ranele Domnului,
Patru sfinţi Evanghelişti,
Trei feţe Dumnezeeşti,
Două table-a lui Moisi,
Unul Fiul Mariii,
Cela Ce'n cer lăcueşte
Şi pre noi ne stăpâneşte.

222

Să fi - e de bi - ne, la mi - ic

și la - a ma - re, La toți câți se

a - flă în a - as - t'a - du - u - na - re;

Pof - tim să - nă - ta - te,

la toți, to - dea - u - na,

Dra - gos - te în - trea - gă

și i - i - ni - mă - ă bu - nă.

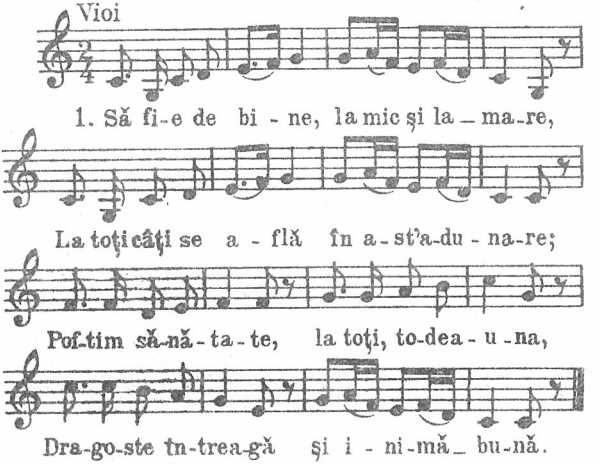

2.—Cine, ce dorește, să i-l împlinească
Fără 'ntârziere, pronia cerească.
Vivat, să trăiască toți câți sunt în casă
Și să ospătează la această masă.—

VICLEIMUL

III
VICLEIMUL

223

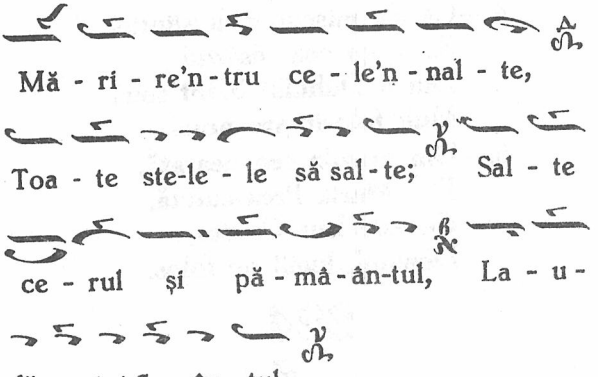

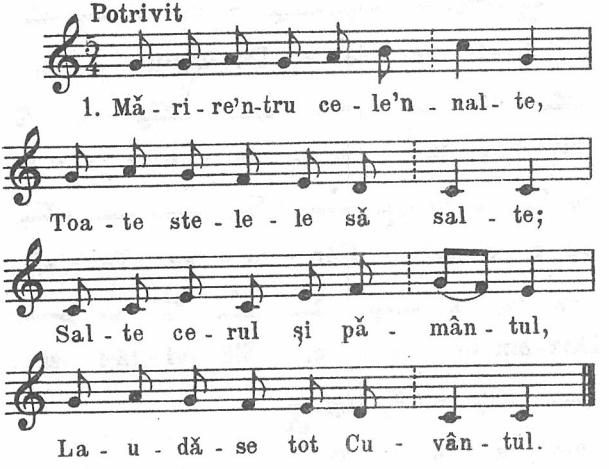

2.—Intru cei de sus mărire,
La oameni bună 'nvoire.
Pe pământ să fie pace,
Cu minunea ce se face.

3.—Toţi să-L lăudăm, cântându-L
Şi prea binecuvântându-L,
Pe Cela ce ne arată
Lumina cea ne'nserată.

4.—Că s'a născut, mult sfinţită,
Sămânţa cea răsărită
Din a Duhului Sfânt rouă,
Mult folositoare nouă.

5.—Din brazda cea nearată,
Din Maria Prea-curată,
Ce este Isus Cristos,
Domnul, lumii de folos.

224

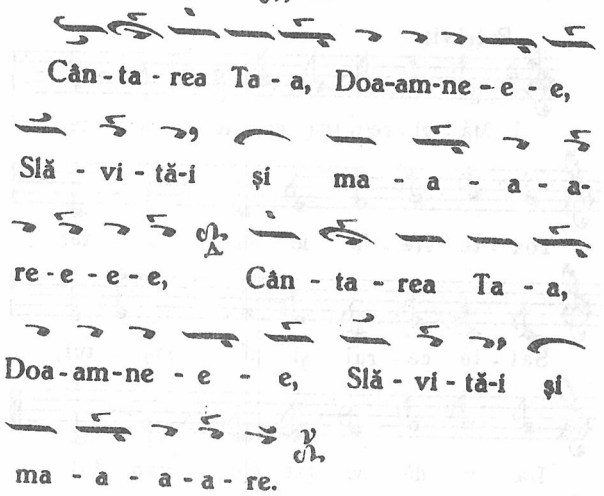

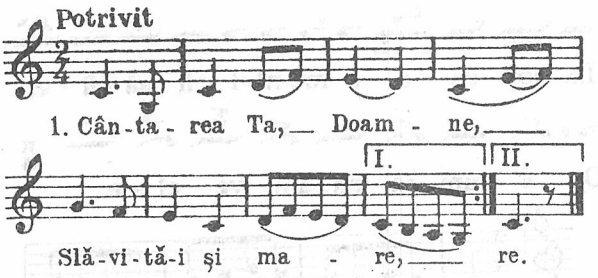
Potrivit
1. Cân-ta - rea Ta, Doam - ne,
I.
II.
Slă-vi-tă-i şi ma - re, re.

225

T

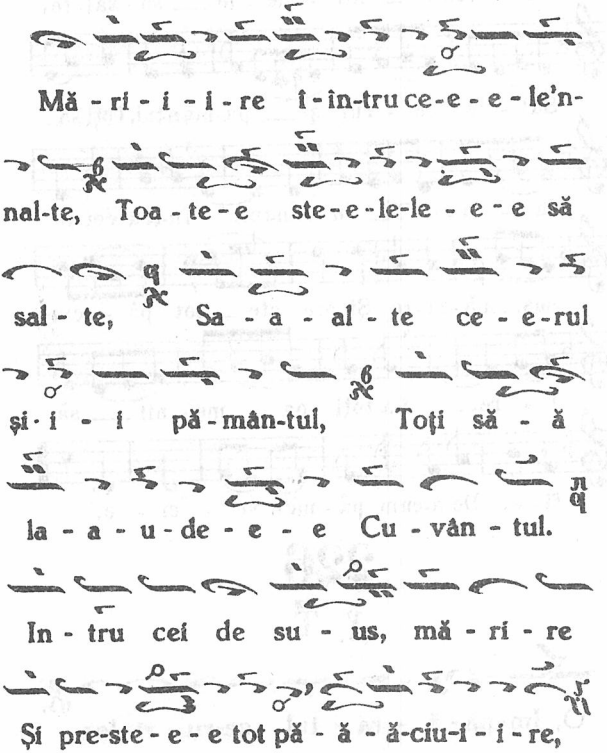
Mă - ri - i - i - re i - în-tru ce-e - e - le'n-
nal-te, Toa - te - e ste - e - le-le - e - e să
sal - te, Sa - a - al - te ce - e-rul
şi - i - i pă - mân-tul, Toţi să - ă
la - a - u - de - e - e Cu - vân - tul.
In - tru cei de su - us, mă - ri - re
Şi pre-ste - e - e tot pă - ă - ă-ciu-i - i - re,

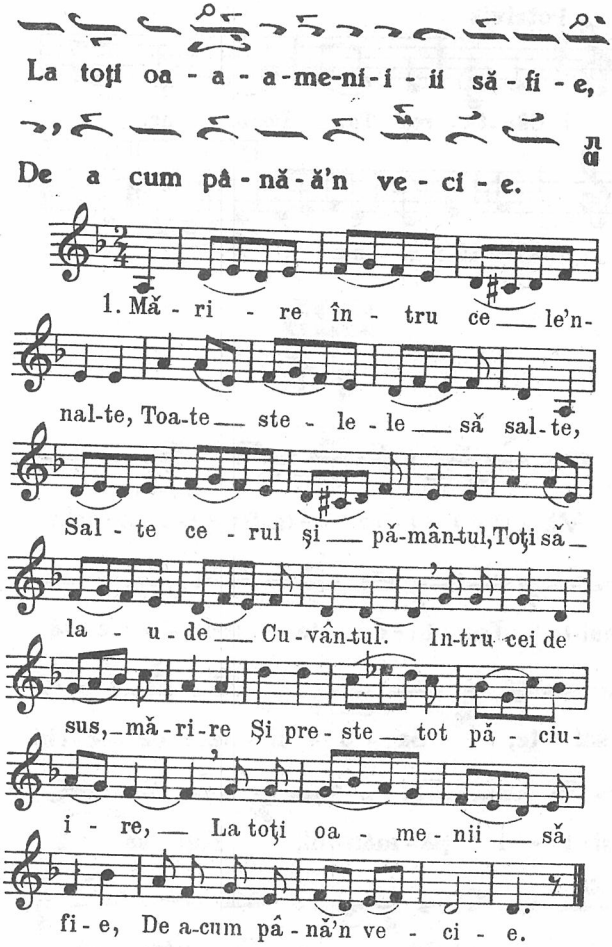
La toţi oa - a - a-me-ni-i - ii să - fi - e,
De a cum pâ - nă - ă'n ve - ci - e.
1. Mă - ri - re în - tru ce le'n-
nal-te, Toa-te ste - le - le să sal-te,
Sal - te ce - rul şi pă-mân-tul, Toţi să
la - u - de Cu-vân-tul. In-tru cei de
sus, mă-ri-re Şi pre - ste tot pă - ciu-
i - re, La toţi oa - me - nii să
fi - e, De a-cum pâ - nă'n ve - ci - e.

226

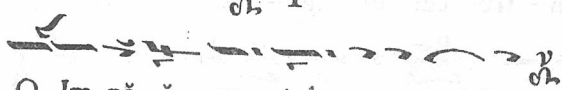
O, Im-pă - ă - ra - tul ce-ru - ri-lor,

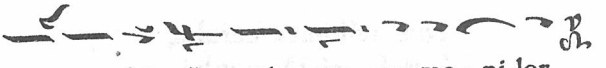

Spre is - bă - ă - vi - rea oa-me - ni-lor,

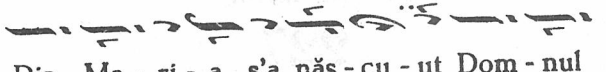

Din Ma - ri - a s'a năs - cu - ut Dom - nul

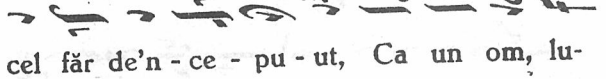

cel făr de'n - ce - pu - ut, Ca un om, lu-

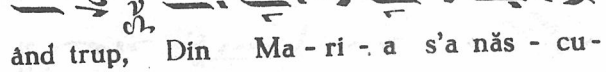

ând trup, Din Ma - ri - a s'a năs - cu-

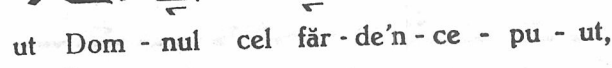

ut Dom - nul cel făr - de'n - ce - pu - ut,

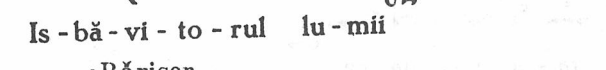

Is - bă - vi - to - rul lu - mii

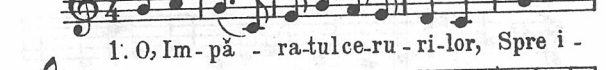

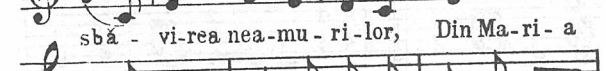

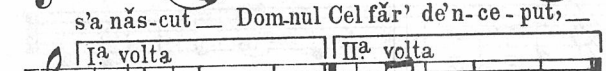

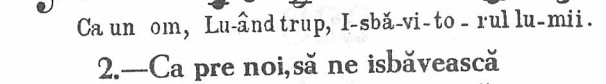

2.—Ca pre noi, să ne isbăvească
Din robia cea strămoşească.
Din 'nălţimea cerului,
Isus, fiu al Domnului,
Ca un om, luând trup;

Din 'nălțimea cerului,
Isus, fiu al Domnului,
Isbăvitorul lumii.

227

T

As - tă-ăzi toți, în - tr'o - o u - ni - re,

Să dă-ăm glas de mu - ul - ți - mi - re

Și să ce - rem toți ier-ta-a-re, La cin - sti -

ta - a a-du-na - re.

Mișcat

1. A-stăzi toți, în - tr'o u-ni-re, Să dăm glas de

mul - ți-mi-re Și să ce-rem _ toți ier -

ta - re, La cin-sti - ta _ a - du - na - re.

228

T

Eu, Ba-al-ta-za-ar mă-ă nu - u - me-esc,

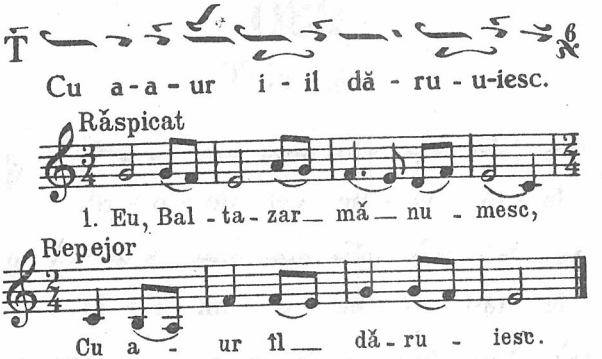
Cu a-a-ur i-il dă-ru-u-iesc.
Răspicat
1. Eu, Bal-ta-zar mă nu-mesc,
Repejor
Cu a-ur îl dă-ru-iesc.

229

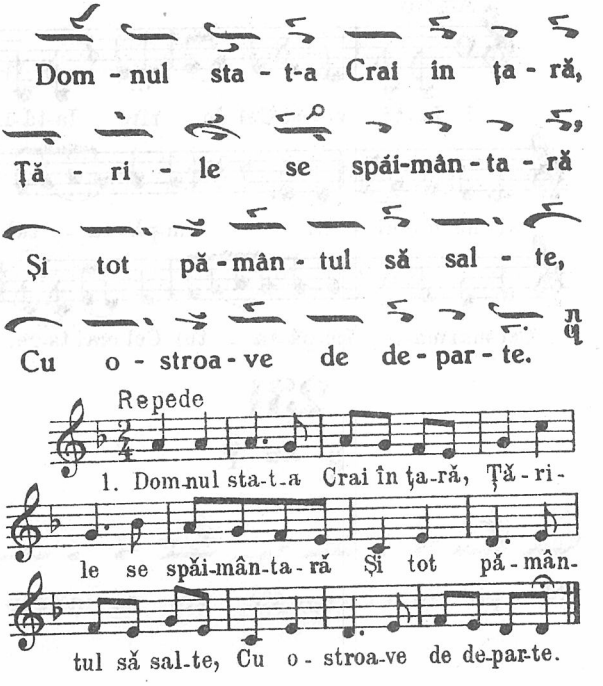
Dom-nul sta-t-a Crai în ța-ră,
Ță-ri-le se spăi-mân-ta-ră
Și tot pă-mân-tul să sal-te,
Cu o-stroa-ve de de-par-te.
Repede
1. Dom-nul sta-t-a Crai în ța-ră, Ță-ri-
le se spăi-mân-ta-ră Și tot pă-mân-
tul să sal-te, Cu o-stroa-ve de de-par-te.

230

ꙋ̈ vi T

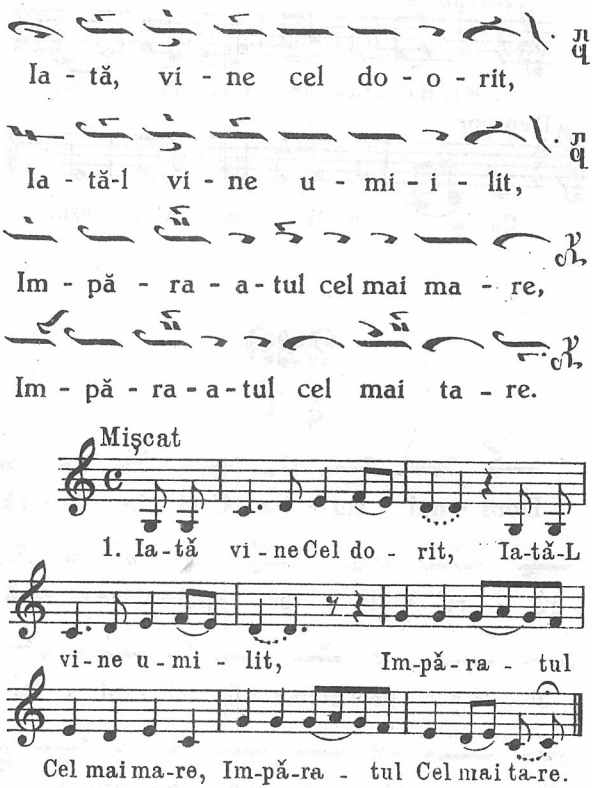
Ia - tă, vi - ne cel do - o - rit,
Ia - tă-l vi - ne u - mi - i - lit,
Im - pă - ra - a - tul cel mai ma - re,
Im - pă - ra - a - tul cel mai ta - re.
Mişcat
1. Ia - tă vi - ne Cel do - rit, Ia-tă-L
vi - ne u - mi - lit, Im-pă - ra - tul
Cel mai ma-re, Im-pă-ra - tul Cel mai ta-re.

231

ꙋ̈ πα T̄

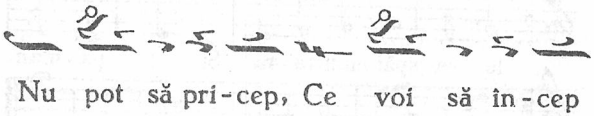
Nu pot să pri - cep, Ce voi să în - cep

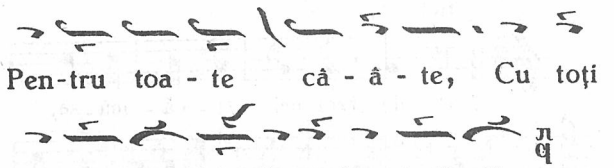
Pen-tru toa - te câ - â - te, Cu toţi
le-am pă - ţi - it, Cu toţi le-am pă - ţit.

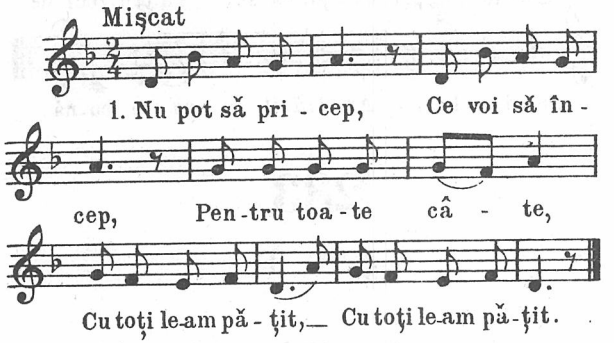
Mişcat
1. Nu pot să pri - cep, Ce voi să în -
cep, Pen-tru toa-te câ - te,
Cu toţi le-am pă - ţit, Cu toţi le-am pă-ţit.

232

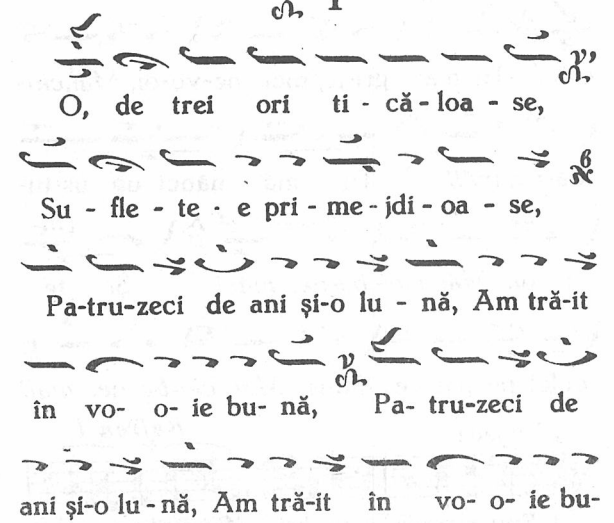
O, de trei ori ti - că - loa - se,
Su - fle - te - e pri - me - jdi - oa - se,
Pa-tru-zeci de ani şi-o lu - nă, Am trăit
în vo- o- ie bu- nă, Pa- tru-zeci de
ani şi-o lu - nă, Am trăit în vo- o- ie bu-
nă.

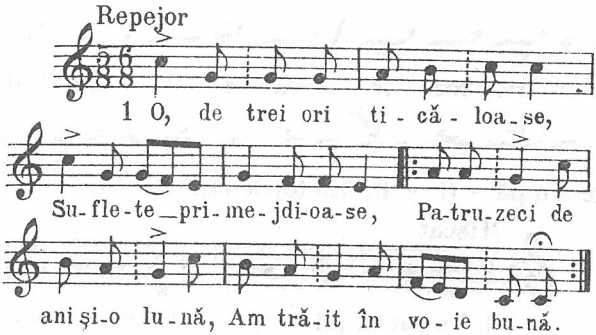
Repejor
1 O, de trei ori ti - că - loa - se,
Su - fle - te _ pri - me - jdi - oa - se, Pa - tru - zeci de
ani şi - o lu - nă, Am tră - it în vo - ie bu - nă.

233

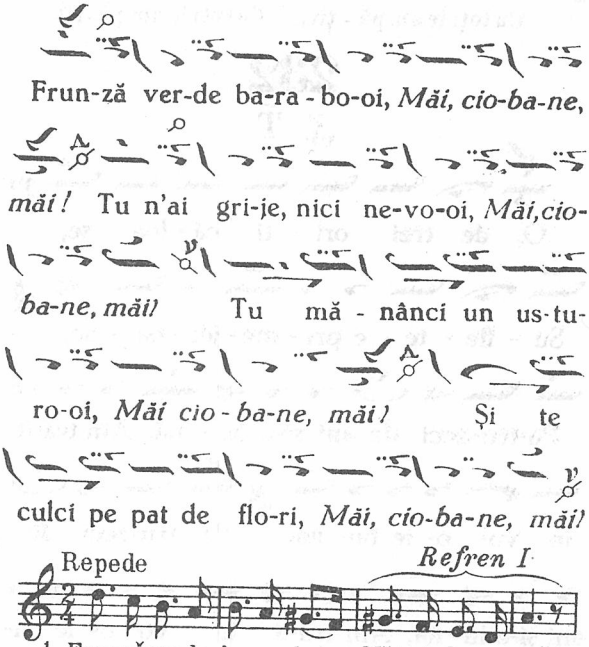
Frun - ză ver - de ba - ra - bo - oi, *Măi, cio - ba - ne,*
măi! Tu n'ai gri - je, nici ne - vo - oi, *Măi, cio -*
ba - ne, măi! Tu mă - nânci un us - tu -
ro - oi, *Măi cio - ba - ne, măi!* Şi te
culci pe pat de flo - ri, *Măi, cio - ba - ne, măi!*
Repede
Refren I
1. Frun - ză ver - de ba - ra - boi, _ *Măi, cio - ba - ne, măi!*

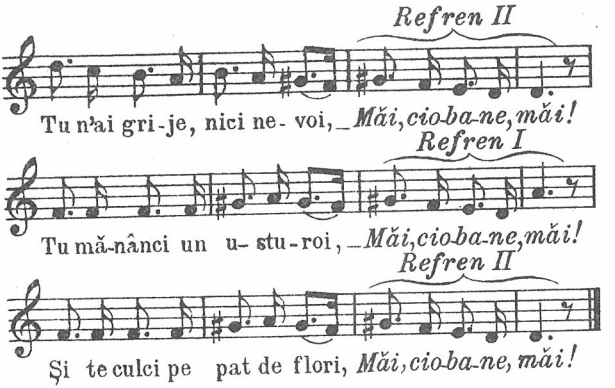
Refren II
Tu n'ai gri-je, nici ne- voi, _ Măi, cio-ba-ne, măi!
Refren I
Tu mă-nânci un u- stu-roi, _ Măi, cio-ba-ne, măi!
Refren II
Și te culci pe pat de flori, Măi, cio-ba-ne, măi!

COLINDE DE ANUL NOU

IV

COLINDE DE ANUL NOU

234

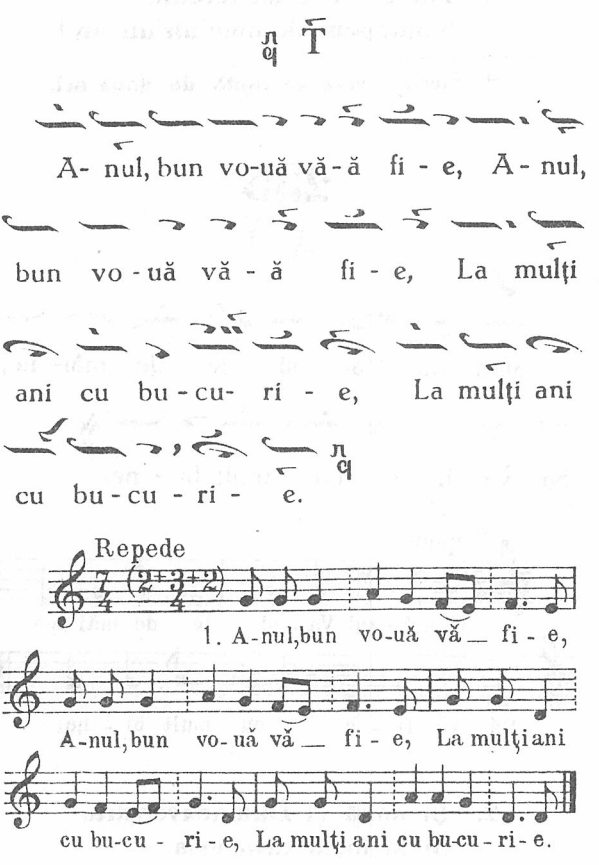

2.—Streşină de mintă creaţă,*)
Dumnezeu vă deie viaţă!

3.—Streşină de buşuioc,
Rămâi, gazdă, cu noroc.

4.--Foaie verde mederean,
S'ajungem de-amu'ntr'un an!

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

235

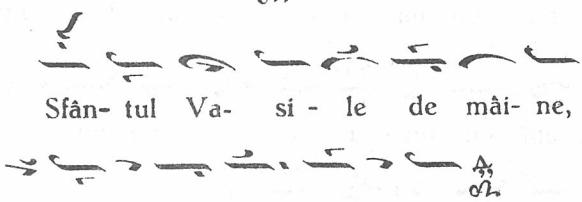

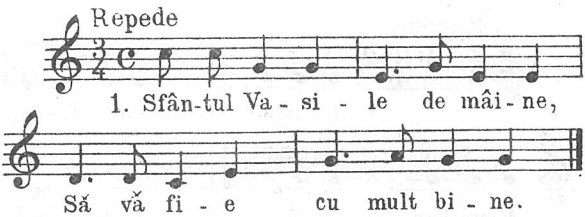

2.—Şi nouă şi Dumneavoastră,
Şi în toată casa asta.

3.—La mulţi ani cu sănătate,
Că-i mai bună de câţ toate.

236

Di'-na - in - tea i - i - i - stor cur - ţe,

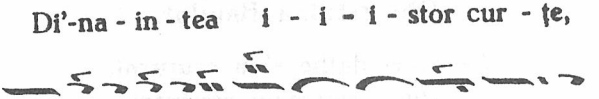

Di' na - i - in - tea - a i - sto - or cur - ţe,

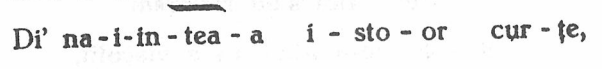

Sunt doi me-eri na - anţi, mi - nu - u - na - aţi,

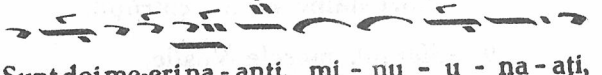

De tul - pi - i - nă - ă de - păr - taţi.

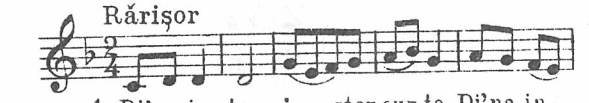

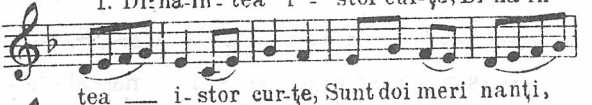

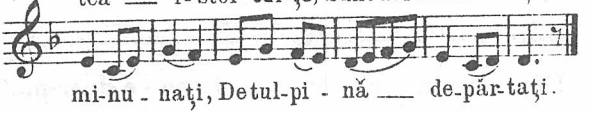

2.—Dar sub dânşii, cine doarme?*)
—Doarme Domnul şi cu Doamna

3.—Cu-ai lor mândri copilaşi,
Par'că-s nişte năsturaşi.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

4.—Ia, sculaţi, că-ţi fi dormit,
Că v'a nins, v'a viscolit!

5.—Domn din somn se deştepta
Şi din gur'aşa grăià:

6.—Nici n'a nins, n'a viscolit;
Din grădina Raiului,

7.—Flori dalbe s'au scuturat,
Peste noi s'au revărsat.

8.—Nu ne-a nins, ne-a viscolit,
Flori dalbe ne-au cutrupit.

9.—Sfântul, marele Vasile,
Să-l ajungeţi cu mult bine!

10.—La mulţi ani cu sănătate,
Că-i mai bună de cât toate!

237

Ţ

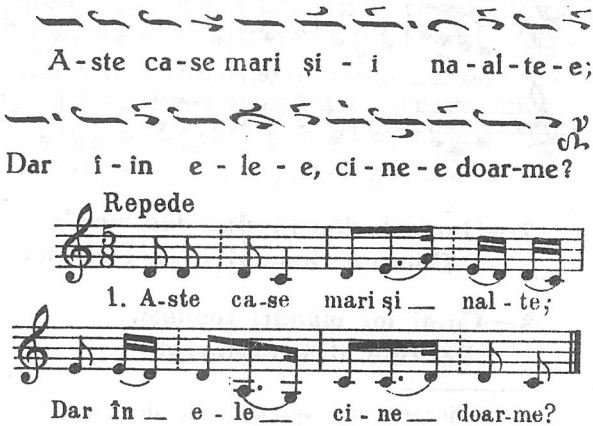

2.—Dormiţi, dormiţi, boieri mari! (bis)

3.—Dar pe cine să mânăm,
Să mânăm, să-i deşteptăm?

4.—Mânăm stol de porumbei;
Porumbeii auziră.

5.—Şi săltară de sburară,
Sus, mai sus că se'nălţară;

6.—Jos, mai jos că se lăsară,
Pe culme se revărsară;

7.—Luar'apşoară 'n gurişoară,
Pietricele'n degeţele;

8.—Pe fereastră le-aruncară,
Boeri mari se deşteptară.

238

Ţ

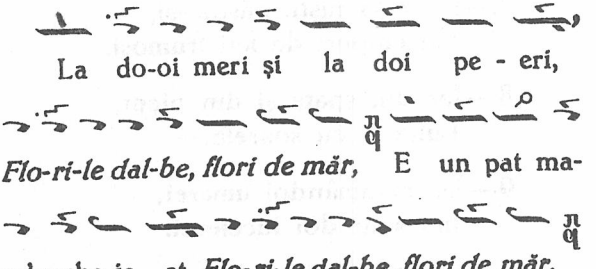

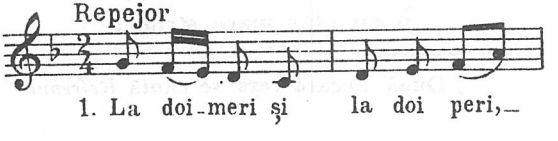

2.—Cu scânduri dalbe de brad,*)
Cu stâlpii strupiţi de fag.

3.—Iar în pat ce-i aşternut?
—Covor verde de mătase.

4.—Dar acolo cine-mi doarme?
—Doarme Domnul ăstor case,

5.—Ăstor case luminate
Şi cu Doamna di'mpreună,

6.—Cu-ai lui mândri coconaşi,
Că-s frumoşi şi drăgălaşi,

7.—Par'că-s nişte năsturaşi,
Cu chipuri de feţi-frumoşi.

8.—Iar din spate şi din piept,
Luna şi cu soarele.—

9.—Iar pe-amândoi umerei,
Imi sunt doi luceferei.

10.—Iară Doamna se sculă,
Şi cu glas mare strigă:

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

11.— —„Scoală, Doamne, fii dormit,
Că ne-a nins, ne-a viforît.“

12.—Iară Domnul i-a răspuns:
—„Odihneşte, Doamnă, bine,

13.—Că n'a nins, n'a viforît;
Vânt de vară a bătut.

14.—Merii că s'au clătinat,
Peste noi s'au scuturat.

15.—De mirosuri ne-au umplut;
Ce-i mai mândru pe pământ?

16.—Să s'aleagă doi din noi
Şi să sară 'n cea grădină.

17.—Rupe-un fir şi-un trandafir
Şi-o steblă de busuioc.

18.—Busuiocu' fetelor,
Mirosul nevestelor.“

19.—Sfântul marele Vasile
Şi sfântul Botez ce vine,

20.—Să-l ajungeţi cu mult bine
Şi cu dalbă bucurie.

21.—La mulţi ani cu sănătate,
Ce-i mai bună de cât toate.—

239

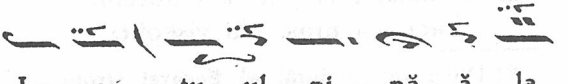

La - a tu - ul - pi - nă - ă, la

do - oi me - ri - i, *Le - ru - lui mă-*

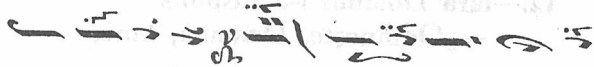

ru - u - u - lui, Sub u - um - bră la - a

no - uă - ă meri.

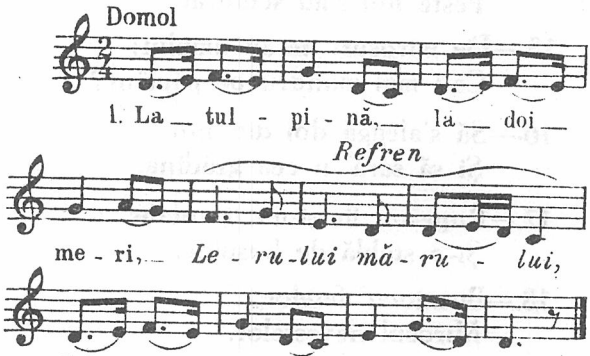

2.—Este-un pat lat încheiat,*)
Făcut din scânduri de brad.

3.—Dar în el ce-mi-aşternură?
—Două perne şi-un cearceaf,

4.—Două perne curăţele,
Să doarmă cest domn pe ele,

5.—Cest domn, bun, jupân.....
Cu-a lui dalbă jupâniţă.

6.—Scoală, Doamne,-i fi dormit,
Căci n'a nins, n'a viscolit,

*) După versul întâi al fiecărei strofe, *Refrenul.*

7.—Nici zăpadă n'a căzut;
Vânt de vară a bătut,
8.—Vânt de vară, primăvară,
De cu ziuă până'n seară.
9.—Florile se scuturară
Peste voi, peste-amândoi.
10.—Bună vremea, la fereastră,
La boieri ca Dumneavoastră.

240

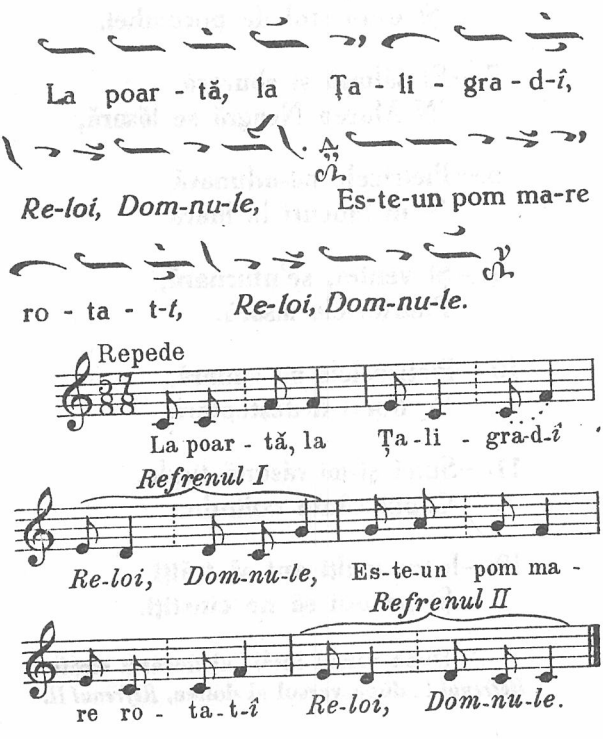

2.—Da' sub pom cin'-e culcat?*)
—Domnul şi cu doamna lui.

3.—Sânt culcaţi faţă la faţă,
Par'că Dumnezeu i-'nvaţă.

4.—Sânt culcaţi gene la gene,
Ca doi porumbei în pene.

5.—Mă uitai din deal în vale,
Văzui un păun călare.

6.—Nu e un păun călare,
Şi e-un stol de porumbei.

7.—Ei săltară şi sburară,
'N Marea Neagră se lăsară,

8.—Pietricele mi-adunară
Şi în ciocuri le luară.

9.—Şi veniră, se'nturnară,
Pietricelele lăsară.

10.—Pietricelele-mi sunară,
Pe boeri îi deşteptară.

11.—Sună şi-mi răsună tinda,
Copiii cântă colinda.

12.—Intru mulţi ani să trăiţi
Şi pe noi să ne cinstiţi.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe, *Refrenul I*; după versul al doilea, *Refrenul II*.

241

Ţ

In - na - in - tea ca - i - lo - or,

Dom - nu-i, Dom - nu-i Domn de-al nost,

Ie - se-un pui de ar - mă - sa - ar,

Dom - nu-i, Dom-nu-i Domn de-al nost,

De stâl - pu' ca - sii le - ga - at,

Dom - nu-i, Dom-nu-i Domn de-al nost.

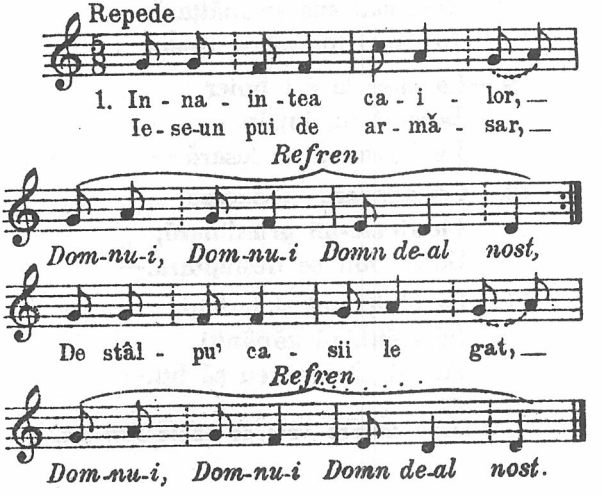

2.—Mari boieri ca Dumneavoastră, *)
Cu casele zugrăvite,
Bătătura pardosită,

3.—Cu var şi cu cărămidă
Şi grădina 'mpodobită,
Ia să ias'-o fată mare,

4.—Să ne-aprinz'de-o lumânare,
S'o lipească 'ntre icoane,
'Ntre icoane, 'ntre obloane.—

5.—Sus, mai sus, la policioară
Este-un stol de porumbei,
Porumbei cam vineciori.

6.—Ei săltară şi sburară,
Sus, mai sus se înălţară,
Jos, mai jos mi-se lăsară.—

7.—Lâng'un râu mi-se lăsară,
Luar'apşoară 'n gurişoară,
Pietricele 'n degeţele.—

8.—Şi-mi săltară, şi-mi sburară,
Sus, mai sus se înălţară,
Jos, mai jos mi-se lăsară.

9.—La casă la ăst boier,
Boier bun, jupân . . . . .
La fereastră se lăsară.—

10.—Cu apşoara 'nrourară,
Pietricele-mi grindinară,
Boier bun se deşteptară.—

11.—La mulţi ani şi fericiţi,
Să trăiţi, să stăpâniţi,
Ai lui Dumnezeu să fiţi.—

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

242

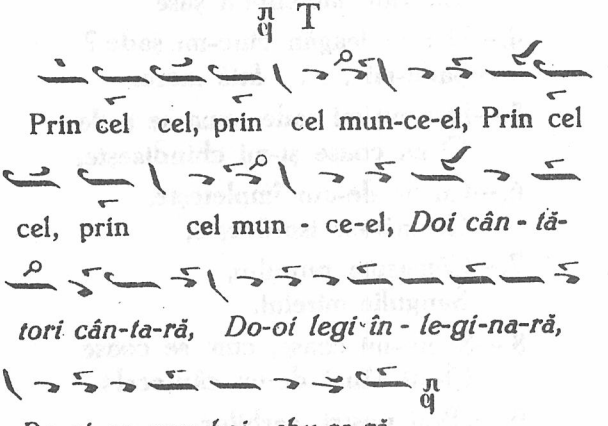

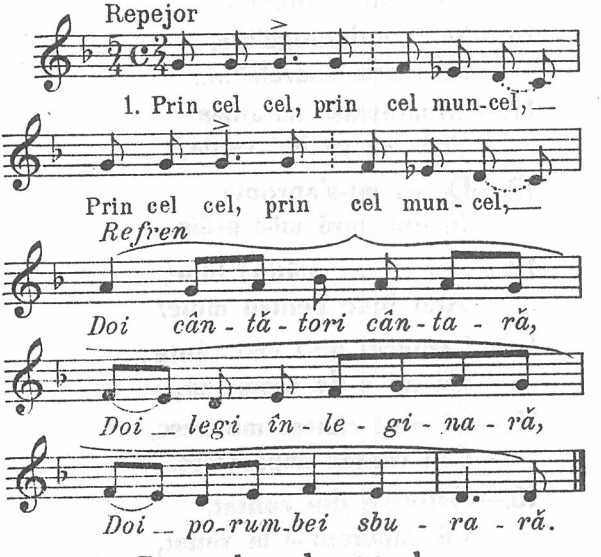

2.—Prin cel verde vișinel,
Faptu-s'a de-un legănel, *)

---

*) **După fiecare strofă se cântă** ***Refrenul.***

3.—Leagăn verde de mătase,
Cu vița 'mpletită'n șase.
4.—Dar în leagăn cine-mi șade ?
—Șade-mi . . . . fată mare.
5.—Dar nu-mi șade, cum se șade,
Ci-mi coase și-mi chindisește,
6.—Cu fir de-aur împletește,
Cu mătase isprăvește,
7.—Cămășuța nunului,
Sangulie mirelui.
8.—Și nu-mi coase, cum se coase,
Ci-mi cântă de-un cântecel:
9.—„Boii noștri, cerbilor,
Resfirați cornițele,
10.—Să 'ntind sangulțiile,
Să răsaie soarele"....
11.—'Mpărăteasa mi-auzia
Și la ea că îmi venia,
12.—De ea mi-s'apropia
Și din gură mi-i grăia.
13.—„Fă . . . . atât(a) bine,
Atât bine pentru mine:
14.—Cântecul nu-l mai cânta,
Că nu e de seama ta,
15.—Că nu-i cântec mojicesc,
Ci-i cântec împărătesc.
16.—Ostoește din cântat,
Că 'mpăratu'-i la vânat,
17.—La vânat, la preumblat;
Vine vremea de'nturnat.

18.—Şi 'nturnatu-i e pe-aci
Şi pe tin' te-o auzi.

19.—Iar dacă te-o auzi,
Pe tine te-o îndrăgi."

20.—Iar . . . . . dac'auzia,
Din guriţ'-aşa-i grăia:

21.—„Alei, Doamnă, proastă-mi-eşti!
Proastă-mi-eşti, ori mi-te faci?

22.—Nu cânt de 'mpăratul tău,
Ci cânt pentru dorul meu.

23.—Logodită sunt de mică
Şi azi-mâine nunta-mi pică,

24.—Să mă ia din aste curţi,
Să mă treacă peste munţi,

25.—Să mă ducă l'-alte curţi,
La alţi fraţi, la alţi părinţi,

26.—L'-alţi părinţi, l'-alte surori,
La alte grădini cu flori."

27.—Iar . . . . . ochi-şi negri,
Ea să-mi fie sănătoasă

28.—Şi cu taică, şi cu maică,
Şi cu fraţi şi cu surori,

29.—Şi cu noi colindători.
La mulţi ani cu sănătate!

30.—Bună vremea 'n ceste case,
La boieri ca Dumneavoastră.

31.—Busuioc verde pe masă,
Rămâi, ..., sănătoasă.

243

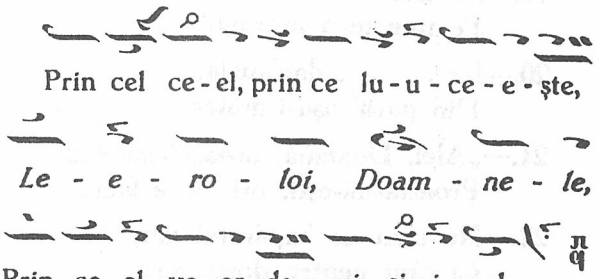

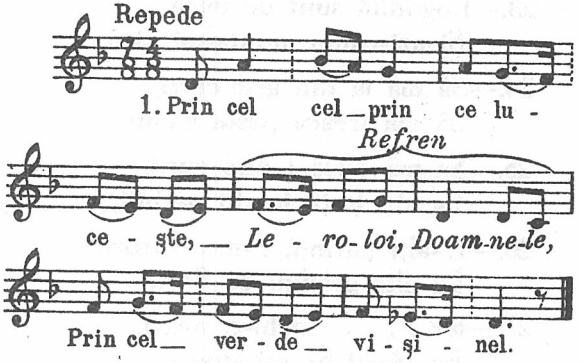

2.—Leagăn verde de mătase;*)
Dar în leagăn cine-mi șade?

3.——Șeade . . . . . de ochi negri:
Și nu-mi șeade cum se șeade.

4.—Și-mi coase și-mi chindisește
De-un guler și de-o batistă:

5.—Guleraşul, taică-său,
Batișteoara, frate-său.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

6.—Şi-mi trage de-un firicel-*u*,
Şi-mi cântă de-un cânticel.

7.—Pe feliţă mi-auziră:
—Ce cânţi, fat'-aşa frumos?

8.—Că mpăratu-i la vânat-*u*,
Să vâneze-o căprioară.

9.— . . . . . , de ochi negri;
Ia te urcă 'n foişor,

10.—Şi ia seama binişor-*u*,
Că azi, mâine, nunta-ţi vin',

11.—Cu doisprece colăceri,
Colăceri, toţi vânători.

12.—Şi te ia din ceste curţi,
Şi te duce peste munţi,

13.—Peste munţi la alţi părinţi.
Dar de zestre ce-ţi mai cer?

14.—Patru boi şi zece oi
Şi-o testea de gălbiori.

15.—Sus în poartă, la Cristos,
Mi-este-un trandafir frumos.

16.—Trandafir verde pe masă,
Rămâi, gazdă, sănătoas'.

244

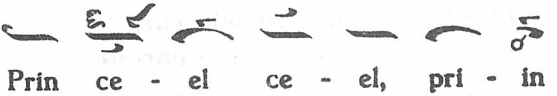

Prin ce - el ce - el, pri - in

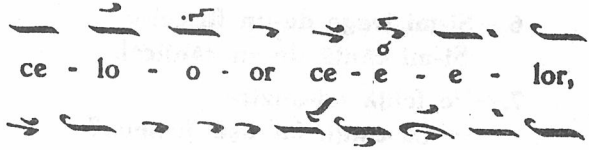

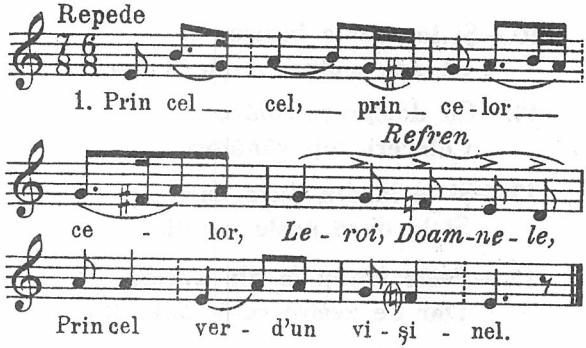

2.—La creanga d'un vişinel,*)
3.—Mi-se face-un legănel,
4.—Legănel d'un traflur verde.
5.—Dar în leagăn cine-mi şade?
6.— —Tot . . . . . , fată mare,
7.—Şi nu-mi şade, cum se şade,
8.—Ci-mi coase şi-mi ghindoseşte
9.—De-un guler şi de-o batistă;
10.—Gulerul e-al naşei sale,
11.—Iar batista, Voinei sale.
12.—Vin trăsuri după trăsuri
13.—Cu postav bine 'nvelite;
14.—Şi mi-o duc în alte curţi,
15.—'N-alte curţi, la alţi părinţi.

*) Fiecare vers se cântă de două ori; după întâia oară, *Refrenul.*

16.—Şi-acolo ce-o să mai fie?
17.— —Chelăriţa banilor,
18.—Stăpâna argaţilor.
19.—Bună vreme la fereastră,
20.—La boieri ca Dumneavoastră.

245

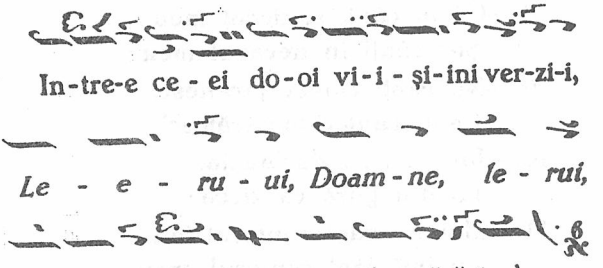

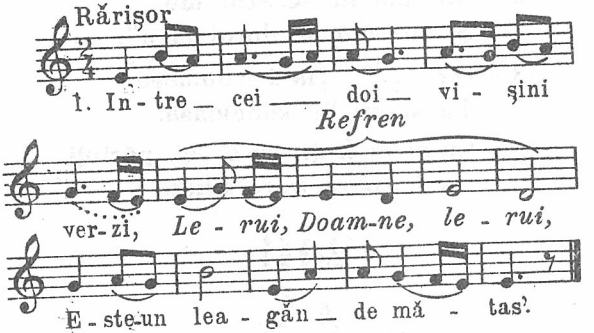

2.—Impletit în viţe şase.*)
—Dar în leagăn cine-mi şade?

3.— — . . . . . , fată frumoasă;
Şade la gherghef şi coasă.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

4.—Nu ştiu coasă ori descoasă,
Lăcrămioare ştiu că varsă:
5.—Lăcrămi pe gherghef îi cad;
Şi începe un cântecel.
6.—'Mpărăteasa auzia
Şi din gur'aşa-i zicea:
7.—„Ce cânţi, fat'-aşa cu jale?
Opreşte-te din cântat,
8.—Că tu cânţi cântecul meu
Şi-l cânţi în necazul meu;
9.—Nu cânţi cântec ţărănesc,
Cânţi cântec împărătesc".
10.—Iar . . . . . dac'auzia,
Ea din gură că zicea:
11.—„Eu nu cânt cântecul tău,
Eu îmi cânt cântecul meu.
12. - Nu cânt în necazul tău
Şi eu cânt de dorul meu".
13.—Iar . . . . ., fată frumoasă,
Ea să-mi fie sănătoasă.
14.—Cu-ai ei fraţi, cu-ai ei părinţi,
Ca fecioara între sfinţi.

246

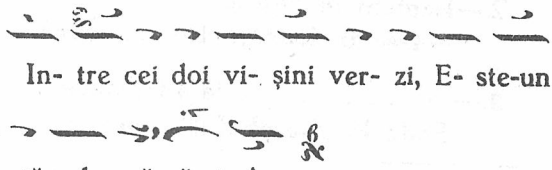

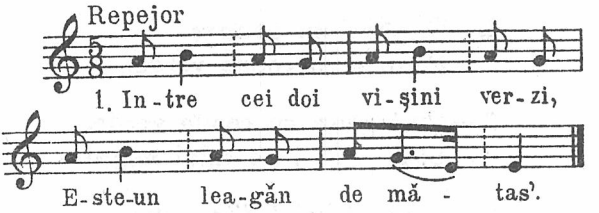

247

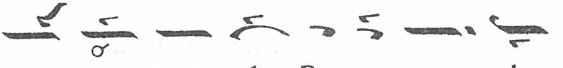

Le - e - roi - le, Doa-am - ne - le,

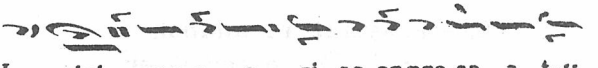

La ici me-e - e - ri-şo-or pre-sa - a - t-*u*,

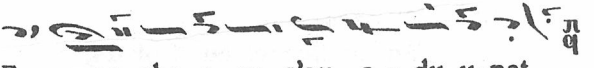

Fru-mos sbo-o-or s'au a - du-u-nat.

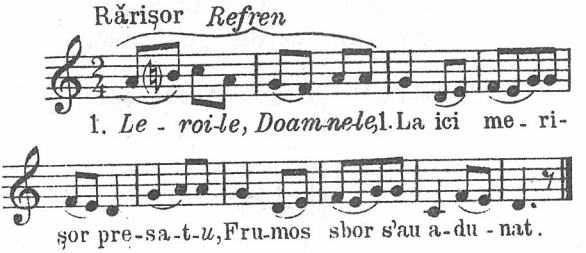

2.*)—Frumos sbor, frumos stobor-*u*.
—Dar şoborul de ce-mi este?

3.—Toţ din fete şi neveste,
Dar mai mult este de fete.

---

*) Inaintea fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

4.—Şi zărir'-un păunaş,
Păunaş cu coada verde.

5.—Nu-i păun cu coada verde,
Şi-i . . . . . pe calul negru.

6.—Leagă-ţi calul d'ici, colea,
D'ici colea, de o mlădiţă,

7.—De-o mlădiţă de măr dulce,
Chiar de-o rupe, nu se duce.

8.—Stai tu, Murgule, legat,
Cum stau şi eu ne'nsurat,

9.—Ne'nsurat, necununat,
Ca de Dumnezeu lăsat;

10.—Că, dacă m'oi însura,
Fân cu floare, eu ţi-oi da,

11.—De te-oi face lat în sapă.
Busuioc verde pe masă,

12.—Rămâi, gazdă, sănătoasă,
Că ne ducem l'altă casă.

248

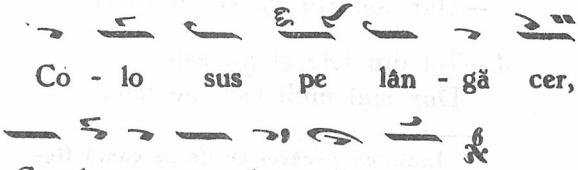

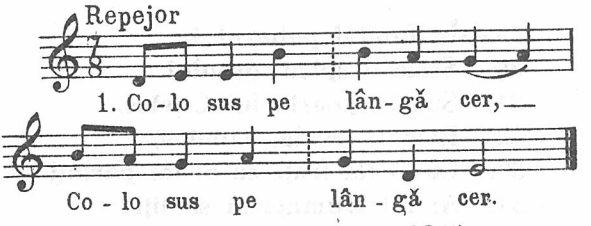

2.—Ce e negru Dunărel? *)
3.— — Nu e negru Dunărel,
4.—E . . . . . tinerel
5.—Pe-un cal vânăt, porumbel,
6.—Cu şeaua neagră de miel,
7.—Cu scările de oţel.
8.— —Măi . . . . . tinerel,
9.—Să vii mâine pe la mine;
10.—Dar să nu vii pe pământ,
11.—Să te 'nalţi în sus, în vânt.
12.—Când vântul se scovârşi,
13.—. . . . . 'n poartă sosi.
14.—Portar poarta-i descuiă,
15.—. . . . . 'n curte intră,
16.—Calul din mân'i-l luă,
17.—Puţinel că i-l plimbă,
18.—În grajd de piatră-l băgă,
19.—Fân cu floare-i revărsă.
20.—Iar . . . . . tinerel
21.—Şade la masă şi'nchină.
22.—De'nchinat, cu ce'nchină?
23.— —Scoţ pahar de marmoră;
24.—In faţa paharului,
25.—Scrisă-i floarea soarelui;
26.—În dosul paharului,
27.—Scrisă-i luna cu lumina,
28.—Sfântul soare cu căldura.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

29.—În fundul paharului,
30.—Scris îi spicul grâului.
31.—Sus în poarta lui Cristos,
32.—Rămâi, gazdă, sănătos,
33.—Cu-ai tăi frați, cu-ai tăi părinți.
34.—Ai lui Dumnezeu să fiți!

249

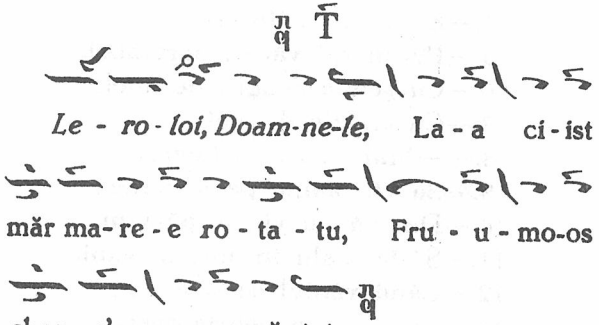

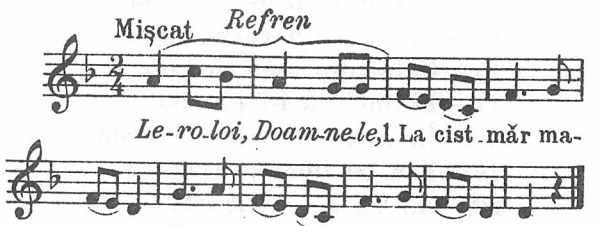

2.—Frumos bor, frumos sobor. *)
Dar soboru' de ce-mi est'?
3.—De fete și de neveste;
Cruce de voinic nu este.
4.—Și-mi jucară, ce-mi jucară,
Ochii'n zare-și aruncară.—

*) Inaintea fiecărei strofe se cântă *Refrenul*.

5.—Pe sub zare, pe sub soare,
Zărim de-un păun călare.

6.—Nu-i păun cu coada verde,
De sub zare mi-se vede.

7.—Şi-i..... tinerel
Pe-un cal galben grangorel.

8.—Drept la horă se opria,
Şi aici descăleca.

9.—Bunăziua că-mi dădu-*ră*,
Nimenea nu-i mulţumi-*ră*.—

10.—Numai el că mi-ş avea
De-o dragă ibovnicea.

11.—Numai ea îi mulţumia
Şi din gură mi-i zicea:—

12.—„Pe Roibul să-l adăpăm
Şi pe urmă să-l legăm,

13.—De-o mladiţă de măr dulce,
De-aicea nu s'o mai duce.

14.—Si-'ai la horă să jucăm,
Amândoi să ne prindem.

15.—Nu te prinde lângă mine
Şi te prinde-a treia mână,

16.—Ca să fim faţă la faţă
Precum Dumnezeu ne'nvaţă;

17.—Şi sprâncene la sprâncene,
Ca doi porumbei la pene."

18.—'Ncepu Roibu'-a necheza.
Iar... aşa-i grăia:

19.—„Mai stai, Roibule, legat,
Cum stau și eu jun în sat.

20.—Ia mai stai și tu legat,
Cum stau eu neînsurat.

21.—Că dacă m'oi însura,
Ție drumu' ți-l-oi da;

22.—Și tu-oi paște, ce-i cunoaște
Și'oi bea apă din năstrapă.—

23.—Și te-oi face lat în sapă
'Lată sapă ca'n lopată,

24.—Coama-i creață câte-un fir,
Câte-un fir'de trandafir".—

250

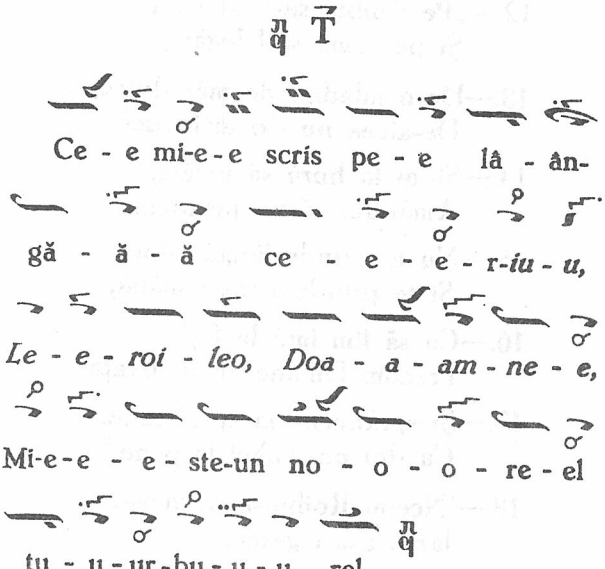

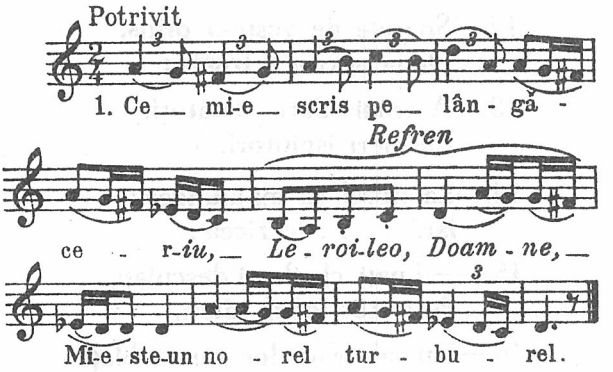

2.—Nu mi-e norel turburel, *)
Şi mi-e . . . . . tinerel,

3.—Călare pe un cal gălbui,
Cu şeaua de aurel

4.—Şi scări dalbe de-arginţel.
Sări ici, sări colea,

5.—Sări'n curtea soarelui.
Soare-acasă nu era;

6.—Numai sora soarelui
Işi mătura curţili

7.—Şi-şi potrivea slugili.
Iar . . . . tinerel,

8.—Pe lângă ea se dedea,
Mâna'n brâu că-i înfigea

9.—Şi pe cal că mi-o suia,
Tot mai sus se înălţa ;

10.—Şi-acasă mi-o aducea,
In cel norel o'nchidea,

11.—Cel norel de stejerel,
Cu uşa de poticnel.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe, se cântă *Refrenul.*

12.—Soarele de veste-a prins,
După soru-s'a trimis;

13.—A trimis zori cătători,
Luceferi ispititori.

14.—La norel că mi-ajungea;
Iară . . . . le zicea:

15.——Luaţi cheile şi descuiaţi,
Peste tot locul cătaţi,

16.—Numa'ntr'un loc nu umblaţi,
C'am păuni la 'mperecheat;

17.—Şi de-oi pierde un păun,
Iau lui Soare d'un cal bun.

18.—Şi de-oi pierde-o păuniţă,
Iau pe sora soarelui.

19.——Ce s'o iei, c'ai şi luat
Şi cu ea te-ai cununat.

20.—Dumnezeu să vă 'mpreune,
Sfântu' Ion să vă cunune.

21.—Că şi noi vă dăruim,
Dumneavoastră vă dorim,

22.—Milă şi cu sănătate,
Că-i mai bună de cât toate.

251

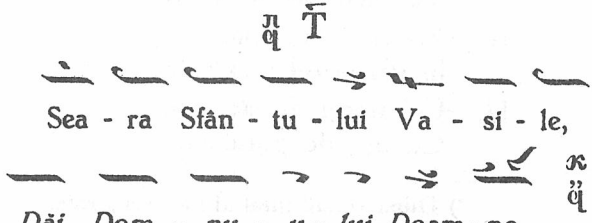

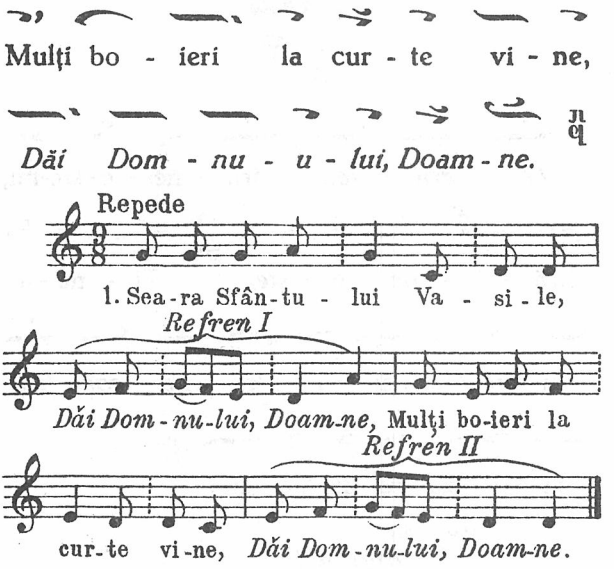

2.—Numai tinerel Vasile, *)
De trei zile nu mai vine.

3.—Ce-a făcut, de-a zăbovit?
Ori în goană a gonit?

4.—Nici în goană n'a gonit,
Nici în fugă n'a fugit;

5.—A găsit o ciutalină,
Ciutalină fără splină,

6.—Din matca Silotrului,
Până'n matca Oltului.

7.—Acolo a'ngenunchiat,
Frumos capul i-a tăiat.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul I;* după al doilea, *Refrenul II.*

252

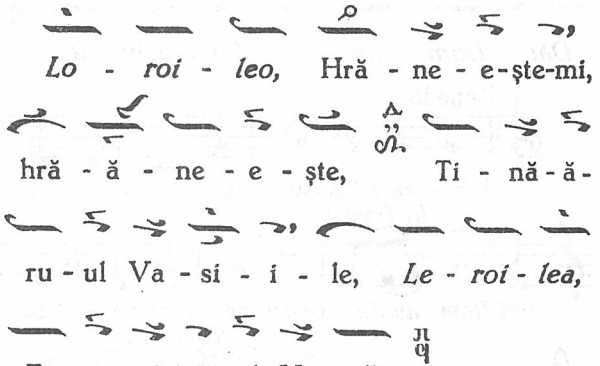

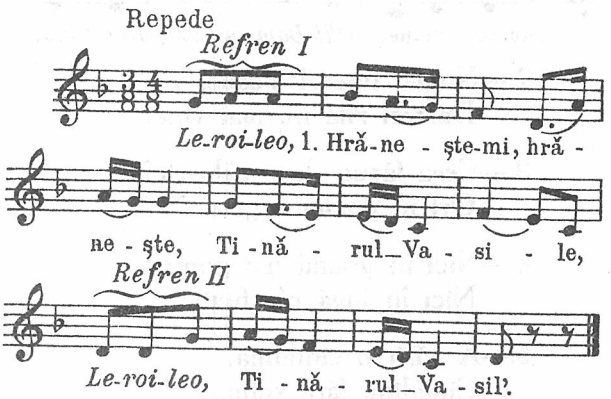

2.—D'un cal și-un ogar
Și-un vânăt șoimel.

---

*) Inaintea fiecărei strofe se cântă *Refrenul I.* Versul II al fiecărei strofe se cântă de două ori; înainte de a se cânta a doua oară, *Refrenul II.*

3.—Cal, cu ce-l hrăneşte?
— Tot cu fân tocat,

4.—Orzişor pisat
In lapte muiat.

5.—Ogar, cum hrăneşte?
— Tot cu epuraşi

6.—Mititei şi graşi.
Şoim, cu ce-mi hrăneşte?

7.— — Tot cu păsărele;
Păsări gălbioare,

8.—Din ostrov de mare,
Că-s dulci la mâncare.

9.—Luni de dimineaţă,
Tinărul Vasile

10.—Se scoală, se'mbracă,
La grajd mi-se duce.

11.—Uşa-mi descuia-*ră*,
Pe Murgu 'ntreba-*ră*:

12.— —Rozi, Murgule, rozi,
Rozi, de mi-te 'ngraşe.

13.—Ori ţie nu-ţi place
Berea şi mâncarea?

14.— —Ba, stăpân al meu,
Mie bine-mi place

15.—Berea şi mâncarea,
Odihna, culcarea.

16.—Dar şoim s'a lăudat,
Pe min' să mă 'ntreacă.

17.—Şoim, dacă m'o 'ntrece,
Copita să-mi tai,

18.—Copita din dreapta,
Care-i ca săgeata.

19.—Tinărul Vasile
La şoim se ducea.

20.—Şi când mi-l zărea,
Din gură-i zicea:

21.—Rozi, şoimule, rozi,
Rozi de mi-te 'ngraşe.

22.—Ori ţie nu-ţi place
Berea şi mâncarea?

23.— —Ba, stăpân al meu,
Mie bine'mi place

24.—Berea şi mâncarea,
Odihna, culcarea.

25.—Dar Murg s'a lăudat,
Pe min' să mă 'ntreacă.

26.—Murgul de m'o 'ntrece,
Aripa să-mi tai,

27.—Aripa din dreapta,
Care-i ca săgeata.

28.—Joi de dimineaţă,
Tinărul Vasile

29.—Se scoală, se 'mbracă,
La Murg se ducea-*ră;*

30.—De frâu mi-l lua-*ră,*
Afară-l scotea-*ră.*

31.—Pe Murg şi pe şoim-*u*.
La câmp îi ducea-*ră*,

32.—La câmp, la câmpie,
Verde colelie.

33.—Şi-apoi ce-mi făcea-*ră*?
—Drumu' le dădea-*ră*,

34.—Murgul, pe pământ-*u*,
Şoimul, sus, în vânt-*u*.

35.—Şoimul, ce-mi zicea-*ră*?
—Dă, Doamne să-mi dai

36.—Ploaie pe pământ-*u*,
Bine, sus, în vânt-*u*,

37.—Pământul să moaie,
Să facă noroaie,

38.—Murg să-mi poticnească
Şi să-mi zăbovească.

39—Murgul se ruga-*ră*:
—Dă, Doamne, să-mi dai

40.—Bine, pe pământ-*u*,
Ceaţă, sus, în vânt-*u*,

41.—Ceaţă, 'ntuneceaţă,
Deasă negureaţă,

42.—Şoim să-mi rătăcească
Şi să-mi zăbovească;

43.—Din sbor să s'oprească
După păsărele,

44.—Păsări gălbioare
Din ostrov de mare.

45.—Murgul, ce-mi goneşte,
La poartă-mi soseşte;
46.—Pe stăpân îl strigă,
Uşa să-i deschidă.
47.—Vasile auzia-*ră*,
Afară ieşia-*ră*;
48.—De frâu mi-l lua-*ră*,
Prin curte-l plimba-*ră*,
49.—La grajd mi-l ducea-*ră*,
Grăunţe-i dădea-*ră*.
50.—Târziu, mai pe urmă,
Soseşte şoimelul;
51.—Pe poartă se pune
Şi-mi ţipă şoimeşte,
52.—Cu glas haiduceşte:
— Stăpâne, stăpâne,
53.—Vin, de mă slutește
Şi mă pedepseşte.
54.—Murgul mi-auzia-*ră*
Şi astfel zicea-*ră*:
55.— —Stăpâne, stăpâne,
Nu sluţi şoimel;
56.—Drag ţi-o fi pe lume,
Călare pe mine,
57.—Cu şoimel pe mână,
Ogar după tine;
58.—Cine te-o vedea,
Mi te-or lăuda,
59.—Pe tin' de stăpân,
Pe min' de cal bun.

253

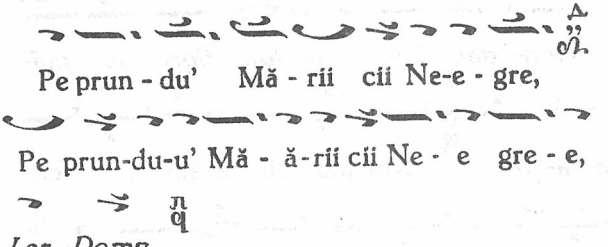

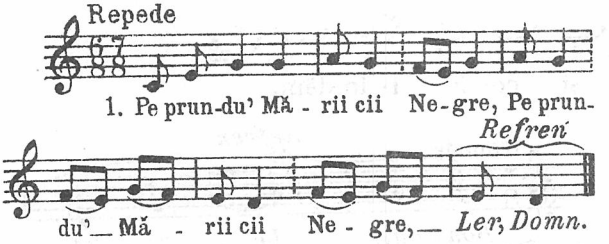

2.—Este o dalbă mânăstire, *)
3.—Dar întrînsa cine-mi şade?
4.— —Vreo doi, trei preoţi bătrâni.
5.—Dăscălaşul cel mai mare
6.—Ese-afar', sui pe scară,
7.—Toacă'n toac' de două ori,
8.—Şi apoi de nouă ori,
9.—Busuioc verde pe masă,
10.—Rămâi, gazdă, sănătoasă.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori, după care, *Refrenul.*

254

T

Hon- dai, Le- e- ro- loi, flori de mă-

ă- ă- ăr, Noi um- blă- ă-ăm şi co-

li - i- in - dă- ăm, Noi um - blă- ă- ăm

şi co- li - i- in-dăm.

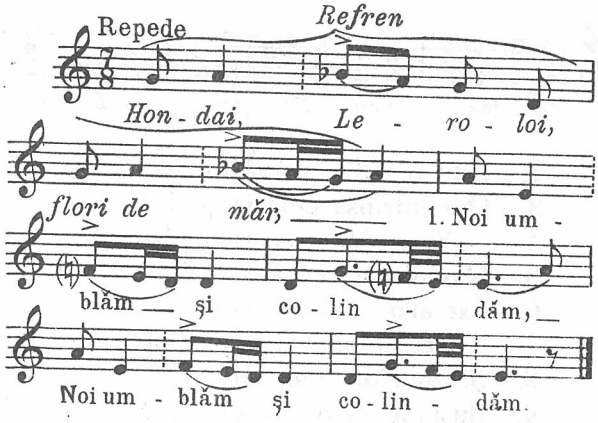

2.—Pe cea noapte 'ntunecoasă,*)
Pe-o cărare-alunecoasă,

3.—Pân' la poarta Raiului. (bis)

---

*) Inaintea fiecărei strofe se cântă *Refrenul.*

4.—Soarele nu fuse-acasă. (bis)
5.—Numai floarea soarelui
Şi cu Maica Domnului,
6.—Şedea'n poarta Raiului
Şi-mi judeca florile,
7.—Ce-au pierdut miroasele. (bis)
8.—Şi-am venit la astă casă,
La boieri ca Dumneavoastră.
9.—Rămâi, gazdă, sănătoasă,
Ca un trandafir pe masă,
10.—Ca o garoafă'n fereastră.
La mulţi ani cu sănătate!

255

T

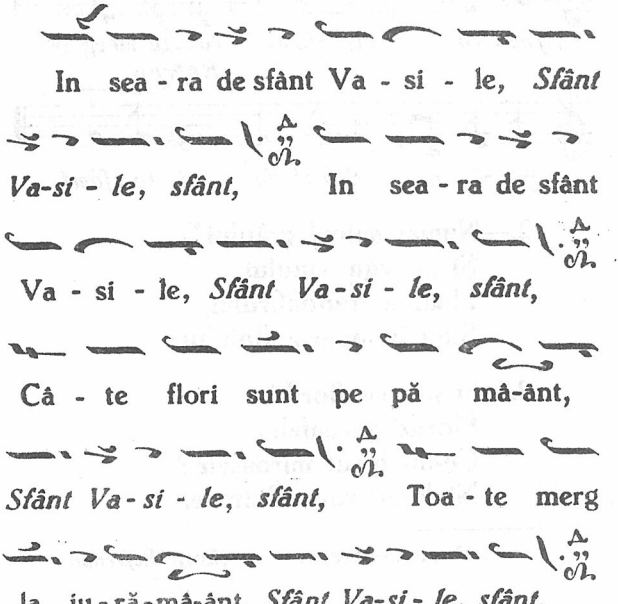

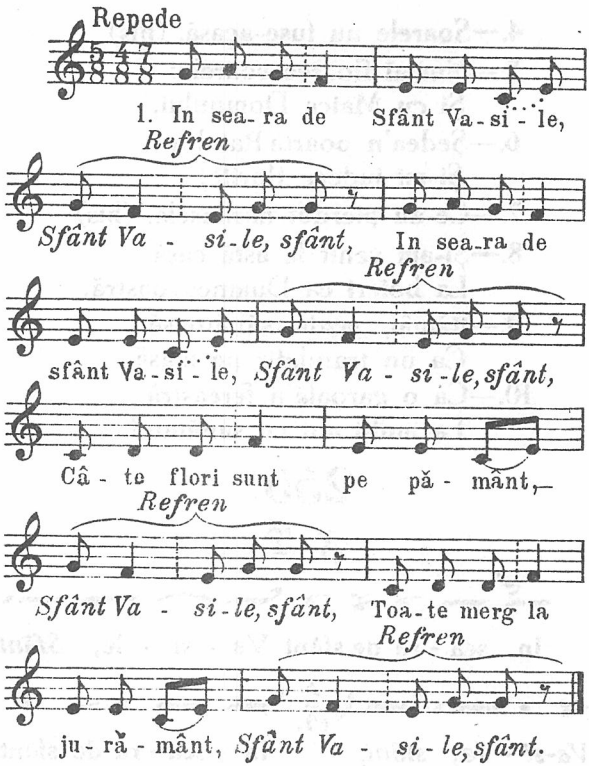

2.—Numai spicul grâului *)
Şi cu viţa vinului,
Floarea trandafirului,
Stau în poarta Raiului;

3.—Şi judecă florile,
Florile, garoafele,
Ce-au făcut miroasele?
—Ni le-au rupt albinele.

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

4.—Sfântul Petre, ca un sfânt,
Dete o ploaie cu vânt
Şi le culcă la pământ.
Sfântul Gheorghe, ca sfânt mare,

5.—Dete o ploaie cu soare
Şi le sculă în picioare.
Seara Sfântului Vasile,
Fie-vă, boeri, de bine.

256

T

In sea - ra - a - a de-e sfânt Va- si-
i - le, *Flo - ri - le da - a- al- be,* In
sea- ra - a- a de - e sfânt Va- si- le.

Mişcat

1. In sea - ra de Sfânt Va-
Refren
si - le, *Flo-ri-le dal - be,* In sea-
ra de Sfânt Va - si - le.

257

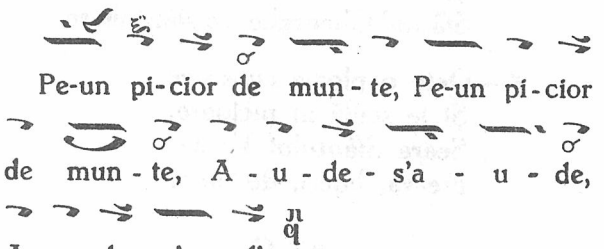

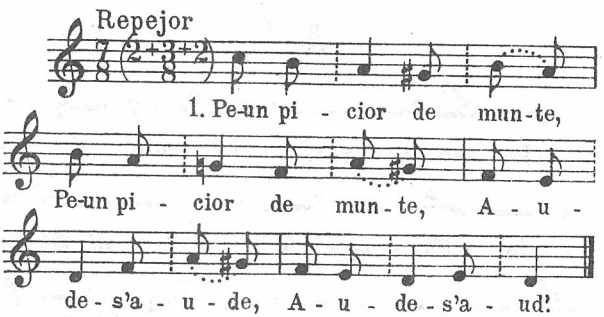

2.—Trei păcurărei *)
Cu turme de oi.

3.—'Nainte le iese
Fată de maior.

4.—Ei o întrebară:
—Care ți-e mai drag?

5.——Cel mai mititel-*u*,
Că-i mai frumuşel-*u*.

---

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

6.—Şi-i mai subţirel-*u*,
Tras ca prin inel-*u*.

7.—Ei se sfătuiră,
Pe el să-l omoare.

8.— —Nu mă omorâţi,
Că vouă v'oi da

9.—Turmuliţa mea.
— Nouă nu ne trebe

10.—Turmuliţa ta;
Că şi noi avem.

11.— — De mi-ţi omorî,
Voi mă îngropaţi

12.—La staur de oi,
La jocuri de miei.

13.—Bota mea cea luce,
Mi-o puneţi de cruce!

14.—Fluerul meu drag,
Mi-l puneţi de steag!

15.—Vânt de-a vâjei,
Flueru'-a hori.

16.—Neaua când o ninge,
Fluerul a zice.

17.—Când vântu'-a sufla,
Flueru'a cânta.

18.—Ş'oile s'or strânge,
Pe min' de m'or plânge.

19.—Voi, oi ochişele,
Mă cântaţi cu jele.

20.—Şi voi, oi cornute,
Mă cântaţi pe munte.

21.—Şi voi, oi bălăi,
Mă cântaţi pe văi.

22.—Şi voi, oi seine,
Mă cântaţi pe mine.

258

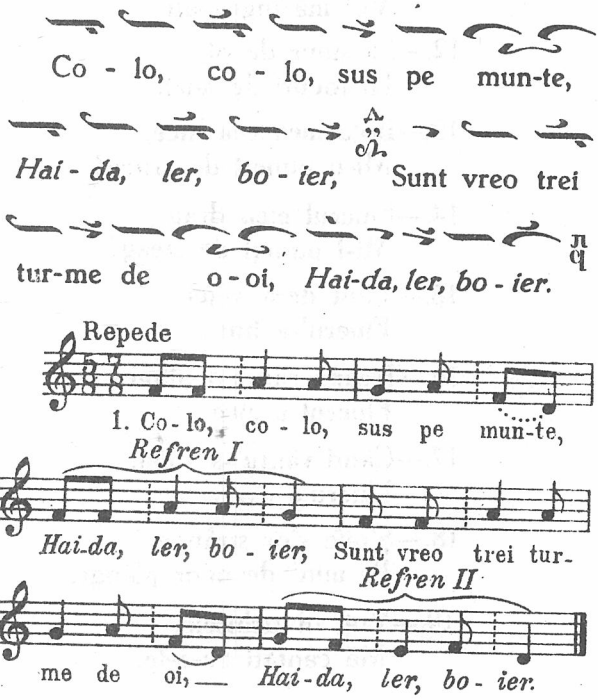

2.—Şi cu trei păcurărei, *)
Trei păcurăraşi de munte

3.—Cu cioareci până'n genunche.
Doi din ei îs veri primari;

4.—Numa unu-i streinel
Şi-i pe lume singurel.

5.—Şi pe-acela mi-l mânară,
Oile de le 'nturnară.

6.—Până oile 'ntorce,
A luţi lege o făce:

7.—Ori să-l taie, ori să-l puşte,
Ori prin sabie să-l arunce.

8.—El din gur'aşa zice:
—O, ho, ho, a mei fărtaţi,

9.—Pe mine nu mă puşcaţi,
Nici prin sabie m'aruncaţi!

10.—Numai capul mi-l luaţi
Şi pe mine mă 'ngropaţi

11.—In strunguţa oilor,
In turişu' mieilor.

12.—Pe mine pământ nu puneţi,
Numai dalbă gluga mea;

13.—Puneţi-mi trâşca de cruce;
Vântu'-a bate, trâşc'-a zice.

14.—Când vântuţul a sufla,
Trâşca pe min' m'a cânta.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe, se cântă *Refrenul I;* după al doilea, *Refrenul II.*

15.—Când vântuțu'-a bubăi,
Trâșca pe min' m'a jeli.

16.—Câte oi mândre cornute,
Toate m'or cânta pe munte.

17.—Câte oi mândre bălăi,
Toate m'or cânta pe văi.

18.—Câte oi mândre seine,
Toate m'or cânta pe mine.

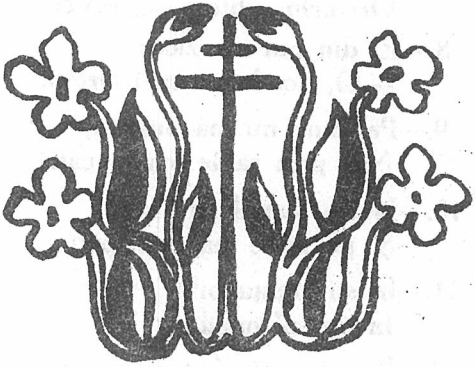

259

T

A - nul nou cu bi - i - ne!

Când Cri - i - stos ci - i - na la ma - să,

Stau E - vre - ii du - pă ca - să,

A - nu nou cu bi - i - ne!

Stau E - e - vre - i - i du-pă ca - să.

Iu - da'n ca - s'a și in - tra - at,

A - nul nou cu bi - i - ne!

Iu - da - a'n ca - s'a - a și in - trat.

Potrivit

Refren

A-nul nou cu bi - ne! 1. Când Cri -

stos ci - na la ma - să, Stau E - vre - ii

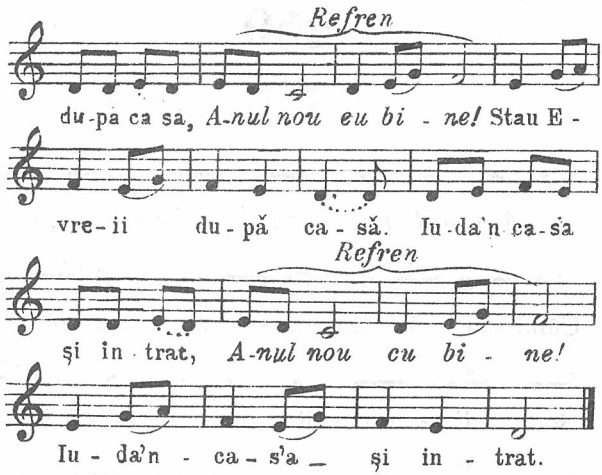

2.*)—La Cristos de s'a 'nchinat;
lud'afară a eșit,
Pe Cristos de l-a vândut.

3. —Și la Evrei le-a grăit:
—Da-ți-mi treizeci de arginți
Să vi-L dau, să-L răstigniți.

---

*) Fiecare strofă începe cu *Refrenul.* Versul al doilea și-al treilea al fiecărei strofe se cântă de câte două ori; după întâia oară, deasemenea se cântă *Refrenul.*

260

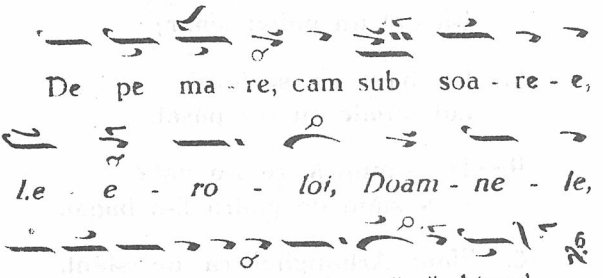

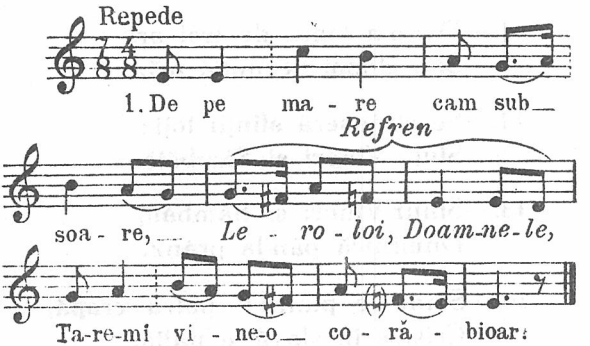

2.—Încărcală, 'mpovorată, *)
Încărcală cu jidovi.

3.—Printre jidovi şi Cristos;
Militel, înfăşiţel,

4.—Înfăşat in flori de măr.
Nu mi-L duce, să mi-L crească.

5.—Nu mi-L duce, să mi-L crească
Şi mi-L duce, să-L muncească,

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul*.

6.—'Ntâia muncă, ce I-a dat?
—Sus pe cruce L-a urcat.

7.—Doua muncă, ce I-a dat?
I-a dat un pahar amar;

8.—L-a băut, s'a scutural,
Lui, nimic nu I-a păsat.

9.—Treia muncă, ce I-a dat?
—'N stâni de piatră L-a băgat.

10.—Sfânt Arhanghel, ca un sfânt,
Dat-a'n toacă de trei ori;

11.—Dat-a'n toacă de trei ori
Şi'n clopot de nouă ori,

12.—Se strânseră sfinţii toţi;
Slujir'Vineri şi Sâmbătă.

13.—Slujir'Vineri şi Sâmbătă,
Duminică pân'la prânz,

14.—Stâni de piatră'n patru crapă,
Cristos în slavă se'nalţă.

15.—Cristos în slavă se'nalţă
Şi'n urmă, cuvânt ce lasă?

16.—Să fiţi sfinţi blagosloviţi,
De toată lumea slujiţi;

17.—Cum M'-aţi slujit voi pe Mine,
Slujească-vă norodul

18.—Şi toate popoarele,
Pe la toate zilele.

261

Pe su-ub mun - te, pe sub va - le,

O - le - roi, o - le - e - roi, Doam-ne,

Ta - re - e vi - ne-o co - ră - bioa-ră,

O - le - roi, o - le - roi, Doam-ne.

Refren I

1. Pe sub_mun-te, pe sub va-le, *O-le-*

*roi, o - le - roi, Doam-ne,*_Ta-re_ vi-ne-o

Refren II

co - ră_bioa-ră, *O-le-roi, o - le-roi, Doam-ne.*

262

Pe sub mun - te, pe - e sub

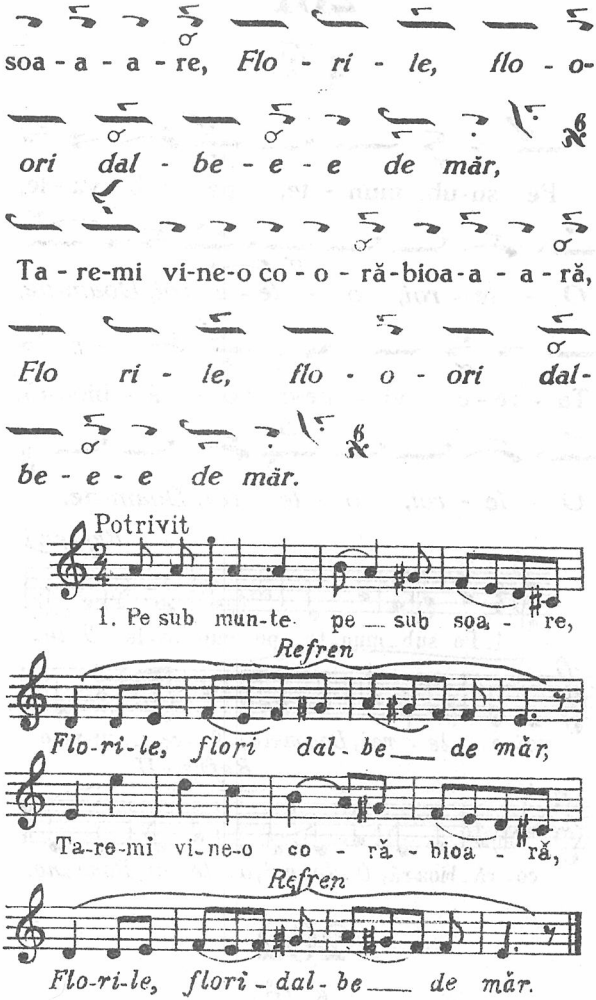
soa - a - a - re, Flo - ri - le, flo - o-
ori dal - be - e - e de măr,
Ta - re-mi vi-ne-o co - o - ră-bioa-a - a - ră,
Flo ri - le, flo - o - ori dal-
be - e - e de măr.
Potrivit
1. Pe sub mun-te pe sub soa - re,
Refren
Flo-ri-le, flori dal - be de măr,
Ta-re-mi vi-ne-o co - ră - bioa - ră,
Refren
Flo-ri-le, flori - dal - be de măr.

263

T

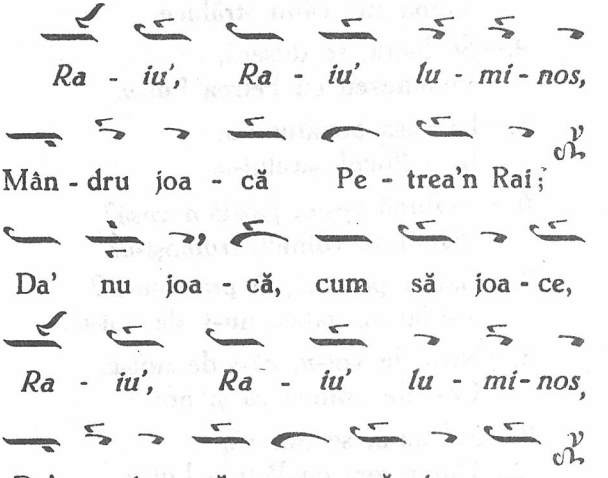
Ra - iu', Ra - iu' lu - mi - nos,
Mân - dru joa - că Pe - trea'n Rai;
Da' nu joa - că, cum să joa - ce,
Ra - iu', Ra - iu' lu - mi - nos,
Da' nu joa - că, cum să joa - ce.

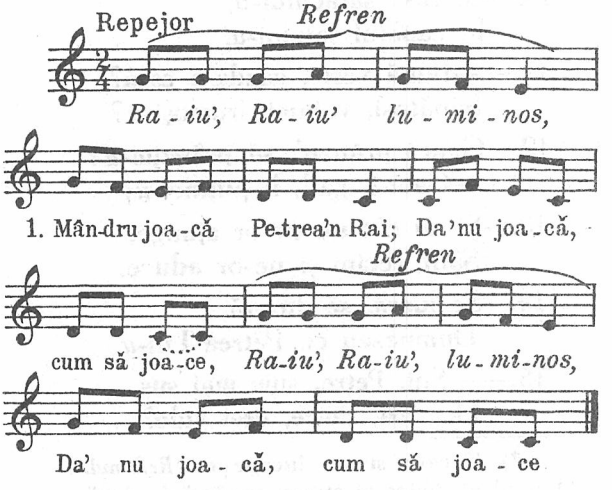
Repejor
Refren
Ra - iu', Ra - iu' lu - mi - nos,
1. Mân-dru joa-că Pe-trea'n Rai; Da'nu joa-că,
Refren
cum să joa-ce, Ra-iu', Ra-iu', lu-mi-nos,
Da' nu joa - că, cum să joa - ce

2.—Tăt după soare se 'ntoarce,
După soare, când răsare,
3.—După lună, când răsbună,
După ste, când străluce.
4.—Se luară, se duseră,
Dumnezeu cu Petrea Lui-*u*,
5.—La casa bogatului-*u*,
In mijlocul satului-*u*.
6.— —Bună veste, gazdă'n casă?
Sănătoşi, voinici, frumoşi-*u*?
7.—Gata-i prânzu', să prânzim-*u*?
—Gata-i, gata-i: nu-i de voi-*u*.
8.—Nu-i de voi-*u*, că-i de noi-*u*,
Că-i de voinici ca şi noi-*u*.
9.—Se luară, se duseră,
Dumnezeu cu Petrea Lui-*u*,
10.—La casa săracului-*u*,
In capătul satului-*u*.
11.— —Bună veste, gazdă'n casă?
Sănătoşi, voinici, frumoşi-*u*?
12.—Gata-i prânzu', să prânzim-*u*?
—Gata-i, gat', îi puţinel-*u*;
13.—Şi cu cât nu ne-or ajunge,
Sânt vecini şi ne-or aduce.
14.—Se luară, se duseră,
Dumnezeu cu Petrea Lui-*u*.
15.— —Sui, Petre, suie mai sus,
De vezi, Petre, ce-i vide?

---

*) Fiecare strofă începe cu *Refrenul*. Versul al doilea al strofei se cântă de două ori; între întâia şi a doua oară, *Refrenul*.

16.—Sui pe umărul meu stâng-*u*,
De vezi ce este-acolo.

17.— —Văd casa bogatului-*u*,
In mijlocul iadului-*u*,

18.—In văpaia focului-*u*;
Patul lui e aşternut-*u*

19.—Cu cuţite ascuţite,
Cu indrele mărunţele.

20.— —Sui pe umărul meu drept-*u*,
De vezi ce este-acolo.—

21.— —Văd casa săracului-*u*,
In mijlocul Raiului-*u*.

264

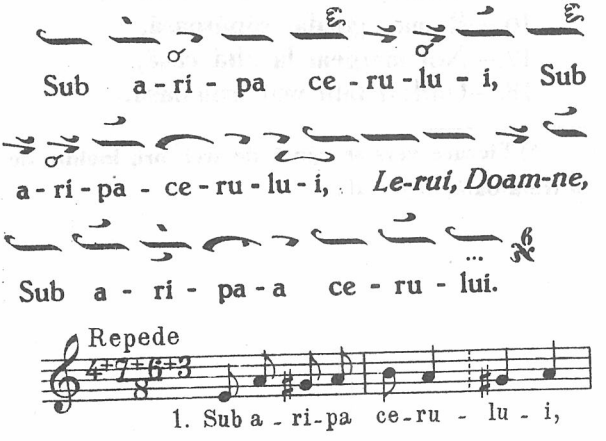

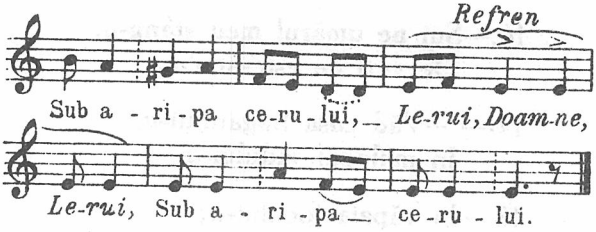

2.—Pe craca cu rămurele,*)
3.—Stă legat un legănaş.
4.— —Dar în leagăn cine şade?
5.— —Şade Domn Isus Cristos.
6.—Iar mai jos de Domn Cristos,
7.—Visarion cel frumos.
8.—Şi-L legănă pe Cristos.
9.—Il legănă şi-L întrebă:
10.— —Când va fi capul lumii,
11.—Sfârşitul pământului?
12.— —Când va bate fiu pe tată,
13.—Şi fică pe maică-sa,
14,—Fiu mai mic pe cel mai mare.
15.—Trandafir bătut pe masă,
16.—Rămâi, gazdă, sănătoasă,
17.—Noi mergem la altă casă,
18.—Unde-i fata mai frumoasă.

---

*) Fiecare vers se cântă de trei ori, înainte de a treia oară, *Refrenul*.

PLUGUŞORUL

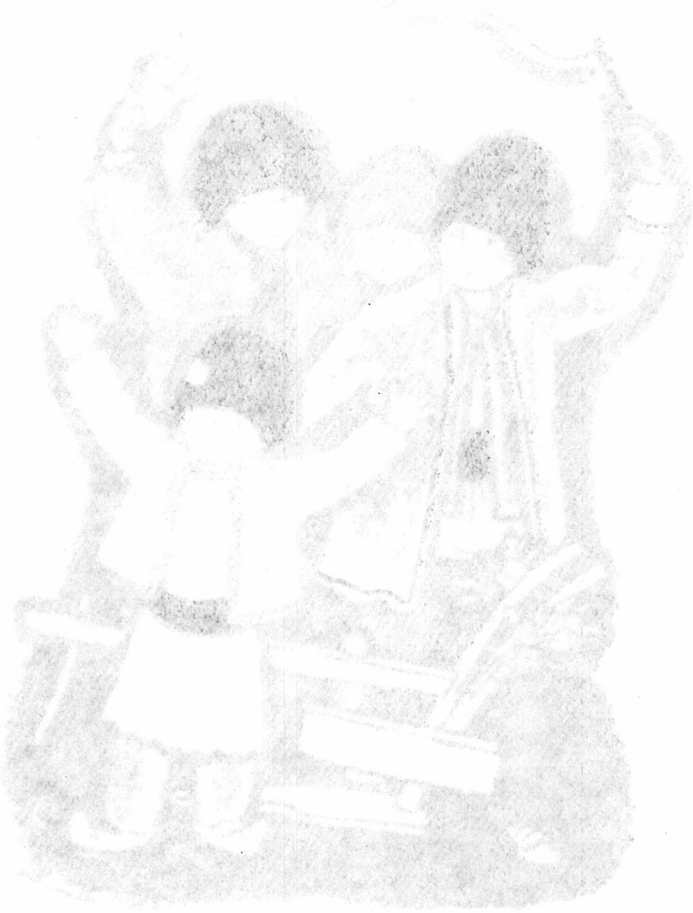

V

PLUGUŞORUL

265

Ţ

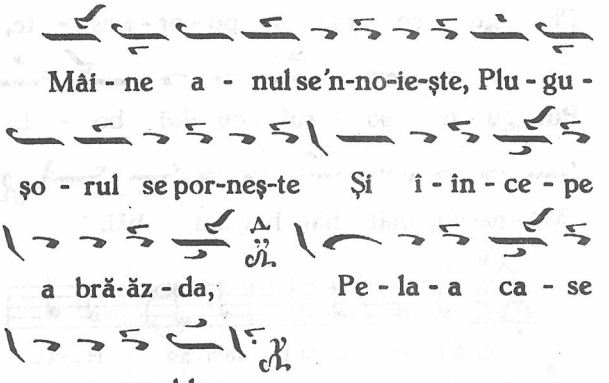

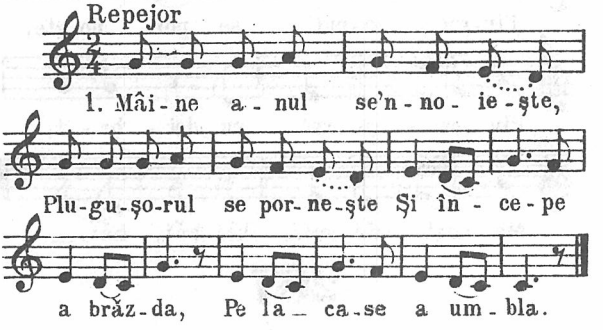

266

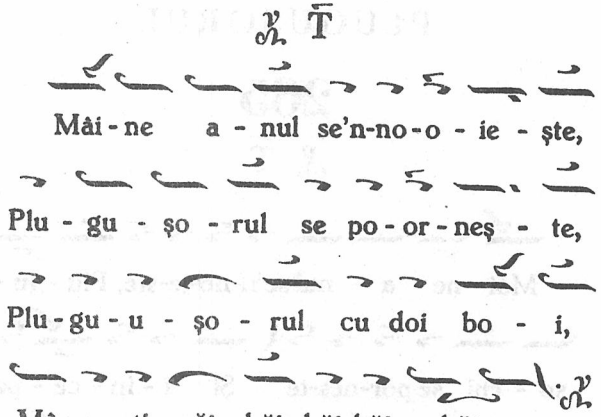
Mâi-ne a-nul se'n-no-o-ie-ște,
Plu-gu-șo-rul se po-or-neș-te,
Plu-gu-u-șo-rul cu doi bo-i,
Mâ-na-ați, măi, hăi, hăi, hăi, hăi.

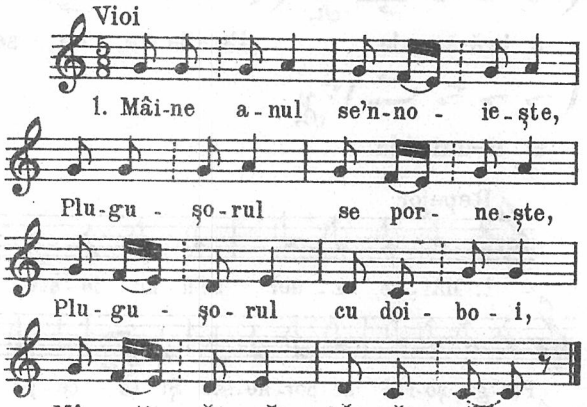
Vioi
1. Mâi-ne a-nul se'n-no-ie-ște,
Plu-gu-șo-rul se por-ne-ște,
Plu-gu-șo-rul cu doi-bo-i,
Mâ-nați, măi, măi, hăi, hăi, hăi.

267

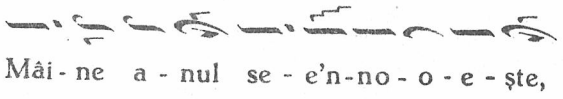
Mâi-ne a-nul se-e'n-no-o-e-ște,

Dăi Dom - nu - lu - ui, Doam - ne,

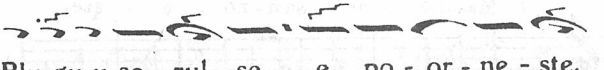

Plu-gu-u-șo - rul se - e po - or - ne - ște,

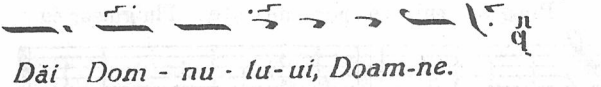

Dăi Dom - nu - lu-ui, Doam-ne.

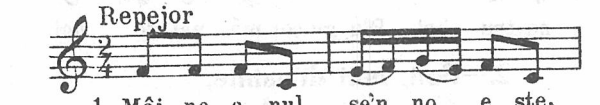

1. Mâi - ne a - nul se'n - no - e - ște,

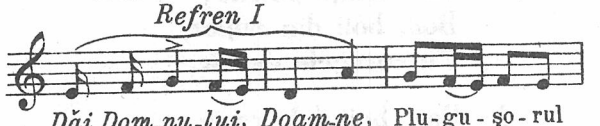

Dăi Dom-nu-lui, Doam-ne, Plu-gu - șo - rul

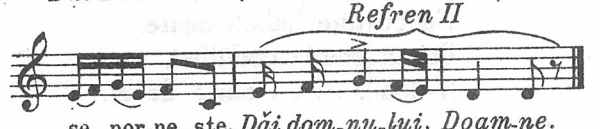

se por-ne - ște, *Dăi dom-nu-lui, Doam-ne.*

268

Mâi - ne a - nul se'n no - e - e

ște, Plu - gu - șo - rul se por - ne - e -

ște, Plu - gu - șor cu pa - tru

boi, Plu-gu-șor mâ - nat de noi.

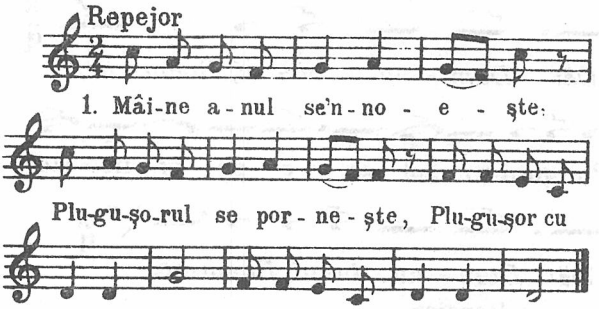

2.—Boii, boii di'nainte,
Cu cornițe poleite;
Boii, boii din mijloc,
Cu cornițele de foc.—

3.—Boii, boii dela roate,
Cu cornițe 'mbelciugate.
Boi în coade codălbei,
S'aibă . . . . . parte de ei.

269

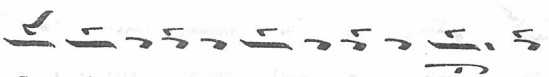

In-tr'o zi de săr-bă-toa-re, *Dă, Doa-mne,*

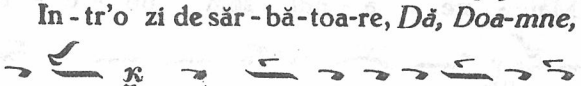

Doam-ne, Tre-ce-un în-ge-rel că-la-re,

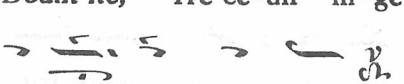

Dă. Doa-mne, Doam-ne.

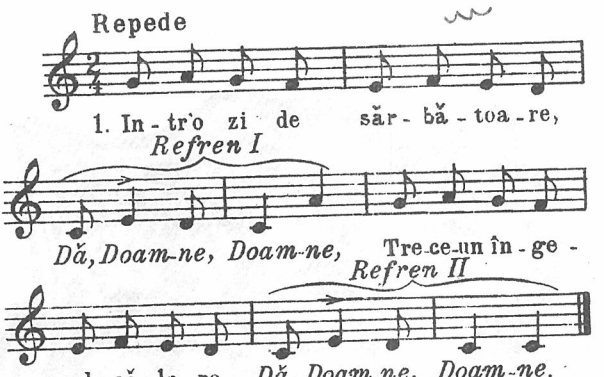

2.—Şi-aşa iute ce trecea, *)
Pământul cutremura.

3.—Să 'ntâlni cu Dumnezeu;
Dumnezeu îl întrebă:

4.—„Und'te duci tu, îngerel?"
—„Mă duc, Doamne, pân' la Rai,

5.—S'aleg zece copilaşi,
Toţi cu bicele de tei.

6.—Să trosnească, să plesnească,
Pluguşorul să pornească.

7.—Pluguşor cu şase boi,
Boişori mânaţi de noi.

8.—Boişorii dela roată,
Cu corniţele de piatră.

9.—Boişorii din mijloc,
Cu corniţele de foc.

10.—Boişorii di'nainte,
Cu corniţele-aurite".

11.—Cei din casă să trăiască,
Afară să isvorască.

---

*) După versul întâi, *Refrenul I*; după versul al doilea, *Refrenul II*.

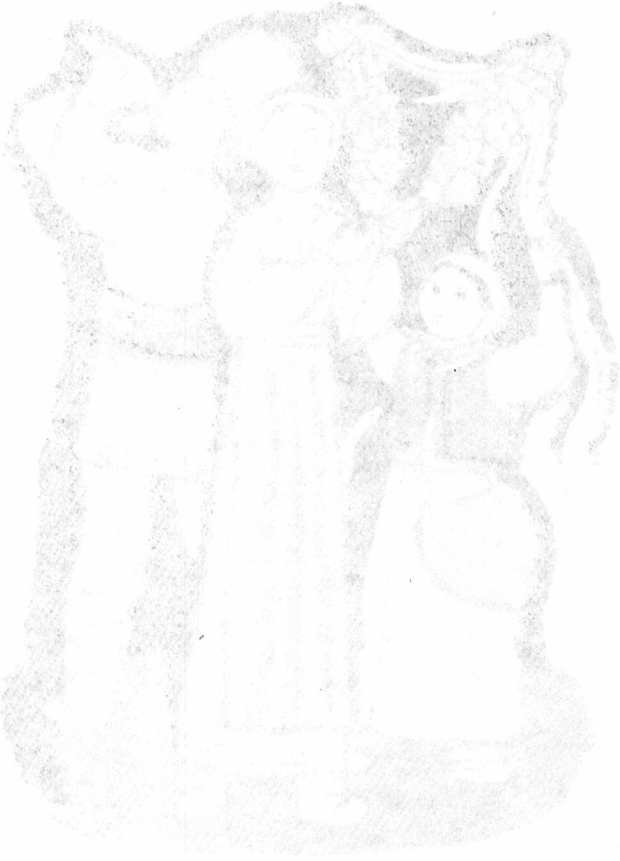

VI
SORCOVA
270

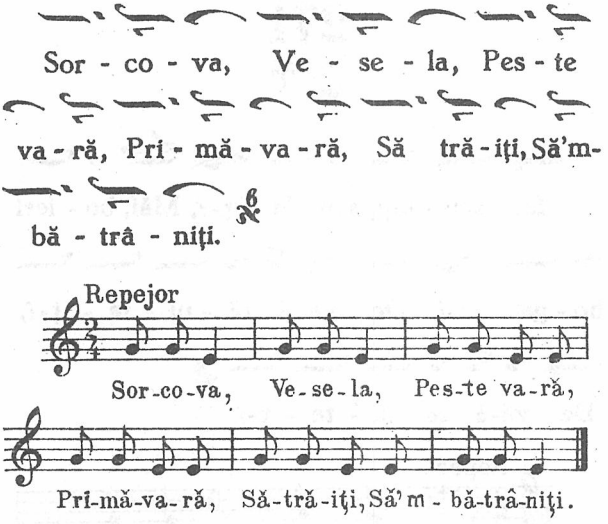

Să 'nfloriţi,
Să mărgăriţi,
Ca un măr,
Ca un păr,
Ca un fir
De trandafir,

Tare ca piatra,
Iute ca săgeata,
Tare ca fierul,
Iute ca oțelul.
La anu'
Și la mulți ani!

271

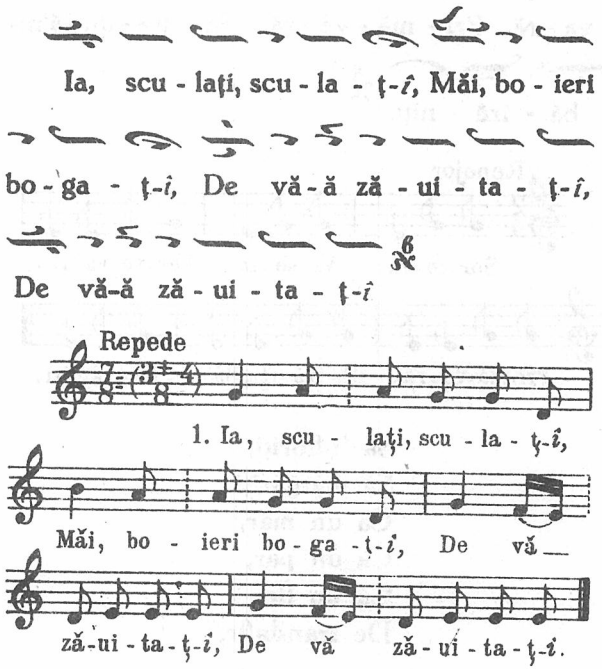

2.—Pe-o gură de vale,
Este-o casă mare
Cu ferestre'n soare. (bis)

3.—Soarele răsare
De diminecioară;
Şi vouă vă vine
Tot cum e mai bine:*)

4.—Tot cirezi de vaci;
Vacile sbierând-*î*
Viţeii sărind-î,
La stăpân trăgând-*î*,

5.—Cu codiţe 'nvoalte,
'Nvoalte şi 'nvârtite,
Cu-aur poleite,
Vouă dăruite.

6.—Tot turme de oi;
Ooile zbierând-*î*,
Mieluşei sărind-*î*,
La stăpân trăgând-î;

7.—Cu corniţe 'ntoarse,
'Ntoarse şi 'nvârtite
Cu-aur poleite,
Vouă dăruite.

8.—Tot stave de cai;
Caii nechezând-*î*,
Armăsari sărind-*î*,
La stăpân trăgând-*î*;

9.—Cu coamele 'nvoalte,
'Nvoalte şi 'nvârtite
Cu-aur poleite,
Vouă dăruite.

---

*) Strofa treia se mai cântă şi înaintea strofei 6 şi 8.

272

T

Ia, scu - lați, scu - u - la - a - ț-î, Măi,

bo - ieri bo - o - ga - a - ț-î.

Repede

1. Ia, scu-lați, scu - la - ț-î,

Măi, bo-ieri bo - ga - ț-î.

273

T

Ia, scu - lați, scu - u - la - ți - i,

Măi, bo - ieri bo - o - ga - ți - i.

Repede

1.—Ia, scu-lați, scu - la - ți,—

Măi, bo-ieri bo - ga - ți.—

274

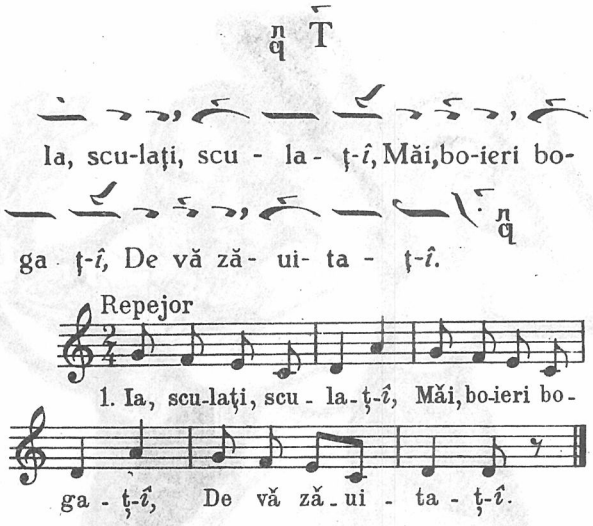
Ia, scu-laţi, scu - la - ţ-î, Măi, bo-ieri bo-
ga ţ-î, De vă ză- ui- ta - ţ-î.
Repejor
1. Ia, scu-laţi, scu - la - ţ-î, Măi, bo-ieri bo-
ga - ţ-î, De vă ză - ui - ta - ţ-î.

VASILCA

VII

VASILCA

275

Va - sil - ca, fa - tă - ă fru-moa-să,

Şa-de cu Vo - dă - ă la mă - să Şi mă-

nân-că vi - ţ'a - lea - să Şi mă-nân-că

vi - ţ'a - lea - să.

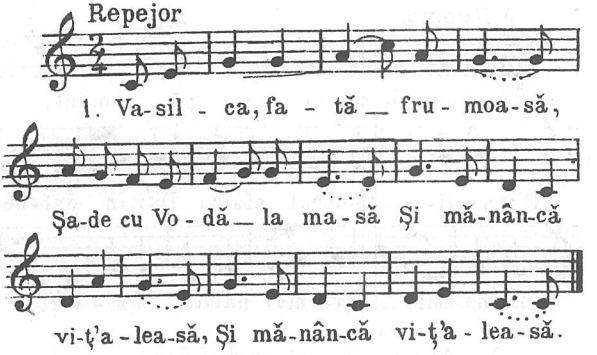

2.—Câte flori sunt în livadă,*)
Atâția galbeni în ladă.

3.—Câți cărbuni sunt în cuptor,
Atâtea vite 'n obor.—

*) Fiecare vers se cântă de două ori.

276

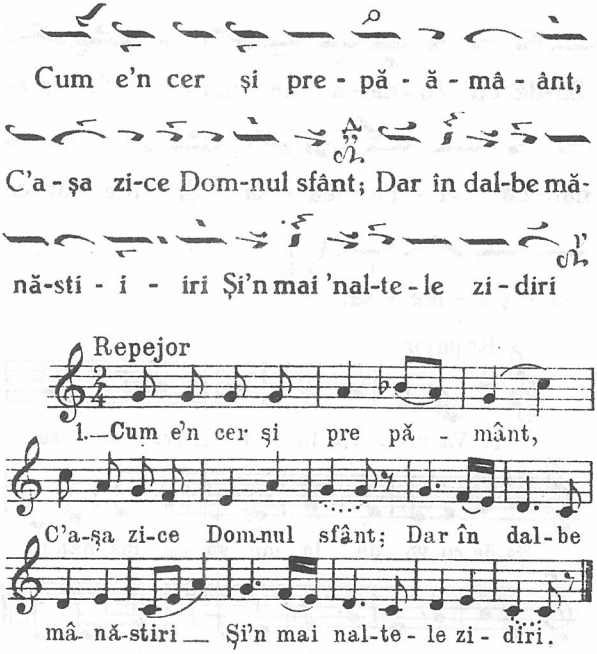

2.—Numai jețuri stoborâte
Pentru judecăți gătite.
Iar în jețuri cine-mi șade?
—Tot la sfinți mai mărunței.

3.—Mai în sus de scăunel
Mi-este-un jeţ de aurel.
Iar într'însul cine-mi şade?
—Bunul Dumnezeu şedea,

4.—De-mi judecă pe Siva:
„Sivo-leo, Vasilco-leo,
Ce-ai băut şi ce-ai mâncat
De aşa te-ai îngrăşat?

5.—Unde-ai vărat şi-ai iernat
De-ai un trup aşa'ncâlat?"
Siva Domnului zicea
Şi frumos îi răspundea:

6.—„Sus la munte am vărat,
Jir şi ghindă am mâncat;
Am mâncat, m'am îngrăşat,
De sunt grasă şi frumoasă.

7.—La vale m'am scoborât,
Apă rece am băut,
Apă rece, sloi de ghiaţă,
Priitoare la'ngrăşaţă.—

8.—Prin grădini că am intrat,
Ceapă verde am mâncat,
Două-trei verze-am stricat.
Dar Românii m'au simţit.—

9.—Sar ei cu topoarele,
Ţigani cu baroasele,
Cobzarii cu cobzele,
Lăutari cu diblele,

10.—Casapi cu masatele,
Olteni cu palanțele,
Dânciugi cu copăile,
Flămânzii cu gurile.

11.—Toți după mine se luară,
Mă bătură, mă 'njunghiară
Mă pârliră, jupuiră
Și carnea mi-o împărțiră.

12.—Luară Rumânii slănina
Și țiganii căpățâna;
Pe lemn de tei mi-o pârliră
Și frumos mi-o 'mpodobiră.

13.—Cu mărgele, cu cercei,
Cu salbă de ghiocei.
Și m'aduse 'n ceastă casă,
La boieri ca Dumneavoastră.

14.—La 'mneavoastră m'au poftit;
Frumos dar, mi-ați dăruit:
Un colac, de grâu curat,
Cât piatra morii de lat.

15.—Pe colac, vadra de vin
Și cu galbenul deplin;
C'-așa-i legea din bătrâni,
Din bătrâni, din oameni buni.

16.—La mulți ani cu sănătate,
Că-i mai bună de cât toate,
La boieri ca Dumneavoastră,
La anul și la mulți ani!"

277

Ce mi-e'n cer și pe pă - ă-mânt,

Ce mi-e'n cer și - i pe - e pă - ă-

mâ - ânt? Mi-e-ste-o dal - bă mâ - â-

nă - ă - sti - re, Mi-e - ste-o dal - bă

mâ - â - nă - ă - stir'.

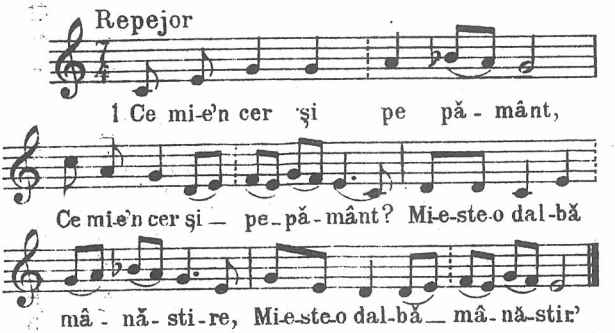

BOBOTEAZA

VIII

BOBOTEAZA

278

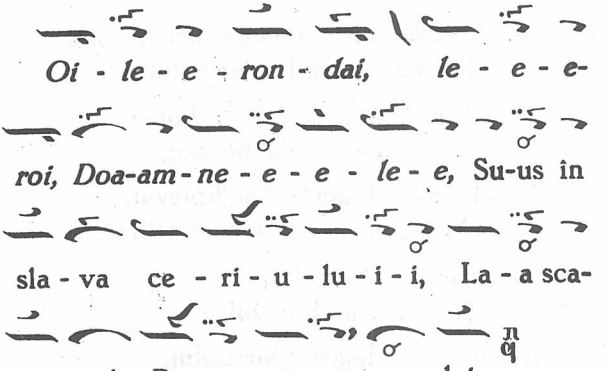

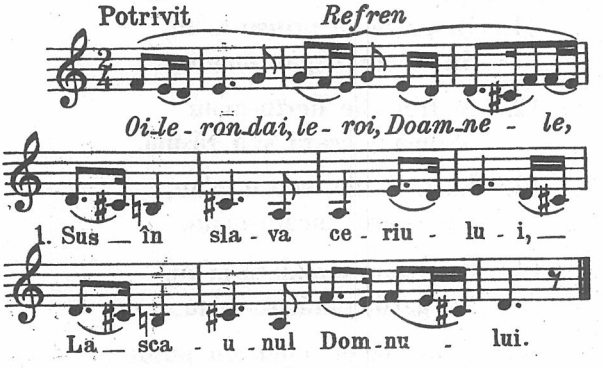

2.*)—La scaun de judecată,
Unde merge lumea toată,

---

*) Inaintea fiecărei strofe, *Refrenul.*

3.—Merse bun şi merse rău
Şi 'nainte, Dumnezeu,

4.—Tare-mi vine de-o zi mare,
De-o zi mare, Sfânta Vineri;

5.—De departe se rugà,
Şi de-aproape 'ngenunchia.

6.— —Dar ştii, Doamne, ori nu ştii,
Pe mine, când m'ai trimes,

7.—Trei cetăţi, ca să-Ţi botez,
Cu crucea şi cu botezu,

8.—Două, Doamne-am botezat,
'N legea Ta, le-am creştinat.

9.—Cetatea Irodului
Nu s'a dat botezului,

10.—Nici în legea Domnului,
Nici sfinţii, creştinătăţii.

11.—Şi pe mine prinsu-m'au,
In cazan băgatu-m'au;

12.—Şi trei zile fiertu-m'au
'Numa'n ceară şi'n răşină.

13.—La trei zile, scosu-m'au,
Cu ceară, picatu-m'au,

14.—Pe drum, lepădatu-m'au,
La gard, părăsitu-m'au.

15.—Şi-am făcut, cum am putut
Aripioare-am dobândit,

16.—La slava Ta am venit,
Să-mi dai sfinţi într'ajutor;

17.—Să-mi dai pe Sfântul Ilie,
Că e sfânt mai cu mânie.

18.—Sfânt Ilie mi-auzia,
Dela masă se scula,

19.—In cămăruță intra,
Biciul, din cui, mi-l lua,

20.—'N mâna dreaptă-l ținea,
Fulgeru'n stânga-l lua,

21.—Sus, mai sus îl ridica,
Cu doi nori s'amesteca.

22.—De cu seară, se'nora,
'N miez de noapte, fulgera,

23.—De spre ziuă, tot tuna,
Iar la ziuă, îmi ploua.

24.—Cetatea mi-o boteza,
'N legea Ta, Doamne, se da,

25.—Cetatea Irodului
Și sfinții, creștinătății.

279

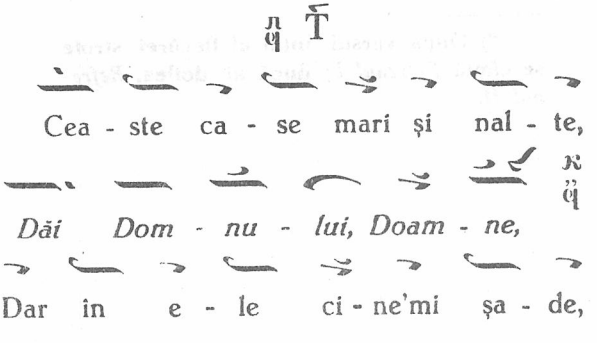

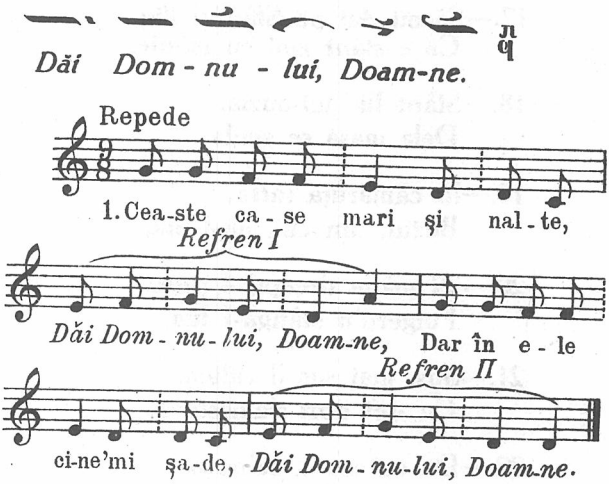

2.—Şade bunul Dumnezeu*)
Şi cu bătrânul Crăciun.

3.—Cu apă se iordăneşte,
Cu mîrul se miruеşte,

4.—Cu vînul se 'mpărtăşeşte
Şi apele le sfinţeşte!..

5.—Busuioc verde pe masă,
Rămâi, gazdă, sănătoasă.

---

*) După versul întâi al fiecărei strofe se cântă *Refrenul I*; după al doilea, *Refrenul II*.

280

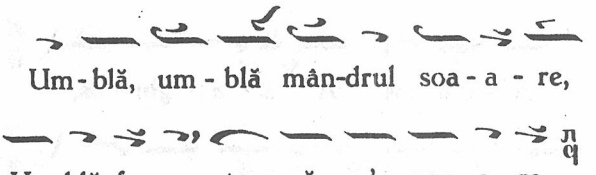

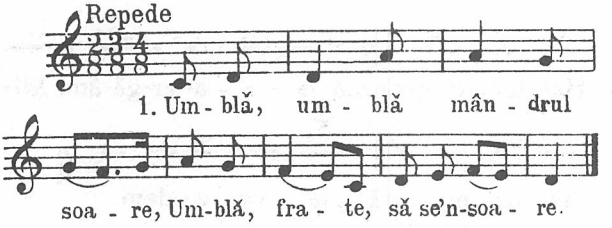

2.—Umblă cerul şi pământul,
Ca săgeata şi ca vântul,

3.—Nouă inşi pe nouă cai,
Care noaptea paşte 'n Rai,

4.—Ca toţi caii obodaţi,
Voi, potrivă nu găseaţi.

5.—Eu potrivă mi-am găsit
Pe Ileana Cosinzeana.

6.—Hai, Leano, ne logodim,
Ca mândri, ne potrivim,

7.—Şi la plete şi la spete,
Şi la drag de cosinzete.

8.—Faţa mea e aurită
Şi a ta e strălucită;

9.—Faţa mea e arzătoare
Şi a ta mângâetoare.—

281

Ţ

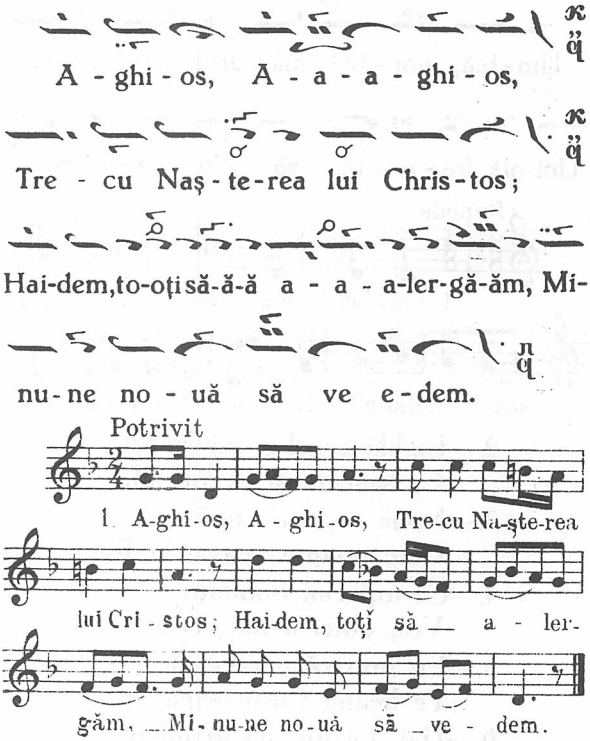

2.—La Iordanul frumos,
C'acolo vine Cristos.
Duhul Sfânt din cer pogoară
Şi pre pământ se coboară,

3.—Apele să le sfinţească
Şi pe noi să ne spăşească,
Să ne boteze 'n troiţă
'N pravoslavnica credinţă.

4.—Iată şi sfântul Ioan
Vine către Iordan.
—„Vino, Ioane, cutează
Şi pe mine mă botează".

5.—„Doamne, cum voi cuteza
Pe Tine-a Te boteza?
Eu sunt iarbă şi ţărână
Şi-'mi tremură a mea mână.

6.—Tu eşti foc ce mistueşti,
Tu şi munţii îi topeşti!
De Tine, de m'oi atinge,
Mă voi arde şi m'oi frige."

7.—Proorocul cuteză,
Mâna lui şi-o ridică,
In Iordan o afundă
Cu Domnul; şi-L boteză.

8.—Atunci cerul s'a deschis
Şi un glas aşa a zis:
—„Tu eşti fiul meu iubit,
'N carele-am bine voit".

282

Ţ

In ma - ar - gi - i - i - nea râ - u - u-
lu - u - u - ui, In a - a - pa - a - a lor-
da-nu-u - lui, Ve - dem lu - cruri mi-nu-
na-te, De toţi sfin - ţii lă-u - da-te,
O, mi - i - nu - u - u - ne, O, mi - i-
nu - ne.

Repejor

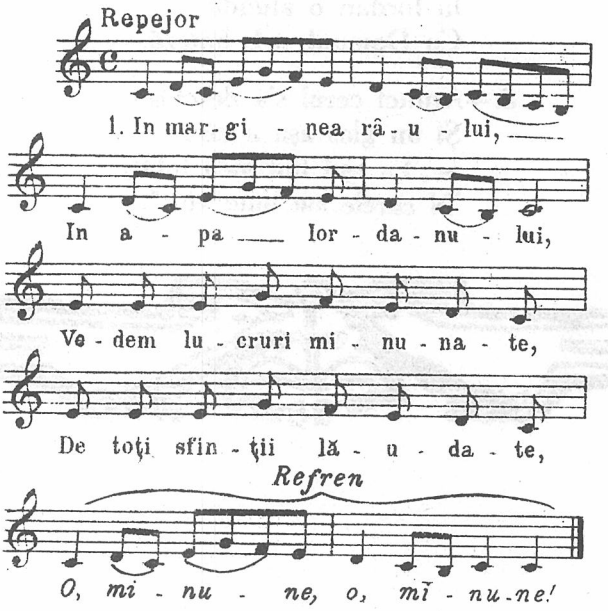

2.—Astăzi Cristos în Iordan,
Se botează de Sfânt Ioan;
Astăzi şi Sfântul Ioan
Vine către Iordan. *)

3.—Şi dacă s'apropia,
Domnul Cristos îi grăia:
—„Vino, Ioane, mă botează
Şi legea o îndreptează.

4.—Vino, nu te îndoi,
Că legea s'o înnoi".—
Sfântul Ioan a răspuns
Către 'mpăratul de sus:

5.—„O, mielul lui Dumnezeu,
De carele doresc eu,
Mie-mi trebuie botez,
Cu Tin'să mă luminez.

6.—Mie să-mi dai curăţie
Şi veşnică 'mpărăţie,
Căci eu nici cum nu cutez,
Să 'ndrăsnesc să Te botez.

7.—Cum să pot, să îndrăsnesc,
Că sunt un om pământesc?
Cum să m'apropii de foc,
Că nu pot să stau în loc?

8.—Nici să cat în faţa Ta,
Dar înc'a Te boteza?
Căci ca iarba cea uscată,
Eu voi arde pe pământ".

---

*) După fiecare strofă, *Refrenul.*

9.—Domnul Cristos a grăit
Către Ioan cel iubit:
—„Las'acuma şi cutează
Şi vino, de mă botează!"

10.—Atunci Ioan a cutezat
Pe Cristos L-a botezat;
Când botezul a primit,
Atunci cerul s'a deschis.

11.—Şi din nori s'a pogorât
Duhul în chip de porumb.
Din cer glas s'a auzit:
—„Tu eşti Fiul meu iubit!"

12.—După ce s'a botezat,
Pe noi toţi ne-a învăţat,
Sfânta Carte s'ascultăm,
Legea Lui să n'o călcăm.

13.—Azi Raiul cel încuiat,
Prin botez s'a descuiat.
Azi Adam s'a deslegat
De blestem şi de păcat.

283

T

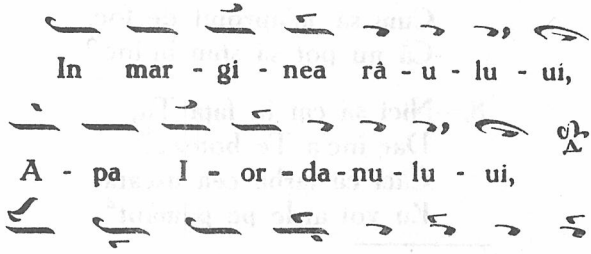

Şi le - gea o di - rep - tea - ză,

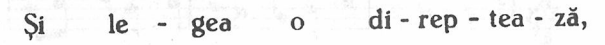

Of, o - of, o - of, fra - ţi - lor.

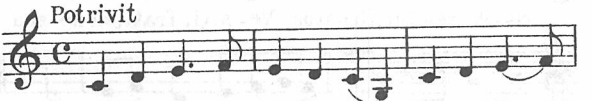

1. In mar-gi-nea râ - u - lui, — A-pa I - or-

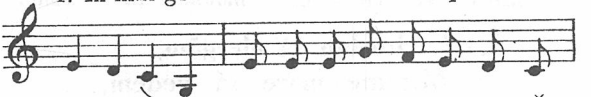

da-nu-lui, — Vin' I - on şi Te bo-tea-ză

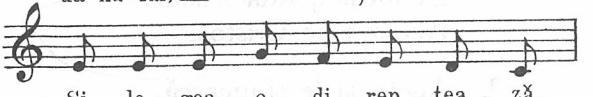

Şi le - gea o di - rep - tea - ză.

Refren

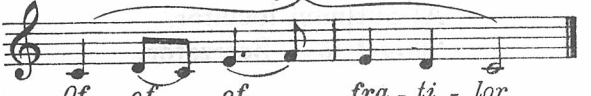

Of, of, — of, — fra - ţi - lor.

284

Ţ

A - ghi - o - os, A - ghi - o - os, Tre-

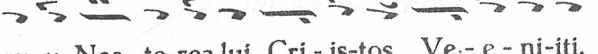

cu-u Naş - te-rea lui Cri - is-tos, Ve - e - ni-iţi,

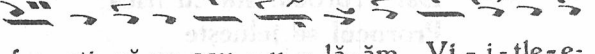

fra - aţi, să ne scu - u - lă-ăm, Vi - i - tle-e-

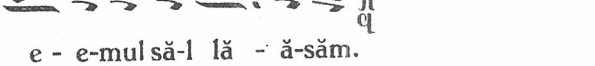

e - e-mul să-l lă - ă-săm.

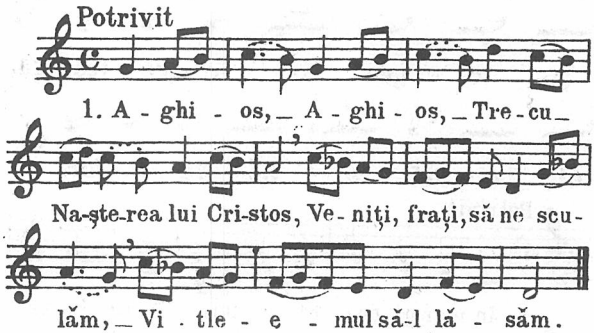

2.—La Iordan să alergăm,
Minune mare să vedem,
La Iordan, râul frumos,
Acolo vine Cristos,

3.—Apele să le sfinţească,
Pe noi să ne ispăşească;
Al pustiului locuitor,
Sfântul Ioan Botezător,

4.—Mai 'nainte se găteşte,
Pocăinţa o vesteşte,
Vrea pe toţi să-i ispăşească
Şi cu apă să-i stropească;

5.—Să-i boteze în troiţă,
'N pravoslavnica credinţă.
Iară când sosi Cristos,
Iordanul s'a întors.

6.—Inapoi fugea cu pripă,
Dar Prorocul sta cu frică;
Prorocul se jelueşte
Şi către Cristos grăieşte:

7.—„Eu vreau botez dela Tine,
Şi Tu vii acum la mine.
Eu tare mă'nspăimântez
Şi nu ştiu să Te botez.

8.—Că sunt iarbă şi ţărână
Şi tremură a mea mână.
Tu eşti foc ce mistueşti,
Care şi munţii-i topeşti".

9.—Cristos lui Ioan îi grăi:
„Vino, nu te îndoi,
Vino, dară, ci cutează
Şi cu apă mă botează".

10.—Atunci prorocul venind
Şi de frică tremurând,
Inima tare-i-se strânse
Şi de Domnul se atinse.

11.—Atunci cerul s'a deschis,
Duhul din cer pogorând,
Glas din cer s'a auzit:
„Tu eşti Fiul meu iubit!".

12.—Frumos prasnic a trecut,
În carele Te-ai născut.
Acesta-i mai luminat,
În care Te-ai botezat.

13.—Atunci înger vestitor,
Acu'nainte mergător,
Acolo steaua vesteşte,
Aici Ion mărturiseşte.

14.—Şi de-acum până'n vecie,
Mila Domnului să fie!
Şi botezul lui Cristos
Să ne fie de folos.

285

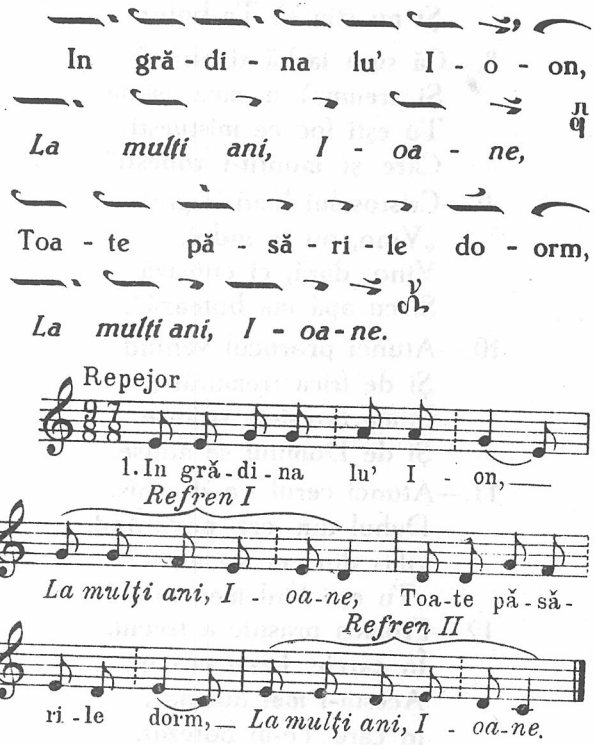

2.—Numai una n'are somn*)
Şi sboară din pom în pom

3.—Şi strigă: Ion, Ion. (bis)

---

*) La fiecare strofă, după versul întâi se cântă *Refrenul I*, după versul al doilea, *Refrenul II*.

286

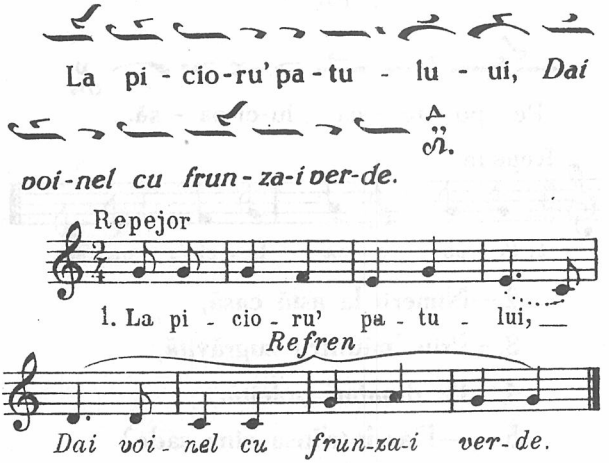

2.—Este-un stol de porumbei.*)
3.—Şi nu fuse porumbei,
4.—Şi fuse Sfântul Ion-*î*,
5.—Să măsoare pământelu',
6.—Pământel cu stânjenul,
7.—Să-l măsoare, să-l împartă.
8.—Scoal', Ioane, 'i fi dormit-*u*,
9.—Că zorile ţi-au venit-*u*
10.—Şi 'n coşar că ţi-au intrat-*u*,
11.—Pe Murgu ţi l-a luat-*u*,
12.—L-a luat şi l-a înfrânat-*u*
13.—Şi pe el a încălecat-*u*
14.—Şi cu el în sbor s'a dus-*u*.
15.—Busuioc verde pe masă,
16.—Rămâi, gazdă, sănătoasă.—

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul*.

287

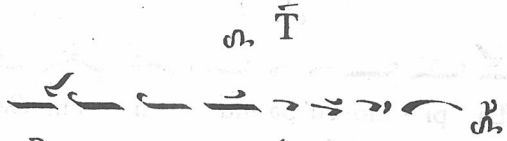

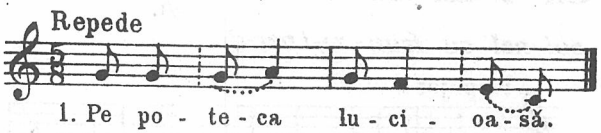

2.—Nimerii la astă casă,
3.—Prin 'năuntru zugrăvită,
4.—Pe dinafar' poleită.
5.— —Dar într'însa cine șade?
6.— —Dumnezeu și Sfântu' Ion.
7.—Dumnezeu dumica,
8.—Sfântu' Ion îmbuca.
9.—Câte flori sunt pe pământ,
10.—Toate merg la jurământ;
11.—Numai floarea crinului
12.—Și cu spicul grâului
13.—Șade 'n poarta Raiului
14.—Și judecă florile.
15.—A dat o ploaie cu vânt
16.—Și le-a culcat la pământ;
17.—A dat o ploaie cu soare
18.—Și le-a sculat în picioare.

SALCIA

IX

SALCIA

288

Eh IV

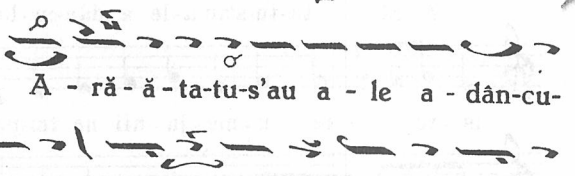

A - ră - ă - ta-tu-s'au a - le a - dân-cu-

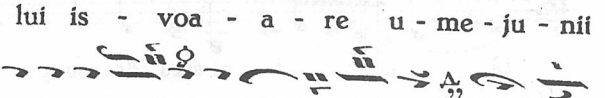

lui is - voa - a - re u - me - ju - nii

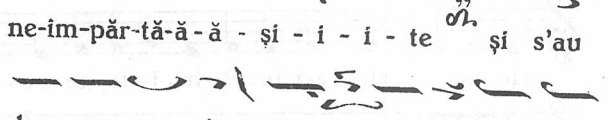

ne-îm-păr-tă-ă - ă - și - i - i - te și s'au

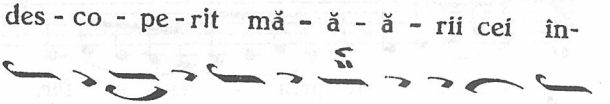

des - co - pe - rit mă - ă - ă - rii cei în-

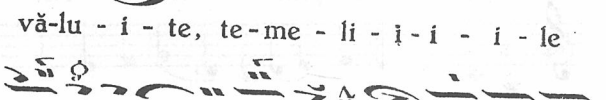

vă-lu - i - te, te - me - li - i - i - i - le

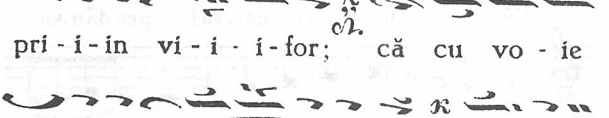

pri - i - in vi - i - i - for; că cu vo - ie

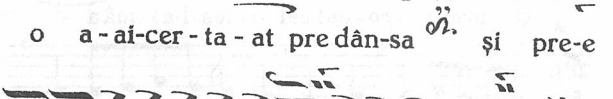

o a - ai-cer - ta - at pre dân-sa și pre-e

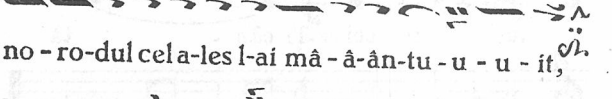

no - ro-dul cel a-les l-ai mâ - â-ân-tu - u - u - it,

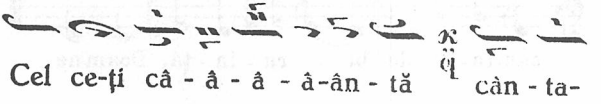

Cel ce-ți câ - â - â - â-ân - tă càn - ta-

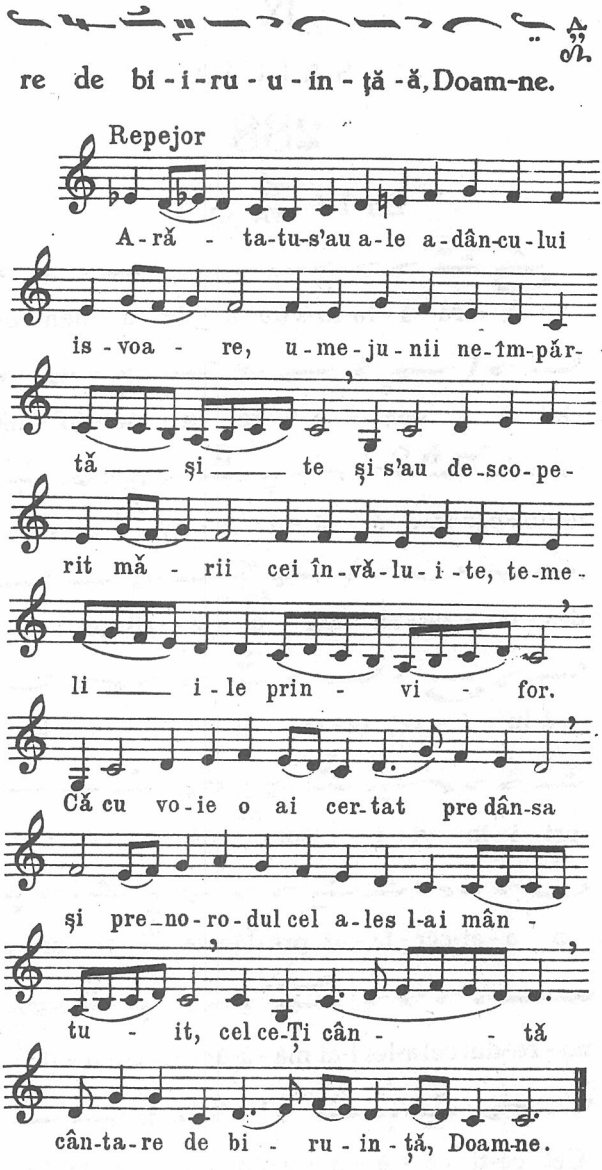
re de bi - i - ru - u - in - ţă - ă, Doam-ne.
Repejor
A - ră - ta-tu-s'au a-le a-dân-cu-lui
is - voa - re, u-me-ju-nii ne-îm-păr-
tă — şi — te şi s'au de-sco-pe-
rit mă - rii cei în-vă-lu-i-te, te-me-
li — i-le prin - vi - for.
Că cu vo-ie o ai cer-tat pre dân-sa
şi pre-no-ro-dul cel a-les l-ai mân -
tu - it, cel ce-Ţi cân - - tă
cân-ta-re de bi - ru - in - ţă, Doam-ne.

289

Ţ

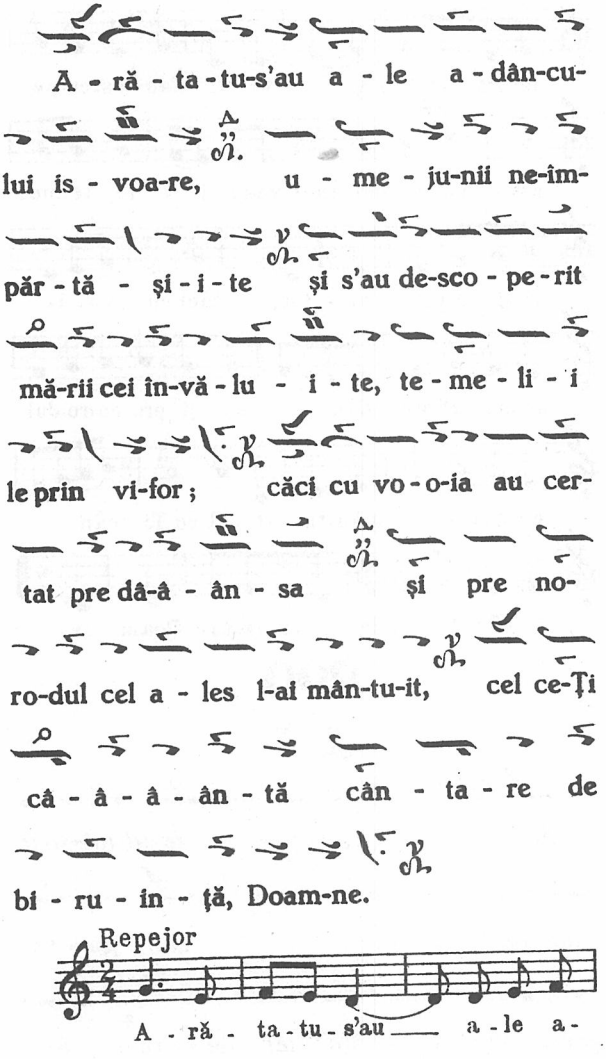
A - ră - ta - tu-s'au a - le a - dân-cu-
lui is - voa-re, u - me - ju-nii ne-îm-
păr - tă - şi - i - te şi s'au de-sco - pe - rit
mă-rii cei în-vă - lu - i - te, te - me - li - i
le prin vi-for; căci cu vo - o-ia au cer-
tat pre dâ-â - ân - sa şi pre no-
ro-dul cel a - les l-ai mân-tu-it, cel ce-Ţi
câ - â - â - ân - tă cân - ta - re de
bi - ru - in - ţă, Doam-ne.
Repejor
A - ră - ta - tu - s'au a - le a-

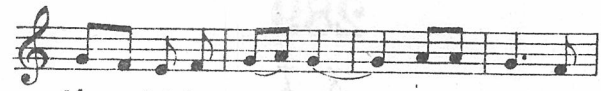
dân-cu-lui is - voa - re, u - me - ju - nii

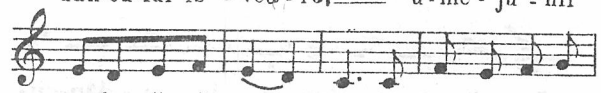
ne-îm-păr-tă - şi - te şi s'au des-co-pe -

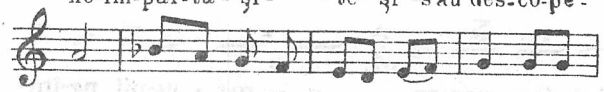
rit mă - rii cei în - vă-lu - i - te, te-me-

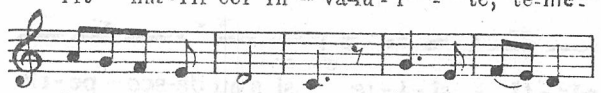
li - i - le prin vi - for; căci cu vo - ia

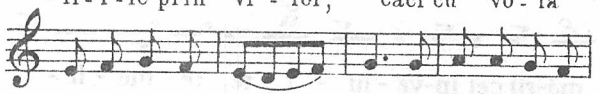
au cer-tat pre dân - sa şi pre no-ro-dul

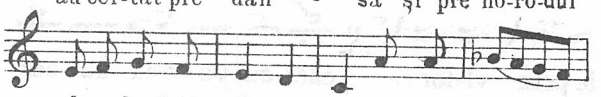
cel a-les l-ai mân-tu - it, cel ce-Ţi cân -

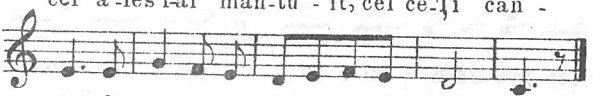
tă cân-ta - re de bi-ru-în-ţă, Doam - ne.

290

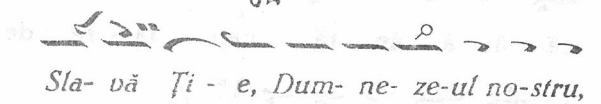
Ţ

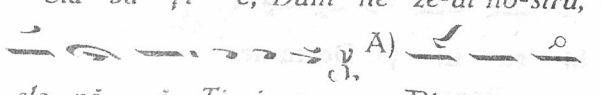
Sla- vă Ţi - e, Dum- ne- ze-ul no-stru,

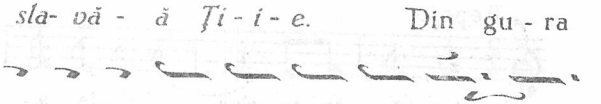
A)
sla- vă - ă Ţi - i - e. Din gu - ra

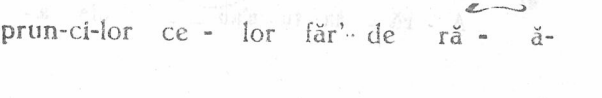
prun-ci-lor ce - lor făr' de ră - ă-

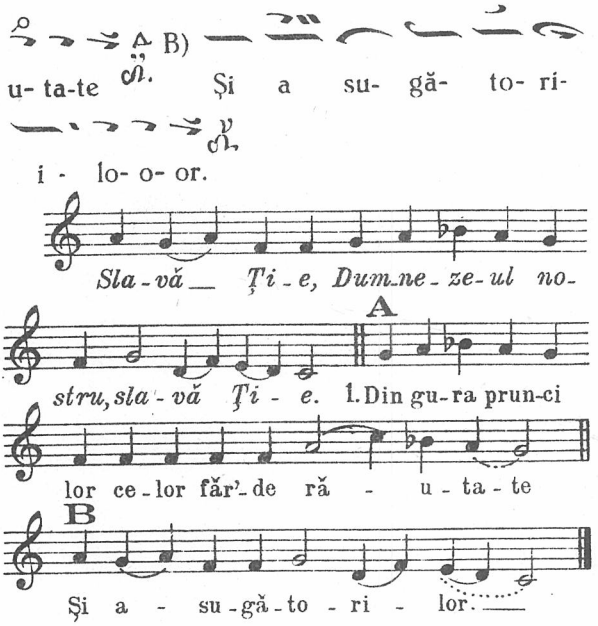

2.*)—Lauda robilor Tăi a împlini,
Ca să sfărâme vrăşmaşii;

3.—Şi s'a descoperit norii cei învăluiţi
Temeliile prin vifor;

4.—Şi s'a descoperit patima crucii Tale,
Căderea lui Adam celui de demult-*u*;

5.—Şi pre el să-l înviem pre el,
Cei ce-ţi cântă cântare de biruinţă, Doamne.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

6.—Arătatu-s'au ale adâncului isvoare
O minune neîmpărtăşită;

7.—Căci cu voie ai certat pre dânsa
Şi pre norodul ce l-ai ales, l-ai mântuit-*u*.

Slavă Ţie, Dumnezeul nostru, Slavă Ţie.

---

*) Versul întâi al fiecărei strofe se cântă ca A, al doilea ca B.

LĂZĂRELUL

X

LĂZĂRELUL

291

Ţ

La-zăr, mă-sa la fă-cu-t-î, *La-ză-re,*

Cum l-a fă - cut, l-a pier-du-t-î, *La-ză-re.*

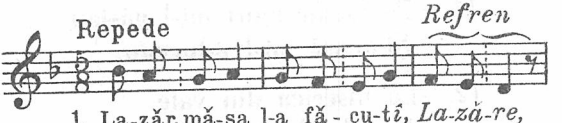

1. La-zăr, mă-sa l-a fă - cu-tî, *La-ză-re,*

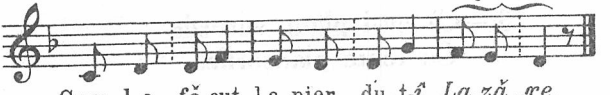

Cum l-a fă-cut, l-a pier - du-t-î, *La-ză - re.*

2.—Sâmbătă de dimineaţă,*)
Când e omul cu dulceaţă,

3.—Lazăr mi-s'a mânicat-î
El de noapte s'a sculat-î,

4.—Pe ochi negri s'a spălat-î,
Toporaşul mi-a luat-î,

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

5.—La pădure mi-a plecat-*î*,
Ca să taie muguraşi.

6.—Si'n copaci mi-s'a urcat-*î*,
Creanga mi-s'a legănat-*î*,

7.—Lăzărel jos mi-a picat-*î*;
Sânge roşu că i-a dat-*î*

8.—Şi pe nas şi pe guriţă,
De i-a curs pe chiculiţă.

9.—Are Lazăr trei surori;
Trei surori, pe trei cărări,

10.—Dimineaţa, până 'n zori,
Cată-l de câte trei ori.

11.—Pe Lazăr mort mi-l găsiau
Şi-acasă mi-l aduceau.

12.—La biserica din vale,
S'aude de-o mare jale,

13.—Că mi-l plâng surorile
Cu toate plânsorile.

14.—Mi-l plânge sora mai mare,
Cea mai mare, mai domoale;

15.—Şi-l plânge şi-a mijlocie
Cu părul până 'n călcâie;

16.—Şi mi-l plânge cea mai mică,
Cea mai mică-i mai voinică.

17.—Dar mai tare cine-l plânge,
De varsă lacrimi cu sânge?

18.—Fată mare, logodită,
Cu toată zestrea gătită.

292

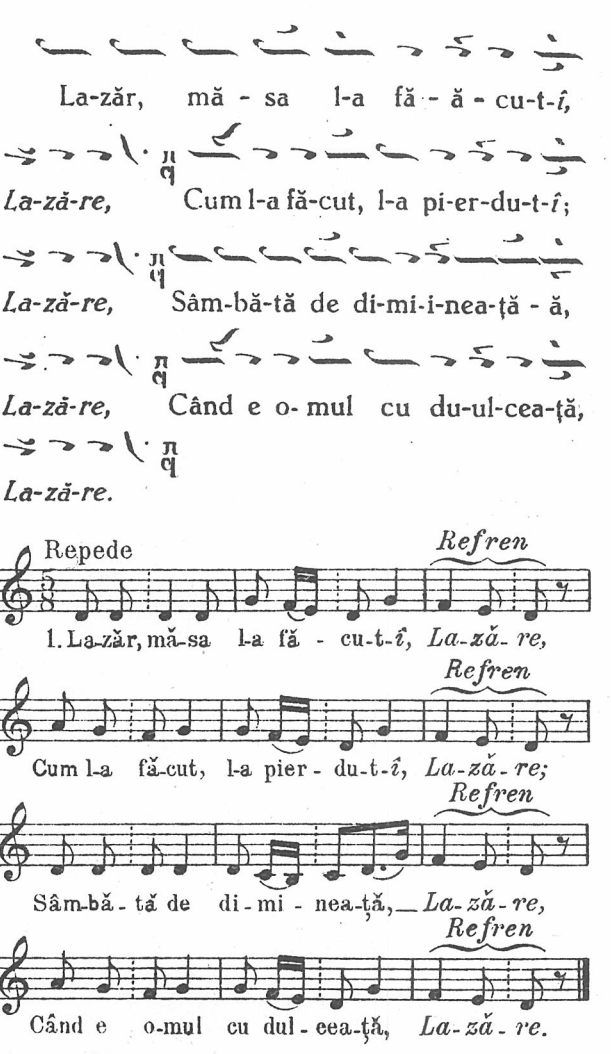
La-zăr, mă - sa l-a fă - ă - cu-t-î,
La-ză-re, Cum l-a fă-cut, l-a pi-er-du-t-î;
La-ză-re, Sâm-bă-tă de di-mi-i-nea-ță - ă,
La-ză-re, Când e o- mul cu du-ul-cea-ță,
La-ză-re.
Repede
Refren
1. La-zăr, mă-sa l-a fă - cu-t-î, La-ză- re,
Refren
Cum l-a fă-cut, l-a pier - du-t-î, La-ză - re;
Refren
Sâm-bă - tă de di - mi - nea-ță, La-ză - re,
Refren
Când e o-mul cu dul - cea-ță, La-ză - re.

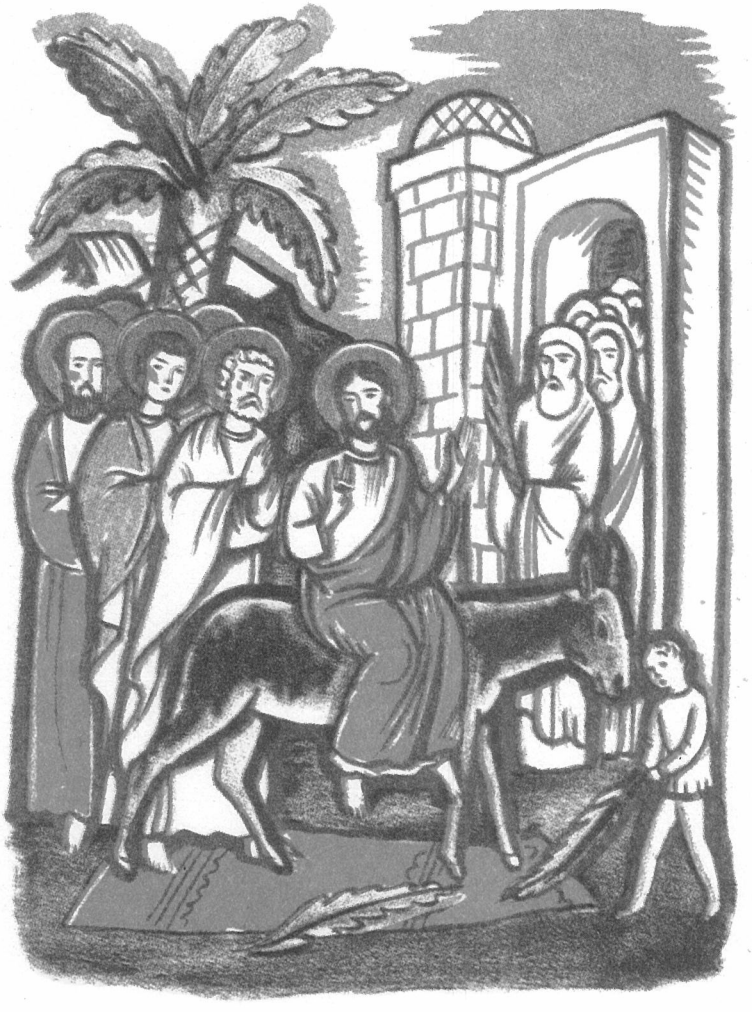

COLINDE DE FLORII

XI

COLINDE DE FLORII

293

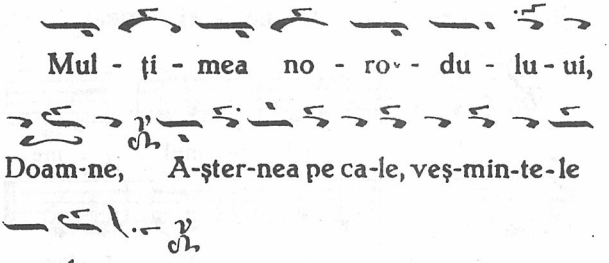

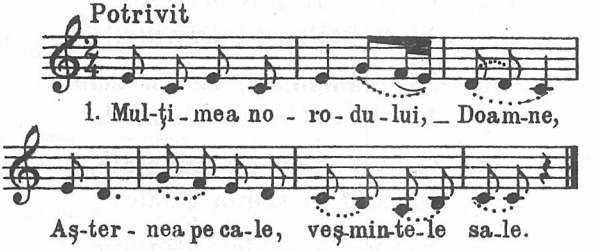

2.—Alţii tăiau ramuri de finic
Şi cu bucurie mi-L întâmpinau.

3. Iar cei ce mergeau înainte
Şi cu cei din urmă strigau şi ziceau:

4.—„Osana, Fiul lui David,
Bine eşti cuvântat cel ce ai venit! (bis)

5.—Şi iarăşi vrei ca să vii
Intru numele Domnului.“ (bis)

4.—Pruncii, cu stâlpări în mână,
Cântă cu toţi împreună;
„Osana dintru 'nălţime,
Că Cristos Impărat vine".

5.—Veniţi cu toţi' di'mpreună,
Să 'mpletim cu toţi cunună
De odrasle înverzite
Şi de stâlpări înflorite.

6.—Pe Cristos să 'ntâmpinăm
Şi Lui să ne închinăm,
Iar ale noastre vestminte
Să le-aşternem înainte.

7.—Veniţi, cu glas mângăios,
Să lăudăm pe Cristos,
Cu glasul coconilor
Şi al sugătorilor.

8.—Veniţi şi noi să primim,
Ceice ce Sionul iubim,
Asine negrăitoare,
De Dumnezeu purtătoare.

9.—Isus vine cu blândeţe,
Ca pre norod să-l înveţe;
Pre asin se umileşte,
Că mândrie nu pofteşte.

10.—Astăzi toate prăznuesc
Şi pre Domnul proslăvesc:
„Osana dintru 'nălţime,
Că Cristos Impărat vine!"

11.—Şi de-acum până'n vecie,
Mila Domnului să fie!
La mulţi ani cu sănătate,
De Cristos să avem parte!

296

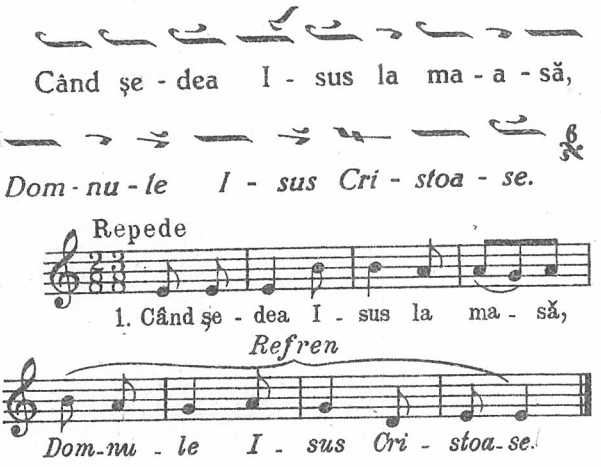

2.—Jidovii 'mprejur de masă.*)

3.—Ei L-au luat, L-au răstignit,

4.—Şi cu suliţa L-au 'mpuns,

5.—Sângele la vale-a curs.

6.—Sângele nevinovat

7.—Nu trebuia jos vărsat.

8.—Mă suii pe dealul mare,

9.—Să văd floarea paştelui.

---

*) După fiecare vers se cântă *Refrenul.*

COLINDE DE PAŞTI

XII

COLINDE DE PAŞTI

297

Ţ

Pe Cri-is - to-os mi-i L-a'n - gro-o-

pa - a - t-î-î, *Dom-nu-lui, Doam-ne-e, Do-omn*

di - in cer, Pe Cri-is - to-os mi-i

L'a'n - gro - pat.

Repejor

1. Pe Cri - stos mi_L-a'n-gro - pa-t-*î*,_

Refren

*Dom-nu-lui, Doam-ne,*__ *Domn_din*__ *cer,*

Pe Cri - stos_mi__ L-a'n-gro - pat.

2.—In piatră mi L-a băgat-*î**)
3.—Cu lacăte L-a 'ncuiat-*î*.
4.—Lacătul s'a deșcuiat-*î*,
5.—Cristos în cer a sburat-*î*,
6.—Pe scaun s'a așezat-*î*.—

*) Fiecare vers se cântă de două ori; înainte de a doua oară se cântă *Refrenul*.

298 299 300

Pentru aceste trei numere din urmă, care fac împreună o singură colindă, este nevoie ca să se hotărască mai di'nainte cine anume va cânta rândurile: *Mariei, Magdalinei, Salomiei, Ingerului, Domnului Cristos, Ostașului Login, Arhiereului* și *lui Petru*, după cum se arată la fiecare dată, când încep versurile lor, prin vorbele scrise *aplecat*. Viersul *Domnului Cristos*, cum se vede, este deosebit de al *mironosițelor* și al celorlalți colindători.

298

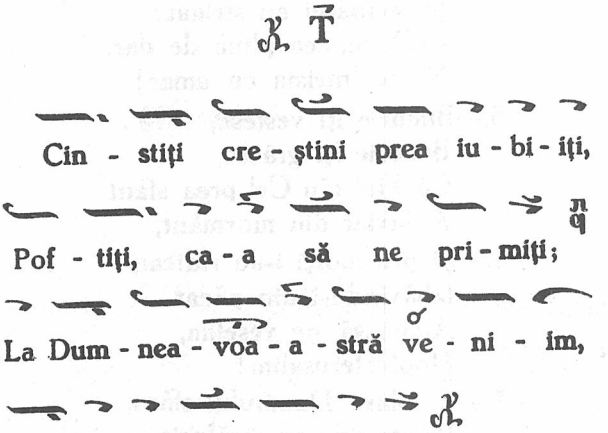

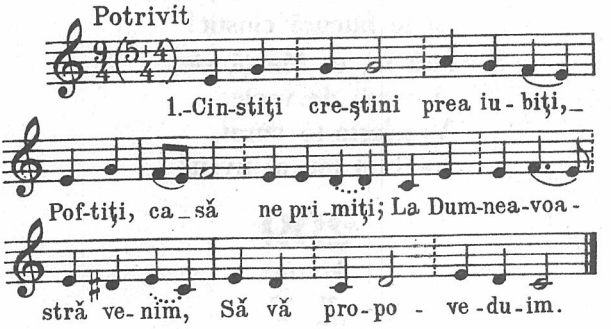

2.—Cuvinte de înviere,
Să vă facem mângâiere
Şi cântări, cu voie bună,
Zicem cu toţi dimpreună.

3.—Cristos a'nviat din morţi,
Ca să ne scoale pre toţi,
Cu moartea, moarte călcând,
Tuturor, viaţă dând.

4.—Îngerul au alergat
Şi fecioarei au strigat:
—O, tu, cea plină de dar,
Nu te 'ntrista cu amar!

5.—Bucurie îţi vestesc,
Bucurie îţi grăesc,
Că Fiul tău Cel prea sfânt
A înviat din mormânt,

6.—Şi pre morţi i-au ridicat,
Izbăvindu-i din păcat.
Acum să ne veselim,
Noule Ierusalim!

7.—Că slava Domnului sfânt,
Preste tine-au strălucit.
Saltă, Sioane Sfinţit,
Şi te bucură cinstit!

8.—Iară tu, o, Maică vie,
A vieţii de vecie,
Veseleşte-te curat,
Că Fiul tău a 'nviat!

299

Maria:

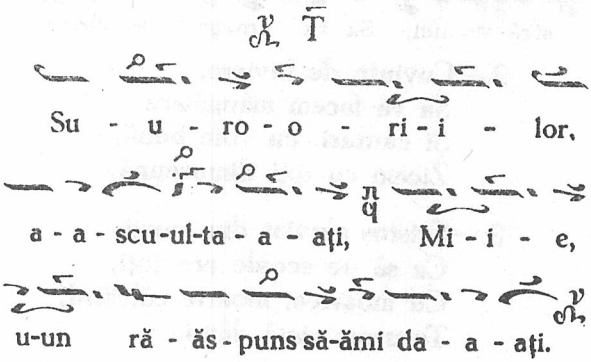

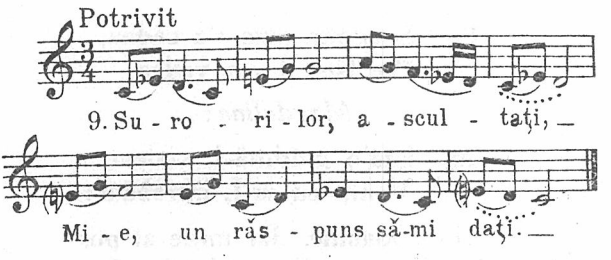

10.—Cine ne va răsturna,
Deasupra gropii, piatra?

Magdalina:

11.—Of, şi cât este de mare,
Nu om pute, mi-se pare,

12.—Luarea coperişului
Deasupra mormântului.

Salomia:

13.—Of, tare ne spăimântăm,
Dar tot veniţi, să vedem!

Ingerul:

14.—Pentru ce voi alergaţi
Şi pre cine căutaţi?

Maria:

15.—Pre Isus Cel răstignit,
Ca să-L aflăm, am venit;

16.—Venim întru-această vreme,
Ca să-L ungem cu miresme!

Ingerul:

17.—S'au sculat, nu este aici,
Spuneţi şi la ucenici,

18.—Lui Petru şi la aceia,
Că merge la Galileia;

19.—Şi-acolo, cum s'a cădea,
Pre Isus îl vor vedea.

Magdalina:

20.—Iată'n grădină-L vedem,
Veniţi ca să-L întrebăm:

21.—Doamne, dar unde ai pus
Trupul Domnului Isus?

Domnul Cristos:

300

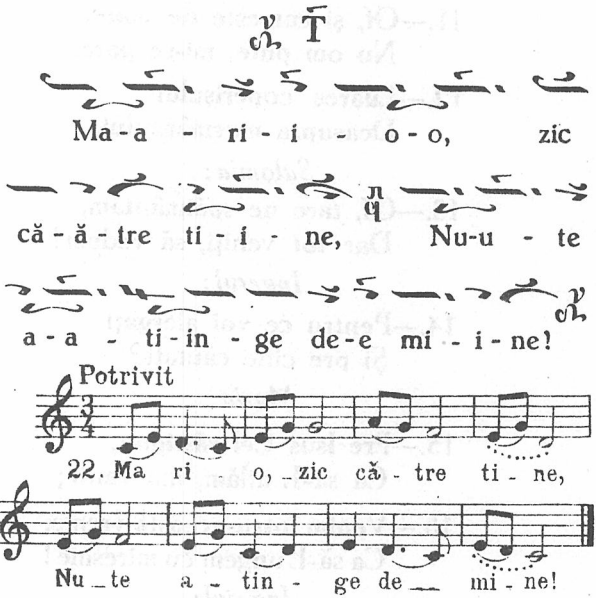

23.—Incă nu m'am suit Eu,
Pân'acum, la Tatăl Meu,

24.—Şi de-a plânge, vă lăsaţi,
Vă zic, să vă bucuraţi!

25.—Vestiţi la toţi, nu vă temeţi,
Şi în Galileia mergeţi;

26.—Şi spuneţi fraţilor mei,
Că acolo merg, la ei.

27.—Şi-acolo, cum s'a cădea,
Pre mine m'or şi vedea.

Ostaşul Login către Arhiereu:

(ca No. 299)

28.—Jidovesc arhiereu,
Eu zic cugetului tău,

29.—Că Cristos cel răstignit
Şi de jidovi chinuit,

30.—Eu-ţi vestesc adevărat,
Cum că El au înviat.

Arhiereul către Login:

31.—Of, ostaş împărătesc,
Eu frumos îţi dăruesc,

32.—Ascultă ce eu ţi-oi spune,
Nu vesti acea minune.

33.—Ţine în mână argint,
S'am la tine crezământ!

Login:

34.—Argintul nu ţi-l primesc;
Vreau să propovăduesc,

35.—Eu, ostaş împărătesc,
Care Login mă numesc,

36.—Mari lucruri şi prea mărite
Imi sunt mie dovedite.

37.—Când am văzut c'au 'nviat,
Așa tare am strigat:
38.—Fiul lui Dumnezeu, Cristos,
Carele din Iad ne-ai scos,
39.—Cu mărita Ta 'nviere,
Ne-ai dăruit mângâere.

Petru către Mironosițe:

40.—Cristos, când au înviat,
Intâi cui s'a arătat?

Salomia:

41.—Intâi L-a văz't Magdalina,
Că Eva au făcut vina.

Petru:

42.—Pentru ce n'au văz't bărbat,
Când Cristos au înviat,
43.—Și-au văzut întâi muere,
A lui Cristos înviere?

Salomia:

44.—Căci prin ea a ven't blestemul,
De au mers în iad, tot omul;
45.—Și prin ea a ven't păcatul,
Primind dela șarpe, sfatul.

Magdalina:

46.—Petre, noi am mers plângând,
Pân'am ajuns la mormânt.
47.—Și îngerul au strigat,
Că Cristos au înviat;
48.—Și noi tare ne-am temut,
Și, venind, l-am și văzut.

49.—Că mi-au şi grăit El mie,
Ca să spun la toţi şi ţie:

50.—Cristos din morţi a 'nviat
Şi din mormânt s'au sculat.

Petru:

51.—Mi-au mai spus mie o muere,
Dar am gândit că-i părere;

52.—Deci, fiindcă locul văz,
Şi eu, cu-adevărat crez,

53.—Că Cristos au înviat,
Şi din mormânt s'au sculat.

54.—Pentru-aceia vom cânta,
Toţi vom glăsui aşa:

Toţi:

(ca No. 298)

55.—O, ce zile luminoase,
O, ce Paşti mari şi frumoase,
O, şi ce zile vestite,
O, Paşti nouă şi sfinţite!

56.—Paştile cele de taină,
Paştile fără prihană,
Paştile isbăvitorul,
Cristos rescumpărătorul!

57.—Paştile, care-au deschis
Raiul cel ce au fost închis,
Paştile ce miresmesc,
Pre credincioşi îi sfinţesc!

58.—O, ce Paşti cu bucurie
Şi cu mare veselie,
Că David sărea jucând,
'Naintea umbrei săltând!

59.—Iar noi, norodul cel sfânt,
Pliniri semnelor văzând,
Cu cântări ne veselim,
Dumnezeşte prăznuim.

60.—Pentru sfânta înviere,
Avem cu toţi mângâere
Şi zicem toţi dimpreună,
Tot cântări cu voie bună:

61.—Cristos a 'nviat din morţi,
Mântuindu-ne pe toţi,
Cu moartea, moartea călcând,
Morţilor, viaţă dând.

62.—Doamne, Te milostiveşte
Şi pre noi ne'nvredniceşte,
Ca Raiul să-l dobândim
Şi în veci să Te mărim.

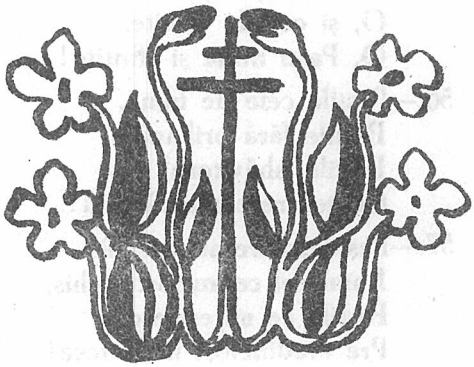

POSTFAŢĂ

După mai bine de cincizeci de ani de la prima ei apariţie, cartea de *Colinde „întocmită" de G. Breazul îşi croieşte din nou drum spre inimile românilor de pretutindeni.** Ea reapare astăzi — prin iniţiativa Editurii Fundaţiei Culturale Române — dintr-o necesitate, izvorîtă din dorinţa noastră de a ne recupera bunurile spirituale prea îndelung vitregite de urgia unor vremi definitiv apuse.

Ce să admirăm mai întîi la această minunată carte, ce a stîrnit, la timpul ei, preţuirea şi încîntarea oamenilor de cultură din România şi din străinătate? Bogăţia şi varietatea conţinutului ei muzical şi literar? Criteriile de selecţie a acestor bijuterii muzicale, colindele româneşti, unice prin frumuseţe poetică şi înveşmîntare melodică? Metoda de organizare şi de transcriere a acestor melodii arhaice, păstrate cu sfinţenie în străvechile datini şi obiceiuri româneşti? Frumuseţea tiparului, cartea apărînd într-o splendidă ţinută grafică, admirată chiar şi de cei care ţinuseră în mîini minunate ediţii bibliofile? Toate acestea au fost realizate şi puse în pagini de carte de profesorul, etnomuzicologul, istoriograful şi bizantinologul G. Breazul (1887 — 1961), în urmă cu o jumătate de secol, cînd prea puţini erau cei ce întrezăreau pe atunci o astfel de performanţă editorială în România.

În decursul anilor au fost tipărite numeroase cărţi de folclor — culegeri, studii, monografii etc. — dar cartea de *Colinde* a lui G. Breazul a fost şi rămîne cea mai frumoasă şi mai realizată dintre toate. Şi nu întîmplător, ci datorită valorii ei de conţinut, a metodei de selecţie şi de organizare a materialului folcloric, îndelung experimentată de profesor la catedră, de folclorist în diverse culegeri pe teren, de etnomuzicolog în cadrul primei Arhive de folclor înfiinţate în ţara noastră de el însuşi în

---

* *Colinde,* culegere întocmită de G. Breazul, cu desene de Demian. Craiova, Scrisul Românesc, S.A. 1938. Fundaţia Culturală Regală „Principele Carol", Bucureşti – Cartea Satului 21.

anul 1927, avînd alături reputaţi folclorişti şi oameni de artă, ca Tiberiu Brediceanu, Sabin V. Drăgoi etc. Astăzi, volumul de *Colinde* al lui G. Breazul este o carte rară, preţuită de toţi oamenii de cultură din ţară şi străinătate — muzicieni, literaţi, bibliofili.

Conţinutul volumului — pe cît de bogat şi reprezentativ, pe atît de diversificat — este orînduit după datini şi obiceiuri, destinat în cea mai mare parte sărbătorilor de iarnă — Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza — cînd se cîntă în grup colinde, cîntece de stea, de sorcovă, *Vicleimul* sau *Irozii, Pluguşorul, Brezaia, Vasilca, Buhaiul, Capra;* apoi sărbătorii Floriilor şi sărbătorii Paştelui, acestora din urmă fiindu-le atribuite un număr mult mai redus de cîntări, obiceiul colindatului necunoscînd în timpul desfăşurării lor amploarea, varietatea şi semnificaţia pe care le constatăm în ciclul sărbătorilor de iarnă.

În volum, au fost adunate 300 de colinde din toate provinciile româneşti, selecţionate astfel: 97 de colinde din Muntenia, 85 din Ardeal, 33 din Moldova, 28 din Oltenia, 26 din Basarabia, 13 din Banat, 11 din Bucovina şi 7 din Dobrogea. Gruparea colindelor a fost făcută potrivit sărbătorii la care acestea se oficiază; în cadrul sărbătorii — conform structurii şi conţinutului poetic al colindelor —, G. Breazul a delimitat unele subgrupe, determinînd astfel şi substratul folcloric din care provin: cel laic, lumesc, fiind de obicei atribuit unui ritual străvechi, păgîn, iar cel religios, definit de suprapunerea unor elemente creştine, fiind considerat ca un substrat folcloric mai nou. Această clasificare — în colinde laice şi colinde religioase — a fost acceptată şi practicată de toţi folcloriştii români, tocmai în ideea de a determina substratul folcloric căruia îi aparţin, prin aceasta putîndu-se stabili vechimea, provenienţa şi structura muzical-literară a colindelor. Ceea ce ar trebui să mai precizăm în legătură cu această chestiune este faptul că în toate regiunile ţării noastre, în toate provinciile circulă colinde din toate categoriile — laice (sau lumeşti, cum le numeşte G. Breazul), religioase, cîntece de stea, colinde de Anul Nou etc. Nu putem afirma că există regiuni în care anumite categorii de colinde nu s-ar manifesta în toată plenitudinea. Vom observa deci o evidentă diversitate în tematică, în structura muzical-literară a acestora. Colecţia de *Colinde* a lui G. Breazul ilustrează în mod strălucit,

nu numai diversitatea genului şi aria lui de răspîndire, ci şi unitatea de structură a acestor obiceiuri atît de specifice românilor.

După cum însuşi precizează în *Cuvîntul de lămurire,* G. Breazul a orînduit cuprinsul volumului în strictă concordanţă cu ideea perturbării datinilor şi obiceiurilor întocmai „cum le-am pomenit şi le-am ţinut din bătrâni". Tradiţia, în concepţia lui G. Breazul, este şi rămîne elementul determinant în practicarea obiceiului colindatului, nimeni şi nimic neabdicînd de la legile ei nescrise. În acest spirit explică şi motivează muzicianul temeiul social ce stă la originea acestor obiceiuri: „Colindele, cîntecele de stea, pluguşorul sînt de interpretat ca mijloace de introducere a copilului în comunitatea de credinţă şi simţire, în datinile şi practicile magice ale vechilor culturi, care formează fondul ancestral, inalterabil, al unei bune părţi din psihologia poporului". (G. Breazul, *Patrium Carmen,* 1941, p. 106.)

Realizînd colecţia sa de *Colinde*, G. Breazul nu a urmărit doar valorile estetice ale genului sau pe cele istorico-geografice ale proliferării acestuia. În mod evident, muzicianul a fost preocupat şi de ideea selectării acelor creaţii anonime prin care să poată exemplifica şi aspectele teoretice definitorii ale acestei categorii folclorice, în primul rînd valoarea educativă a creaţiei şi a obiceiului colindatului. Iată de ce ne găsim în faţa unui număr atît de variat de colinde, provenind de pe întreg teritoriul românesc şi din straturi folclorice atît de îndepărtate de epoca noastră. Raportîndune la acest domeniu al cercetării, vom sublinia în cele ce urmează cîteva particularităţi ale acestui gen folcloric atît de specific creaţiei populare româneşti.

Ideea sincretismului creaţiei anonime populare româneşti – muzică – text poetic – spectacol – poate fi excelent demonstrată şi exemplificată prin aceste mici bijuterii muzicale, colindele, care nu pot fi concepute, executate, cercetate, tezaurizate în afara acestui concept de ordin filosofic-artistic. Ar putea lipsi elementul muzical din ritualul colindelor? Există undeva, în ţara noastră, un loc în care colindele să nu fie cîntate, ci doar recitate la fereastra săteanului? Ar putea fi conceput ritualul colindatului în afara triadei: muzică – text poetic – spectacol – în care elemente importante ale acestor arte să nu participe la împlinirea unui obicei atît

de unitar închegat prin îngemănarea lor? Socotim că nu! Mergînd mai departe cu investigaţia, ne punem întrebarea: există poezie populară de sine stătătoare? Răspundem de asemenea că nu — poezia populară se manifestă numai în îngemănarea ei cu muzica, formînd laolaltă cîntecul popular, realizat deci prin text poetic cîntat. Chiar şi strigăturile se nasc şi se execută în timpul şi în ritmul jocului popular.

Melodiile colindelor sînt monodice şi se execută în grup, de copii şi de adulţi; aparţin stilului silabic şi se caracterizează de obicei prin structuri melodice oligocordice, cu un pronunţat caracter arhaic, apropiat de recitativ. Cele mai multe din ele se încadrează în aşa-numitele sisteme sonore arhaice (prepentatonice şi pentatonice), sisteme asupra cărora G. Breazul a stăruit cu consecvenţă, publicînd studii pertinente în acest domeniu al etnomuzicologiei (v. G. Breazul, *Pagini din istoria muzicii româneşti*, vol. V, Bucureşti, 1981). Ritmul colindelor aparţine în general sistemului giusto-silabic, fiind susţinut în unele regiuni de instrumente membranofone (tobe, dube, buhai) şi chiar aerofone. Ritmul este variat, cu dese schimbări de măsură şi se execută într-un tempo vioi.

Textele poetice care însoţesc colindele sînt de o mare varietate şi ar putea fi grupate în trei mari categorii: a) Texte poetice profane, cu tematică variată, în care predomină elementul fabulos (metamorfoza vînătorilor în cerbi, lupta cu leul, cu şarpele, întrecerea între Murg şi Şoim etc.); b) Texte poetice profane, cu caracter predominant pastoral, peste care s-au suprapus unele elemente religioase, fiind astfel adaptate sărbătorilor în cadrul cărora se oficiază, categorie care delimitează grupa colindelor semi-religioase; c) Texte poetice religioase, cele mai reprezentative fiind cîntecele de stea, în mod evident create spre a slăvi Naşterea Domnului.

În structura versurilor şi a muzicii predomină tiparul strofic hexasilabic (mai ales în colindele laice) şi cel octosilabic. Refrenul, prezent în majoritatea pieselor, primeşte în ambele cazuri un rol important, indiferent de poziţia pe care o ocupă în cadrul strofei. Repertoriul tematic al colindelor este foarte variat, acesta extinzîndu-se cu piese celebre din creaţia epică a muzicii noastre populare, balade ca *Miorița, Meşterul Manole* etc., intrînd definitiv în structura tematică a genului.

În marea varietate a acestui gen folcloric, „care întrece orice închipuire ce ne-am putea-o face fără a cunoaşte realitatea", după cum precizează G. Breazul, există şi excepţii de la principiile prezentate de noi aici, atît în ce priveşte structura muzical-literară, cît şi modul de desfăşurare a obiceiului. Fiecare regiune folclorică intervine cu specificul ei, cu particularităţile ei, ce dau un farmec deosebit acestui străvechi obicei, stîrnind în acelaşi timp un mare interes cercetătorilor, care pot găsi în ineditul excepţiilor aspecte demne de luat în seamă pentru teoretizare. Toate aceste aspecte de structură pot fi urmărite şi exemplificate prin *Colindele* din colecţia lui G. Breazul, fapt ce ne determină să-i atribuim cu deplin temei şi o funcţie educativ-teoretică. Cercetînd volumul cu atenţie, vom putea observa că autorul nu a adunat laolaltă doar „nişte" colinde, ci a urmărit permanent ca prin ele să poată exemplifica concret cele mai importante caracteristici ale genului, ce ţin atît de domeniul esteticului, cît şi de cel al teoreticului.

În acest scop, G. Breazul a transcris melodiile colindelor în notaţie dublă — neumatică şi liniară — caz unic în literatura de specialitate, acordînd astfel cărţii sale o funcţie didactică şi educativă, dar şi o circulaţie mai largă. La sate, în acea vreme, notaţia psaltică neumatică era mult mai bine cunoscută de preoţi, de cîntăreţii de biserică, adică de cei care puteau să dea citire muzicii, să îndrume cetele de colindători, să contribuie astfel la desfăşurarea unui ritual prilejuit şi strîns legat de biserică. Fiind un frecvent promotor al cercetării comparate a muzicii, prin această dublă notaţie a colindelor, G. Breazul a propus un excelent exerciţiu de transcriere şi citire a muzicii. Şi cum aceste colinde, prin simplitatea lor melodică şi ritmică, oferă exemple dintre cele mai adecvate unei astfel de operaţii, latura didactică şi educativă a colindelor lui G. Breazul se împlineşte şi pe această cale în mod strălucit. De altfel, la noi a existat o tradiţie în transcrierea muzicii populare în notaţie psaltică, aşa cum,de pildă,observăm în cărţile lui Anton Pann: *Versuri musiceşti — Cîntece de stea* (1830, 1841, 1845, 1848), *Spitalul amorului sau Cîntătorul dorului* (1850 — 1852), *Calendarele* (1846 — 1854) etc. — în care multe melodii populare au fost astfel „nemurite" prin această notaţie psaltică.

Apariţia *Colindelor* lui G. Breazul a surprins opinia publică românească, determinînd atitudini şi luări de poziţie dintre cele mai variate. Nu se editase în ţara noastră o astfel de carte muzicală, „prea frumos tipărită şi ilustrată", cum cu o oarecare invidie o aprecia Constantin Brăiloiu. Muzicieni români, ca Sabin V. Drăgoi şi Gavril Galinescu, ei înşişi culegători de folclor şi autori ai unor cărţi de colinde, au reliefat „marele merit al D-lui G. Breazul de a fi pus la îndemîna tuturora colinde de pretutindeni şi pentru totdeauna". Nicolae Iorga le socoteşte „O mare culegere de poesie populară", publicînd în *Cuget clar* (2.IX.1938) o amplă recenzie asupra conţinutului poetic al colindelor. Multe alte opinii favorabile cărţii şi autorului ei au fost exprimate în presa românească din acea perioadă, asupra cărora însă nu vom stărui aici. Ne vom opri,în schimb, asupra aprecierilor comunicate lui G. Breazul de cîţiva mari muzicieni străini, care au evidenţiat, la rîndul lor, frumuseţea şi utilitatea acestui interesant volum de colinde.

Georg Schünemann (1884—1945), muzicolog, profesor la Universitatea din Berlin, îi mulţumeşte lui G. Breazul pentru cartea de *Colinde* pe care i-a trimis-o. „A făcut o impresie deosebită, iar melodiile sînt minunate, datorită în special bogăţiei lor ritmice şi modale. Cartea este destinată unui studiu fără sfîrşit. O cercetez şi nu mă mai satur. Chiar şi textul îl pot descifra, datorită cunoştinţelor mele de limbă latină. Ilustraţiile sînt splendide, iar notaţia greco-bizantină îmi pare a fi interesantă". (25.VII.1938 — în: G. Breazul, *Scrisori şi documente,* vol. I, Bucureşti, 1984, nr. 953).

Muzicologul englez Edward Dent (1876—?), compozitor şi profesor la Universitatea din Cambridge, îi transmite lui G. Breazul calde mulţumiri pentru cărţile de cîntece pe care i le-a trimis. „Colecţia de cîntece populare şi de cîntece bisericeşti româneşti este deosebit de interesantă şi valoroasă din punct de vedere folcloric; este excelent editată, iar ilustraţiile delicioase. Cîntecele pentru cei mititei sînt de asemenea fermecătoare şi original prezentate în imagini". (25.VII.1938 — în: G. Breazul, op. cit., nr. 954).

Leo Kestenberg, pianist şi pedagog, consilier ministerial la Berlin şi Praga, elogiază cartea de colinde, pe care o consideră de o importanţă deosebită pentru cunoaşterea poeziei populare şi a structurii melodice din estul Europei. „Mulţumesc pentru acest dar minunat, care, datorită gustului Dvs. artistic, este unic în întreaga literatură de specialitate". (25.VIII.1938 — în: G. Breazul, op. cit., nr. 955).

Deosebit de elogioase sînt aprecierile venite din partea lui Eduard Spranger (1882 — 1963), profesor la Universitatea din Berlin: „Invidiez copiii români care au în mîini o carte atît de frumoasă, pe care o pot denumi Marea operă (das grosse Werk), iar după expresia lui Wager, *ein Gesamtkunstwerk* (o operă totală). Felicitări din toată inima". (30.VII.1938 — în: G. Breazul, op. cit., nr. 961).

Kurt Taut, director al Bibliotecii muzicale Peters din Leipzig — cel care a editat, începînd cu anul 1929, *Jahrbuch der Musikbibliothek Peters*, şi i-a solicitat muzicianului român, în 1934, colaborarea la acest anuar privind realizările muzicienilor români — îi scrie lui G. Breazul, la 1 decembrie 1938, următoarele: „În preajma sărbătorilor, în patria mea Thuringia, am primit cartea de colinde, care m-a bucurat nespus de mult, precum şi cărţile de cîntece pentru şcolari, pe care le-am găsit încîntătoare. Am trecut îndată la exemplificări, cu cele două fetiţe ale mele (8 şi 10 ani), cîntînd multe din delicioasele melodii. Şi iată, într-o localitate de munte din Germania (în Frankenwald), acolo unde cred că nu a călcat încă picior de român, s-au putut auzi melodiile patriei Dvs. cîntate de glasuri de copii. Mulţumesc mult!" (G. Breazul, op. cit., nr. 997).

O recenzie deosebit de favorabilă şi de competentă a publicat Ernest Closson (1870 – 1950), muzician belgian, în *La Revue internationale de Musique,* din ianuarie 1940: „G. Breazul este unul dintre reprezentanţii cei mai distinşi ai muzicologiei româneşti. Domeniul său specific este folclorul muzical naţional, căruia i-a consacrat o serie întreagă de publicaţii. Aceea pe care o avem în faţă este cea mai importantă, Colindele... Fiecare piesă este notată cu toate versurile sale, uneori foarte numeroase. Melodiile sînt de cea mai mare varietate, mergînd de la 4 – 5 sunete pînă la o mare complexitate. Sînt reprezentate aici toate modurile, in-

clusiv vechile moduri bisericeşti ... Măsurile sînt de o complexitate extremă, cu exemple frecvente de cinci timpi. Alături de notaţia obişnuită, autorul foloseşte pentru fiecare piesă semnele bisericeşti ale vechiului regat român, utilizate încă în seminarii, şi care nu au nimic comun cu notaţia solemnă. Noi credem că regăsim aici aspecte ale notaţiei neumatice bizantine, aşa cum o arată vechile manuscrise".

Reeditarea în facsimil a acestei minunate cărţi de *Colinde* — un monument de artă şi cultură românească — se încadrează întru totul în acţiunea de valorificare a patrimoniului nostru muzical naţional. Sînt adunate aici numeroase colinde, dintre cele mai frumoase, mai reprezentative, mai elocvente pentru cunoaşterea genului, pentru împlinirea datinilor şi obiceiurilor noastre, aşa cum le-am moştenit din străbuni. În circuitul valorilor de artă populară, colindele vor rămîne zestrea cea mai de preţ, pe care trebuie să o salvăm de la o totală dispariţie şi să o transmitem, nealterată, generaţiilor ce ne vor urma. Datorită tiparului, circulaţia acestor bijuterii muzicale va împlini unul din marile noastre deziderate, şi anume acela al păstrării unităţii de limbă şi cîntare românească în rîndul tuturor românilor, indiferent de locul unde-şi duc viaţa pe acest pămînt. Cartea de *Colinde* a lui G. Breazul constituie şi un excelent document de cercetare a genezei, evoluţiei şi structurii acestui gen folcloric atît de interesant, de diversificat şi de bogat în valori artistice. Ea devine astfel un util instrument de lucru în mîna tuturor acelora care vor să descopere, să adîncească şi să teoretizeze trăsăturile specifice ale creaţiei populare anonime, în domenii dintre cele mai diferite: istoric, geografic, estetic, educativ şi chiar politic. Iată deci atîtea temeiuri ce justifică în mod hotărît iniţiativa Editurii Fundaţiei Culturale Române de a tipări într-o nouă ediţie cartea de *Colinde* de G. Breazul, acum cînd avem atîta nevoie de o hrană spirituală de mare puritate.

Bucureşti, iulie 1991 **TITUS MOISESCU**

C U P R I N S U L

Fața

Cuvânt de lămurire 5

1. - COLINDE DE MOȘ AJUN ȘI MOȘ CRĂCIUN

a) *religioase*

1.—**Nașterea Ta, Cristoase**—*Ardeal* 13
2.—**Nașterea Ta, Cristoase**—*Muntenia* (după I. Popescu-Pasărea) 15
3.—**Voi, acum, copiilor**—*Ardeal* 17
4.—**Ia, sculați, boieri mari**—*Ardeal* 18
5.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Basarabia* 20
6.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Muntenia* 20
7.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Bucovina* 21
8.—**Ia, sculați, boieri, sculați**—*Muntenia* 22
9.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Bucovina* 23
10.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Moldova* 23
11.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Banat* 24
12.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Bucovina* (din cărțile de G. Breazul) 24
13.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Basarabia* 25
14.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Basarabia* 26
15.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Basarabia* 26
16.—**Ia, sculați, boieri, sculați**—*Ardeal* 28
17.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Moldova* 29
18.—**Ia, sculați, boieri mari**—*Ardeal* 30
19.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Basarabia* 31
20.—**Ia'n sculați, boieri, sculați**—*Basarabia* 32
21.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Bucovina* 34
22.—**Sculați, sculați, boieri mari**—*Bucovina* (după Liviu Rusu) 35
23.—**Sus, boieri, nu mai dormiți**—*Dobrogea* 36
24.—**Sus, boieri, nu mai dormiți**—*Ardeal* 37
25.—**Sus, boieri, nu mai dormiți**—*Muntenia* (după G. Cucu) . 38

Fața

26.—**Noi umblăm și colindăm**—*Moldova* 40
27.—**Noi umblăm și colindăm**—*Basarabia* (din cărțile de G. Breazul) 41
28.—**Veselește-te, Domn bun**—*Ardeal* 42
29.—**Și-am plecat să colindăm**—*Ardeal* 44
30.—**Coborît-a, cóborît**—*Ardeal* 45
31.—**Maria se preumbla**—*Muntenia* 46
32.—**Maria se preumbla**—*Moldova* (după G. Cucu) 48
33.—**Coborît-a, coborît**—*Ardeal* 49
34.—**Astă seară-i seară mare**—*Dobrogea* 51
35.—**Ce seară mi-i astă-seară ?**—*Ardeal* (după T. Popovici ; cuvintele îndreptate după Al. Viciu) 54
36.—**Asta-i seara, seara mare**—*Ardeal* 55
37.—**Asta-i seara de Crăciun**—*Basarabia* 57
38.—**Ia, ie scoală tu, domn bun**—*Muntenia* (îndreptat după G. Cucu) 58
39.—**Sosit-a ziua cea sfântă**—*Ardeal* 60
40.—**Astăzi Domnul s'au născut**—*Ardeal* 61
41.—**D'auzi, gazdă**—*Ardeal* (din cărțile de G. Breazul) 64
42.—**De când Domnul s'a născut**—*Dobrogea* 65
43.—**Mare minune se arată**—*Basarabia* 66
44.—**Mare minune s'arată**—*Muntenia* 67
45.—**De când Domnul s'a născut**—*Ardeal* 69
46.—**La poartă, la Ștefan Vodă**—*Moldova* 71
47.—**La poartă, la Ștefan Vodă**—*Muntenia* 72
48.—**Plecat-or**—*Ardeal* 72
49.—**Dumnezeu, dintru'nceput**—*Ardeal* 74
50.—**În grădina Raiului**—*Ardeal* 75
51.—**Sus în vârful Ceriului**—*Banat* 77
52.—**Colo sus, pe lângă lună**—*Ardeal* 79
53.—**Colo'n umbra pomilor**—*Ardeal* (după T. Brediceanu) . . . 80
54.—**Sus în poarta Raiului**—*Ardeal* 81
55.—**Sus în poarta Raiului**—*Muntenia* 82
56.—**Sus la poarta Ceriului**—*Ardeal* 83
57.—**Zori, zori, zori, dalbe surori**—*Ardeal* 84
58.—**Pe râtul cu florile**—*Ardeal* 85
59.—**Coborît-a, coborît**—*Ardeal* 86
60.—**Pe sub lună, pe sub soare**—*Muntenia* 87
61.—**Scrisă-i stire, mânăstire**—*Banat* (după S. V. Drăgoi) . . . 89

Fața

95.—**La curtița Marii**—*Ardeal* 149
96.—**Soroleo, Savito**—*Ardeal* 150
97.—**Prin cel cer, prin vișinel**—*Muntenia* 152
98.—**la Maria vadra'n mână**—*Moldova* 154
99.—**Pleacă Lina la fântână**—*Banat* 155
100.—**Domn, Domn și-a nost Domn**—*Ardeal* 156
101.—**De roagă, se roagă**—*Basarabia* 159
102.—**Icea'n prund, în marea neagră**—*Moldova* (cuvintele îndreptate după G. Dem. Teodorescu) 162
103.—**Pomii, pomișorii mei**—*Ardeal* 165
104.—**Dar, Părinte Constantine**—*Basarabia* 166
105.—**La capul lui Spiridon**—*Muntenia* 167
106.—**Leroileo, Doamne, leo**—*Muntenia* 169
107.—**Cerbul, cerbul printre flori**—*Basarabia* 171
108.—**Leroilea, leroi, Domnilea** - *Muntenia* (din cărțile de G. Breazul) 174
109.—**Lermi, Lermi tinerelu**—*Ardeal* 177
110—**La poarta lu' Impăratu**—*Ardeal* (după S. V. Drăgoi) . . 179
111.—**Supt aripa ceriului**—*Moldova* 181
112.—**Leroleo, Sus la munte ninge, plouă**—*Muntenia* (îndreptată după V. Popovici) 183
113.—**Pe munții cu florile**—*Ardeal* (cuvintele îndreptate după O. Densușianu) 186
114.—**Pe dealul cu stânjenii**—*Ardeal* 189
115.—**Mari boieri la masă-mi șade**—*Muntenia* 190
116.—**Hoi, Lerui, Doamne, Vânătorii lui Crăciun**—*Ardeal* (după S. V. Drăgoi) 192
117.—**Icea 'n vadu' Brăilii**—*Moldova* (cuvintele îndreptate după G. Dem. Teodorescu) 193
118.—**Sus la munte ninge, plouă**—*Ardeal* 197
119.—**Masă roșilată**—*Ardeal* 199
120.—**Scoală, scoală, gazdă mare**—*Ardeal* (după S. V. Drăgoi) 200
121.—**Mă luai, luai**—*Ardeal* 201
122.—**Ale cui îs ceste case?**—*Ardeal* 202
123.—**Colo 'n sus-u, mai din sus-u**—*Banat* (după S. V. Drăgoi) 205
124.—**Pe plai înflorit**—*Banat* (după S. V. Drăgoi) 210
125.—**Colo'n jos-u, mai în jos-u**—*Banat* 213
126.—**Sus, la naltul Ceriului**—*Banat* 215
127.—**Colea, colea, după deal**—*Bucovina* (după Liviu Rusu) . . 216

Fața

62.—**Când cina Cristos la masă**—*Ardeal* 91
63.—**Dumnezeu umbla, Sfinții L-întreba**—*Banat* (după S. V. Drăgoi) 92
64.—**O, Isuse, lume dulce**—*Basarabia* 95
65.—**Sus, Doamne, la Răsărit**—*Ardeal* (după S. V. Drăgoi) . . 96
66.—**Tu ești lumina cea sfântă**—*Ardeal* (după S. V. Drăgoi) . 101
67.—**Hai, cu toții să suim**—*Ardeal* 103
68.—**La vârful, la nouă meri**—*Dobrogea* 104
69.—**La tulpină, la doi meri**—*Oltenia* 106
70.—**Prag de beserică**—*Ardeal* 107
71.—**Cea sfântă Dumineca**—*Ardeal* (după R. Popa) 109
72.—**Doamnele, Colea 'n iastă casă**—*Moldova* 110
73.—**Răsari, soare, tare**—*Ardeal* 112
74.—**Rătăciam prinir'o grădină**—*Basarabia* 115
75.—**Într'o Sfântă Duminecă**—*Basarabia* 116
76.—**Sus în slava Ceriului**—*Muntenia* (îndreptat după G. Cucu) 118
77.—**După dealul cel mai mare**—*Moldova* 122
78.—**Colindița nu-i mai multă**—*Ardeal* (după T. Bredicenu) . 123

b) *lumești*

79.—**Am plecat să colindăm**—*Banat* 125
80.—**Noi umblăm să corindăm**—*Ardeal* 126
81.—**Ciucur verde de mălasă**—*Banat* 127
82.—**Ia, te scoală ici, Domn bun**—*Muntenia* (din cărțile de G. Breazul) 128
83.—**Noi colindăm la fereastră**—*Ardeal* 129
84.—**Streșină de mintă creață**—*Ardeal* (după T. Brediceanu) . 130
85.—**Leordașul, leordaș**—*Bucovina* 131
86.—**Leroileo, Ici în ceastor curți**—*Muntenia* (cuvintele îndreptate după G. Dem. Teodorescu) 133
87.—**Născul' mi-au, crescul-au**—*Muntenia* 136
88.—**Lerule, Doamnele, Lin, pelin, oștile-mi vin**—*Moldova* . 138
89.—**Tatăl nostru bun**—*Muntenia* 139
90.—**Sub zare de soare**—*Muntenia* (cuvintele îndreptate după T. T. Burada) 140
91.—**Fecioriță de-ocheșiță**—*Ardeal* 143
92.—**La doi meri, la doi prăsazi**—*Basarabia* 145
93.—**A cui sunt aiestе curțuri?**—*Basarabia* 146
94.—**Cititnele, cititoară dragă, Ler**—*Muntenia* (după I. D. Chirescu) 148

Fața

128.—**La tulpină, la doi meri**—*Muntenia* 218
129.—**Stai tu, Murg, legat-u**—*Muntenia* 219
130.—**Sus, sus, sus la munte**—*Banat* 223
131.—**Sus în vârful muntelui**—*Ardeal* 225
132.—**Lerola, Pe drumul cel mare**—*Moldova* 227
133.—**Trei cocoși negri-au cântat**—*Bucovina* 229
134.—**'Ngheață tău în iuț de vară**—*Ardeal* 230
135.—**Colo 'n jos și mai în jos-u**—*Ardeal* 231
136.—**Sus la vârful muntelui**—*Ardeal* 233

II - CÂNTECE DE STEA*)

137.—**Cine primește steaua?**—*Moldova* (după I. D. Chirescu) . 239
138.—**Stea frumoasă, luminoasă**—*Moldova* (după T. T. Burada) 240
139.—**Cine primește steaua?**—*Muntenia* 240
140.—**Steaua spre Răsărit strălucește**—*Oltenia* 241
141.—**Steaua spre Răsărit strălucește**—*Muntenia* 242
142.—**Steaua spre Răsărit strălucește**—*Oltenia* 242
143.—**Steaua sus răsare**—*Oltenia* 243
144.—**Steaua sus răsare**—*Moldova* 244
145.—**Steaua sus răsare**—*Dobrogea* 245
146.—**Steaua sus răsare**—*Oltenia* 245
147.—**Steaua sus răsare**—*Muntenia* (după G. Cucu) 246
148.—**Steaua sus răsare**—*Basarabia* 247
149.—**Steaua sus răsare**—*Ardeal* 248
150.—**Steaua sus răsare**—*Muntenia* 248
151.—**Steaua sus răsare**—*Oltenia* 249
152.—**Steaua sus răsare**—*Muntenia* 249
153.—**Steaua sus răsare**—*Ardeal* 250
154.—**Steaua sus răsare**—*Moldova* 250
155.—**Steaua sus răsare**—*Oltenia* 251
156.—**Steaua sus răsare**—*Ardeal* 252
157.—**Steaua lui Cristos**—*Ardeal* 253
158.—**Doamne, a Tale cuvinte**—*Ardeal* 254
159.—**Toată oastea creștinească**—*Ardeal* (îndreptat după S. V. Drăgoi) 255

---

*) Cuvintele cântecelor de stea din Muntenia și Oltenia sunt îndreptate după *Anton Pann.*

Fața

160.—**Îngerii lui Dumnezeu**—*Ardeal* 258
161.—**Trei crai dela Răsărit**—*Muntenia* 259
162.—**Trei crai dela Răsărit**—*Oltenia* 261
163.—**Trei crai dela Răsărit**—*Muntenia* 261
164.—**Trei crai dela Răsărit**—*Basarabia* 262
165.—**Trei crai dela Răsărit**—*Moldova* 262
166.—**Trei crai dela Răsărit**—*Ardeal* 263
167.—**Trei crai dela Răsărit**—*Oltenia* 264
168.—**Trei crai dela Răsărit**—*Moldova* 264
169.—**Trei crai dela Răsărit**—*Oltenia* 265
170.—**Trei crai dela Răsărit**—*Basarabia* 265
171.—**Trei crai dela Răsărit**—*Muntenia* 266
172.—**Trei crai dela Răsărit**—*Basarabia* 266
173.—**Trei crai dela Răsărit**—*Moldova* 267
174.—**Trei crai dela Răsărit**—*Ardeal* 268
175.—**Trei crai dela Răsărit**—*Oltenia* 268
176.—**Trei crai dela Răsărit**—*Oltenia* 269
177.—**Trei crai dela Răsărit**—*Moldova* 270
178—**Trei crai dela Răsărit**—*Muntenia* 270
179.—**Trei crai dela Răsărit**—*Muntenia* 271
180.—**Trei crai dela Răsărit**—*Oltenia* 272
181.—**În orașul Vitleem**—*Muntenia* 273
182.—**În orașul Vetleem**—*Moldova* 274
183.—**În orașul Vetleem**—*Ardeal* 275
184.—**În orașul Vetleem**—*Oltenia* 276
185.—**În oraș, în Vefleem**—*Bucovina* 276
186.—**În orașul Vifleem**—*Moldova* 277
187.—**Nouă azi ne-a răsărit**—*Muntenia* (după A. Pann) 277
188.—**Seara de-asișeară**—*Oltenia* 279
189.—**Mărire 'nîru cei de sus**—*Banat* 280
190.—**Veniți, toate neamurile**—*Ardeal* (după S. V. Drăgoi) . . 281
191.—**Împăratul Romei**—*Ardeal* 282
192.—**Slavă să aibă**—*Muntenia* (îndreptat după A. Pann) 285
193.—**Sălțați, câmpuri și livezi**—*Ardeal* 286
194.—**Doamne Isuse Cristoase**—*Oltenia* 287
195.—**Doamne Isuse Cristoase**—*Muntenia* (după I. D. Chirescu) 289
196.—**La nunta ce s'a 'nîmplat**—*Muntenia* 290
197.—**La nunta ce s'a 'nîmplat**—*Muntenia* 292

Fața

198.—**La nunta ce s'a întâmplat**—*Basarabia* 293
199.—**Moisi și Aron**—*Muntenia* (după A. Pann) 293
200.—**O, pricină minunată**—*Oltenia* 295
201.—**O, pricină minunată**—*Oltenia* 296
202.—**O, pricină minunată**—*Oltenia* 297
203.—**Auziți acestea toate**—*Ardeal* (după S. V. Drăgoi) 298
204.—**Limbile să salte**—*Basarabia* 300
205.—**Hai, cu toții di'mpreună**—*Muntenia* (îndrept. după A. Pann) 302
206.—**Domnul stătu crai în țară**—*Muntenia* (îndrept. după A. Pann) 303
207.—**Acel fiu de 'mpărat mare**—*Muntenia* (îndrept. după A. Pann) 305
208.—**O, prea lăudată**—*Muntenia* 307
209.—**O, prea lăudată**—*Basarabia* 308
210.—**Îngerul au alergat**—*Muntenia* 309
211.—**Îngerul a alergat**—*Muntenia* (îndrept. după G. Cucu și Dometie Ionescu) 310
212.—**Adam, dacă a greșit**—*Oltenia* 311
213.—**Adam, dacă a greșit**—*Ardeal* 313
214.—**Adam, dacă a greșit**—*Bucovina* 314
215.—**Astăzi, Cel prea lăudat**—*Dobrogea* 315
216.—**Acum ceasul mi-a sosit**—*Oltenia* 318
217.—**O, amar și grea durere**—*Moldova* 324
218.—**O, amar și grea durere**—*Oltenia* 326
219.—**O, amar și grea durere**—*Oltenia* 326
220.—**Abia ani patrusprezece**—*Muntenia* 327
221.—**Dascăle prea învățate**—*Oltenia* 329
222.—**Să fie de bine**—*Muntenia* (după A. Pann) 333

III.—VICLEIMUL

223.—**Mărire 'ntru cele 'nalte**—*Muntenia* 337
224.—**Cântarea Ta, Doamne**—*Basarabia* 338
225.—**Mărire întru cele 'nalte**—*Transilvania* (după Sterie Stinghe) 339
226.—**O, împăratul cerurilor**—*Transilvania* 340
227.—**Astăzi toți într'o unire**—*Muntenia* 342
228.—**Eu, Baltazar mă numesc**—*Transilvania* (după Sterie Stinghe) 342
229.—**Domnul stat-a Crai în țară**—*Oltenia* 343
230.—**Iată, vine cel dorit**—*Muntenia* 344
231.—**Nu pot să pricep**—*Muntenia* 344

Fața

232.—**O, de trei ori ticăloase**—*Moldova* 345
233.—**Frunză verde baraboi**—*Muntenia* 346

IV.—COLINDE DE ANUL NOU

234.—**Anul, bun vouă vă fie**—*Bucovina* 351
235.—**Sfântul Vasile de mâine**—*Muntenia* 352
236.—**Di'nainea istor curțe**—*Moldova* 353
237.—**Aste case mari și naite**—*Muntenia* 354
238.—**La doi meri și la doi peri**—*Moldova* 355
239.—**La iulpină, la doi meri**—*Muntenia* 357
240.—**La poariă, la Țaligrad**—*Oltenia* 359
241.—**Înainea cailor**—*Muntenia* 361
242.—**Prin cel cel, prin cel muncel**—*Muntenia* (cuv. îndrept. după G. Dem. Teodorescu) 363
243.—**Prin col col, prin ce luceșie**—*Moldova* 366
244.—**Prin col col, prin color color**—*Moldova* 367
245.—**Înire coi doi vișini verzi**—*Moldova* 369
246.—**Înire coi doi vișini verzi**—*Muntenia* 370
247.—**Leroile, Doamnele, La ici merișor**—*Moldova* 371
248.—**Colo sus pe lângă cer**—*Munteania* 372
249.—**Leroloi, Doamnele**—*Muntenia* 374
250.—**Ce mi-e scris pe lângă cer**—*Muntenia* 376
251.—**Seara Sfântului Vasile**—*Muntenia* 378
252.—**Leroileo, Hrăneșie-mi, hrăneșie**—*Muntenia* 380
253.—**Pe prundu' Mării cii Negre**—*Moldova* 385
254.—**Hondai, Leroloi, flori de măr**—*Muntenia* 386
255.—**În seara de Sfânt Vasile**—*Muntenia* 387
256.—**În seara de Sfânt Vasile**—*Muntenia* 389
257.—**Pe-un picior de munte**—*Transilvania* 390
258.—**Colo, colo, sus pe munte**—*Transilvania* 392
259.—**Anul nou cu bine**—*Transilvania* 395
260.—**De pe mare, cam sub soare**—*Muntenia* 397
261.—**Pe sub munte, pe sub vale**—*Muntenia* 399
262.—**Pe sub munte, pe sub vale**—*Muntenia* 399
263.—**Raiu', Raiu' luminos**—*Transilvania* 401
264.—**Sub aripa cerului**—*Basarabia* 403

Fața

V.—PLUGUȘORUL

265.—**Mâine anul se'nnoiește**—*Dobrogea* 407
266.—**Mâine anul se'nnoiește**—*Muntenia* 408
267.—**Mâine anul se'nnoiește**—*Muntenia* 408
268.—**Mâine anul se'nnoiește**—*Muntenia* 409
269.—**Într'o zi de sărbătoare**—*Muntenia* 410

VI.—SORCOVA

270.—**Sorcova**—*Muntenia* 415
271.—**Ia, sculați, sculați**—*Muntenia* 416
272.—**Ia, sculați sculați**—*Muntenia* 418
273.—**Ia, sculați sculați**—*Muntenia* 418
274.—**Ia, sculați, sculați**—*Oltenia* 419

VII.—VASILCA

275.—**Vasilca, fată frumoasă**—*Oltenia* 421
276.—**Cum e'n cer și pe pământ**—*Muntenia* (cuvintele îndreptate după G. Dem. Teodorescu) 422
277.—**Ce mi-e'n cer și pe pământ**—*Muntenia* 425

VIII.—BOBOTEAZA

278.—**Oilerondai, leroi, Doamne**—*Muntenia* 429
279.—**Ceaste case mari și 'nalte**—*Muntenia* 431
280.—**Umblă, umblă, mândrul soare**—*Muntenia* 433
281.—**Aghios**—*Muntenia* 434
282.—**În marginea râului** — *Transilvania* (după Sabin V. Drăgoi) 436
283.—**În marginea râului** — *Transilvania* 438
284.—**Aghios**—*Transilvania* (după Sabin V. Drăgoi) 439
285.—**În grădina lui Ion**—*Transilvania* 442
286.—**La picioru' pătului**—*Muntenia* 443
287.—**Pe poleca lucioasă**—*Muntenia* 444

Fața

IX.—SALCIA

288.—**Arătatu-s'au**—*Moldova* (după D. Suceveanu) 447
289.—**Arătatu-s'au**—*Muntenia* 449
290.—**Slavă Ție, Dumnezeul nostru**—*Muntenia* 450

X.—LĂZĂRELUL

291.—**Lazăr, mă-sa l-a făcut**—*Muntenia* 455
292.—**Lazăr, mă-sa l-a făcut**—*Muntenia* 457

XI.—COLINDE DE FLORII

293.—**Mulțimea norodului, Doamne**—*Muntenia* 461
294.—**Veniți, norii de mulțime**—*Muntenia* (după G. Cucu) . . . 462
295.—**Azi cu toți să prăznuim**—*Muntenia* 462
296.—**Când ședea Isus la masă**—*Muntenia* 465

XII.—COLINDE DE PAȘTI

297.—**Pe Cristos mi L'a'ngropat**—*Muntenia* (îndrept. după G. Cucu) 469
298.—**Cinstiți creștini prea iubiți**—*Transilvania* 471
299.—**Surorilor, ascultați**—*Transilvania* 472
300.—**Mario, zic către tine**—*Transilvania* 474
Postfață *de Titus Moisescu* 479

Redactor: RODICA PANDELE
Tehnoredactor: CORNEL CRISTESCU

Bun de tipar: 15.IX.1993; Apărut: 1993
Coli de tipar: 31
Planșe: 13

Tiparul executat sub comanda nr. 1 A 186
la Imprimeria „POLSIB" S.A. Sibiu